

தண்டபாணி கவாடுகளின் படைப்புகள்

ஆய்வுப் பதிப்பு

தொகுதி - 2

கலம்பகம்

ARCNO 39528

Δ: 2, 11

உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம்
INTERNATIONAL INSTITUTE OF TAMIL STUDIES

பதிப்பு

அ. சதீஷ்

வண்ணச்சரபம்

தண்டபாணி சுவாமிகளின் படைப்புகள்

ஆய்வுப் பதிப்பு

தொகுதி - 2

கலம்பகம்

பதிப்பு

அ. சதீஷ்

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

தரமணி, சென்னை - 600 113.

2019

நூல் விவரக் குறிப்புகள்

நூலின் பெயர்	: தண்டபாணி சுவாமிகள் படைப்புகள் : கலம்பகம்
பதிப்பாசிரியர்	: அ. சதீஷ்
வெளியீட்டாளரும் பதிப்புரிமையும்	: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் இரண்டாம் முதன்மைச் சாலை மையத் தொழில்நுட்பப் பயிலக வளாகம் தரமணி, சென்னை - 600 113. தொலைபேசி எண் : 044 - 2254 2992
வெளியீட்டு எண்	: 1013
பதிவு எண் (ISBN)	: 978-93-88972-16-1
மொழி	: தமிழ்
பதிப்பு	: முதற்பதிப்பு
வெளியீட்டு ஆண்டு	: 2019
தாள்	: 70 ஜிஎஸ்எம் என்.எஸ். புக் பிரிண்ட்
நூல் அளவு	: 1/8 பெம்மி
எழுத்தின் அளவு	: 12 புள்ளி
அச்சப்படிகளின் எண்ணிக்கை	: 1000
பக்க எண்ணிக்கை	: xxii + 234
விலை	: ₹ 225/-
அச்சகம்	: நவநீதம் அச்சகம் சென்னை
பாடம்	: இலக்கியம்

பதிப்பு உருவாக்கக் குழு

ஆலோசகர்கள்

முனைவர் கோ. விசயராகவன்
தவத்திரு குமரகுருபர சுவாமிகள்
பேராசிரியர் சு. வேங்கடராமன்
பேராசிரியர் ஐ.கே. சுப்பிரமணியன்
முனைவர் கி. ஜெயகுமார்

முதன்மை ஆய்வாளர்

சு. கலைவாணி

ஆய்வாளர்கள்

இரா. சண்முகம்
கா. முரளி

கணினி அச்சு

சு. வாசுகி

மணிச்செல்வி

நூல் மற்றும் அட்டை வடிவமைப்பு

சுதிர்

தமிழக அரசின்
முதுகலைப் பட்டம்

தமிழக அரசின்
தமிழகப் பட்டம்

தமிழக அரசின்
தமிழகப் பட்டம்
தமிழக அரசின்
தமிழகப் பட்டம்
தமிழக அரசின்
தமிழகப் பட்டம்

தமிழக அரசின்
தமிழகப் பட்டம்

தமிழக அரசின்
தமிழகப் பட்டம்

தமிழக அரசின்
தமிழகப் பட்டம்

தமிழக அரசின்
தமிழகப் பட்டம்

தமிழக அரசின்
தமிழகப் பட்டம்

தமிழக அரசின்
தமிழகப் பட்டம்

தமிழக அரசின்
தமிழகப் பட்டம்

தமிழக அரசின்
தமிழகப் பட்டம்

தமிழக அரசின்
தமிழகப் பட்டம்

முனைவர் கோ. விசயராகவன்
இயக்குநர் (மு.கூ.பொ)
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சென்னை - 600113

அணிந்துரை

19ஆம் நூற்றாண்டில் அச்ச ஊடகம் பரவலாகத் தொடங்கியது. ஓலைச்சுவடிகளில் இருந்த தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்கள் அச்ச நூல்களாக மாறின. தனி நபர்களுடன், பல்வேறு நிறுவனங்களும் இப்பணியில் ஈடுபட்டன. பழந்தமிழ் நூல்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டதன் விளைவாகவே தமிழர் வரலாறு மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பட்டது. பதிப்புப்பணி என்பது தொடர்பணியாகும். புதிய தரவுகள் கிடைப்பதும் முறையியலில் ஏற்படும் வளர்ச்சியும் புதிய பதிப்புகளுக்கு அடிகோலுகின்றன. ஓலைச்சுவடிகளில் இருந்த அனைத்து நூல்களும் பதிப்பிக்கப் பட்டுவிட்டன என்று கூறமுடியவில்லை. இன்னும் பதிப்பிக்கப் படாத ஏராளமான நூல்கள் சுவடிகளில் உள்ளன. இவைகள் பதிப்பிக்கப்படும்போது தமிழ்ச்சமூகத்தின் வரலாறு மற்றும் அதன் பண்பாட்டு மரபுகள் குறித்த பார்வை விரிவடையும்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் ஓலைச்சுவடிகள் குறித்துச் சிறப்பு கவனத்துடன் செயல்பட்டுவருகிறது. உயராய்வு நிறுவனத்தில் ஆய்வுகள் எவ்வளவு முதன்மையானவையோ அதே அளவு மூலங்களை முறையாகப் பாதுகாப்பதும் அவசியமாகிறது. அந்த வகையில் நிறுவனத்தில் ஓலைச்சுவடிகள் பாதுகாப்பு மையம் உருவாக்கப்பட்டு சுவடிகள் முறையாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இம்மையத்தின் வழி அரிய ஓலைச்சுவடிகள் மின் எண்மம் செய்யும் பணியும் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. ஆய்வுப்பதிப்பு செய்வோருக்கான மூலத்தரவுகள் எளிமையாகக் கிடைக்க நிறுவனம் முனைப்புடன் செயலாற்றி வருகிறது.

தமிழ் நூல்களுக்கு ஓலைச்சுவடிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆய்வுப்பதிப்புகள் கொண்டுவரவேண்டியது அவசியமான பணியாக அமைகிறது. அந்த வகையில் பெரும்புலமையாளரான வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் இயற்றிய படைப்புகளில் பெரும்பாலானவை சுவடிகளில் உள்ளன.

இவற்றை முறையாகப் பல்வேறு தொகுதிகளாகப் பதிப்பிக்கும் பணி தற்பொழுது உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் நடைபெற்று வருகிறது. அத்திட்டப்பணியின் இரண்டாவது நூலாக இந்நூல் வெளிவருகிறது.

தமிழ்வளர்ச்சிக்கெனப் பல திட்டங்களை மேற்கொண்டு ஒல்லும் வகையெல்லாம் தமிழ் வளர்த்து வந்த மேனாள் தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுக்கு உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் சார்பில் நன்றிகளைப் பதிவு செய்கின்றேன்.

தமிழ்வளர்ச்சிக்கும் இந்நிறுவன வளர்ச்சிக்கும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வரும் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் திரு. எடப்பாடி கே. பழனிச்சாமி அவர்களுக்கும் இவருக்கு இணையாகத் தமிழை வளர்த்துவரும் மாண்புமிகு தமிழ் ஆட்சிமொழி மற்றும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுத்துறை அமைச்சரும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத் தலைவருமாகிய திரு. க. பாண்டியராஜன் அவர்களுக்கும் தமிழ் வளர்ச்சியில் எங்களை வழிநடத்திவரும் தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் செய்தித்துறை அரசுச் செயலாளர் திரு. ஆ. கார்த்திக் இ.ஆ.ப. (மு.கூ.பொ.) அவர்களுக்கும் என் இனிய நன்றிகளை உரித்தாக்கிக் கொள்கின்றேன்.

இத்திட்டப்பணியினை நிறுவனத்தில் நிகழ்த்துவதற்கான நிதியினை அளித்ததுடன் கௌமார மடாலயத்திலுள்ள சுவடிகளையும் இப்பணிக்காகக் கொடுத்துதவியவர் கௌமார மடாலயத்தின் தலைவர் தவத்திரு குமரகுருபர சுவாமிகளாவார். நிறுவனங்கள் இணைந்து செயல்படுவதன் மூலம் பயனுள்ள பணிகளைச் செய்யமுடியும் என்பதற்கு இது நல்ல உதாரணமாக அமைகிறது. அதற்காக கௌமார மடாலயத்தின் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இப்பதிப்புப் பணியினை ஒருங்கிணைத்துச் செயல்படும் இந்நிறுவனத்தின் தமிழிலக்கியம் மற்றும் சுவடியியல் புலத்தின் இணைப்பேராசிரியர் அ. சதீஷ் அவர்களுக்கும் அவரோடு துணைபுரிந்த ஆய்வுத் திட்ட உதவியாளர்கள் மற்றும் நூல் வெளிவரக் காரணமாக இருந்த நிறுவனப் பணியாளர்களுக்கும் என்னுடைய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இயக்குநர்

சிரவை ஆதீனம்

தவத்திரு குமரகுருபர சுவாமிகள்

கௌமார மடாலயம்

கோவை - 641 049.

ஆசியுரை

நமது ஆதீனத்தின் ஆதி குருமுதல்வராக விளங்கிய தவத்திரு இராமானந்த சுவாமிகளின் ஞானகுருவாக விளங்கியவர் மகான் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள். இதன் காரணமாக நமது ஆதீனத்தின் ஞான பரம்பரையினரும் அடியவர்களும் இவரைத் தாத்தா சுவாமிகள் என்றே அழைகின்றனர். இரண்டாம் பட்டம் கந்தசாமி சுவாமிகளும் மூன்றாம் பட்டம் சுந்தர சுவாமிகளும் இவர் மீது அளப்பரிய பக்தி செலுத்தியதுடன் இவரது புலமையை வெளியுலகிற்குப் பரப்பவும் பெரிதளவு முயன்றனர். இவரது நூல்களை வெளிக்கொணரவும் இவரது நூல்களில் ஆய்வு நிகழ்த்தவும் நமது ஆதீனம் தொடர்ந்து முனைப்புடன் செயல்பட்டு வருகிறது.

வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் (1839 - 1898) திருநெல்வேலியில் அவதரித்தவர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நிலவிய அனைத்துவிதமான தமிழ்க்கவிதை மரபுகளையும் உள்வாங்கித் தமக்கான புலமைப் பாதையை உருவாக்கியவர். இசை ஒழுங்கும், பொருளாழமும், தெளிந்த நடையும் கொண்டவை இவர்தம் படைப்புகள். ஆறுவகை சமய நெறியைப் பின்பற்றித் தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் சென்று இவர் இறை வழிபாடு செய்ததுடன் அங்கங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் கடவுளர் மீது பாடல்களைப் பாடினார். இலக்கியம், இலக்கணம், தத்துவம், தன்வரலாறு, புராணம் என்று பல்வேறு துறைகளில் நூல்களை இயற்றியுள்ளதுடன் அந்நிய ஆட்சிக்கு எதிர்ப்பு, பெண்ணுரிமை காத்தல், புலால் மறுத்தல் என்னும் பல்வேறு சமூக சிந்தனை களையும் தம் கவிதையின் பாடுபொருளாகக் கொண்டவர்.

இவரது படைப்புகள் பல ஓரிரு முறை பதிப்பாகியுள்ளன. பல இன்னும் சுவடிகளில் பதிப்பிக்கப்படாமல் உள்ளன. நமது

ஆதினத்தின் முயற்சியால் புலவர் புராணம், நெல்லைக் கலம்பகம் முதலான நூல்கள் வெளிவந்தன. திருவாமாத்தூர் கௌமார சபையினர் பல நூல்களைக் கொண்டுவந்தனர். இவற்றையெல்லாம் சுவடிகளோடு ஒப்பு நோக்கி அவரது அனைத்துப் படைப்புகளுக்கும் திருத்தமான பதிப்பினைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது நமது பெருவிருப்பம். அதற்கான முயற்சி தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்தன.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்துடன் இணைந்து அதற்கான பணிகள் தொடங்கப்பட்டன. நாற்பதாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பாடல்கள் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு கணினியில் பாதுகாக்கப் பட்டுள்ளன. பல்வேறு தொகுதிகளாக இவற்றைக் கொண்டுவரும் முயற்சியில் இரண்டாம் தொகுதியாக இந்தக் கலம்பகம் நூல் வெளிவருவது மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. அனைத்துத் தொகுதிகளும் விரைவில் வெளிவர இறையருளும் குருவருளும் துணைபுரியட்டும்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் இப்பணி நடைபெற அனுமதியளித்து நூலினை வெளியிட்டுதவும் நிறுவனத்தின் இயக்குநர் முனைவர் கோ. விசயராகவன் அவர்களுக்கு என்னுடைய மகிழ்வைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இப்பதிப்புத் தொடங்கும் காலத்தில் தக்க ஆலோசனைகளை வழங்கிய, மறைந்த பெரும்புலவர் ப.வெ. நாகராஜன் ஐயா அவர்களை நினைந்து போற்றுகின்றேன்.

இப்பதிப்புப் பணியை நெறிப்படுத்திவரும் பேராசிரியர் சு. வேங்கடராமன் மற்றும் பேராசிரியர் ஐ.கே.சுப்பரமணியன் ஆகியோருக்கும் எனது மகிழ்வைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

சுவடிகளைப் பெயர்த்தெழுதிக் கணினி அச்ச செய்வதற்கான நிதியுதவியை வழங்கிய கௌமாரம் சுசீலா பன்னாட்டு உறைவிடப் பள்ளியின் நிறுவனர் தேவ பிரகாஷ் அவர்களுக்கு எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இலக்கிய வகைமை அடிப்படையிலும் பொருண்மை அடிப்படையிலும் பல தொகுதிகளாக வெளியிடத் திட்டமிடப் பட்டுள்ள இப்பணியினை ஒருங்கிணைத்து, தமது ஆய்வு

மாணவர்களோடு செயல்பட்டுவரும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் இணைப் பேராசிரியர் அ. சதீஷ் அவர்களும் அவரது மாணவர்கள் அனைவரும் குருவருளாலும் இறைவனின் திருவருளாலும் எல்லா நன்நலன்களும் பெற்று நீடினிது வாழ வாழ்த்துகின்றோம்.

குமரகுருபர சுவாமிகள்

பதிப்புரை

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெரும்புலமை யாளர்களில் ஒருவர் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள். இலக்கியம், இலக்கணம், சமயம், தத்துவம் முதலிய பல துறைகளில் அழுத்தமான பங்களிப்பனை நிகழ்த்தியுள்ளார். இவர்தம் படைப்புகளில் சில, அவர் வாழ்ந்த காலத்திலேயே அச்ச வாகனம் ஏறின. காகிதங்கள் மிகுதியான புழக்கத்திற்கு வந்திருந்த பொழுதும் இறுதிவரை ஓலைச்சுவடிகளிலேயே தம் படைப்பு களைப் பதிவு செய்துள்ளார். தம்முடைய காலத்தில் நிலவிய இலக்கிய வகைமைகள் அனைத்திலும் பாடல்களைப் புனைந் துள்ளதுடன் பழங்காலத்தில் நிலவிய அரிதான சில இலக்கிய வகைகளிலும் பாடல்களைப் புனைந்துள்ளார். யாப்பும், இசையும் பொருளும் இவரது பாடல்களில் இழைகின்றன. நுட்பமான, அரிதான யாப்பு வடிவங்களை மீட்டெடுத்து கவிபுனைந்துள்ள துடன் தமக்கு முந்தைய அறிவு மரபுகள் அனைத்தையும் ஆவணப்படுத்தவேண்டும் என்ற வரலாற்று ஓர்மையுடனும் செயல்பட்டுள்ளார்.

தண்டபாணி சுவாமிகளின் படைப்புகளில் அறுவகை இலக்கணம், புலவர் புராணம் முதலான சில நூல்களே மீண்டும் மீண்டும் அச்சாகியுள்ளன. பல நூல்கள் ஒருமுறை மட்டுமே அச்சாகியுள்ளன. இவ்வாறு அச்சான நூல்களில் சில தற்பொழுது எங்குமே கிடைக்காத நிலையிலுமுள்ளன. இன்னும் பல்லாயிரக் கணக்கான பாடல்கள் பதிப்பிக்கப்படாமல் ஓலைச்சுவடி களிலேயே உள்ளன. இதுவரை அச்சாகாத படைப்புகளைப் பதிப்பிக்கவேண்டும் என்பதுடன் அச்சான படைப்புகளையும் சுவடியுடன் ஒப்பு நோக்கித் திருத்தமான பாடத்துடன் கூடிய ஆய்வுப் பதிப்பு கொண்டுவரவேண்டியது அவசியமான

பணியாகிறது. அச்சான படைப்புகள் பலவும் பல்வேறு சிக்கல் நிறைந்தனவாக உள்ளன. மூலத்திற்கு நெருக்கமான பதிப்புகளாக அவைகள் அமையவில்லை. இந்நிலையில் தற்பொழுது கிடைக்கும் தண்டபாணி சுவாமிகள் படைப்புகள் அனைத்தும் (சில சுவடிகள் நீங்கலாக) அவர்தம் கைப்பட எழுதிய ஓலைச்சுவடிகளில் உள்ளன. இச்சுவடிகள் கோவை கௌமார மடாலயத்திலும் திருவாமாத்தூர் கௌமார மடாலயத்திலும் முறையாகப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. ஆசிரியர் எழுதிய மூலச்சுவடியே கிடைத்துள்ளது. இச்சுவடி எழுதி முடிக்கப்பட்ட பின்னர் மீண்டும் அவரால் சில திருத்தங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. எனவே இவரது படைப்புகளுக்குப் பாடவேறுபாடுகள் கிடையாது. என்றாலும் சுவடியை வாசித்தவர்களிடையே சிற்சில மாறுபாடுகள் உருவாகியுள்ளன. சந்தி பிரித்துப் பல படைப்புகள் பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒரு சீரான முறையியல் பின்பற்றப்பட வில்லை.

ஒரு படைப்புக்கு ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட முறையியல்களில் பதிப்புகள் வரவேண்டியது அவசியமாகும். எந்தவொரு பதிப்பும் தற்காலிகத் தன்மைகொண்டவை என்பதோடு பதிப்பாசிரியரின் புலமைப் பின்புலச் சார்பும் கொண்டவை என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. தமிழ்ப் பயில்வு மரபில் நிகழ்ந்த சில விவாதங்கள் மரபான பயில்வுமுறையில் சில மாற்றங்களை உருவாக்கின. குறிப்பாகச் சந்தி பிரிக்காமலும் சீர் முதலிய யாப்பமைதி குன்றாமலும் அமைந்த பதிப்புகள் வெளியாகின. இப்பதிப்புகள் இசை ஒழுங்கு கொண்டவை என்பதோடு நினைவில் நிறுத்துவதற்கு எளிதானவை. மற்றொருபுறம் பொருள் புரிதலுக்கு எளிதாகச் சந்தி பிரித்த பதிப்புகள் வெளியாகின. இரண்டும் இரு வேறு வாசகத் தளத்திற்கானவை என்பதாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டன. நவீனக் கல்வி பொருளுக்கு மட்டுமே முதன்மை அளித்தன. எனவே சந்தி பிரித்த பதிப்புகளே வாசகருக்கு எளிமையானவை என்னும் கருத்து முதன்மைப் பட்டன. இதனால் பழம்பழுவல்களை அவற்றின் மூல வடிவில் புரிந்துகொள்ளும் பயிற்சி தமிழ் மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்பு அருகிவிட்டன. காலனிய ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை அடைந்த அனைத்து நாடுகளும் தங்களுக்கான கல்வி மரபுகளை விவாதித்து முன்னெடுக்க வேண்டியதன் அவசியம் இன்று

உருவாகியுள்ளது. நமது பாரம்பரிய மரபில் உள்ள அனைத்து அறிவுமரபுகளையும் மீட்டு எடுக்க வேண்டியது அவசியமானப் பணியாகிறது. இச்சூழலில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தண்டபாணி சுவாமிகளின் படைப்புகள் மரபான பழம்பண்பாட்டுச் சூழலின் அறிவு மரபுகளைத் தாங்கி நிற்கும் படைப்புகள் ஆகும். அச்சு ஊடகம் விரைவாகப் பரவத் தொடங்கிய காலத்தில், காகிதம் புழக்கத்தில் வந்துவிட்ட காலத்தில், தம் படைப்புகள் தம் காலத்திலேயே அச்சு வாகனம் ஏறிய பொழுதும் ஓலை என்னும் ஆற்றல் வாய்ந்த ஊடகத்தையே இறுதி வரை பயன்படுத்திய பண்பாட்டுத் தொடர்பாளராகத் தண்டபாணி சுவாமிகள் விளங்குகின்றார். இவரது படைப்புகள் பல்வேறு அடுக்கு நிலைகளில் அமைந்துள்ளன. மிகக் கடினமான சந்தத்தில் அமைந்துள்ளது போன்றே மிக எளிமையான நடையிலும் அமைந்துள்ளன. இவரது படைப்புகளை வெவ்வேறு பதிப்பு முறைகளில் வெளியிட முடியும். குறிப்பாகச் சந்தி பிரித்து பதிப்பித்தல், உரை எழுதிப் பதிப்பத்தல், வரலாற்றுக் குறிப்புகள் கொடுத்துப் பிற நூல்களோடு ஒப்பு நோக்கிப் பதிப்பித்தல், ஒரு நூலுக்குள்ளேயே சந்தி பிரிக்காமலும் சந்தி பிரித்தும் என்று பல்வேறு பதிப்புகளைக் கொண்டுவர வேண்டியுள்ளது. இவற்றுக்கெல்லாம் அடிப்படையாகச் சுவடியை மூலமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட திருத்தப் பதிப்பு வெளிவர வேண்டியது முதன்மையான பணியாகும். இந்த அடிப்படையான பதிப்பைக் கொண்டு வெவ்வேறு வடிவங்களில் வெவ்வேறு முறையியல்களில் பலப்பல பதிப்புகளைக் கொண்டுவரமுடியும். அந்த அடிப்படையில் தண்டபாணி சுவாமிகள் கைப்பட எழுதிய படைப்புகள் சுவடிகளில் உள்ளன. அவற்றை முறையாகப் பதிப்பித்து வெளியிடும் நோக்கில் இத்திட்டம் தொடங்கப் பட்டது.

இதுவரை அச்சான தண்டபாணி சுவாமிகளின் படைப்பு களைத் தொகுத்தும் ஓலைச் சுவடிகளில் இருந்தவற்றைக் கௌமார ஆதீனப் புலவர் கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் பிரதி செய்து வைத்திருந்த கையெழுத்துப் பிரதியைக் கொண்டும் தட்டச்சு செய்யப்பட்டது. அவைகள் பெரும்பாலும் சந்திபிரிக்கப்பட்டு இருந்ததன் காரணமாகவும் யாப்புக்கு இயைபாக இல்லாமல் இருந்ததன் காரணமாகவும் அவற்றை மூலச்சுவடியைக் கொண்டு

ஒப்பு நோக்கி இப்பதிப்பு அமைக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக காலவிரயமும் கடும் உழைப்பும் இதற்குத் தேவைப்பட்டது. அச்சாகாத, கையெழுத்துப் பிரதி இல்லாத படைப்புகள் மூலச் சுவடியிலிருந்து நேரடியாகவே எழுதப்பட்டதுடன் மீண்டும் மீண்டும் மூலச்சுவடியுடன் ஒப்பு நோக்கப்பட்டன. இவற்றின் காரணமாகச் சுவடி வாசிப்பில் இயல்பாக நேரும் பிழைகள் பெருமளவு குறைந்தன. யாப்பு நோக்கி அமைக்கும் போது பிழைகள் சரிசெய்யப்பட்டன. இதன் காரணமாகத்தான் ஆதாரப் பதிப்பு அல்லது மூலப்பதிப்பு என்பது சீர் முதலிய யாப்பமைதியோடு கூடிய பதிப்பாக அமைவதே சிறந்த பதிப்பாகிறது. இதிலிருந்து அடுத்த கட்ட பதிப்புகளுக்குச் செல்லலாம். எனவே பின்னர் வெளிவரவுள்ள பல்வேறு வகையான பதிப்புகளுக்கான மூலப் பதிப்பாக இதனைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று திட்டமிடப் பட்டு இப்பதிப்பு கொண்டுவரப்படுகிறது.

தண்டபாணி சுவாமிகள் இலக்கணம், இலக்கியம், சமயம், தத்துவம், உரை எனப் பலதளங்களில் படைப்புகளை உருவாக்கியுள்ளதால் இவரது பாடல்களின் தொகையை அருதியிட்டுக் கூற இயலாத சூழல் உருவாகியுள்ளது. அவரது பாடல்களின் தொகையைக் கூறிய அனைத்து அட்டவணைகளும் முன்முயற்சிகளும் போதாமை நிறைந்தவையாகவே உள்ளன. சுவடிகளில் சில தவறியமை, சுவடிகள் இடம்பெயர்ந்தமை, சுருள் வடிவ சுவடிகளில் (ஒரிரு ஓலைகள்) சில இன்னும் வாசிக்கப்படாமை ஆகிய காரணங்களால் இப்பணி முழுமை அடையவில்லை. இப்பதிப்பு வரிசை நிறைவடையும் பொழுதே அவரது பாடல்களின் தொகையைத் துல்லியமாகக் கூறமுடியும்.

தண்டபாணி சுவாமிகள் தமிழகம் முழுவதும் பயணம் செய்துள்ளார். பல்வேறு ஊர்களில் உள்ள கடவுள்கள் மீது பாடல் புனைந்துள்ளார். சில ஊர்களில் மிகுதியான பாடல்களும் சில ஊர்களில் குறைவான பாடல்களும் பாடியுள்ளார். ஊரோடு தொடர்பு இல்லாத பொதுநூல்கள் பலவும் பாடியுள்ளார். எனவே ஊர்ப்பெயர் அடிப்படையிலான பதிப்பு என்பது சரியான முறையியலில் அமையவில்லை. மேலும் கால வரிசையிலான பதிப்பும் அவரது படைப்புகளுக்கு சாத்தியமில்லை. சில முதன்மையான நூல்களை மட்டும் இவை முன், பின் என

அறியமுடிகிறதே அன்றி அனைத்து நூல்களுக்கும் கால வரிசை அமைக்கமுடிவதில்லை. இதன் காரணமாக இலக்கிய வகைமை அடிப்படையில் - பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், தூது, அந்தாதி, கோவை, மாலை, அலங்காரம், சதகம், பதிகம், இலக்கணம், புராணம், நீதிநூல் என அவரது படைப்புகளை அளிக்கலாம் என முடிவு செய்யப்பட்டது.

அந்த வரிசையில் முதல் தொகுதியாகப் பிள்ளைத்தமிழ் வெளியானது. இரண்டாம் தொகுதியாக (கலம்பகம்) இந்நூல் வெளிவருகிறது. இதில் தண்டபாணி சுவாமிகள் இயற்றிய ஆறு கலம்பக நூல்கள் இடம்பெறுகின்றன.

1. குன்றக்குடிக் கலம்பகம்

கோவை கௌமார மடாலயச் சுவடிக்கட்டு எண் 31Aஇல் முதல் ஏடு தொடங்கி 19 ஏடுகளில் இந்தக் கலம்பகம் எழுதப்பட்டுள்ளது. 33 செ.மீ. நீளமும் 3.8 செ.மீ. அகலமும் கொண்ட ஏடுகளாகும். காப்பு, நூற்பயன் உட்பட 106 பாடல்கள் இதில் உள்ளன. இச்சுவடி தண்டபாணி சுவாமிகள் எழுதிய சுவடி அன்று. பிரதி செய்யப்பட்ட சுவடியாகும். இதை எழுதியவர் பெயர் முதலிய விவரங்கள் இல்லை. முதல் ஏட்டில் குன்றக்குடி கலம்பகம் முருகதாச சுவாமிகளியற்றியது என்னும் குறிப்பு உள்ளது. முருகதாச சுவாமிகள் என்பது தண்டபாணி சுவாமிகளின் வேறுபெயர்.

இந்நூல் 1968ஆம் ஆண்டு குன்றக்குடி - திருவண்ணாமலை ஆதீனம் ஸ்ரீ ஐந்துகோயில் தேவாலய வெளியீடான குன்றக்குடி ஸ்ரீ சண்முகப்பெருமான் பிரபந்தத்திரட்டு நூலில் பதிப்பாகியுள்ளது. இதனைப் பதிப்பித்தவர் தண்டபாணி சுவாமிகளின் பெயரனார் தி.செ. முருகதாச ஐயா ஆவார். இப்பதிப்பு மூலச்சுவடியை அடிப்படையாகக் கொண்ட பதிப்பா என அறிய முடியவில்லை. இப்பதிப்புக்கும் தற்பொழுது உள்ள பிரதிசெய்யப்பட்ட சுவடிக்கும் சிற்சில வேறுபாடுகள் உள்ளன. மூலச்சுவடி கிடைக்கவில்லை எனவே இக்கலம்பகத்திற்குப் பாடவேறுபாடுகள் தனியாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

2. சென்னைக் கலம்பகம்

சென்னையிலுள்ள கந்தகோட்டத்துக் கந்தசுவாமி மீது பாடிய கலம்பகம் இந்நூல். கௌமார மடாலயச் சுவடிக் கட்டு எண் 30 இல் ஏடு எண் 1 தொடங்கி 15 முடிய உள்ள ஏடுகளில் இவ்விலக்கியம் அமைந்துள்ளது. ஏட்டின் நீளம் 33 செ.மீ. அகலம் 4.2 செ.மீ. ஆகும்.

இந்நூல் 1878இல் கோடிப்பள்ளம் முனியப்ப செட்டியார வர்கள் குமாரர் ஏழுமலைச்செட்டியாரவர்களால் ஸ்ரீநிதி அச்சக் கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. சென்னை மாநகர்க் கந்தசுவாமி பேரீற் கலம்பகம், திரிவந்தாதி, அநுபவப்பதிகம், சென்னைச்சிவன் பதிகம், திருவொற்றியூர்ப் பதிகம், திருமயிலாபுரிப் பதிகம், திருமயிலைக்குகன் பதிகம், திருவள்ளுவ நாயனார் பதிகம், திருவல்லிக்கேணிப் பதிகம் ஆகிய நூல்கள் அடங்கிய பதிப்பாக அந்நூல் அமைந்துள்ளது. தண்டபாணி சுவாமிகள் வாழுங் காலத்தில் பதிப்பான நூல்களில் இவையும் அடங்கும். இக்கலம்பகத்தில் 104 பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

3. நெல்லைக் கலம்பகம்

கோவை கௌமார மடாலயச் சுவடிக்கட்டு எண் 5இல் முதல் ஏடு தொடங்கி 15 வரையான ஏடுகளில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது. 38 செ.மீ. நீளமும் 3.8 செ.மீ. அகலமும் கொண்ட ஏடுகளில் எழுதப்பட்டுள்ள இக்கலம்பகத்தில் காப்பு, பயன் உட்பட 104 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்நூல் 2012ஆம் ஆண்டு பெரும்புலவர் ப.வெ.நா. பவளவிழா மலராகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைப் பதிப்பித்தவர்கள் முனைவர் வெ. சத்யநாராயணன் மற்றும் முனைவர் ஜெ. பிருந்தா ஸ்ரீ ஆகியோராவர். திருச்சி வலம்புரி வெளியீட்டகம் இதனை வெளியிட்டுள்ளது.

4. பழனிக் கலம்பகம்

கோவை கௌமார மடாலயச் சுவடிக்கட்டு எண் 13 இல் ஏடு 81 தொடங்கி 97 வரையான 17 ஏடுகளில் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. 31.5 செ.மீ. நீளமும் 3.5 செ.மீ. அகலமும்

கொண்ட ஏடுகளாகும். இதில் 100 பாடல்கள் உள்ளன. பழனித் திருவாயிரம் நூலில் உள்ள 16 இலக்கியங்களில் இக்கலம்பகமும் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது.

1915இல் தண்டபாணி சுவாமிகளின் குமாரர் செந்தினாயகம் பிள்ளை அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்ட பழனித் திருவாயிரம் நூலில் இக்கலம்பகம் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. 1973 இல் அருள்மிகு தண்டாயுதபாணி சுவாமி திருக்கோயில் வெளியீடாக மீண்டும் பழனித் திருவாயிரம் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இந்நூலினைக் குறிப்புரை, அரும்பத விளக்கம், உரை ஆகியன எழுதிப் பதிப்பித்தவர்கள் தி.செ. முருகதாச சுவாமிகளும், ப.வெ. நாகராசன் அவர்களுமாவார்.

5. மயிலாசலக் கலம்பகம்

திண்டிவனத்திற்கு அருகிலுள்ள மயிலம் மலை முருகன் மீது பாடப்பட்ட கலம்பகம் இந்நூல். கோவை கௌமார மடாலய சுவடிக்கட்டு எண் 25இல் ஏடு 93 முதல் 103வரையுள்ள 11 ஏடுகளில் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. 38.2 செ.மீ. நீளமும் 3.9 செ.மீ. அகலமும் கொண்ட ஏடுகளாகும். இதில் நூற்காப்பு, நூற்பயன் உட்பட 105 பாடல்கள் உள்ளன.

இந்நூலின் முதல்பதிப்பு விவரம் கிடைக்கவில்லை. திருவாமாத்தூர் கௌமார சபையினர் வெளியிட்ட இரண்டாம் பதிப்பு கிடைக்கின்றது. 1924ஆம் ஆண்டு வெளிவந்துள்ள அப்பதிப்புக்கு மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் பொருளுதவி செய்துள்ளது. 1960ஆம் ஆண்டு சென்னைக் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகம் கலம்பகக் கொத்து என்னும் நூலினை வெளியிட்டது. அந்நூலில் திருமயிலாசலக் கலம்பகம் என்னும் பெயரில் இக்கலம்பகம் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் பதிப்பாசிரியர் சந்திரசேகரன் ஆவார். இதற்கான மூலம் கீழ்த்திசை சுவடிகள் நூலகத்தில் இருந்த சுவடியாகும். இச்சுவடி பிரதி செய்யப்பட்ட சுவடியாகும். தண்டபாணி சுவாமிகள் எழுதிய மூலச்சுவடி கோவை கௌமார மடாலயத்தில் உள்ளது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகச் சுவடியியல் மற்றும் பதிப்பியல் பட்டயப் படிப்பின் பதிப்பேடாக 2010 இல் ஜா. கீதா என்பவரும் 2012இல் க.சசி என்பவரும் பதிப்பித்துள்ளனர். இவர்களும் தங்கள்

பதிப்புக்குக் கீழ்த்திசை சுவடிகள் நூலகத்தின் சுவடியையே மூலமாகக் கொண்டனர்.

6. வீரைக் கலம்பகம்

வீரகேரளம்புதூர் என்னும் ஊரில் உள்ள நவந்திரூட்டிணன் மீது பாடப்பட்ட கலம்பகமாகும். கோவை கௌமார மடாலய சுவடிக்கட்டு எண் 1இல் ஏடு 104 முதல் 120 வரையுள்ள 17 ஏடுகளில் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. 31.9 செ.மீ. நீளமும் 3.9 செ.மீ. அகலமும் கொண்ட ஏடுகளாகும். இதில் நூற்காப்பு, நூற்பயன் உட்பட 104 பாடல்கள் உள்ளன.

இந்நூலினை வீரகேரளம்புதூர் நவந்திரூட்டிணன் கலம்பகம் என்னும் பெயரில் வே.இரா. மாதவன் அவர்கள் உரை எழுதிப் பதிப்பித்துள்ளார். இப்பதிப்பு 1994ஆம் ஆண்டு தஞ்சாவூர் பாவை வெளியீட்டகம் வழி வெளிவந்துள்ளது. தண்டபாணி சுவாமிகள் எழுதிய சுவடியில் வீரைக் கலம்பகம் என்னும் பெயரே இடம்பெற்றுள்ளது.

தண்டபாணி சுவாமிகளின் படைப்புகள் அனைத்துக்கும் ஆய்வுப்பதிப்பு கொண்டுவரும் முயற்சியில் இரண்டாம் தொகுதியாக வெளிவரும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களின் எண்ணிக்கை 623.

நன்றி

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள ஓலைச்சுவடிகள் பாதுகாப்பு மையத்திற்கு சுவடிகள் தேடும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தபொழுது பேராசிரியர் சு. வேங்கடராமன் அவர்கள் கோவை கௌமார மடாலயத்தின் தலைவர் தவத்திரு குமரகுருபர சுவாமிகளிடம் என்னை அறிமுகப்படுத்தினார். மடாலயத்தில் உள்ள தண்டபாணி சுவாமிகளின் ஓலைச் சுவடிகளைப் பார்வையிட அனுமதித்ததுடன் மின் எண்மம் செய்யப்பட்டிருந்த சில சுவடிகளின் மென்படியையும் அளித்துதுதவினார். தண்டபாணி சுவாமிகளின் பதிப்பாகாத நூல்களை வெளிக்கொண்டுவரலாம் என்ற எண்ணத்துடன் இதுவரை பதிப்பான நூல்கள் குறித்த விவரங்களை, முனைவர்

பட்ட ஆய்வாளர் சு. கலைவாணி அவர்களைக் கொண்டு சேகரிக்கத் தொடங்கினோம். செம்பாதிக்கும்மேல் அவரது படைப்புகள் பதிப்பாகாமல் இருந்தன. இந்நிலையில் கோவை கௌமார மடாலயத்தின் தலைவர் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கு வருகைபுரிந்தார்கள். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் அவரோடு நிகழ்த்திய உரையாடலில் தண்டபாணி சுவாமிகளின் படைப்புகள் அனைத்துக்கும் ஆய்வுப்பதிப்பு கொண்டு வருவதன் தேவை குறித்தும் முறையியல் குறித்தும் ஆலோசனை செய்யப்பட்டதுடன் அப்பொழுதே அதற்கான திட்டவரைவு உருவாக்கப்பட்டு அவரிடம் அளிக்கப்பட்டது. பதிப்பாய்வுப் பணிக்கு ஆகும் செலவினங்களை மடாலயம் ஏற்றுகொள்ளும் என்று உறுதியளித்ததுடன் உடனே பணியைத் தொடங்கவும் அனுமதி அளித்தார்கள். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் இயக்குநர் அவர்கள் இப்பணியைத் தொடங்க அனுமதி அளித்ததுடன் நூல்களை நிறுவனத்தின் வழியாக வெளியிடவும் இசைவு தெரிவித்தார்கள். எனவே இத்திட்டப்பணி தொடங்குவதற்கு முதற்காரணமாக அமைந்தவர்கள் கௌமார மடாலயத் தலைவர் தவத்திரு குமரகுருபர சுவாமிகளவர்களும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் இயக்குநர் முனைவர் கோ. விசயராகன் அவர்களுமாவார்.

பேராசிரியர் சு. வேங்கடராமன் அவர்களின் வழிப் படுத்தலும் பதிப்புக்கு அவர் வழங்கிய ஆலோசனைகளும் இத்திட்டப்பணியில் முதன்மையான இடத்தைப்பெறுவன. இப்பதிப்புத் தொடர்பாக கோவை மடாலயத்தில் நடைபெற்ற அனைத்து ஆய்வுக் கூட்டங்களிலும் பங்கேற்று தக்க ஆலோசனைகளை வழங்கியவர் பேராசிரியர் ஐ.கே. சுப்பிரமணியன் அவர்கள். தமிழகத்திலுள்ள பல்வேறு நூலகங்களுக்கும் சென்று தண்டபாணி சுவாமிகளின் படைப்புகளில் பதிப்பான நூல்களைத் திரட்டியதுடன் இத்திட்டப்பணியின் முதன்மையாய்வாளராகச் செயல்பட்டு வருபவர் செல்வி சு. கலைவாணி அவர்கள். சுவடிகளை ஒப்பு நோக்கும் பணியிலும் பாடல்களின் அமைப்பு முறைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதிலும் எங்கனோடு முழுமையாக ஈடுபட்டவர் முனைவர் கி. ஜெயகுமார் அவர்கள். சுவடியைப் பெயர்த்து எழுதுதல், பிழைத்திருத்தம் மேற்கொள்ளுதல் எனப் பலநிலைகளில் உதவியவர்கள் திட்ட ஆய்வாளர்கள்

மற்றும் முனைவர்பட்ட ஆய்வு நண்பர்களான, இரா. சண்முகம், க. முரளி, அ. சண்முகம் ஆகியோர். தட்டச்சு செய்துதவியவர்கள் ச. வாசுக்கி, மணிச்செல்வி ஆகியோர். நூலினை வடிவமைப்பு செய்தவர் நண்பர் சுதிர்.

இந்த ஒருங்கிணைந்த உழைப்பு தொடர்ந்து வருவதால் தண்டபாணி சுவாமிகளின் அனைத்துப் படைப்புகளுக்கும் ஆய்வுப்பதிப்பு அடுத்தடுத்து வெளிவருவது உறுதி. இப்பணியில் இவர்களோடு நானும் இணைந்துகொள்வதன்றி எவ்வாறு நவிலுவது நன்றி.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சென்னை - 600113.

அ. சதீஷ்
இணைப் பேராசிரியர்

பொருளடக்கம்

அணிந்துரை	v
ஆசியுரை	vii
பதிப்புரை.....	xi
1. குன்றக்குடிக் கலம்பகம்	1
2. சென்னைக் கலம்பகம்	35
3. நெல்லைக் கலம்பகம்	69
4. பழனிக் கலம்பகம்	111
5. மயிலாசலக் கலம்பகம்	145
6. வீரைக் கலம்பகம்	183
பாடல் முதல்குறிப்பு அகராதி	219
குன்றக்குடிக் கலம்பகம் பாட வேறுபாடுகள்	229

1	சென்னை நகரின் வரலாறு
2	சென்னை நகரின் புவியியல்
3	சென்னை நகரின் மக்கள் தொகை
4	சென்னை நகரின் மொழி
5	சென்னை நகரின் மதம்
6	சென்னை நகரின் கல்வியியல்
7	சென்னை நகரின் பொருளியல்
8	சென்னை நகரின் போக்குவரம்
9	சென்னை நகரின் சுகாதாரம்
10	சென்னை நகரின் விளக்கு
11	சென்னை நகரின் துறைமுகம்
12	சென்னை நகரின் கிராமியம்
13	சென்னை நகரின் கலாச்சாரம்
14	சென்னை நகரின் கிராமிய கலாச்சாரம்
15	சென்னை நகரின் கிராமிய கலாச்சாரம்
16	சென்னை நகரின் கிராமிய கலாச்சாரம்
17	சென்னை நகரின் கிராமிய கலாச்சாரம்
18	சென்னை நகரின் கிராமிய கலாச்சாரம்
19	சென்னை நகரின் கிராமிய கலாச்சாரம்
20	சென்னை நகரின் கிராமிய கலாச்சாரம்

1

குன்றக்குடிக் கலம்பகம்

காப்பு

1. நன்றான செந்தமிழ்தேர் நாவலர்போற் றும்வண்மை
குன்றாத குன்றக் குடித்தலத்தி - னின்றாடுங்
காலா னணியு கலம்பகத்தைக் காப்பதவன்
வேலா னதுமயிலு மே.
2. மயிலாடு சோலையங் குன்றக் குடியில் வலியவந்து
கயிலாய நாதனுங் கைதொழுங் கந்தன் கலம்பகத்தைக்
குயிலாகத் தோன்றுங் குறத்தியுங் கோமளக் குஞ்சரியும்
மயிலான பேரருட் கண்கொண்டு காப்பதுண் டம்புவியே.
3. சீலமிகு முடலாதி மூன்றினையுங்
குருபரன்பாற் செலுத்து மேலோர்
பாலணுகித் திருவருட்சீ ருணர்ந்துசெழுந்
தமிழ்மதுரம் பருகு வோரே
காலமழை யனையசெங்கை யுடையகுன்றக்
குடிக்குகவேள் கலம்ப கத்தாற்
சாலமகிழ் வுறுவரன்றோ தவளமலர்ப்
பொருட்டகலாத தைய லாளே.
4. குன்றுதொ றாடலின் முந்திய குன்றக்குடி வேன்மேன்
னன்றாத வந்தமிழ் கொண்கு லம்பகம் நவில்கின்றேன்
மன்றுண் டம்புரி வோனுந் றுந்தமிழ் மலையானு
மன்றுபெ றும்பொருள் கண்டுய ரும்பத மடைதற்கே.
5. வஞ்சப் புலப்பகைவர் கெடமாறி லன்புதவும்
வந்தித்து முத்திபெறு மநுபூதி மிஞ்சிவிடு

நெஞ்சத் திரக்கமிகு கவுமாரர் நண்பருளு
 நித்தித் திடத்துணியு மவர்வோ களைந்தொளிரு
 மஞ்சக் கரத்தினிதம் விளையாடு கின்றபர
 னங்கைத் தலத்திலுறு பிணைநாணு றுங்கனுமை
 கொஞ்சக் களிக்குமொரு சிறுபால னென்றும்வரு
 குன்றக் குடிக்கருள்வரு புகழ்தோய் கலம்பகமே.

நூல்

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா

6. நீர்கொண்ட சடையானு நெடியோனு நான்முகனுஞ்
 சீர்கொண்ட கனகநகர்த் தேவர்களு முறிவோருங்
 காதலித்துப் புகழ்கூறிக் கரங்குவித்துப் பணிவதுகண்
 டாதரவி னளவுதெரிந் தருள்புரியச் சலியாது
 கோகனக மலர்முகத்திற் குறுநகைபூத் திருமடவார்
 பாகமுறச் செழுங்கலப் பரிமீது பரிதிநிகர்
 திருமுடிக ளோராறுஞ் செவியணிக ளீராறு
 மருமலியுங் கடம்பணியு மார்பிடத்துப் பணிபலவுங்
 கொற்றமிகுந் தனிவேலுங் குலிசமுதற் படைபிறவுஞ்
 சுற்றரைஞாண் முதலியவுந் துணைமலர்த்தா
 ளணிக்குவையு
 மிக்கொளிரப் பெருங்கருணை விழிபரப்பித் தவளநிறக்
 குக்குடப்புட் கொடியோங்கக் குலவுகுன்றக் குடிவேளே.
 - இவையாறுந் தரவு

உன்னருளா லுன்னருமை யுணர்ந்துனக்கே தொழுசெய்யு
 மென்னருமை யறியாதா ரிடத்தினும்போ யிரக்கின்றே
 லூராறு நுதல்விழியுண் டுனக்கெனவுந் தெரியார்பாற்
 சீராறுந் தமிழ்க்கவிதைத் திறலுரைத்துத் தளர்கின்றேன்
 இகபரசா தனப்பேறே யேற்றமெனத் துணியார்பாற்
 பகலிரவா யலைந்துநயம் பகர்ந்துபொருள் கவர்கின்றேன்
 நீபமா லிகைப்பெயர்நூ னியமத்தே நில்லாமற்
 கோபமா தியபொருந்தக் குவலயத்திற் சுழல்கின்றேன்
 திசைகள்டொறு வெண்ணீற்றுச் சிறப்புடையார்
 மிகுக்காமற்

றசையருந்தி யுடல்வளர்ப்போர் சமையமுறச்

சகிக்கின்றேன்,

பேராசை யெனும்பிணியாற் பெருமையுட
 னருமையும்போ
 யூராருக் காளாகி யுனைமறந்து திரிகின்றேன்.

- இவையாறுந் தாழிசை

இயமனும் வசமற விடிநிகர் மொழிபகர்
 கயமுக மலையொடு கருகிட முடுகினை
 புயமிகு மரிமுகன் வரையுறழ் பலபல
 புயமொடு தலையகல் புவியுற வொருவினை
 யடலுறு மவுணர்க ளதிபதி யுடல்மயி
 லுடனொரு குருகென வொளிந்தர வருளினை
 கடவுள ருறுதளை கவலையொ டறமுன
 மிடமிகு பொலநக ரினையினி துதவினை.

- இவை நான்கு மராகம்

ஈசனுக்குங் குறுமுனிக்கு மெழிலருணைப் புலவனுக்கும்
 பேசரிய பிரணவத்தின் பெரும்பொருளை யறிவித்தாய்
 கீரனுக்குங் குகைநகர்க் கிழவனுக்குந் தளைநீக்கிச்
 சாரமுறந் தமிழ்மாலை தரித்துமன மகிழ்வித்தாய்
 கச்சிநகர்ப் புலவனுக்குங் கவிப்பகழிக் கூத்தனுக்கும்
 பச்சிலையின் றிருநீறு பாலித்து முன்னின்றாய்
 பாலையன் முதலாய பலகோடி பத்தருக்கு
 மாலைய மறக்களைந்துன் மலரடிக்கீழ் மர்வித்தாய்

- இவை நான்குந் தாழிசை

ஆறெழுத் துரைப்பவர்க் கனைத்து மாகிநின்
 றாறெழுத் தமிழ்க்குமோ ருருவு மாயினை
 போதமே யுயர்வெனப் புகலு மாதவா
 ராதரத் தொளிவிடு மருவு மாயினை

- இவை யிரண்டு நாற்சீரோரடி யம்போதரங்கம்

பலபல மலையினு நின்றனை
 படிற்று சமணரை வென்றனை
 யிலகிய புனமிசை சென்றனை
 யெயினர்க டமதுயிர் கொன்றனை

- இவை யிரண்டு மிருசீரோரடியாகிரியச் சுரிதகம்

விதியை யொறுத்தனை வினையை யறுத்தனை
சதியை வெறுத்தனை தருவை யிறுத்தனை
கடலை வடித்தனை கவிகள் படித்தனை
நடலை முடித்தனை நடன நடித்தனை.

- இவை நான்குமிரு சீரோரடி யம்போதரங்கம்

எனவாங்கு

- இது தனிச்சொல்

அணிமா முதலிய வாய சித்தியும்
பிணிதீ ருடம்பிற் பெருக்கநீ றணியுந்
தொண்டர் கூட்டமுந் துகளறு புலமை
யண்டர்போற் றிசைப்ப வணைதரும் வாழ்வு
மூவகைத் தாய முகிழ்மலர்ப் பூசனை
பொதிய மால்வரைப் புனிதர்தம் மவைப்பால்
விதிவழிச் சென்று மீளுந் திறலும்
புணரி யாதிய புனலொடு கணற்பாற்
றணவருஞ் சுவைதோய் தமிழ்க்கவி யனைத்தும்
பழுதற வாங்கிப் படியினர்க் குதவும்
விழுமிய புகழும் விரும்புவ பிறவுஞ்
சிறியேன் பெறவான் றிருவுருக் காட்டி
வெறிதோய் மலர்நேர் மென்பதம் புனைந்து
சமரச போதத் தன்மைமுற் றுணர்த்தி
யமல நெஞ்சகத் தடியருட் கூட்டி
யிறப்பொடு பிறப்பற வியங்குஞ்
சிறப்புறுங் கதியிற் சேர்த்தளித் தருளே.

- இஃதாசிரியச் சுரிதகம்

நேரிசை வெண்பா

7. அருட்பேறு வேண்டுமனத் தன்பர் கவியின்
பொருட்பேறு நாடும் புனிதா - தெருட்பேறு
மென்றற் குதவி யெடுத்தணைத்துக் காத்தருள்வாய்
குன்றக் குடியிற் குகா.

கட்டளைக் கலித்துறை

8. குகனே பரமெனச் சொல்வோர்க்குஞ் சிற்சபைக்
கூத்துடையான்

மகனேயென் றோதி யறுப்போர்க்குந் தக்க வரங்கொடுக்கு
மகனே வளம்பெறு குன்றக் குடியி லமருமறு
முகனே யுனைநம்பி னேன்சிறி யேன்றவம் முற்றுதற்கே.

கலிநிலைத்துறை

9. முற்றுமு ணர்ந்தருள் குகனைக் கதிர்வேல் முருகோனைப்
பற்றுந ரேவளர் குன்றக் குடியைப் பரவாதார்
கற்றுயர் கின்றவ ரெனினுங் குறைதீர் கனகப்பே
ற்றுறுணர் கின்றவ ரெனினுந் தமியே னுறவன்றே.

அறுசீர்க் கழிநெடில்

10. அன்றுநல மின்றுகொடி தெனக்கால
விகற்பமிக வறைந்து வாணாள்
சென்றுவயோ திகம்பெருத்தத் திண்டாடு
மவர்குழுவிற் சேர லாமோ
குன்றுதொறா டலிலுயர்ந்த தெனப்பெரியோர்
விளம்புகுன்றக் குடியில் மேவி
யென்றுமொரு படித்தாகித் திகழ்வடிவேற்
பெருமானே யெனைக்காப் பாயே.

எழுசீர்க் கலிநெடில்

11. காப்பணிந் திலங்கும் வடிவுமோ ராறு
கவின்முகக் கண்டிகைக் கழுத்தும்
பாப்பகர் நாவுஞ் சிவந்தவான் கலையும்
பழுதில்கோ வணத்தொடு கீளு
நீப்பரி தாய நிலையுமுற் றவரே
நிகரில்குன் றக்குடிக் குகவேண்
மாப்படப் பொருமவேற் படைப்பெரும் பூசை
வகையெனக் குரைத்தனர் மன்னோ.

எண்சீர்க் கழிநெடில்

12. மன்னர்முதற் பொருளுடையார் தமையு முன்றன்
வடிவுணர்ந்தா றெழுத்தோதி வழுத்தி டாமல்

கன்னல்வில் வேட்குருகு மவர்தமையுஞ் செஞ்சொற்
 கவிமதுர மறியாதார் தமையு நாடி
 யின்னலுறா துனதடியார்க் கடிமை யாகி
 யெழுபிறவிக் கடல்கடக்கு மெழிற்சீ ரீந்தாள்
 கொன்னகுவேற் பெருமானே யிணைதீர் குன்றக்
 குடித்தலத்தில் விளையாடுங் கொற்ற வேளே.

பதினான்குசீர்க் கழிநெடில்

13. வேளுக்கு மனநாணு மெழில்கொண்ட குமரனை
 வினைப்பிணி தவிர்த்து மருளா
 மெய்ஞான வாழ்வினில் விடுக்குமொரு குருபரனை
 வேதா கமந்து திக்குந்
 தானுக் கிசைந்ததல மாமெனவ நெஞ்சந்
 தனைக்கொண் டமுரு கேசனைச்
 சந்தத் தமிழ்க்குரிய குன்றக் குடிக்குள்வளர்
 சரவணோற் பவனை னினைவோர்
 வாளுக்கு நிகர்விழிக் குறமகளு மிந்திரன்
 வளர்த்தபே தையுமெ டுத்து
 மார்போ டணைத்துச்சி மோந்துமே கலைபுனையு
 மடிமீ திருத்து வதனால்
 கோளுக்கு மஞ்சாத வலியுறுங் கவுமாரர்
 குலதிலக ராகி யப்பால்
 குறுமுனியும் மீசனும் பெற்றதைப் பெற்றுக்
 குணாதீத ராவ ரன்றே.

எண்சீர்த் தாழிசை

14. ஆவலென்ற பேய்ப்பிடித்து ளறிவுகெட்டு மங்கையர்க்
 கநுதினந் தொழும்பிசெய்யு மவர்களோடும் வெண்ணிறச்
 சேவலைப் புகழ்ந்திடாத கவிஞரோடு நிலையிலாத்
 தெய்வநாடு முனிவரோடு நைவதைத் தவிர்த்திடாய்
 மூவலற்றி லங்குன்றக் குடியுனின்ற முதல்வனே
 முச்சுடர்க்கு மூலமா முளைத்தெழுந்த சோதியே
 பாவகந்த டங்கிடாத பன்னிரண்டு கையனே
 பத்தர்சித் தர்நித்தர் முத்தர்பரவு துங்கவேலனே.

பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

15. வேலணி யுங்கைச் சிறப்பு மாறிரு
 தோள்களு மன்பிற் சிரிக்கும் வாய்களும்
 வேறிணை யின்றிச் சொலிக்கு மாமகு டங்க ளாறும்
 கோலமு றுப்பத் தருக்கு ளாடிய
 தாள்களு மங்கைப் பிடிக்கு நேரிரு
 கோதை யருஞ்சற் றுளத்தி லேனுமி ரங்கொ ணாதோ
 மாலய னஞ்சித் தொழக்கு லாவிய
 சூலமு டன்சிற் சபைக்கு ளாடிடும்
 வானவ னன்புற் றணைக்கு மார்வ மிகுங்கு மாரா
 சீலமி குஞ்சொற் றமிழ்க்கு நாயக
 னாகவி ளங்கிப் பொழிற்கு ழாமொளிர்
 சீர்பெறு குன்றக் குடிக்குண் மேவிய கந்த வேளே.

அறுபத்து நான்கடிப் புயவகுப்பு

16. வேளினது சேனையெனு மாதரனை வோருநிதம்
 விரகமிஞ் சித்துதித் திடநீடி நின்றன
 மேருகிரி யாதியவெ லாமலையு நாணமுற
 மிகநெருங் கிக்கதிப் புடனேவ ளர்ந்தன
 வேரிமது வோடவலா நீபமுதன் மாலிகைகள்
 விகசிதம் பெற்றிடத் தினமேய ணிந்தன
 வேயனைய தோளியர்க ணோடிணைய தாகுமென
 மிளிரும்வண் டுற்றிசைத் திடுசீர்பொ ருந்தின
 வேறிணையி லாதமண நாறுமத மாதியவை
 விரவுசந் தத்தைவெப் பறவேது தைந்தன
 மீறுமொளி சேர்பரிதி யாவுநிகர் தோளணிகள்
 விலையறும் பொற்குவைப் பணியோடி யைந்தன
 வேல்குலிசம் வாள்பலகை சூலமுத லாயபல
 விபுதர்தங் கட்குவப் புறவேசு மந்தன
 மேலுலகி னோரும்வச மாறவிடி நாணமுற
 வெகுதரஞ் சத்தமிட் டிடுகோழி கொண்டன
 வேதமொரு நாலுமுணர் வானலற மோதியபின்
 விதனமிஞ் சச்சிறைக் கிடைபோடும் வன்பி
 மேகநிகர் தாருகன்மு னாழிபறி போனதனை
 விறன்முருந் தற்களித் திடுமாண்மை துன்றின

வீரைதரு மாலமமு தாகநுகர் வான்முடியில்
 வினவும்விஞ் சைப்பொருட் சொலுநா ளிவர்ந்தன
 மேடவடி வானவனை நீறுசெயு மாமுனிவன்
 வினையொழிந் திட்டமிக் குறநீறு தந்தன
 வீடுகரு தாதடிமை யாவதனை யேகருதும்
 விரதர்செஞ் சொற்றிருத் தொடைகோடி யொன்றின
 வேள்விமுனி வோர்பதறி யோடவரு சேயதகர்
 வெகுளிமங் கக்கசைப் படையால றைந்த
 வேழமக ளாமவட னாசலம தாலுமுது
 விடுதழும் புற்றிடத் தணியாதெ முந்தன
 வேடரிதண் மீதுவளர் பேதைகொளு மூடலிடை
 மிதிபடுஞ் சிற்றடித் தடமோடி லங்கின
 காளியெறி குலமிரு கூறுபடு மாறுபொரு
 கரமிரண் டுற்றவற் கொருநாளி ரங்கின
 காசதவிர் வீரமுறு மோர்விசைய னார்மனது
 களிபொருந் தச்சரப் படையீய வந்தன
 காதுபுரி யாதுசிவ யோகநிலை நாடுபவர்
 கனவிலஞ் சற்கரத் தொடுதோணும் நண்பின
 காதல்வினை தீரவருள் கூர்வரத மேவியொளிர்
 கவினுறுங் கைப்புகழ்ச் சியெலாம டைந்தன
 காரிமுத லானபல வீரர்களு மாவலொடு
 கழறிடுஞ் சித்திரத் திறலாலு யர்ந்தன
 காணரிய வான்முகடு சேரிரதம் வீரரொடு
 கடிதுவந் துற்றிடக் கொடுவே லெறிந்த
 காரிருளை நேருமொரு மாயமலை யோடுசில
 கயவான றிற்றிடப் பொருதார்வ மிஞ்சின
 கானவய மாமுகமோ ராயிரமு ளானுரைசெய்
 கபடவெஞ் சொற்படிக் கவனாவி யுண்டன
 காலனிகர் சூரன்விதிர் வாளொடெதி ரோடிவரு
 கணநெடுஞ் சத்திவிட் டிருகூறு கண்டன
 காவிரியி லோர்நெடிய வேயினுரு வாகிவளர்
 கடவுடன் றுக்கமுற் றறவேபு ரிந்தன
 காய்பரிதி யேதும்வழி மூடியப ராரையொடு
 கடலுறுங் கொக்கினைப் பிளவாவ கிர்ந்தன
 காமமறி யாதமுனி வோருமன மானமடல்
 களில்வரைந் துட்சலிப் புறவேதி கழந்தன

காமருவு லோகமதின் மாதரணி தாலியொடு
 கணகமஞ் சத்திலுற் றிடநூல்பு ரந்தன
 காவிலவர் போலும்விழி சேருமொரு நாரியவள்
 கணவன்வம் புக்கிளைத் திடுநாளெ திர்ந்தன
 காரணநி ராமயம னோலயசு கோதயமெய்
 கருதுமன் பற்றபொய்ச் சமண்வேர்க ளைந்தன
 காசியினியின் வாழ்வுபெரி தாகுமென நாடுமவர்
 கவலைநெஞ் சத்தினுட் புகுதாதி ருந்தன
 பாளிதமு மோதகமு மீறநுகர் வானுடைய
 பகைவிளைந் திட்டதற் கயராம லுந்தின
 பாரதன மேருவொடு வீழ்வொரு நானெநெடிய
 பரிமுகந் துற்றமற் பெறுபேயை வென்றன
 பாவலவர் கோவனைய கீரனெனு ஞானமுனி
 பகருமின் சொற்றமிழ்க் கவியான்ம கிழ்ந்தன
 பாலைநிலை மேவியபொ யாமொழிமு னொர்பொழுது
 பரியதண் டத்தினைக் கொடுபோய விர்ந்தன
 பானலணி யேயாடுகிளி யாமருணை மேயமுனி
 பரவுசந் தத்திருப் புகழானி றைந்தன
 பாகுநிக ராயதமிழ் தேர்முனிவ ரேழெழுவர்
 பரிவொழிந் துட்களிப் புறுமா றசைந்தன
 பாலையம காமுனிவ னாதியதி யானபரர்
 பணிபுரந் தத்தொழிற் செயவே விரும்பின
 பாடலபு ராதிபதி நேர்பரம ஞானியர்கள்
 பனுவல்கொண் டப்படிக் கொளவேமு யன்றன
 பாதமலர் மீதுபல சீதமலர் சூடுகிலா
 பதகர்தம் பக்கலுற் றிடவேது ரந்தன
 பாடுகிற நாவுதொறும் வாணிகுடி யாவுறுதல்
 பழுதெனுந் துட்டரைக் கொலவேது ணிந்தன
 பாவரகி தாகரசு கோததியி லேமருவு
 பவளவொண் கொப்பெனச் சொலவேப டர்ந்தன
 பாகரசு கோமளவி னோதநய சீலமிகு
 பதமுணர்ந் திட்டகைக் கிளிதாள்ப திந்தன
 பாதகநி சாசரர்கள் டோமரம தோடுபல
 பகழிவெந் திற்றிடக் கனலாழு னிந்தன
 பாய்பரியி லாவிரத மீயுமலை யாலுயிர்கொள்
 பதிதர்மங் கத்தொலைத் தறவேநி வந்தன

பாமரரு மோசைநடை யான்மகிழ நீடுகவி
 பயிலுநெஞ் சத்தினொப் புறவேசி வந்தன
 பாழின்முய லாதகவு மாரர்மன மாம்மகளிர்
 பகலினுந் தொட்டணைத் திடவேழு யங்கின
 மாளிகையி லேயளவில் கூகையொடு கூவவுண
 மகளிர்நிந் தித்துமிக் கழவேகு ளிர்ந்தன
 மாமலரில் வாழுமிரு நால்மகளி ராமவருள்
 வயவர்சிந் திக்குமுத் தமிதோள்பு ணர்ந்தன
 வாசமிகு பூவுறுப னீரிலையி னீறுகொடு
 மறுவில்பண் பைத்தொகுத் தருள்சீர்பொ ருந்தின
 வானிலுடு வாகுமிரு மூவரொடு மேனைமகண்
 மலியுமன் புற்றெடுக் கையின்மார்பு ரிஞ்சின
 வாளரவெ லாமவச மாகநட மாடிவரு
 மயிலெனும் பொற்பரிக் குசைமேவு கின்றன
 வாரணகு லாதிபதி யானதிரு ஞானமதின்
 மதசலங் கொட்டுமுச் சியின்மோது மொய்ம்பின
 வாதமிடு மூடரறி யாதநிலை தேறுமவர்
 மகிமையென் கப்பெருந் திடுசீர்பொ திந்தன
 மாமிசமு ணாதுதவ மேபுரிகு வாரெதிர்சின்
 மயமில்ங் கக்குறித் திடுநீர்கி டந்தன
 மாவித யோகியர்கள் பூசைவிதி சோர்வுறினும்
 வழுவினின் பத்துறச் செயுமால்வி ழைந்தன
 மாவினொடு தேன்விரவி யீயுமொரு மாமதுன
 மகிழ்வென் றத்தினத் தினிலேகு விந்தன
 மாலைவரு சேயநிற மேகமதின் மீதொளிரு
 மறைவில்செம் பொற்றடித் தெனநூல்பி றழ்ந்தன
 வாணிமுத லோர்பலர்வி யாகரண நூலுரை
 வளைபிரம் பிட்டித் தருள்கூர ணங்கின
 மாறிலுமை கூறும்வசை நாடியொரு காலமரன்
 மறுகுமுன் புட்கையிற் றலையேகொ ணர்ந்தன
 மாயையுட லாகுமெனு மூலவரை வேறுபடு
 வடிவுகொண் டுற்றிடற் கிடமாவி ளங்கின
 வார்செவியின் மேவுகுழை தாவுமெழி னாடுமவர்
 வறுமைதுஞ் சக்கொடுத் திடவேசி றந்தன
 மாசுதவிர் மேலவர்கள் கூறுமறை யோசைநல
 மருவுகுன் றக்குடிக் குகவேள்பு யங்களே.

நேரிசை வெண்பா

17. புயமா நிரண்டுடைய புங்கவனை வன்கைக்
கயமா முகனைக் கடிந்து - செயமாருங்
குன்றக் குடியில்வரு கோமானைப் போற்றுநர்பொன்
மன்றத் தரனையொப்பா வார்.

கட்டளைக் கலித்துறை

18. வாரணங் கூப்பிடுங் குன்றக் குடியில் வளர்குகனைக்
காரண சற்குரு யென்றுண ராத கசடருக்கும்
பூரண போதம் வருமோவெண் டாமரைப் பூவில்வைகி
யாரணத் தோன்றிரு நாவினின் றாடு மருட்கொடியே

கொச்சகக் கலிப்பா

19. அருட்கடலா முனைச்சிறிது மகத்தினிடை கருதாமல்
றெருட்கடரார்த் தமைமதித்துத் திரிபவர்க்கு
மிரங்குவையோ
மருட்கருங்கட் குறமானாள் வதிதருதண் புனத்தேகி
யிருட்கருவேட் கிளைத்தார்போன் றிறைஞ்சுகுன்றக்
குடிக்கோவே.

கலிவிருத்தம்

20. கோவை வாயிதழ்க் குறமகள் கொழுநனை விண்ணோர்
பாவை யூடலுக் குருகிநின் றிதம்பல பகருந்
தேவை மாதவர் பரவுகுன் றக்குடிச் சேயைப்
பூவை பாகனுக் கினியவ னென்பது பொதுவே.

கட்டளைக் கலிப்பா

21. பொதுவி லாடும் புரந்தகன் மைந்தனைப்
பொருவிற் குன்றக் குடிமேவு செல்வனைக்
கதுமெ னத்தொழு துய்யாத மூடரைக்
கண்ணி னாற்றினங் காணவுங் கூடுமோ
மதும னச்செழுங் காவியு மூவிரு
வரைபொ ருந்திய மாமணிக் கோவையும்

பதும் மென்கையிற் றண்டமு நீறுதோய்
பவள மேனியும் பார்த்தவல் லோர்களே.

கலிநிலைத்துறை

22. வல்லார் விரும்பும்நங் குன்றக் குடிக்கோவில் வளர்வேலனைப்
பல்லாயி ரங்கோடி யண்டத்து நிறைகின்ற பரமென்றிடா
தல்லார் களத்தாதி தருமைந்த னென்றோது மறிவீனர்பாற்
செல்லா திருந்தா றெழுத்தோதல் கவுமாரர் செயலாகுமே.

அறுசீர்க் கழிநெடில்

23. செயலறிந்து தவம்புரியச் சோம்பலுற்றுக்
கலகலெனுஞ் சிலநூற் கற்று
மயலகன்ற பெரியோரிற் றமைமதிக்குஞ்
சிலருளத்தும் வசிக்கின் றாயோ
வயல்வளஞ்சேர்ந் திலங்குகுன்றக் குடித்தலத்து
முருகோனே வள்ளை சாடுங்
கயலனைய விழிமடவா ரிருவரொடு
மயிலேறுங் கருணை வாழ்வே.

எழுசீர்க் கழிநெடில்

24. வாழ்வெனுஞ் சிறுமியை மணஞ்செய்து நாடொறு
மயக்கொடு முயக்கு முற்றந்
தாழ்வொழிந் திடவருளு மீகையா கியமகன்
றனைவிரும் பார்க ணாரோ
வீழ்வெனுங் கொடிதற வுனக்கன்பு புரிகின்ற
மெய்ப்பத்தர் சித்த ரருளா
லாழ்வொருங் குதவிவளர் குன்றக் குடித்தலத்
தமர்கின்ற கருணை முகிலே.

எண்சீர்க் கழிநெடிலாசிரிய வண்ணவிருத்தம்

25. கருணை முகிலுறழ் சிந்தைக் குரவர்
கழறு முதுமொழி நம்பித் துகளில்
புருவ நடுவழி கண்டிட் டவர்கள்
புனித சமரச மென்றைக் கருள்வை

யருண கிரியென வந்தித் துருகு
மடியர் மனநிகர் குன்றக் குடியின்
முருக னறுமுக னென்றெத் தினமு
மொழியு நிலமுத வுஞ்சற் குருவே.

ஒன்பதுசீர்க் கழிநெடிலாசிய வண்ண விருத்தம்

26. சற்குருவை நிந்தித் திடத்துணியும் வம்பர்ப்பகர்
சத்தமுழு துங்கெ டுனக்குரிமை கொண்டு முயல்வோர்
சொற்குருகு நெஞ்சத் தினர்க்கடிமை யென்றுவளர்
சத்தகுணர் செஞ்சொற் பெருக்கொலி விளங்க
வருள்வாய்
பொற்குவடு மொஞ்சிக் கிடக்கவுயர் கின்றதொரு
பொற்புமிகு குன்றக் குடிக்கிரியி னின்ற முருகா
மற்குருகு தங்கிக் களிக்கவொளிர் செங்கையொடு
மற்றிணையில் பைம்பொற் சிகிப்பரியி வர்ந்த குகனே.

பதின்சீர்க் கழிநெடிலாசிரிய வண்ண விருத்தம்

27. குகனெனச்சிற் தித்துனைப்பாடு நன்மையுணர் பெரியோர்
குவளையொக்
குங்கட் கணைப்பாவை யென்னவரு மடவார் பகமதுட
செம்பொற் பொகுட்டேறு மன்னன்விடு மலர்சேர் பழுதினுக்
கஞ்சித் துடிப்பார்கொ லுண்மை மொழி பகர்வாய்
சகலருக் குஞ்சிற் சுகப்பேறு தன்னையினி தருள்வோர்
தருகுபொற் குன்றக் குடிக்கோயி லுண்மருவு முருகா
வகவலுக் கின்புற் றெழிற்றோகை வன்னமுது கதன்மே
லயிலெடுத் தின்சொற் றமிழ்க்காவன் மன்ன வமர் பரனே.

பதினொருசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய வண்ண விருத்தம்

28. பரவையின் பக்குடிற் றூத
னொருவனுஞ் சிற்றுறுப் பொடு
வரியகும் பத்துதித் தோனு - முற்ற தோர்வாழ்
வரமியங் கட்டிலிற் காதல்
விநயபுஞ் சத்திருப் போலு
மரிவையென் கைக்குவப் பாகு - மெற்கு மீவா

யுரமிகுந் துர்குணச் சூர
 னடுநடுங் கப்பொலப் பூமி
 யுடையவன் றுக்கம்விட் டோட - வெற்றி வேலா
 லிரவினுஞ் சத்தமிட் டார்வ
 மொடுபொருங் கைத்திறத் தோடு
 மெதிரில்குன் றக்குடிக் காவற் - பெற்று ளானே.

வெண்பா - தவம்

29. பெற்றிடுவ வெல்லாம் பெறவேண்டிப் பேர்பெரிய
 வெற்றிவே லேந்தும் விமலனையே - பற்றிநின்று
 கோடாத குன்றக் குடித்தலத்தைப் போற்றுதலே
 தாடாளர் செய்யுந் தவம்.

கட்டளைக் கலித்துறை

30. தவமே முயலினு மங்கைநல் லார்மலர்த் தாளிறைஞ்சி
 யவமே புரியினுஞ் செவ்வேற் குமர னமர்தலினா
 னவமே மலிதருங் குன்றக் குடியினரர்கட் கெல்லாஞ்
 சிவமேயெம் மாருயி ரென்றுண ரானந்தஞ் சித்திக்குமே.

கலிநிலைத்துறை

31. சித்திக்கு முத்திக்கு மாசித்து மாதவஞ் செய்வோர்களே
 யெத்திக்கு மெச்சிடுங் குன்றக் குடிக்குள் ளிருக்கின்றவேள்
 சத்திக்கு மயிலுக்கும் வாரணத் துக்குந் தமிழ்ப்பாடிடும்
 பத்திக்கு ணிற்கின்ற கவுமா ரரைக்கண்டு பணிமின்களே.

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

32. பணிலமுத்தந் திகழ்விதி யுடையகுன்றக் குடிக்குகணைப்
 பாடி யாடித்
 துணிவுதவுஞ் சமரச டாக்கரத்தைக் குருபரன்வாய்
 சொல்லக் கேட்டுத்
 தணிவருஞ்சீர்ச் சண்முகவி னோதநன்னூல் விதியுணர்ந்து
 தவஞ்செய் யாமன்
 மணிமருவு சூசகப்பொற் கொங்கைநல்லார்ச்
 குருகுவதென் மடமை யன்றே.

மேகவிடு தூது
எழுசீர்க் - கழிநெடில்

33. அன்று நான்முகன் படைத்திடு முயிர்த்தொகை
யனைத்தை யுமனை யேபோ
னின்று காக்கும்ந ல்லெழிலிகா ளுமைத்தின
நினைகு வதொழி யேனாற்
குன்று றாவள முடையகுன் றக்குடிச்
குமர வேளிடத் தேநீர்
சென்று நான்படுந் துயரெலா மொழிந்தருட்
செய்கெ னப்பணி வீரே.

எண்சீர்த் தாழிசை

34. வீரைப் புனலைக் குடித்து விடுக்கவும்
விண்ணவ ளூரீற் புகுந்து திரும்பவும்
பாரைப் புரப்பவர் தம்மை வணங்கவும்
பாடிய வாறு பலித்திடக் காணவும்
போரைப் பெருக்கு மிலேச்சரை வெல்லவும்
பொன்னெனச் செம்பு பொலிந்திடக் காட்டவுங்
கூரைப் பொருந்தயி னாடித் தெளியவுங்
குன்றக் குடியிற் குகனருள் செய்ததே.

வஞ்சித்துறை - இருசீர்

35. செய்யகுன் றக்குடி
யையனன் புற்றிடின
மையனெஞ் சற்றுயர்
மெய்யறஞ் சிக்குமே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
கைக்கிளை

36. சிக்கமில கிடவெளிற் குழ்ந்த மைக்கண்
சிறிதுசிவப் புறத்தோகை விரித்துக் கூவித்
தக்கநட மாடும்மயிற் பரியி லேறுஞ்
சரவணவேண் மருவுகுன்றக் குடியின் மானாள்
கைக்கமலத் தணியும்வளை யொன்றோ டொன்று

கலகலெனப் பேசுமொலி காதுட் சென்றா
லிக்கன்வந்து பொருகின்றான் பவள வாய்ச்சொல்
லிசைகேட்டா லென்படுமோ விதைய மாதோ.

பண்ணிருச் சீர்த் தாழிசை

37. மாதர்க ளாடலி னோதையும் வேதியர்
மறையோ திடுயொலியும்
வளர்தமிழ் நாவலர் துதியுந் தேவர்கண்
மகுடமு ரிஞ்சுதலும்
பூதர்க ணாயக னாதியர் தங்குறை
புகல்வ துமுயர்வேழம்
பொங்கும தங்கொடு பிளிறலு மயிலும்
பூவையு மஞ்சுகமுஞ்
சாதக மும்பினு முள்ளன வும்பயில்
சத்தமு மிடிநாணத்
தகுமு முரசொடு முழவின் முழக்குஞ்
சலதிய டங்கிடினுஞ்
சீதம ணங்கமழ் நறுமலர் பெருகச்
செறிபொழி லிடைமீறுந்
திருவளர் குன்றக் குடிமுரு கணையே
சிந்திப் பதுநன்றே.

நேரிசை வெண்பா

38. நன்றுதவு நின்பெருமை நாகர்பிரா னோதரிய
தென்றுணர்ந்து வாழ்வேர்க்க் கிழுக்குண்டோ - குன்றுளாயர்
கோலா கலம்பொருந்துங் குன்றக் குடியினர்க்காக்
காலாக லம்பொருந்துங் கா.

கட்டளைக் கலித்துறை

39. காவியங் கண்ணினர்க் குள்ளுரு காதுனைக் கந்தவென்று
கூவியங் கண்ணி னங்காட்டுங் குன்றக் குடித்தலத்தைச்
சேவியங் கண்ணி னடற்கன்னல் வேளைச் செகுத்திதணி
னோவியங் கண்ணின தாறெழுத் தோத லுறுவதென்றே.

அம்மானை

40. என்றற் கனைமுதலா மீரிரண்டு தாயகமுங்
 குன்றக் குடியிற் குருபரனே யம்மானை
 குன்றக் குடியிற் குருபரனே யாமாகின்
 மன்றத்து முந்தவருள் வைக்குமோ வம்மானை
 மாதனத்தைத் தந்துமன்றோ வாழ்விக்கும்மானை.

அறுசீர் விருத்தம்

41. மானிடம் பெற்று ளார்க்கு வகுத்தநூற் பயனோர் நான்கும்
 வானிடம் புரப்போர் நாண வலிதெமக் கருள்வான் கண்ட
 ரானிடத் திமயப் பேதை யருகுறப் பெரியோர் காணுங்
 கோனிடத் துதித்துக் குன்றக் குடித்தலத் தமருங் கோவே.

வஞ்சி விருத்தம்

42. கோல மிகுகுன் றக்குடி
 வேல னதுவெண் குக்குட
 மோல மிடவும் பர்த்தலம்
 ஞால மொடுநன் றுற்றதே.

கட்டளைக் கலிப்பா

43. உற்ற வர்க்கு முறவோர்க்குந் தன்னுயி
 ரொன்று மேதுணை யென்றெண்ணி யுண்மைநூல்
 கற்ற வர்க்குந் தவத்தோர்க்குஞ் சேர்ந்திடாக்
 காசு தேடிக் கலங்கிட லாகுமோ
 பெற்ற வர்குங் குறுமா முனிக்குமோர்
 பிரண வப்பொருள் பேசிய தேசிகா
 கொற்ற வர்க்குந் துணையான வேலவா
 குலவு குன்றக் குடிக்கோவிற் கூத்தனே.

இன்னிசை வெண்பா

44. கூத்தன் பரவவளர் குன்றக் குடிக்கனே
 காத்நுள வல்ல கடவுளெனக் கண்டி றைஞ்சிப்
 பூத்தமலர் கொண்டவன் கைப்போர் வேலைப் பூசைபுரிந்
 தேத்தவல்லார் தம்மடிமை யாம்.

குறளடி வஞ்சிப்பா

45. யாமெம தெனுந் தாமதர் தமை நாளுந் துதித்தாளுங் குரு
வெனவே பணிந்தனவே லிவர்விதிம தன்சமன் சதித விரந்தவ
போல்ம கிழ்பவர்பான்ம ருவில னதனால்
வெள்ளிய வரைபோல் விளங்குருக் காட்டித்
தெள்ளிய மறையின் சிரப்பொரு ளுணர்த்திக்
கோதறு தொண்டர் குழுவினிற் கூட்டி
யாதர வுடனுந் றருள வேண்டுங்
குஞ்சரமும் பிளிறக் குரக்கினம் புயலென்
றஞ்ச லுறீஇ யலமரும் பொழில்சூழ்
குன்றக் குடியிற் குலவுசிற் பரனே.

கலிவிருத்தம்

46. பரவு வார்க்கிரு பங்கயத் தாளருட்
குரவ னேயெழிற் குன்றக் குடிக்குள்வாழ்
சரவ ணோற்பவ னேயுனைச் சார்ந்துமியான்
கரவு கொண்டு கலங்குவ தென்கொலோ.

கொச்சகம்

47. என்கனவிற் பலகால்வந் தியம்பியசொற் சோராமே
கொன்கலபச் சிகியாய குரகத்தில் வந்தருள்வாய்
வன்கணர்க்குந் திருவருளே வழங்குகுன்றக் குடிக்கிரிமேன்
மின்கலுழவேற் படையேந்தி விளங்குமொரு பெருமானே.

மடக்கு - கொச்சகக் கலிப்பா

48. பெருகுன்றக் குடிக்கோவிற் பேணுவார் குடிக்கோவில்
பருமலர்ச்செந் திருவருளும் பரவுநர்க்குத் திருவருளுந்
தருமடியார்க் குயிராகுந் தவம்புரிவோர்க் குயிராகும்
பொருபிறவுந் துரந்தரனே பொருந்துமயிற் றுரந்தரனே.

கனி - பதினான்குசீர்

49. துரந்து குரனை வென்று மீண்டருள் சுத்த ஞானதி வாகரன்
றாய குன்றக் குடிக்குண் மேவிய சுந்த ரக்குக னன்பினாற்

கரந்தி டாதருட் கள்ளை யுண்டு களித்து ளேமொரு காலமுங்
கால னுக்கயர் கின்றி லேமிது கண்டு பாடுமின் கவிஞர்கா
ளிரந்து சுற்றம்வ ளர்க்க வேண்டி யிராவ ணன்திறல் வாலியை
யெய்து கொன்றதும் வீமன் வானரமி யாவு முயர்ந்திட
வந்தது

நிரந்த ரம்புகழ் பெற்ற மாருதி நிகரில் வான்மலர் கொண்டது
நீதி சேர்தரு மன்கை யேற்றது நித்த முஞ்சொல னிற்கவே.

நேரிசை வெண்பா

50. நிற்கு நிலையுணர்த்தி நேரிழையார் வாயுரைக்குஞ்
சொற்குருகு மோகந் தொலைத்தாண்டு - நற்குணமே
துன்றக் குடிலையினிற் றோய்பொருளைக் காட்டவல்லான்
குன்றக் குடிவளருங் கோன்.

கட்டளைக்கலித்துறை

51. கோனாகி யுண்மைக் குருவாகி யார்க்குங் குலதெய்வமாய்
நானாகி நின்றதுந் தானாகித் தீயவர் நாடரிய
வானாகி யொப்பறுங் குன்றக் குடியில் வளருமலைத்
தேனாகித் தித்திக்குஞ் செவ்வேள்பொற் றாள்களிற்
சேர்வதுண்டே.

எண்சீர்த்தாழிசை

52. உண்டுண் டுதுயின் றெழுமு ரவருக்
குறவா கியுழன் றுமுயன் றுபொருட்
கொண்டுண் கண்மடந் தையருக் கருள்வோர்
குன்றக் குடியிற் குறுகப் பெறினும்
வண்டுண் டகடம் பணியும் புயவேண்
மறலிக் குமதப் பயலுக் கும்வெறும்
புண்டுண் றுதலைப் பிரமற் குமனம்
புலரப் பொருமற் புகழைத் தருமே.

மருட்பா

53. புகழ்கொடுக்கு மானந்த போதம் பெருக்கு
மிகழ்வறுக்கு மாறுவரை யேற்றுந் - திகழ்வடிவேற்

கொற்றவன் மருவிய குன்றக்குடியி லுற்றவர் கரத்தா லுதவு
நற்றவப் பயன்றோய் நனையா நீநே.

மடக்கு கட்டளைக்கலிப்பா

54. நீறு போர்த்த கவுமார னாகம் நீறு போர்த்த கவுமார னாகமா
மீறு பாயலு றுப்பாணை யன்றமை மீறு பாயலு றுப்பாணை
யன்றமை
வீறு தோய்ந்த வடிவேலன் பண்ணவர் வீறு தோய்ந்த
வடிவேலன் பண்ணவர்
கூறு குன்றக் குடிக்கோவி லாதியே கூறு குன்றக்
குடிக்கோவி லாதியே.

எண்சீர்த்தாழிசை

55. ஆதிக்கொரு பொருளானதை யறியப்பகர் முருகோ
னணிமேவிய குன்றக்குடி யமலன்புகழ் கோடி
நீதிச்சதுர் மறையாலும்நி கழ்த்தாதவை நிற்க
நிறையகல்விய துடையேமென நினையுஞ்சில மூடர்
பாதிக்கலை மதிவாணுதன் மடவாரையு மனிதப்
பதராமவர் தமையும்பகர் பண்புற்றிட லென்னோ
சோதிக்கதிர் வேலேதுணை யெனவோதிடு நாவிற்
றொலையாநட மிடுதாளுறு சொற்கந்தர மாதே.

வண்டுவிடுதூது

56. மாதரெல்லா மென்னை மதிக்கவின்னே வண்டினங்காள்
கோதறுசீர்க் குன்றக்குடிக் குகன்பா லாதரவோ
டென்துயர மத்தனையுஞ் சொல்லியவன்
சீதமல ரீயச் செய்யும்.

கட்டளைக் கலித்துறை

57. செய்யவள் போற்றும்நங் குன்றக் குடியிற் சிவகுருவா
மெய்யனைச் சண்முகப் பெம்மானைச் செங்கதிர்
வேலவனை

யையமு நாத மனத்தாற் கருது மடியவர்மே
லெய்யவும் வல்லவ னோமல ரோனுக் கிளையவனே.

கலி விருத்தம்

58. இளமை நீங்கருங் குமரனைக் கனல்விழி யிலங்குங்
குளமோ ராறுடைக் குரவனைக் குளிர்புனற் பணைசூழ்
வளமை மேவுகுன் றக்குடிப் புலவனை வழுத்தார்
களவு றாமனம் பெறுவது கதையினுங் கதையே.

கலிநிலை வண்ணத்துறை

59. கதைகொண்ட சமன்வந்து பொருமுன்பு மலர்கின்ற
கஞ்சக்கழ
லிதையங்கொ டுனைநம்பு நிலைதந்து சுகமிஞ்ச
மின்புய்த்திடாய்
குதையொன்று சிலையங்கை யினர்நின்று புகழ்கின்ற
குன்றக்குடி
யதையென்று மரசென்க வயிலுங்கொ டமரும்பொ
னந்தத்தனே.

வேற்றொலி வெண்டுறை

60. அந்தமுதற் பகருமொரு மூன்றிடத்துந்
தானாகி யயில்வே லேந்திப்
பந்தமற்றோர் காணநிற்குங் குகனுறுங்குன்
றக்குடியைப் பரவ வல்லார்
செந்தகைத் திருவும்வெண் திருவுந் தோய்தரு
சந்தரத் தோள்கொடு துலங்கு வார்களே.

இரங்கல்

பதினான்கு சீர்த்தாழிசை

61. வார ணிந்தமுலை மங்கை மாரும்வரி
வண்டி னங்களுட னைவகை
வன்ன மீறவளர் கிளிக ளும்பிறவும்
வளமை மேவியகுன் றக்குடித்

தார ணிந்தபுய வீர வாகுபணி
 சண்மு கக்கடவுன் முன்புபோய்த்
 தகுதி யானமொழி பகரி லன்னவர்
 தரிப்பர் கொல்லெனம தித்துநான்
 சீர ணிந்தமன மதைவி டுக்கவது
 சென்று செங்கமல மலரைநேர்
 திருவ டித்துணையின் மதுவெ னப்பெருகு
 சீர ருட்களி பொருந்தியோர்
 கூர ணிந்தகதிர் வேலி னும்பொருவிற்
 குக்கு டத்தினுநெ ருங்குதோட்
 குவடி டத்தினு மலைக்கு றத்தியிதழ்
 கொண்ட வாய்களினு நின்றதே.

பதின்சீர்க் கழிநெடிலாசிரிய வண்ணவிருத்தம்

62. நின்ற தாவரத் தைப்புன் சொற்பகர் கிள்ளையை
 நெஞ்சை யோதிமத் தைக்கஞ் சத்துறு புள்ளினை
 நன்ற தாகநத் திக்கொஞ் சக்கவி சொல்பவர்
 நந்து றாவுன்வெற் றிச்சந் தத்தமிழ் கொள்வர்கொ
 லென்ற தேயெனப் பொற்கும் பப்புன லுள்வரு
 மெங்கள் காவலற் குத்தந் திட்டதை யொல்லையி
 லொன்ற வீகெனச் செப்புஞ் சத்திய வல்லவ
 ருய்ந்து வாழ்வனப் புக்குன் றக்குடி யையனே.

**இரங்கல்
 கட்டுத்தாழிசை**

63. ஐய மற்ற மெய்யரே செய்கை யிற்ற துய்யரே
 யருண்மி குந்த நேயரே பொருள்வி ரும்பும் வாயரே
 மைய மொன்றும் யோகரே பொய்ய கன்ற நாகரே
 மாதி ரத்து வாழ்நரே யாதி வத்து வீழ்நரே
 செய்ய குன்றக் குடியிலே வைகு மன்சிற் றடியிலே
 சேர்ந்த சிந்தை மீளுமோ வார்ந்த யின்ப நீளுமோ
 வைய சிந்தை கூறுமோ மெய்ய நிந்து தேறுமோ
 மாய்வ தஞ்சன் மேவியே யாய்வ தென்ற னாவியே.

பாண் - நேரிசை வெண்பா

64. ஆவித் துணையாகு மாறிரண்டு தோட்குகன்மேற்
கோவித்துக் கொள்வதற்குங் கூறினையோ - சேவித்து
மாதறுசீர் மாமுகன்மேல் வையென்ற பாணாபோ
கோறுசீர்க் குன்றக் குடிக்கு.

கிள்ளைவிடு தூது

65. குடிகாரப் பாணர்தம் மால்வச மாம்விலைக் கோதையரோ
டடியானைத் தேர்வது நீத்தங்கு நீர்வர லாகுமென்று
கடிகாலும் பூம்பொழிற் குன்றக் குடிக்குகன் கண்முற்சென்று
பொடியாடுங் கைக்கிளிக் குன்னாவன் மீறப்
புகல்கிள்ளையே.

வெண்செந்துறை

66. கிள்ளைப் பனுவற் கிளர்குன் றக்குடிப்
பிள்ளைப் பெருமாள் பெருகருட் சுடரே.

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

67. அருட்கடலிற் குளிப்பதற்கு முயலாமற் பொருள்விரும்பி
யலையுந் தம்மைத்
தெருட்புலமை யுடையாரா மதிப்பவரோ டிணங்காமற்
றிருக்கண் பார்த்தாண்
மருட்சிதரும் விழியணங்கார் தமக்குமன முருகாத
வலியுள் ளார்கட்
கிருட்பிணிதீர்த் துயர்குன்றக் குடித்தலத்துக் கோவிலிடத்
திலங்கும் வேளே.

சித்து

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

68. வேளப்பா யானவன்போல் வளர்வ தாகி
விளங்குகுன்றக் குடித்தலைவாழ் வேற்கைச் சித்த
னாளப்பார் புகழ்வலிமை பெற்றே மென்று
மழியெமியா மவனாணை யவத்த மல்லக்

கேளப்பா பசிதீரக் கறியுஞ் சோறுங்
 கிருதகுள பாயசத்தோ டிடுவா யாகின்
 மீளப்பார்த் திருக்கரச வாதஞ் செய்வோம்
 வினைதவிர்ப்போம் பணியணையில் மேவு வோமே.

இரங்கற்றாழிசை மடக்கு

69. மேவ லாருயி ருண்ட வேலவன்
 மேவி லானெனை யின்னமும்
 வென்றி தோய்தரு குமர
 வேண்வென்றி டாதுவி லக்கிலான்
 பாவ லார்க்கருள் கந்த னென்மனப்
 பாவ கத்துமி லங்கிலான்
 பத்தி யிற்படு முருக னென்னது
 பத்தி ரத்தைம றுக்கிலான்
 காவன் மேவுகுன் றக்கு டிக்குகன்
 காவ கத்தழை தந்திலான்
 காங்கெ யப்பெயர் வேந்தனென்
 னுடற்காங்கை யைச்சிறி தாள்கிலான்
 சேவலே யெழிற் றோகை யேயடற்
 சேவ கம்பெறும் வீரரே
 செய்ய வாய்க்கிளி யேயெனக்
 கருள்செய்ய நீருரை செய்மினே.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

70. செய்ய வான்கலைச் சிறப்புஞ் சீர்பெறு
 மெய்யலாம் புனையும் வெண்ணீர் றொளியு
 மொண்கோ வணத்தோ டுடஇய கீளும்
 வண்கோ கனக மலர்முக மொன்று
 முண்டிதச் சிரமு மூவிரு முகத்துக்
 கண்டிகை யதனோடு காவியந் தொடையல்
 புனைதரு கழுத்தும் புகலரும் பொருளை
 நினைதன் மேய நெடிதகன் மார்புந்
 தண்டமுந் துகடீர் தனிவேற் படையுங்
 கொண்டகை யிரண்டுங் குலவும் பாதுகைத்

தாட்டுணை மலருந் தயங்கும் போதகக்
 கூட்டுற வதனுட் கொற்றவை வேலுங்
 குண்டலக் காதாங் கோடறீர் சடையு
 மண்டல மூன்றா மலர்விழி வனப்புங்
 குமுதவா யிடத்துக் குறுநகைப் பொலிவு
 மமுதவாய் குதட்டி யகல்செவி விசிறித்
 தான மூற்றுந் தவளமால் வரைநேர்
 ஞானவே ழுத்தின் னலம்புனை பிடரியிற்
 நிகழ்தரு மாண்புஞ் செறிதரத் தோன்றி
 புகழெலாங் கொடுத்துப் பொருநையிற் றிருமலைக்
 குவட்டிற் காத்தமை கூறி யுய்யுந்
 தவத்தையிவ் வுலகோர் தமக்குமீந் தருளி
 வீரவா கெனும் விறலுடைப் புனிதன்
 வாரமிக் குரைத்த வாழ்வுறப் புரிவா
 யானைத் தோல்போர்த் தாடுவோன் முதலா
 மேனைத் தேவர்களி யாவரு மிறைஞ்சுங்
 குன்றக் குடித்திருக் கோவின்
 மன்றத் துறைதரும் வடிவேற் சேயே.

நேரிசை வெண்பா

71. வேற்படையும் பற்பலவே மெய்யுருவும் பற்பலவே
 பாற்படுமால் வெற்புகளும் பற்பலவே - காற்பதுமந்
 துன்றக் குறித்துநிற்குந் தொண்டர்களும் பற்பலவே
 குன்றக் குடிக்குகனுக்கு.

தழை

கட்டளைக் கலித்துறை

72. குக்குடந் தாங்குகைச் செவ்வேலன் குன்றக் குடித்தலத்தான்
 குக்குடந் தான்விண்ணு ளார்தருப் பூந்தழை கோதைநல்லாட்
 குக்குடந் தானெனுங் கொங்கைகண் மீறின கூர்ப்பிலர்வாய்க்
 குக்குடந் தாள்கவைத் தீம்புக முாகிக் குளிர்ந்தனவே.

கொச்சகக்கலிப்பா

73. தனங்கிடங்கு மார்பகத்தார் தமக்குருகிப் பொருடேடு

மனங்கிடக்குந் தீயவர்பால் வருந்தியிரந் தலையேனான்
முனங்கிடக்கு மூவினையு முறுக்கியெனைப் புரந்தருள்வாய்
கனங்கிடக்கும் பொழில்சூழங் கவின்குன்றக் குடிப்பரனே.

அறுசீர் விருத்தம்

74. பரந்தவான் கலையுணர்ந்த பாவலவர்
பனுவலையும் பழிக்குந் தீய
ருரந்தவா துயர்வதுகண் டலமந்தேன்
றிருவருள்சற் றுதவி யாள்வாய்
கிரந்தவாக் கியமறையுந் தமிழ்த்துதியு
முறைமுறையே கிளத்து வோர்க்குச்
சுரந்தவா ரமுதருத்துந் தாயெனக்குன்
றக்குடியிற் றுலங்குஞ் சேயே.

மதங்கம் கலிவிருத்தம்

75. சேய மாமுக மாறுடைச் சிவனெனத் திகழுந்
தூய வேலனை யிணையில்குன் றக்குடித் துரையென்
றேய நாடொறு மிசையொடு துதிக்குமீம் மதங்கி
மாய வாள்விழிக் கணைதொடிற் பிழைப்பதார் மன்னோ.

அறுசீர் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

76. மன்னுசீர் முகங்க ளாறு மலர்விழித் தொகைமூ வாறு
மின்னுசெந் துவர்வா யாறும் வியன்குழைச் செவியீ ராறும்
பன்னுமற் றுளவுந் தோகைப் பரிமிசை குலவத் தோன்றிக்
கொன்னுறு பொழில்சூழ் குன்றக் குடிக்குக னாள்வ
தென்றே.

கலிப்பா

77. என்று மழிவற் றிருக்கும் பெரும்பேறு
குன்றுளையர் குன்றக் குடிக்குகவே ளீயினல்லாற்
றுன்று புலனடக்கித் தூயநிலை சேர்துமெனப்
பொன்றுமட்டு நாடிப் புலர்ந்திடினும் வாராதே.

குறம் அறுசீர்த்தாழிசை

78. வாரண கேதனந் தோய மன்னுகுன் றக்குடிக் கோவிற்
காரணன் றன்புயஞ் சேரக் காதன்மி குத்திடு மம்மே
யாரண மும்புகழ் நீப மஞ்சகந் தந்திடும் நாளை
நாரணன் றன்மகள் போலும் நல்ல குறக்கொடி நானே.

எண்சீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

79. நானு ரைத்திடு மிந்தக்குறி நாளை மெய்ப்படும் நம்பித்தொரி
யேனு னக்கினி வம்பிற்றுய ரேழுநெற் கையிலொன் றிட்டது
வானு மொப்பறு குன்றுக்குடி வாழ்சி வத்தவு டம்புக்குகன்
வேனு னிக்கிணை யுங்கட்கொடி வேண மட்டு
மிரங்கிக்கொடே.

நேரிசை வெண்பா

80. இரங்கிக் கொடாதவர்பா லேற்கவென வென்றன்
சிரந்தொட் டெழிதியவன் செங்கை - பரம்புமங்கட்
குன்றக் குடிக்குகன்றாட் கோமலறிந் சீரியதோ
வென்றற் குயிரனையா னே.

கட்டளைக் கலித்துறை

81. ஆளாகிக் குன்றக் குடித்தலத் தேகி யறுமுகன்பொற்
றோளா றிரண்டினுஞ் செந்தமிழ்ப் பாமலர் சூட்டினல்லாற்
கோளாகு மொன்பதுக் கஞ்சாத் திறலுங் குலவுதுங்க
வாளான் கண்ணினர்க் கேங்கா நலமும் வருவதின்றே.

கலிநிலைத்துறை

82. வருவாய் மனக்கோவில் வாழ்வா
யிருப்பாய் வரங்களெல்லாந்
தருவா யெனப்பாடு முனிவோர்
களுக்குமோர் தாழ்வெய்துமோ
குருவாகி யரசாகி யன்னையாய்த்
தந்தையாய்க் குலதெய்வமாய்த்

திருவாழ்வு குன்றாத குடிக்குள்
வளர்செவ் வேலனே.

மறம்

அறுசீர் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

83. செவ்வேலன் மருவுகுன்றக் குடித்தலத்து
மறவரெனச் சிறிது மஞ்சா
திவ்வேளை யிங்குவந்து பெண்கேட்ட
தூதனே யிறைக்கஞ் சேம்யாந்
தெவ்வேதந் தவிர்க்குமெங்கள் கரங்கால்கொள்
ளிறைக்கெல்லாந் திறல்சே ருங்கோன்
மைவேற்கண் மகளிர்கொள்ள வல்லோங்காண்
கடிதுவந்த வழிபார்ப் பாயே.

எழுசீர் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

84. வழியலா வழியைச் சதமெனக் கருது
மனிதர்போன் மகளிர் தம்மவலக்
குழியையே விரும்பிப் பெரிதுநெஞ் சயருங்
கொடுமைதீர்த் தருள்புரிந் தாள்வாய்
பொழிதருங் கருணை விழிகளீ ராறும்
பொறியுமிழ் கண்களோ ராறும்
பழியுறாக் குன்றக் குடித்தலத் தலர்த்திப்
பவனிவந் தருளுமெம் பரனே.

கலிவிருத்தம்

85. பரவை யீனிய பாவைய ரும்புணர்
குரவு தோய்தரு குன்றக் குடிக்குகன்
பரவி நாடுமெய்ப் பத்தத்தாம் பாலருட்
குரவ னாகிக் குலாவுவ துண்மையே.

ஊசல்

எண்சீர் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

86. உண்மையொடு தவமிரண்டுந் தூண்க ளாக
வுறையிறந்த நாதாந்தம் விட்ட மாக

வண்மை மிகு நான்மறையுங் கயிற தாக
 வழுத்தரிய பிரணவே பலகை யாகக்
 கண்மையுறு மிருமடவா ரருகின் மேவக்
 கதிர்வேல்கொண் டாறெழுத்துங் களிப்புற் றாட்ட
 வண்மை நின்று பலர்போற்ற வாடருச
 லழிவில் குன்றக் குடிக்குகவே ளாடருசல்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

87. ஊச லொத்தலையு நெஞ்சைப் பிடித்துனருளா
 லோவி யச்சுடரி லுன்பொற் பத்தினிடையே
 நாசமற்று வளரின்பக் களிப்பின் மிகையா
 னானி றுத்திடுவ தென்றிக்கணத் தின்மொழிவா
 யீசனுக்கு மகவென்றுற் றிமைப்பி லவர்கோ
 னீனு முத்தமனு டன்சிற்சிலர்க்கு மனநோ
 யாச ளித்தவரை வென்றிட் டசத்தியுட்டே
 யாண்மை முற்றவளர் குன்றக்குடிக்கு மரனே.

வருகை

பன்னிரண்டுசீர்

88. குடிலிற் றினையைக் கிம்புரியாற்
 குறவர் மகளிர் சுணங்குமுலை
 குலுங்கத் துவைக்கு மொலிகேட்டுக்
 குரக்கி னினங்கண் மழைமேகத்
 திடியென் றலமந் துடுவிரவு
 மெண்ணில் பசங்காய்த் தலைப்புகத்
 தேறி விரியு மலர்ப்பாளை
 யிடத்திற் பதுங்கிக் கிடந்ததைவிட்
 டடியிற் பழுத்து வெடித்தகனி
 யாரும் பலவிற் பாய்ந்துகளை
 யனைத்துஞ் சிதறப் பெருந்தவர்தம்
 மாவென் றிருவா யருந்தியருட்
 கொடியைப் புகழும் வளமைபுணர்
 குன்றக் குடிவேள் வருகவே
 குமர குருவென் றுலகியம்புங்
 குறிஞ்சிக் கிழவன் வருகவே.

பதினாங்குசீர் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

89. கிழவனுரு வங்கொண்டு மறமக எரிடத்துறுங்
 கிருபா கரக்கொண் டலைக்
 கிள்ளையங் கவிபுனையும் வள்ளலைப் பிரமனது
 கெருவநோ யறவி டித்துக்
 கழகப் பெருந்தலைவ னானகுரு நாதனைக்
 கரியமாற் காழி தந்த
 கையாறி ரண்டுடைய கடவுளைச் சிவபிரான்
 காதிடத் தொருசொ லோது
 மழலையங் கனிவாய்க ளாறுடைய முருகோனை
 மலயமா முனிவன் னெஞ்ச
 மலரிடத் தநுதினம் நடம்புரியு மிருசரண
 வாரிசக் குகனை வண்டு
 குழலிசை முழக்கவளர் குன்றக் குடிக்குள்வளர்
 கொற்றவே லனைவி ரும்பிக்
 கும்பிட்டு நாடித் துதித்துருகு மடியவர்
 குமாத்தினுக் கடிமை யானே.

நேரிசை வெண்பா

90. யானெனதென் றோது மிரண்டும்போய் யாவையுநீ
 தானெனக்காண் போர்க்குந் தவறுண்டோ - மீனெனக்கண்
 கொண்டார்க ளாடன்மிகுங் குன்றக் குடியினிற்குந்
 தண்டாயு தக்குருநா தா.

கட்டளைக் கலித்துறை

91. தாதாரும் பூம்பொழிற் குன்றக் குடியிற் சரவணன்றன்
 பாதார விந்தத்தை நம்பாத மூடரைப் பாடுகின்ற
 தீதாளர் தம்மையு மோர்பொரு ளாகச் சிறிதுமெண்ணி
 வாதாட லாகுங்கொ லோகவு மாரத்து மாதவரே.

கலிநிலைத்துறை

92. மாதவஞ் செயநல்ல துறவுற்று நடமாடு மயில்போல்வருஞ்
 சீதசந் திரவதன மடவார் தமைச்சிந்தை செய்வேனையாள்

வேதமந் திரபுனித வாகமவி னோதத்து மேலோர்குலங்
கோதறுங் கிளியொடு துதிக்கின்ற குன்றக் குடித்தெய்வமே.

கட்டளைக் கலிப்பா

93. தெய்வ மங்கைய ராடலும் பாடலுஞ்
சேர்ந்த குன்றக் குடிக்கோவிற் சண்முகனா
னைவ கைத்தொழிற் செய்வோர்க்கு னாயக
னாகு மென்ப தறியாத மாந்தரே
பெய்வ னைக்கரத் தார்தமக் காட்டும்
பித்த ராகிப் பிறப்பிறப் பென்பதா
னைவ ரென்று பெரியோர்கள் கூறிட
நாம றிந்தனம் நாட்டிலுள் ளோர்களே.

சம்பிரதம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

94. ஓர்கரத்தி லெழுகடலை யடக்குவே
னிரதமுண்பே னுயர்ந்த நாகத்
தார்களிப்புற் றணிகுவே னிவையெல்லாம்
வித்தையென்று தரணி சொன்னாற்
கூர்கதிக்குந் தனிவேற்கைப் பெருமானை
யிணையிற்குன்றக் குடியிற் கண்டு
சூர்களத்திற் படப்பொருத விளையாட்டைத்
தமிழ்க்கவியாற் றுதிசெய் வேனே.

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

95. செய்ய பூமகண் மருவுகுன் றக்குடிச்
சிவகுரு நாதன்றான்
வெய்ய சூர்முதற் தடிந்தில னாமெனில்
விளங்குமுத் தொழிலெங்கே
யைய ராமவர் வாழ்க்கையெங் கேமறை
யந்தணர் மகமெங்கே
மெய்ய தாமென வவரவர் விரும்புநூல்
விதிகளெங் கேபோமே.

கலிவிருத்தம்

96. போம தாசலப் புங்கவன் பின்வரு
கோம ளாகரக் குன்றக் குடிக்குகன்
றாம மாலையுந் தண்டமிழ் மாலையுங்
காம நோயைக் கவலையை நீக்குமே.

கொச்சகக் கலிப்பா

97. நீக்கரிதா மிருவினையு நீறுபடப் பன்னீரி
னாக்கமிகும் பச்சிலையி லமைத்தவெண்ணீ றளித்தருள்வாய்
சேக்கனாக் கிரிநாணத் திகழ்ந்தகுன்றக் குடிக்கிரிமே
லூக்கமிகுந் தனிவேற்கொண் டொளிர்குமரப் பெருமானே.

வேனிற் காலம்

எண்சீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

98. பெருகுதென்றற் றேரின்மத னுலவுங் காலம்
பிறைக்கனன்மிக் கொளிர்காலம் பிறங்கும் பொன்னூர்த்
திருந்தியிற் றீம்புனலும் வறக்குங் காலஞ்
சீதரன்போய்ப் பாற்கடலைச் சேருங் காலங்
குருமணிக்கோ புரமருவு தெய்வக் கோவில்
குலவுகுன்றக் குடித்தலத்துத் கொற்ற வேந்தா
முருகனது கடம்பணிதோள் புணரா திந்த
மொய்குழலாள் வாடுவது முறைமைத் தன்றே.

நேரிசை வெண்பா

99. மைத்தடங்கண் ணீர்பெருக்கி வால்விளையோ டாரமெறிந்
துய்த்தவற்றை யெல்லா மொருவுமுந்நீர் - வைத்தலைவேற்
கோவாகிக் குன்றக் குடித்தலத்தில் வாழ்குகனை
மேவாத மங்கையொப்பா மே.

பனிக்காலம்

கட்டளைக் கலித்துறை

100. மேதகு சீர்கொண்ட நந்திசொன் னாலும் வியந்துபெருங்
காதலுற் றோர்க்கிது நற்கால மென்று கழறப்பெற்ற

சீதள மீறும் பணிக்காலந் தோன்றியுஞ் சேர்ந்திலனே
மாதவர் போற்றிடுங் குன்றக் குடியினில் வாழ்கந்தனே.

அறுசீர் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

101. கந்தனே வடிவே லேந்துங் கடவுளே யுமையா ளீன்ற
மைந்தனே யெனையாட் கொண்ட வரதனே மலரும் நீபக்
கொந்தனே யிணைதீர் குன்றக் குடித்தலத் தமருங் கோவே
மந்தனே முதலி னோரால் வருந்திடா தருள்செய் வாயே.

ஊர்

கலிநிலைத்துறை

102. செய்யவித் துருமமலி நிகர்வடிவ முடையவன்
செவ்வேல்கொளுங்
கையவித் துவகுல திவாகரன் கதியுதவு காங்கேயனூர்
பொய்யவித் துயர்வுதவு குன்றக் குடிக்குட் பொருப்பாதியா
நெய்யவித் துகடர் மகத்தோர்கள் வருமலை நிலத்தூர்களே.

கார்க்காலம்

கொச்சகக் கலிப்பா

103. ஊர்மருவு நிலங்குளிர வுறைதூவி யுருமொலியைக்
கார்மருவு காலம்வந்துங் கலந்தனைய வந்திலனே
கூர்மருவும் வேலேந்திக் குலவுகுன்றக் குடிக்கிரிமேற்
சீர்மருவு கருணைபொழி செழுமுகில்போன் றிருந்தோனே.

எழுசீர் விருத்தம்

104. இருவினைப் பிணிகெட் டருந்தவம் புரியா
ரிலக்கெனத் துணிந்தவர் மனம்போற்
கருநிறம் பொருந்துங் கவிசில பிதற்றிக்
கடையரிற் கடையனாத் திரியா
தருமறைச் சிரத்திற் கொடிபுரி திருத்தா
ளனையசெந் தமிழ்க்கவி முழக்கக்
குருவெனத் தடுத்தாண் டருளுவோன் குன்றக்
குடித்தலத் தமர்தரு கோவே.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

105. அமரர் கூட்டத் ததிபனு முணராச்
 சமரச போதத் தன்மை யாதிய
 நலமெலாங் கொடுத்து நானிலத் தாழி
 வலனுறு புகழும் வானகத் தழியாச்
 செக்கர் போலுஞ் சிவபிரான் சிறப்பும்
 மிக்கவாக் களித்து விளங்குமோர் மருந்து
 கனந்தவழ் சோலைக் கவினுற வுடஇ
 நனந்தலை யிணைதீர் நாக மொன்று
 கொடுவளர் குன்றக் குடியிற் கொற்றவன்
 றொடுகுறி யுணர்த்தச் சுகாககங் கடவா
 வண்டர் தஞ்சேர்க் கையின் மருவாத்
 தொண்டர்தம் பாதந் துலக்கும் நீரே.

முற்றிற்று.

நூற்பயன் - வெண்பா

106. குன்றக் குடியூர்க் குகவேள் கலம்பகத்தை
 மன்றக் குடியான் மலயத்தா - னென்றக்
 குடிலை யடையாளங் கொண்டவர்கேட் டவார்
 குடிலை யடையாத் கொடை.

2

சென்னைக் கலம்பகம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

1. பொன்னைக் கலம்பகத்தைப் போர்புரிவேற் புங்கவன்வாழ்
சென்னைக் கலம்பகத்தைச் செப்புதற்குப் - புன்னைக்
கலம்பகத்தை யன்பதனைக் காணுநல மாப்பு
கலம்பகத்தை யன்பதங்கள் காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை

2. இடரே விளைத்தும்ப ரேங்குறக் காணு மிகலவுணர்
குடரேந்தும் வேற்குகன் சென்னைக் கலம்பகங் கூறுதற்குச்
சுடரே றுளானுமை மால்கணநாதன் மெய்ச்சொற் குருவென்
றடரே சிலானன மோராறு முன்னின் றருடருமே.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

3. ஆறு வகையிலக் கணநா
லரங்கேற்று முருமலையி லம்பொற்பா
வைக்கூறு பட்டநாசி யிந்நாள்
கலைமகண் மூக்கந்நாளங் குண்டானாற்
போற்றேறும் வண்ணஞ் சென்னைநகர்க்
குமரன் முன்னோர் கலம்பக
நூல்செப்புகின்றே னாரு மலர்த்துள வணியு
மவள்கணவன் விதிப்பயன் போனடக்கு மன்றே.

நூல்

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா

4. பூமகள் வீற்றிருக்குமெழிற் பொலிமருமத் திருமாலு
நாமகளுக் குயிர்போலு நான்முகத்துப் புத்தேளும்

விண்ணாட்டுக் காவலனும் வேறுளபல் வானவரு
 மண்ணாதி யேடணைப்பேய் வருத்தாத மாதவரு
 மொன்றாகிப் பலகால்வந் துறுகணுரைத் திறைஞ்சிடலுங்
 குன்றாத பெருங்கருணைக் குணக்குன்ற மனையபிரா
 னெற்றிவிழிப் பொறியாறா நிறைநீர்க்கங் கையிற்றோய்ந்து
 மற்றிணையின் மகவாகி வருந்தாய்மா ரறுவர்க்கா
 வொவ்வொருவர்க் கோரோர்சே யுருவெய்தி யுமைதன்பா
 லவ்வொருநல் லுருக்காட்டி யளப்பரிதா விளையாடிச்
 சூரன்முதற் றானவர்தந் தொழின்முழுது மறமாற்றி
 வீரவடிவே லேந்தி வியன்கலப மயிலுர்ந்து
 குக்குடப்புள் வரைந்ததுகிற் கொடியேற்ற மறவாதார்
 மிக்குரைக்குஞ் செந்தமிழில் வெறுப்பாகா விருப்பாகி
 யன்னைமுதற் பகர்நான்கா யனைத்துயிரு நனிவேண்டச்
 சென்னைநகர்க் கோயிலிடந் தினம்வசிக்குஞ் செவ்வேளே

என்னைமுழு தறிவாய்நீ யானுனைநன் கறிகில்லேன்
 முன்னைநலம் பலவென்பான் மொழிந்ததனைதி

மறுப்பாயோ

கொல்லாத நெறியொன்றே குணமர்மென் றுணர்த்தியபின்
 பொல்லார் தந்தொழில்கண்டு பொறுத்திருக்கச் செயலாமோ
 யாவையுநின் னுருவேயென் றினிதுணரப் பெற்றபின்னும்
 பூவையர் மால்வழியேகிப் பொருளுழைக்க விடலாமோ
 சீலமொரு சிறிதேனுந் தெரியாதார் பலர்கூடிச்
 சாலவெனை யிகழ்தீமை சகித்திருக்கை முறைதானோ
 ஆகமுதலொரு மூன்று மளித்திருக்கு மடியேனைச்
 சோகமுறப் பலவாறு சோதிக்கத் தகுங்கொல்லோ
 இன்னமுநின் றிருவுள்ள மேதேதுநினைந் தாலு
 மன்னவற்று ளனுவேனு மயலாக்க வலியேனோ.

கணபண வுரகமொ டிகழியு மணிதரு
 கடவுளர் மகிழ்வுறவொரு பொருள ருளினை
 யிணர்படு துளவணி நெடியவன வுணனொடிகவி
 மணமிகு முளரியில் வதிதரு பிரமனை
 மறைமுடி வுரையென வலிகொடு கறுவினை
 தினாமொழி தருபடை யுதவினை
 புணர்ச்சி யொடுமி ளமனொடு மளவறு
 புலவர்க ளொடுமக பதியுய நிறுவினை

கும்ப முனிவன் குருநீயென் றேத்திமிக
நம்ப முழுமுதலா ஞானிவிளக் கேற்றிவைத்தாய்
நாரதன் செய்வேள்வி நடுத்தொன்று மாடியற்றுங்
கோரமடக்கிக் குதிரையெனக் கொண்டு வந்தாய்
பேரொன்றே கூறுமவட் பெய்வளைக்கை வெட்டுறலுஞ்
சீரொன்றுமா மயின்மேற் சென்றாங்க துகொடுத்தாய்
பேய்க்கஞ்சியு னுதிரம் பெய்ப்புசை பாடினற்கு
மாய்க்குங் கணம்வருமுன் வன்சிறைவிட்

டாண்டுகொண்டாய்

பாடேனென் றெள்ளுமொரு பாவலவன் பாட்டணிந்து
காடேற்றஞ் சொல்லுங் கவியொன் றுங்கற்பித்தாய்
மன்னவன் கண்கண்டுவப்ப வாவென் றழைத்தாற்கு
மன்னபயனு தவியம் புவியோர் சொல்லநின்றாய்.

பற்பல மலைமுடி மீது மேவினை
விற்பன மலிகவு மாரர் நாவினை
பொற்புறு குறமக ளீயு மாவினை
யற்புதம் விழைகிலர் நேய மோவினை.

யறுவர் சொற்பொது வாகினை
யிறுதி யற்றுள யோகினை
கறுவு மற்பொலி வாகினை
நறும லர்ப்புன மேகினை

யேன மீர்ந்தனை
ஞான மார்ந்தனை
வான நேர்ந்தனை
மான மோர்ந்தனை

யாதலால்

என்மனத் தென்று மெண்ணு மாறு
சின்மய முத்திரை திகழ்தரத் தோன்றி
வேத மோடாகமம் விளம்பு நெறியிற்
பேதமோன் றில்லா பெருமை காட்டிச்
சமரசா னந்தத் தத்துவ நிலையி
லமரர்கண் டொல்கி யலமர விருத்திச்

5. எனைப்படைத்து நானிலத்தி லேற்கவிட்ட வேதன்
றனைப்புடைத்துன் றண்டையந்தா டாராய் -
சினைப்பெடைப்புட்
கண்டுங்கும் வாவிக்கவினார்ந்த சென்னையிலோர்
தண்டுன்றுங் கைக்குருநா தா.

6. நாதரத்தத் துற்றநின் மெய்வடிவோர்ந் துய்கை நான்றியேன்
வேதாந்த மோனமுற் றோரையொத் தேனின்
விரைமலர்த்தாட்
போதாந்த வீட்டிற் புகுவ துண்டோமதுப் பூங்கமலச்
சீதாந்தரங் கத்தர்வாழ் சென்னை மேவுஞ் சிவகுருவே.

7. சிவகுருவைச் சென்னைநகர்ச் செவ்வேளைப் போற்றி
சைக்குந்
தவமுயல மாட்டாமற் சஞ்சலத்திற் றாழு நெஞ்சே
யவமொழிப்ப தெவ்வாறுள் ளானந்த மெய்த லெவ்வா
றிவனவளி யாதென் றுமுலு மீனமற லெவ்வாறே.

8. எவ்வாறான வர்க்கு மிடையு நொழிக்கு
மெழில்வே லணிந்த முருகோன்
செவ்வாற மன்ன குகனீடில் வண்மை
திழ்க்கின்ற சென்னை நகர்வே
ளொவ்வாத தென்ன வொருகிள்ளை காதி

லுரை செய்தவுண்மை யுணரா
ரீவ்வா தனைக்கு மவ்வா தனைக்கு
மிடைநையு மின்ன லினரே.

புயவகுப்பு

9. இன்னதே வுலகாளும் வண்மைதோய் தரலாகு
மென்னு மாறிருபேர்க ளெண்ணத்து மொன்றலே
யிம்மை வாதனையேனை யம்மையோ டறமோதி
யெம்மையாள் கையிலாசை மன்னித் துலங்கலே
யெண்ணிலா முதுகுரர் தம்மைவேல் கொடுகீறி
யின்னல்வா னவர்தீர்கை நண்ணிச் சிறந்தவே
பின்மையா தமிழாத வுண்மை யாதெனநாடி
பெங்ஙன்வாழ் பவருடு மின்னிப் பொலிந்தவே
யன்ன வாகனமீது வெண்மைமா துடனேறு
மண்ணல்கோ வெனமோதும் வண்மைக் கிசைந்தவே
யம்மகோ ததியூடொர் விம்முபா யலின்மாய
னங்ஙனோ தியமேன்மை துன்னிக் கிடந்தவே
யன்னையா மெழுமாதர் கொம்மைவாண் முலைவாய்க்
ளண்ணு நாளையின் மாரிலுண்ணப் பிசைந்தவே
யஞ்ஞர் நாடறிதாய தன்மை பேசிடும்வேளை
யைம்மு கேசுரனீடு சென்னிக் கணின்றவே
வன்னமா யிரமாக முன்னுதோ கையதாகு
மஞ்ஞை யாட்டல்வேழ முன்னத் துரந்தவே
வண்ணமே சலியாது பன்னுமோர் கிளியோடு
வண்மை மீறியசேவ றன்னைச் சுமந்தவே
வன்னி கூதளநீப மன்னதார் பலவோடும்
வன்மநாவ லர்பாடல் பின்னப் புனைந்தவே
மன்னர் சேகராநாடு பொன்னு லோகவலாரி
மம்மர்மால் கரியீயு மின்னைப் புணர்ந்தவே
சின்னமூ தியவேடர் கன்னிமா லிடைமூழ்கு
செம்மையோ தினரோகை செம்மப் புரந்தவே
தின்னலுன் விழையீனர் புன்மைதோய் பலகோடி
சென்மமூ டுறுமாறு தண்மற் றுதைந்தவே
தெண்ணிலா மரபாளர் தன்மமோ ருருவாய்
தென்னனா கியபோதும் விண்ணுற் றுயர்ந்தவே

செந்நெல் வார்வயலூடு கன்னல்போ லொளிர்சீர்கொள்
சென்னையூர் முருகேசர் திண்மைப் புயங்களே.

நேரிசைவெண்பா

10. புயங்கப் பணிப்பெருமான் புண்ணியங்க ளெல்லாம்
வயங்கத் திரண்டோர் வடிவாய்ச் - செயங்கமழுஞ்
சென்னை நகரித்திருக் கோயின்மே யசெவ்வே
டன்னைநம் பும்வாழ்வே தவம்.

கட்டளைக் கலித்துறை

11. தவந்தரவா வென்றுனைக் கூவிப் போற்றுந் தமிழனன்பை
யுவந்தரவா மையணித்தாளத் தக்க வுபாய மின்றோ
பவந்தர வாம்பொருள் வாஞ்சையிந் நாள்கெடப்
பார்த்தருண்மிக
கவந்தர வாணர்புகழ் சென்னை மாநகர்க் காங்கெயனே.

கலிப்பா

12. காங்கேயன் சென்னைநகர்க் காவலவன் கானவள்ளி
பாங்கே யிரந்துபட்ட பாடறிந்தும் பத்தர்களி
யிங்கே னிரக்கவிட்டா னீகைநல மில்லானோ
கோங்கே யரும்பனைய கொங்கைமலர்க் கோமளமே.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்

13. கோமளக் குயிலே யன்ன கோதை யர்பகர் குற்றேவல்
சாமள வலைத்தி டாதுன் சரணமென் றலையிற் சூட்டாய்
தேமனக் கரைநேர் செல்வந் திகழ்தரு சென்னை மேவித்
தாமளக் கரிய முன்னைத் தவமுளார் தமிழ்கொள் சேயே.

எழுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்

14. சேய வானன் மாறுடைக் குமரனைச்
சென்னை யம்பதிக் கோயின்
மேய வேலனை யறுதினந் தமதக
வெளியி னிற்கா ணாரே

தீய மாந்தரைத் திருநெடு மாலெனச்
 சித்த சனெனத் தென்ற
 லாய வெற்பி னனெனத் தமிழ்கொடு
 துதித்தரு நரகடை வாரே.

எண்சீர் விருத்தம்

15. அடையலர் தம்படைக் கொருவெங் கூற்றேயோகி
 யடியவர் தங்குமுவினுக் கின்னமுதே யாகித்
 தடையறு நல்லீகை யிலைந்தருவே யாகித்
 தமிழ்மழை பெய்வா னொருவன்றனைக் காட்டாமல்
 விடையுகைத் தோனுட னுரைத்தபொருள் சொன்னாலும்
 வேண்டேன் காணெனை வம்பில்வெ ருட்டவேண்டாங்
 குடைநடிக்குந் தாளானே சென்னை யூர்ப்பொற்
 கோயிலிடங் குடியிருக்குங் குகப்பெம் மானே.

நேரிசை வெண்பா - தாய்சொற்றாது

16. மானீன்ற பெண்ணை வலிதின் மணம்புரிந்தா
 யானீன்ற மங்கைக் கிசையாயோ - தேனீன்ற
 பூவும்வெறுத் தாள்புகழ் தோயுஞ் சென்னைநகர்
 மேவுமுரு காவா விரைந்து.

கட்டளைக் கலித்துறை

17. விரைந்தருட் பேறெய்த வேண்டுமென் றெண்ணி
 மிகவுமுள்ளங்
 கரைந்தடி யேன்படும் பாடறி யாய்கொல் கனிதமிழில்
 வரைந்த பல்பாடலுந் தீயனவோ நின்மனங் கொடிதோ
 புரைந்த தொன்றின் சென்னை யினீடும் புகழ்க்கந்தனே.

மடக்குத்தாழிசை

18. கந்தநாண் மலர்ச்செங் கடம்பயி லானே
 கருதுவார்க் கடம்பயி லானே
 கானகத் தொருத்தி மருவு காழுகனே
 கவுரிபான் மருவு காழுகனே

யந்தமி லமரர் பரவு நாட்டியனே
 யருமறை பரவு நாட்டியனே
 யரன்விழி பாலத் துதிக்கு நன்நலனே
 யறிவிலார் துதிக்கு நன்நலனே
 வந்தனைக் கிரங்கி யருடரு வானே
 மலைக்குற வருடரு வானே
 மாமர முறியப் பொரும காரதனே
 வாலுடுப் பொரும காரதனே
 செந்தமிழ்க் குறுமா முனிமற வானே
 திருக்கற முனிமற வானே
 செங்களந்து வைத்த வேற்கை வாலிபனே
 சென்னையூர் வேற்கை வாலிபனே.

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்

19. வால்வளைக் கைமகளிர் மயலாய நேநோயிடை
 வருந்தாது பொருளாவ லான
 மனமொழ் கியூர்கடொறு மலையா துபுவியாசை
 வந்துபோ ராடி டாது
 நால்வகைப் புலவர்களு மிகலா துதவவேட
 நல்லோ ரிகழ்ந்தி டாது
 ஞானமொடு சித்தியும் பெற்றுனக் கடிமைசெயு
 நாளொன் றுதித்தி டாதோ
 மேல்வருங் காரிய முன்னாண டந்தனவும்
 வெகுவா கநீயு ரைத்த
 விதமெண்ணி வாடுவது மறியாய்கொல் வேறின்மை
 வெட்க மின்றிச் செய்ததோ
 சேல்வனப் பிலகும் விழிவள்ளியும் புலவர்தரு
 செல்வியுஞ் சொல்ல விலையோ
 தென்னையுங் கமுகுமலர் புன்னை யும்புடைநிலவு
 சென்னை யம்பதி முருகனே.

நேரிசையாசிரியப்பா

20. முருகவிழ்ந் தொமுக முண்டகப் பொகுட்டின்
 மருவுநான் முகன்பான் மறைப்பொருட் பிழைகண்
 டிடித்துவன் றளைசேர்த் தெண்கட் புன்னீர்

வடித்தழச் சிறையில் வைத்த மாண்பும்
 பைத்தமுள் ளெயிற்றுப் பாந்த ளணையிற்
 பொய்த்துயில் கூர்வான் பூட்கைத் தகுவன்
 மேல்விடுத் திழந்த வென்றி யாழி
 வால்வளைத் துணையா வரச்செயும் புகழு
 மொருநான் முனிவர்க் கொண்பொரு ளுணர்த்தும்
 பெருமா னவர்பொற் பேணி நிற்பப்
 பார்ப்பதி முலைப்பால் பருகிளங் கனிவாய்
 சீர்ப்பய னுணர்த்தத் திறந்த செயலு
 மறந்தனை போலுநின் வடிவே லொளிகண்
 டிறந்த பின்றாம்போ மிடம்புக் கொளித்தார்
 சிலர்க்கு முள்ளஞ்சித் தியங்குறு மகவான்
 றலத்துள சேனைத் தலைமை பூண்டா
 யாதலிற் றிரைநீ ராழியுண்ட தைவிட்
 டேதமின் மலயத் திருந்த மாதவற்குந்
 தான்மகிழ்ந் துரைத்த சரதங் காப்பான்
 வான்மலர் கொணர்ந்த வரிக்காற் கிளிக்கு
 மெண்ணென் டொழுங்பாத் திருங்கதி யளித்து
 தண்ணென் சிவத்திற் றனைமறைத் தாற்கு
 மனையர் பற்பலர்க்கு மளித்த தாநின்
 புனைகழற் சிலம்பார் பொற்றாட் பொறைச்சீர்
 நின்னருட் பொலிவே நிறைந்தமை யுணரா
 தென்ன தாணவத் திடர்பல விளைத்துப்
 பேயிலேற்ற லைந்து பிறர்பழி யுரைக்கு
 நாயி னேற்கு நல்கிடத் தகுமே
 வெட்டுறீஇப் புலர்ந்த வியன்மர மிரண்டு
 மட்டுறு கனிகள் வழங்கப் படித்தாள்
 சான்றோ ருடைத்தெனத் தக்கநாட்டுள்
 வான்றோய் சென்னை மாநகர்க் குகனே.

நேரிசை வெண்பா

21. குகனைத் தமிழ்ச்சென்னைக் கோமானை யீசன்
 மகனைக் கருதாய் மனமே - புகலிடமொன்
 றில்லாப்புட் போற்பறந்தெய்த் தீனரொடு வாதாடும்
 பொல்லாப்புட் போதல் விட்டுப் போம்.

கட்டளைக் கலித்துறை

22. பேரம்பாட் டனந்தம் புகழ்ப்பாட் டனந்தம் புகல்பவுமாங்
கரம்பாட் டனந்தம் பதங்கட்டி யாண்டிலை யாயிரம்வாய்ப்
பரம்பாட் டனந்தம் புனைசீருளார் பெறும்பண்பி துவோ
மேம்பாட் டனந்தம் மரபோடுண்பார் சென்னை
வேலவனே.

அம்மாணை

23. வேலவனாஞ் சென்னைநகர் வித்தகனை யாராயிற்
பாலன் குமரன் பழங்கிவ னம்மாணை
பாலன் குமரன் பழங்கிழ வனாமாகிற்
சாலம் புகுக்குந் தகையானோ வம்மாணை
தண்மலர்க்கை மீதேந்துஞ் சத்தியன் காணம்மாணை.

கலிநிலைத்துறை

24. அம்மைக் குளஞ்சாத தீயோர்களைச் சென்றடுத்
தெய்த்ததால்
வெம்மைப் படுத்துன்ப மெந்நாளொழித் தென்முன்
விளையாடுவாய்
செம்மைத் தமிழ்ச்சென்னை நகருடு கண்டன்பு
செயுமன்பரை
மும்மைப் படுங்கோர வினைசுற்றி டாதாளு முருகையனே.

அறுசீர்விருத்தம்

25. ஐயநின் றன்னைச் சேயா
யருட்ப ராபரை கைக்கொண்டாள்
செய்ய நீயவளை வேலாத்
திருக்கரத் தணிந்து நின்றா
யுய்ய விங்குனை யல்லான்
மற்றொரு பொருளுளதென் றோரேன்
மையறீர்த் தென்னைச் சென்னை
மாநகரி டத்தாள் வாயே.

எழுசீர்விருத்தம்

26. ஆளியிற் கொடிய வீர மத்தனையு
மகத்தினுள் ளடக்கி நொந்தளவில்
கேளிர் முன்னொல்கிப் படுந்துய ருணர்ந்துங்
கிளரருட் புரிந்திலை யந்தோ
வாளி யொன்றடித்தாற் களித்தவர் புதல்வா
வளங்கெழு சென்னை மாநகரிற்
றாளினை தொழுவார்க் கினியபே றளிக்குஞ்
சரவணக் குமர நாயகனே.

எண்சீர்விருத்தம் - மறவர் குடிலிற் பெண் காட்டல்

27. நாயினது வெள்ளிய பற்கடித்த பச்சுன்
றுங்கனிகாய் கிழங்கருந்தி ஞமலித் தோகை
மேயிலங்குஞ் சிற்றரை யாளாகிப் பற்பல்
வியன்குறடும் பலகறையும் விரும்பிப் பூண்ட
வேயினைத் தோட்சிறுமியை யெம்மரையற் கீந்தான்
மிகுநலநீர் பெறலாகு மெய்தான் சென்னைக்
கோயின் முருகனுக்கொரு பெண்ணும துமுன்னோர்
கொடுத்தனரோ கொண்டிலனோ குறிச்சி யோரே.

மறவர் மறுத்துக் கூறற் றாழிசை

28. ஓர்மையின் றியரையனுக்கொர் சிறுமிவேண்டு மென்னவந்
தோதுகின்ற தூதுபாதி யுருவமெங் கொழிந்ததோ
சீர்மலிந்த நாட்டினெற்செய் பெருமியாசை கொள்ளிலென்
றினையிடித்த சிறுமிமேன்மை தெரியவந்த ஞாயமென்
பார்முழுக்க மெச்சசென்னை நகரில்வே லன்னையோர்
பருவத்தி னெங்கள்சாதி பரம னறொர் பன்றியாற்
போர்மிகச் செய்வேடனீ தறிந்திலாய் கொலாதலாற்
பூவையொன் றளித்துளேம் புறந்திலுய்ந்து போய்விடே.

இஃது மஃது - வேறு தாழிசை

29. போய்வி டென்றசொற் கொண்டொதுங் கிடிப்புர
வலன்றனைக் காண லாம்புந்தி யின்றி

முனின்றி வண்சில புகலினின் னுயிர்போக்குவே
நீவிரும் பவனோடு பலபடை நேரினுஞ்
சமரஞ் சிடேநீ டுபாற்கட லூடு
தோற்றிய நேரிழைத் திரள்வா னின்மேயக்
கூய்விழும் படியெங்கண் மங்கையர் கொண்டை
கொண்டது கண்டிலாங் கொற்ற வச்சிரண்
மறசெயதாற் றிலன்குன்றுசீர் செயகி கொன்றிலேந்
தெய்வில் வாழ்வுடைச் சென்னை மாநகர்ச்
செங்கை வேலவ னன்பினாற் றிறமிகப்
பெறுமறவா நாமெமர்செய் கைதெய்வரைக் கொள்வதே.

நேரிசை வெண்பா

30. கொல்வதொன்று மூனருந் துங்கோதொன்று நீக்கியவர்
பல்வரமும் பெற்றுவக் கப்பண்ணுவா - னல்வடிவத்
தன்னையை வேலாக்கி யணிந்தாடகச் சீர்நீடுமெழிற்
சென்னைநகர்க் கோயிலில்வாழ் சேய்.

கட்டளைக் கலித்துறை

31. சேயாய்ச் சரவண வாவியிற் றோன்றிச் சிகரிதொறும்
போயாடல் செய்துபின் சென்னையில் வந்தபுகழ்க் குமரன்
மாயா வினோதத்தையென் சொல்லு வேனென
மனத்திடைநின்
றோயாத பேரின்பந் தந்துமீவ் வாரைய மூட்டினனே.

மடக்குக் கட்டளைக் கலிப்பா

32. ஊட்டத்தின்ற தொருத்திகைப் பண்டமே
யுற்றளித்த தொருத்திகைப் பண்டமே
கேட்டணிந்திடல் பாவலர் மாலையே
கெடவொழிப்பது பாவலர் மாலையே
மீட்ட ழைத்ததெலும் பினிலம்மையே
மேனிகொண்ட தெலும்பினி லம்மையே
தேட்டம்பூவஞ் செயற்கள வில்லையே
சென்னைவேலன் செயற்கள வில்லையே.

அறுசீர்விருத்தம் - ஊர்

33. வில்லெடுத்துப் பொருமதனன் பொல்லானென்
 றரனுமுன்னாள் வெருண்டா னென்னுஞ்
 சொல்லெடுத்துத் தினம்பேசும் பலநூலும்
 வன்கணைகை சோரப் பெய்யு
 மல்லெடுத்துங் களிகூர்வான் குமரகுருபர
 னவன்றான் வாழு மூதூர்
 செல்லெடுக்கும் புன்னையங்கான் செழுமலர்த்
 தாதுகுக்குமெழிற் சென்னை யூரே.

எண்சீர்விருத்தம் - கவி

34. ஊரறியக் கள்ளினிப் பென்றருந்துவ துண்டானா
 லொருவரைப்போற் பிதற்றுமொழி யுரைப்பதில்லைக்
 கேண்மின்
 பாரளந்த மாயவனே கஞ்சனைப் பெற்றெடுத்தான்
 பார்ப்பதியாள் வேதியன்பின் பதறாமற் சென்றா
 ணாரதனை மோகினிபோய் நடுக்காட்டிற் புணர்ந்தா
 ணமனாரைக் கொன்றவனோர் நாரி யெதிரிறந்தா
 ணாரணங் கண்மிக முழங்குஞ் சென்னை
 நகர்க்குக் வேளடியார்க ளாணையிலை
 யசத்தியங்களன்றே.

இரங்கற்றாழிசை

35. அன்றிலா ளெதிர்நின்று கெஞ்சின ரன்றிலோ தைவிலக்கிலா
 ராறுமாமுக மேவினார் விழியாறு பாய்வ தடக்கிலார்
 குன்றிலாடின ரென்றன் மாமயல் குன்றிடும்படி நாடிலார்
 கொங்கறா மலர்ச்செங்கடம் பினர்கொங் கைமீறல்
 குறிக்கிலார்
 தென்றிசைக் கிரிநாத னன்பினர் தென்றல்வீர
 மொடுக்கிலார்
 சித்த சன்புகழ் மோகரென்னது சித்தமுடு முதிக்கிலார்
 மன்றினாயகர் தந்த பாலகர் மன்றலொன்றும் வழங்கிலார்
 மாவடர்ந்துயர் சென்னையூர் மயின்மா வலார்க்கிலை
 யாவலே.

நேரிசை வெண்பா

36. ஆவலெனும் பைய நியாயஞ் செய்யுமெனப்
பாவலவர் சொன்னார் பலநூலிற் - சேவற்
கொடியாருஞ் சென்னைக் குமரனையே போற்று
மடியா ருக்கில்லை யது.

கட்டளைக் கலித்துறை

37. அதுவிது மெய்ப்பொரு ளென்ற மராடு மகிலத்தினா
னிதுவல தில்லையெனச் சொல்கின்றே னெறியா வினுக்கும்
பொதுமுத லாகியர னாரும் போற்றும் புகழ்க்குருவாய்ப்
பதும மின்றோ யெழிற்சென்னையில் வாழொரு பாலகனே.

எண்சீர்விருத்தம் - சித்து

38. பாலனைய பாடாணச் சுண்ணஞ் சேர்த்தோர்
பச்சிலையாற் பவளநிறம் பார்க்கச் செய்வோ
நீலநிற மாமிரும்பிற் றயில மூட்டி
நிமிடத்தே வெள்ளைநிற நிலவக் காண்போஞ்
சாலவரும் பசிதிர்க்க வேண்டு மப்பா
தயிர்நெய் பாலுடன முதுதந் தானன்றாஞ்
சீலமலி தருகுறத்தி கணவனாளுஞ்
சென்னைநகர் முமுதறிந்த சித்தரி யாமே.

இதுவுமது தாழிசை

39. யாமறிந்த மந்திரங் கடந்திரங்கண் மிகவுமுண்டி
யாவரோடு மொழிவதல்ல யானைநாக மாகிடும்
பூமணத்த குழன்மினார்கள் புருடராக மேவுவார்
பொன்னதாமிரும் பெனப்பல் புலவர்
முன்னுரைக்கலாங்
காமனுக் கொராயிரங் கணென்று வாதுவெல்லலாங்
கந்தனா ணையிந்தவேளை கையிலுள்ள பொருளெலாந்
தாமதப்படாது கொண்டு வந்தென் முன்புகுவியடா
தமிழ்முழங்கு சென்னையூர் தழைக்கவந்த சித்தனே.

எண்சீர் வண்ணவிருத்தம்

40. சித்த ருக்கிசை யுமுண்மைப் பொருளே
 சிக்கிடப் பெரிது நண்ணிக் கொளலா
 வித்தறைக் குளுனை யுன்னித் தொழுநர்
 னெய்த்திடச் செயனின் வண்மைக் கழகோ
 முத்தமிழ்க் கிளிய தென்னப் பகர்வாய்
 முற்றுமிப் பொழுது விண்ணுற் றனவோ
 சுத்த தத்துவ மென்மெய்ம் மைப்பரனே
 சொற்கமொத் திலகு சென்னைக் குகனே.

பதின்சீர் வண்ணவிருத்தம்

41. குகனைநம்பித் தொழற்கெண்ணி மதமனந் தத்தினிற் றுன்னு
 குரவர் புன்சொற்கள் கற்றின்னன் - மன்னு றாதே
 யகநிறைந் திட்டமெய்த் தன்மை மருவியுஞ் சொற்பனத்
 தென்னு
 ளவன்விளங் குற்று முற்கன்ம - வன்மைதீரா
 திகழும் வஞ்சத் தர்கைப் பொன்னின் விழைவும்வன்
 கற்கிணற்றங்ங
 னிடைதலுந் துற்றிடப்பண்ண - லுன்னி டாதோ
 சுகள விம்பத்தி னட்பின்மை நிகழும்வம்பர்ச் செகுத்தம்மை
 தவிர்நலங் கைக்கொளிற் பன்னு - சென்னை யூரே.

மருட்பா

42. சென்னைப் பதியிற் றிருக்கை வேலேந்தி நிற்போன்
 றன்னைக் கருத வொட்டாச் சஞ்சலமே - யுன்னை
 யிகலென வுணரா தேற்ற நெஞ்சிற்
 பகலுறழ் திருவருட் பான்மை
 புகவரி னெங்கு போவாய் நீயே.

கலிவிருத்தம்

43. நீய் லாதொரு கடவுள ருளரென் நினையே
 னேய நின்னருட் பெருக்கிலோர் சிறிதளித் தெனையாண்
 மாய னன்னவர் பலர்வளர் சென்னை மாநகரிற்
 சேய வேல்கொடு தினந்தின நிலவு தேசிகனே.

மடக்குக் கொச்சகக் கலிப்பா

44. சிகரி முற்றுங் கோவிலதே தெண்டனிடுங் கோவிலதே
சுகமிருக்குங் கையானே துதிப்ப வர்க்குக் கையானே
மகமருளா டீர்வானே வணங்குநர் வாழூர் வானே
திகழ்விருப் பஞ்சே யியலே சென்னைநகர்ச் சேயியலே.

அறுசீர்விருத்தம் - கழை

45. இயல்விரும்புஞ் சென்னை நகர்க்கு மரன்னுப்பிய
தழைகை யேந்துமின்னா
ளயலவருக் கஞ்சகிலாண் மதிச்சு டாதியது
யருமாறிற் றென்றாள்
கயல்விழி நீருகுக் கில்லாள் கடம்பனுப்பி லென்னாமோ
கலந்து மாரன்
செயலொழிக்கி லென்னாமோ தெரிகிலேஞ் சிலநாளிற்
றெரிய லாமே.

இதுவுமது - தாழிசை

46. தெரியற் கடம்புந் தமிழுமணி
திருத்தோ ளீராறுடைய பிரான்சென்னைந
கரிலிருந் தெனது செல்விக்
கனுப்புஞ் செழுந்த ழையி
லெரியிற் சுடுமா மதிசுளிற்கைக்
கெழிற்கட் கருணைத் துளிகிறிது
மிரவின் பொழுதைச் சுருக்குவதற்
கேற்றமருந் துமிளங் கிள்ளைப்
பரிகட்டிய தென்றலந் தேரோன்
பார்த்து வெருளும் பரிசொன்றும்
பாலு மனமுங் கசப்பென்று
பகரா தருந்தச் செயும்பண்பும்
விரிபொற் புறுமுந்நீர் முதலா
விளங்கு மவற்றை யிகழாது
விரும்பு தலனும் புகுத்திருந்த
விதமென் னெனநான் விளம்புவதே.

எண்சீர் விருத்தம்

47. விளம்புவது தொண்டரொடு பின்வருங் காரியமே
 வேண்டுவது செந்தமிழும் விரைமலி நீபமுமே
 சளம்படுதன் மானின்ற மகளொருத்தி பாலே
 தனித்திருக்கை மாதவத்தோர் தம்மனப் பூமிசையே
 வளம்பெற நாடொறுங்கொடுக் கைசித்தியு முத்தியுமே
 வாகனங்கண் மயிலாடு மதகரி யென்பனவே
 குளம்படுநீர் றணியுடையா ரெந்நாளும் பெருகிக்
 குலவுமெழிற் சென்னை நகர்க்குகன்செயல் கூறரிதே.

இன்னிசை வெண்பா

48. அரியசமய நெறியத் தனையும் போற்றும்
 பெரிய குருபரனைப் பேசங் காலியாருந்
 தெரிய மலைதோறுஞ் சென்றுதின மாடற்
 குரியவனாஞ் சென்னைநக ரோன்.

கட்டளைக் கலித்துறை

49. நகரங்களா யிரங்கண்டலுத் தேனினி நானு னற்சீர்
 பகரன் பரோடொரி டத்தேயிருந் துபணியச் செய்தான்
 சிகரங் குலாவு மலைத்தெய்வ மேயயிற் சேவகனே
 தகரஞ்ச முன்னுகைத்தாய் சென்னைமா நகர்ச்சண் முகனே.

கலிவிருத்தம்

50. சண்மு கத்துச் சரவண னல்லது
 விண்மு கத்தொரு மெய்ப்பரமுண் டெனிற்
 கண்மு கத்தய லாமிது காண்மினோ
 தெண்முகப் புனற்சென் னையிற் செல்வரே.

வேற்றொலி - கைக்கிளை

51. செல்வியினுஞ் சீருடை யாடி ருக்கடைக்
 கண்ணோக் கமொரு சிறிதென் மீது
 புல்வதன் முன்னிந்த வண்ணம் பூமாறி
 பொழியு தன்புலவிப் போதிற்

கொல்வ தோரருமையோ குமரன் சென்னையிற்
கல்வி யேவவடி மாக்கவின்ற மாக்களே.

எழுசீர்விருத்தம் - இதுவுமது

52. களவு முற்றுணர் தோழ வன்றியான்பகர்
கன்னி யென்கன லுடின்
றிளமுலைத் துணைதி னைப்புறப் புணர்ந்த
னளியா னவள்கன லுடுற்
றுளது மல்லதுமறிந் துவந்து ரைத்தியே
லுனையெ னதுயி ரென்பேன்
றுளவ மால்புகழ் சென்னை யிற்குகன
ருட்டுலக்க மும்பெறு வாயே.

எண்சீர் விருத்தம்

53. வாயனந் தந்துதிபுரிந்துங் கரம்பல் வாறுன்
வடிவேலைப் பூசைசெய்து மனமெந் நேரஞ்
சேய் நிறத்துன் வடிவத்தொடு நீயேறுஞ்
சிகியரவத் தண்டை முதற்றி யானஞ்செய்து
மாயவிருட் பிணிநீங்க வில்லைநீமுன் வரினல
திங்குய மாட்டேன் வரத்தான் வேண்டுங்
காயக நெஞ்சினர் மருவாச் சென்னைமுதூர்க்
கந்தனே வடிவேற்கைக் கடவு ளானே.

நினைமண்டிலவாசிரியப்பா

54. கடனிறத் தொருவன் காக்குங் காவ
விடர்படக் கண்டே மீனர் தம்பா
லவன்பு ணர்மனை மாரடையக் கண்டு
மிவண்டு யில்வுறனீத் தெழுகில லனந்தோ
வாதி நாயகம் கன்று நீயருள்கூர்ந்
தோதியே பொருள்புக் குள்ள தோரெழுத்தை
யிகழ்கிலார றுவடி ரொடியான் படிமினன்
னிகழ்தர லுனாது நெஞ்சக மறியும்
பைம்புற கறிக்கும் பசுமரை யயநேர்
கொம்புடை யினமுங் குருகின மாதிய

பிறவு மெய்து றுபெருந் துயர்கருதி
 னறவுங் கொடிதே யைய கோகோ
 வாதலிற் சண்பை யணிநக ரிடத்தோர்
 மாதவன் மகவா வந்தவாறுநீ வரவேண்டு
 மலது நீணிலத்தோர் காவலனந்நாள் கன்னிநாடு
 வாழ்வுறச் செண்டால் வடவரை யிடித்த
 காழ்பெருங் கடக்கைக் காளை யென்னத்
 திகழ்தர வேண்டு மல்ல தென்னதுசிற்
 றகமறி தரச்சொற் றதுசெயல் வேண்டு
 மல்லது நீயூர்ந்த தகிலஞ் சூழ
 வல்ல தாய மயிலினை யேனுங்
 கூவு பேரொலியாற் குலச்சுடர் றிப்ப
 மேவு தானவர்தாம் வெருண்டி ரிதரச்செய்த
 தக்க செஞ்சேவ றன்னை யேனு
 மிக்கண மலைப்பா லெறிகடற் கனுப்பி
 யன்னவன் னுயில்கைக் கணையா மரவ
 மின்னலெய் துறவீர்த் தெழச்சொல வேண்டு
 காவியங் களையைக் கடைசியர் களைந்து
 வாவி யம்புயக் கண்மகிணர் மேலேறியுந்
 தண்பணைச் சென்னையிற் றழைத்து
 விண்பதி புரக்கும் விகிர்த வேலவனே.

சுவலை வெண்பா

55. வேலங்கைக் கொண்டு சென்னைவீ றுபெறநின்றோனே
 காலங் கடந்த கதியளிப்பான்
 ஞாலங் கருதிடினு நல்குவா னென்கைமறை
 மூலங் கழறு மொழி.

கட்டளைக் கலித்துறை

56. மொழியப் படாவித மாயிரஞ் சொற்றனை மூதுலகி
 லிழியப் படாமணி கொங்கை நல்லார்மய லெய்தினனின்
 விழியப் படாவென் றலறாமற் காக்கவிரும்ப லென்றோ
 கழியப்படா நலஞ்சேர் சென்னை மேவிய கந்தப்பனே.

கலிநினைத் துறையிரங்கல்

57. கந்தமலர்க் கூதள மணிவானைக் கதிர்வேற்கை
யந்தணனைச் சென்னைப் பதியிற் கண்டதனாலே
யிந்தவிதத் துன்பெயதின ளென்மாதினி யேனும்
வந்தனை யானே லங்கசனம் பான்மடி வாளே.

எண்சீர் விருத்தம் ஊசல்

58. வாளரிக் கண்மட மாதரின்ப மோர்கான்
மறுத்தீர்த்த மெய்ஞ்ஞான வாழ்க்கை யோர்கால்
கோளகன்ற சமரச கன்னிலை மேல்விட்டங்
குலமறை வாக்கியங் களெனக் கூறுநான்கு
நீளவடம் பிரணவம் பொற்பலகை யாக
நிசமெனும் வேலேந்தி யிருந்தா டருசல்
தேளனையார்க் கெமன்போல் வார்துதிக்குஞ் சீர்கால்
சென்னை நகர்க்கந் தரிருந்தா டருசல்.

கலிவிருத்தம்

59. சல்லா பவினோ தனெனத் தமிழிற்
சொல்லார் துதியுந் துதையப் படுமோ
நல்லார் புகழ்சென் னைநகர்க்குமரன்
வில்லார் தனிவேல் புனைதோ ணிரையே.

எண்சீர் விருத்தம்

60. நிரைகொள் வாரெதிர் பொருத பார்த்தனையே
நேரொர் வீரனிந் நீணலத் தெய்தி
யரைய னாதியர் பிழைமு யன்றாலு
மடக்கு நாள்வரி னல்ல துன்னாணை
பரையு மீசனு மலர்விழிக் கணியும்
பதந்தந் தாலுமென்பாழ் மனமி சையா
திரையும் வார்கடற் றொனிமிகுஞ் சென்னை
யிடத்தில் வேல்பிடித் திலங்கு மெம்பரனே.

அறுசீர் விருத்தம் - மடக்கு

61. பரவைவிழிப் பரவைகொண் கற்குந்தை
 யளிக்குந்தயை யென்பங்கிற் செய்து
 கரவி னருக்கரவினி கழ்தரு
 மாறுந்தரு மாறுகருத வேண்டுங்
 குரவமலர்க் குரவவிண்ணுரர்க் குஞ்சரியாட்
 குஞ்சரியாக் குறப்பெண் கொண்டா
 யிரவலருக் கிரவலனச் சென்னையிற்
 நாள்சென்னையில் வைத்தியல் கேட்போனே.

இரட்டையாசிரியவிருத்தம் - சம்பிரதம்

62. போனக மெனக்குளத் தொடுகடலை யுண்ணலாம்
 பொன்வெள்ளி யுலக மெங்கும்
 பொலிவுற விளக்க லாமலை பலசுமக்கின்ற
 பூதத்தின் மேற்றி ரியலாம்
 வானகமும் வைகுந்த முங்கையிற் காட்டலா
 மந்திரத் தளவ றியலா
 மையலைப் பல்லுயிரும் வசமற்று விழுமாறு
 வருவிக்க லாமி தெல்லாங்
 கானகக் குறவள் ளிகணவனைச் சென்னையிற்
 கவினுறுங் கந்த வேளைக்
 கருதா தசிலருக்கு மெளிதாய விதமெனக்
 கவிவாணர் கண்டு கொள்வா
 ருன கடுற்றின்கை மனிதருக் கில்லையெனு
 மொருவிர தநிலை நிறுத்தி
 யுள்ள நெறியா றினுக்கும் பொதுவனா முத்தி
 யுறுமாறு முயலு வோமே

நேரிசை வெண்பா

63. முயலகனைச் சென்னியின்மேன் முண்டகத் தாட்கீழ்வைத்
 தியலுநட மாடு மிறைவன் - மயலுடையாட்
 கீந்தகுகன் சென்னைநகர்க் கென்னைமகிழ்விக்கும் வண்ணம்
 போந்தமனஞ் சொல்வதுண்டோ பொய்.

கட்டளைக் கலித்துறை

64. பொய்யடி யார்க்கும் பணிசெய்தல் வேண்டிப்பு
 வருமென்னை
 மெய்யடி யார்களிற் சேர்த்தா விழிவுன்னை
 மேவுங்கொல்லோ
 வையடி கட்கருட் செய்தா ருதவுமறு முகவா
 பையடித் தோகை மயிலாடுஞ் சென்னைப் பதிக்கந்தனே.

கட்டளைக் கலிப்பா - ஊர்

65. பதியின் மிக்குயர் செந்தூர் பரங்கிரி
 பழனிக் குன்றம் பழமுதிற் சோலைவெற்
 பெதிரி லேளக மால்வரை யாதியா
 யாவர் கூறிடு மெம்மலைச் சாரலும்
 பொதியை நாதன் முதலோர்கள் சிந்தையும்
 பூத மைந்தும் புகல்வேதச் சென்னியுந்
 திதித ரும்புதல் வர்க்கொரு காலனாஞ்
 சென்னை வேலவன் சீர்திக மூர்களே.

கலிவிருத்தம்

66. ஊரும் வாகனமாய தோகை யுடைக்கு கேசனை
 யொப்பில்செஞ்
 சீருளார் மலிசென்னை யிற்றிகழ் செங்கை வேலனை
 நம்புவார்
 பாரும் வானகமுந் துதித்த பதத்தராகு வரென்னு நூலி
 யாரு மோர்வரி தாயினுஞ் சிறிதென்றன் மட்டிலி யைந்ததே.

எண்சீர்விருத்தம் - மதங்கு

67. இயம்புகின்ற சாதிகட்கு ஞாயர்ந்த தாகு
 மெங்கள் குலமிந்த விதமிகத் தோர்தேறா
 ரயன்புதல்வர் தம்மில்ந்த வசிட்டன் மட்டு
 மறிந்துள்ளான் றமிழ்வேத மறைந்தோன் றன்னைப்
 பயந்தவளார் கேட்ட துண்டோ மதங்கிநாமம்
 பார்ப்பதியும் புனைந்து கொண்டாள் பழிக்கவேண்டாஞ்

செயங்கமழுஞ் சென்னை நகர்க்குக் னன்பில்லார்
சிறந்த குலத்துதித்தா லுந்தீயோர் தாமே.

எண்சீர் வண்ண விருத்தம்

68. தாமடைந் தவருள் வண்மை கொடுலகோர்
தாழ்வொழிந் தளவி னன்ன லமுறுவான்
மாமடந் தைகண் வன்முதலி னர்தோய்
வாழ்வையுஞ் சிறுமை யென்னுமெ யுணர்வோர்
நேமம் வென்றிதிகழ் பன்னிரு புயமே
னீபமுங் குரவு மண்ணிய முருகோ
னாம்நம் பியுயர் சென்னை யினிடைபோய்
நாடொறுந் துதிசெய் துன்னிடு நிலையே.

பதினான்குசீர் வண்ணவிருத்தம்

69. நிலையி னிற்பதுவு மதுபி றழ்ச்சிபடு
நெறியினிற் செல்லு மெண்ணொணா
நிதிவிளைத் திடலு மிகுதளர்ச் சிகொடு
நிதமிரப் பதுவும் விண்ணுளார்
தலைமை பெற்றிடினு முயிர்வதைத் திடுத
றவறெனச் சொல்லு மன்னலூர்
தனிலி ருக்குமட மகளிரிச் சைக்கொடு
தழல்வளர்த் திடலு மின்னதே
வலைகடற் புவியி லுயர்வெனக் கொளலு
மவர வர்க்கு மவரெண்ணமு
டவிர்வ தொப்பில் பரமெனலு மற்றுமிவை
யனைய பற்பலவு முன்னினான்
மலைவி லுத்தமார்கள் குடியி ருக்குமெழின்
மருவுநற்புகழ் கொள்சென் னையாம்
வளநகர்க் கிடையொர் மயிலினிற் பவனி
வருமொ ருத்தனருள் வண்மையே.

நேரிசை வெண்பா - இரங்கல்

70. வண்மை மலிந்தசென்னை மாநகரில் வாழ்குகன்பா
லுண்மைசொல் லப்போன வொருவண்டென் - பெண்மைக்

கிணங்கப்ப கர்ந்ததுவோ வேய்ந்தசெச்சைத் தேனுண்
டுணங்கிக் கிடந்தது கொல்லோ.

கட்டளைக் கலித்துறை - இதுவுமது

71. ஓகோ வென்கிள்ளை வரக்காண்கிலேன் சென்னையூர்க்
குசன்பாற்
பாகோ டுறழ்தமிழ்க் கிள்ளை யொன்றுண்டது பற்றியதோ
கோகோ வென்றன்பொடு பேசாதேன் னேனுங்குழ றியதோ
நாகோர முள்ள தன்றேசெய்யு மாறென கொனானினியே.

நெஞ்சுவிடுதூது தாழிசை

72. இனியமாதர் பலரையேவி யேவிநொந்தி டைந்ததா
லியான்வளர்த்த கிளியொடன்ன மெனுமவற்றை
விட்டபின்
றனியளா கிவிண்ணிலேகு நாரையோடு முகிலொடுஞ்
சாற்றினே னெனக்கிசைந்த சரதமொன்றும் வினவிலேன்
பனிமலர்க் கடம்பணிந்து சென்னையூரில் வாழும்வேள்
பட்சம் வைத்திடானெனப் பகர்ந்திடற்கு மஞ்சினேன்
கனியுமன் பொடுள்ள நெஞ்சமுன்னையன் றிமற்றையோர்
காதல் கூறவல்லரல்லர் கடிதிலேகி வருதியே.

குறம் - கட்டுத்தாழிசை

73. வருகுறியுஞ் செல்குறியு முளகுறியுஞ் சொல்வேன்
வதுகொண்டு பகைத்தவரை வாயடியால் வெல்வே
னருகுசொன்ன கெவுளியது நன்னிமித்தம் பாரா
யைந்துநெற்கை யொன்றியதென் னாசைமுற் றுந்தாராய்
திருமருவு சென்னைநகர்க் குமரனை யேசேர்வாய்
தியக்கமுற்று நீங்கியினித் தினமுமகிழ் கூர்வாய்
மருமலர்க்கை ரேகையிது வம்பாமோ மானே
வளம்பெருகுந் தென்பொதியை மலைக்குறத்தி நானே.

இதுவுமது - குறுந்தாழிசை

74. நானுரைக்கின்ற சொற்களாய் நற்புகழ்ச் சென்னை விசாகன்
றானுனைச் சேர்வன் வந்தின்றே சத்தியமென் குறிகண்டா

யேனுனக்கின்ன முமைய மெண்ணெயுங் கஞ்சியும்
பெய்து
வேனுறு தானையு நல்காய் மெல்லியற்செந் தகைமின்னே.

கொச்சகக் கலிப்பா - மடக்கு

75. மின்னனிகர் வேலானே வினையில்விட வேலானே
பொன்னவிர்பல் பணியானே புலைத்தொழிலிற்
பணியானே
கன்னல்வில் லிக்கிளையானே கரிமுகவற் கிளையானே
சென்னைநகர்க் குடையானே திறலவுணர்க் குடையானே.

அடிமடக்குக் கட்டளைக் கலிப்பா

76. ஆனை யானனத் தன்றுணைக் கந்தனே
யானை யானனத் தன்றுணைக் கந்தனே
கான வேதனை யஞ்செயும் வேடனே
சேனை வீரக் கணம்பயில் வாகனே
சேனை வீரக் கணம் பயில்வாகனே
மானச் சென்னைப் பதிக்கணி நாதனே
மானச் சென்னைப் பதிக்கணி நாதனே.

நேரிசை வெண்பா

77. நாதாந்த மோன நவிலுங் குருநாதன்
வேதாந்த ஞானம் விளக்குவோன் - போதாந்தந்
தன்னை யுணருந் தவத்தோர் புகழ்போலுஞ்
சென்னைநகர்க் கோயிலில்வாழ் சேய்.

கட்டளைக் கலித்துறை

78. சேயவ தனங்க ளாறுடையான் றிருச்சென் னைப்பிரான்
மாயவதனம் புவார்க்கெளியான் சொன்ன வார்த்தை
யென்னுந்
தூயவதன நுபூதி யெய்தா முனந்தூர்த் தரிடம்
போயவதன மிரந்த லைந்தேனென் புன்புந்தி கொண்டே.

அறுசீர் விருத்தம் - பாண்

79. புந்தியொரு சிறிது மின்றிப்
 பாண்நீதூ துரைக்கப் புகுந்ததென்சொல்
 செந்தினக ரெனவலைச் சீர்நிலவு
 சென்னைப்பதிக் குமரன் றிரடோள் வேட்கை
 யுந்தியதுங் குன்றியது மறியவல்லை
 யல்லைசொன் னேனுன்சொற் கொண்டோ
 முந்திய வாரிவுபகல் வந்துவந்தென்
 முலைப்போக முயங்கி னாரே.

தாழிசை - இஃது மஃது

80. நார்மலிந்த நானிருக்க வவர்பயந்த மதலையா
 நாதனென் கரத்திருக்க நாணமொன் றுமின்றியே
 யார்மலிந்த வேடமிட்டு விழிமருட்டும் விலைமினா
 ரீனவூன ருந்தும்வா யிதழ்ச்சவைக்க நண்ணினார்
 பேர்மலிந்த பாணநின்னொ டென்றனாவ லுற்றதாப்
 பேசலுண்மை யாகிலென் பெருந்தவஞ் செய்பெற்றியே
 நீர்மலிந்தவயல் குலாவு சென்னையூரின் முருகவே
 னேயமென் னுளத்திலாத நிமிடமொன் றுமில்லையே.

பஃறொடை வெண்பா

81. இல்லைப் பொருளைநம்பி யேமாந்தி ருப்பவர்பாற்
 பல்லைத்திற்கும் வண்ணம் பண்ணாதே - தொல்லைமறை
 யார்க்கின்ற சென்னைமுரு கையாவருட் கடைக்கண்
 பார்க்கின்ற தாகப் பகர்ந்தாயே - நீர்க்குமிழி
 யன்னவுடல் வாழ்க்கை யறித்தியமென் றன்பரெல்லாஞ்
 சொன்னமொழி யெண்ணித் துடிக்கின்றேன் -
 முன்னநின்கைக்
 கிள்ளை நானானாற் கிலேசம் பெருக்குமையல்
 கொள்ளை கொள்ளையாக வந்துகூடுவதேன் -
 வள்ளைநெடுங்
 காதார் குறத்தியொரு கைப்பிரம்புங் கொண்டுபல
 போதார் வஞ்சொற்றிடலும் பொய்யாமோ - நீதா
 னெனைய சைக்கின்றா யெனுஞ்சொல் லேதமற்றதாகி

லுனைவழுத்த லென்றனாமோ - பனையுறமுங்
கைக்கயத் திலேனுங் கௌங்கோட்ட யத்தேனு
மிக்கமயில் வாகனத்தின் மீதேனுந் - தக்கபுகழ்
வல்லமுனி வரும்பல் வானவர்க ளாதியரா
மெல்லவருஞ் சூழ வெதிர்ந்தோன்றி - நல்லகனா
வொன்றிற் கொடுத்தவர முள்ளபடியே நடக்கும்
வென்றிப் பெருக்கமிகக் காட்டித் - தென்றிக்கோன்
வேதனனங்க னென்பார் வீறாப் பணுகாத
போத மயமாகப் புரி.

கலிநிலை வண்ணத்துறை

82. புரிதுன்று மிருகொம்பு திகழ்கின்றதகர்
கொண்ட புகழெண்ணுவே
னெரியின் கண்மெழு கென்று தளர்துன்ப
மறவந்தெ னெதிர்மன்னுவாய்
வரிவண்டு மதமுண்ட பலதந்தி
தெருவெங்கும் வருசென்னையூர்
கிரியொஞ்ச புகழொன்ற நடனஞ்செய்
துயர்வென்றி கிளர்மன்னனே.

குறளடி வஞ்சிப்பா

83. மன்னவர்முதற் பொன்னுடையவர்
தம்மெதிர்தின மெம்மதுமன
மொல்குறுந்துயர் நல்குபுன்மய
லாவதுமுன தேவலதெனி
னல்லதுமறைச் சொல்லருணிறை
வென்கை மெய்ப்படா நின்கழற் கொடாய்
பேசவாயில னாசமில்புகழ் - மரீஇய
சென்னையம் பதியிற் சிறந்து
தன்னை நாடினர்க்குத் தருமுருகோனே.

நேரிசை வெண்பா

84. முருகார் கடம்பணிவான் மும்மூர்த் திகட்கு
மருகாய வர்ரா யலனாம் - பெருகாண்மை

சேந்தனெழிற் சென்னைநகர்ச் செவ்வேள் வன்றிருத்தாண்
மரந்தருக்கு மெய்து வது.

கட்டளைக் கலித்துறை

85. வதுவைப் பருவம் வந்தெய்தியும் வாடும் வனிதையெனப்
பொதுவை கருகியும் பேறடை யாது புழுங்குகின்றேன்
விதுவைப் புனையுஞ் சடையார் மைந்தாதிவெற்
றிவேல்பிடித்து
மதுவைப் பொழியுங் கடம்பணிந்தாய் சென்னைவாழ்
கந்தனே.

அறுசீர் விருத்தம்

86. வாழுமறை முடிவுணர்ந்தா ரனையசிலர்
நிர்க்குண நின்வடிவ மென்பா
ராழுமறி வினர்க்கு மெட்டா
யெனச்சொல்வார் நான்றுணிற் றஞ்சிடாம
லேழுபிறப் பினுந்தடுத்தா ள்பவனென்
பேன்றளர் நடைச்சேயென் றுஞ்சொல்வேன்
காழுறு மாமரம் பிளந்தவடி
வேலாசென்னை நகர்க்கந்த வேளே.

எழுசீர் விருத்தம்

87. வேள்படைப் பொலிவுங் குளங்களும் வயலும்
வீதியு மாதியை விரித்து
நாள்படைக் கவிசொற் றலைவுறா துணையே
நவிலு மெய்த்தொழும் பரிற்சூட்டாய்
காள்படு குதிரைத் தலைப்பெரும் பேயாற்
கலங்கி நின்றிறைஞ்சி னான்றனையு
மாள்பரம் பொருளே யசலமுற் றுடையா
யவிர்புகழ்ச் சென்னை வேலவனே.

எண்சீர் விருத்தம்

88. அவலமதி தீர்ந்தபல பெரியோர் தாழு
மகம்புற மொன்றெனத் துணிவுற்றறை தலாலென்

றவமுதிர்ந் திட்டாலு மில்லாவிடி னுந்தோகைத்
 தனிப்பரி மேற்றிருச் சேவைதரத்தான் வேண்டுங்
 கவள மதகரி முகவற்கிளைய பாலா
 கார்த்திகைப் பெண்ணார் வளர்த்தந்தா வெங்கள்
 சிவகுரு தேசிகமுருகா பொன்னூர் போலுஞ்
 சென்னைநகர்க் கோயிலில் வாழ்செயச் செவ்வேளே.

எண்சீர் வண்ணவிருத்தம்

89. செவ்வரி கடுன்னும்விழி மங்கையர்க ளாலே
 தெள்ளியவர் தம்மையிகழ் கின்றசில தீயோர்
 பௌவநிகர் லமிழ்ந்து மடிவேனோ
 பையரவை யுண்ணுமயி லின்கணனி வாரா
 யவ்வர் தமெண்ணமென நின்றகும ரேசா
 வையமறு சண்முக மைந்தகுரு நாதா
 தெவ்வருயிர் விண்ணிலுற வென்றவடி வேலா
 செல்வமிகு சென்னையிடைஞ் செய்முரு கோனே.

கழிக்கரைப் புலம்பல் - தாழிசை

90. முருகு விரியு மலர்த்துணரு
 முத்தும் வளையு மெடுத்தெறிந்து
 முழங்கிச் சிறிதுந் துயிலாது
 முழுதும் பசுமைப் பொலிவெய்தி
 யருகு வருவார்களை வெருட்டி
 யலையச் சலியா தெந்நேர
 மங்கட்புனன் மிக்கிறைத்து மதியதன்
 முற்கொ திக்குமணிக் கடலே
 குருகு முழங்கும் பொழிற்சென்னைக்
 குகனை யெனது மகள்போனீ
 கோலாகலச் சீர்ப்ப வனியினிற்
 கும்பிட் டனையோ வலதெனைப்போற்
 பெருகு முனையீன் றுள்ளாளும்
 பேறில்ல வளாம லடிருந்து
 பிரிய விரதம் பலநோற்றுப்
 பெற்றாள் கொல்லோ பேசுதியே.

இதுவுமது - எண்சீர் மடக்கு விருத்தம்

91. பேசுகின்ற மாதருக்கு மறவா தவலரே
 பிணங்கு மதன்மாதருக்கு மறவா தவலரே
 மாசுபடல் புன்னையிடைக் கலைகை யணிவண்டே
 வளியசைக்கும் புன்னையிடைக் கலைகை யணிவண்டே
 கூசுமன நாவாய்மேல் வருந்தி ருக்கையினமே
 குத்தவென நாவாய்மேல் வருந்திருக் கையினமே
 தேசுகொடைக் கந்தர்முற் றுஞ்சேர விரங்காரே
 சென்னை நகர்க்கந்தர் முற்றுஞ் சேரவிரங்காரே.

அறுசீர் வண்ணவிருத்தம்

92. காரணமெனச் சொன்ன வாய்மையோ
 காலமழி வுற்றின்ன லீயுமே
 னாரணன் முதற்றுன்னு தேவர்தா
 நாளுமுனை மெச்சண்மை நீடுமோ
 பூரணபதத் தண்ணல் பாலகா
 பூதரமுகட் டண்ணு மாடலா
 யாரண்ண முப்பண்ணு தேசிகா
 வாசறுதமிழ்ச் சென்னை வேலவே.

நேரிசை வெண்பா - கார்க்காலம்

93. வேலாயு தம்பிடித்து மிக்கபுகழ்ச் சென்னையில்வாழ்
 கோலா கலச்சீர்க்கு மரன்மேன் - மாலானாள்
 வாடும் விதமறிந்தும் வாடைக் கனல்பரப்பி
 மூடுகின்ற தந்தோகொண் மூ.

இஃது மஃது- கட்டளைக் கலித்துறை

94. மூவர்க்கு முன்னவ னீன்ற செவ்வேளை முதிர்ந்ததமிழ்ப்
 பாவர்றிடாப் புகழ்ச்சென்னைக் குகேசனைப் பார்த்த
 மின்னா
 ளியாவர்க்கு நன்மை தருங்கார் கண்டேங்கின ளீனமதன்
 பூவச்சமில் வண்ணமானா லென்னாங் கொல்பொழிந்
 திடினே.

பணிக்காலம் - அறுசீர் விருத்தம்

95. பொழிந்திடுங் கார்க்குலங் களஞ்சிப் புறம்போகப்
பனிவிளையும் பொல்லாக் காலம்
வழிவந்த மதுப்பூங் கமல மடியுமென்றாலெ
வர்க்காகு மலர்க்கைத் தீயுங்
கழிந்த மதகரித் தோலு மொருபாதிப்பெண்
ணுருவுங் கனவெண் ணீறுங்
குழிந்த கடல்விடத் துணவுஞ் சென்னைநகர்க்
குகன்றாதை கொளனன் றாமே.

இதுவுமது - எண்சீர்விருத்தம்

96. நன்றறிவா ரினமலியுஞ் சென்னை மூதூர்
நடுநிலவு குகன்றிருத் தோணகில பாரத்
தொன்றமகிழ் வுறுவார்க்கே நல்ல தாகி
யொளிரு மிந்தப்பணிக் காலத்துரகம் பூண்டோன்
வன்றழார் முதுகாட்டிற் சென்றான் மாயன்
வடவைத் தீயுறுமிடத்தில் வசித்தானே வேதன்
கொன்றருந்தும் வேள்வியு மாமெனத் தன்னூலிற்
குளிர்கா யுநிமித்தம் வம்பு கூறினானே.

வேறு - எண்சீர் விருத்தம் - வேனிற்காலம்

97. கூறுநல மத்தனையுங் குலவுதமிழ்ச் சென்னைக்
குமரகுரு பரமுருகன் கொற்ற நெடுந்தோளீ
ராறுமணைந் திடுஞ்சு நானடை யாதகால
மரன்றலையிற் கங்கையினை யணிந்து கொண்டகால
மீறுதவிர் பாற்கடலி லரிது யின்றகால
மெழில்வேதன் றாமரைப்பூ விடையிருந்த கால
மாறுபடாத் தேவர்குல மமுதமுண்ட காலம்
வசந்த றேர்மிசை மதனன்வரும் வேனிற்காலம்.

அறுசீர் வண்ணவிருத்தம்

98. காலத் தொடுகன் மப்பிணிதீர்
காதற்கொடு நின்னைத் தொழுநான்

ஞாலத்தின ரெண்ணப் பெறுசீர்
நாடிப்பெரி தின்னற் படலா
லாலத்தினை யுண்ணத் துணிவா
ராசற்றுய முன்னுற் றருள்வாய்
சிலத்துயர் சென்னைக் குகனே
சேவற்கொடி யுன்னப் புரியே.

தாழிசை

99. உன்னப் புரியாவிடி லென்ற னையின்
வுலகுன்னடி யானெனவோ திடுமோ
வென்னப் பனுமன் னையுமன் னவர்போ
லிருதெய்வமு நியல திங்குளவோ
முன்னப் படியென் னொடுசொல் வியவா
முடியாம லிருக்கை முறைக்கழகோ
சென்னைப் பதியிற் புலவோர் பரவுஞ்
சிவசண்முக தேசிக சிற்பரனே.

எண்சீர் விருத்தம்

100. சிற்பரத்தி லுற்பவித்த செல்வனாகு முன்னையே
தெண்டனிட் டிறைஞ்சியுந் திருட்டுநெஞ் சமமைவுறா
தற்பவாசனைக் கணெய்தி யென்னையும் படுத்துபா
டறிகிலாய் கொலின்னநின் னருட்பெருக்
கமைத்திலாய்
முற்பவத்தி லப்படிக்கிருந் ததுண்மை யாகுமேன
மோகமாதி யிந்தவாறு மூடிநிற்க லாகுமோ
விற்பனக் குழாமியைந்த சென்னை யூரிடத்திலோர்
வேலணிந்து மயிலின்மேல் விளங்குகின்ற மெய்யனே.

பன்னுத்தாழிசை

101. மெய்யே சொல்பவர்க் கிரங்குவா ரருள்வெள்ளக் கடலின
முதனார்
வேரிக் கடப்பந் தாரிற் பொலிந்து மிளிருஞ் செந்தமிழ்
வேட்கையார்
கையேந்திய குக்குடத்தினார் வளங்கமழுஞ் சென்னையிற்

காவலர் கழனித்தாழி யினடுக்கைக் கிறங்கிக்
காலங் கடத்துங் கடைசியீர்
மையேயந் தவிர்கண் வெருட்டுஞ் செங்கனிவாய்
வக்கணையு நிறுத்திடீர்
வளர்ந்த நாற்றிதன் றிளந்தை யாதலின் மடங்கிக் கயங்க
மிதிக்கொணா
தையே ருழவர் தம்மை மயக்கியவர் கைப்பரம்புந் தடுக்கிற்
ரகன்று போகாம னெருங்கிடா தெடுத் தணிசூழம்
பாமற் பதிமினே

பதின்சீர் வண்ண விருத்தம்

102. பதியா முனக்கி யைந்த நடைமன்னு வார்களே
பரலோக நட்ப ரென்ற முதலுண்மை தேறுநா
னதிமோக முற்ற வம்ப ரென்வெற்றில் வீடுதோ
றலையா தெழிற்சி கண்டிமிசை கண்முனேர் வையோ
பொதியா சலத்தொர் தொண்ட னறிதன்மை யாளனே
புகழ்தோய் தமிழ்ப்பொழிந்த கிளிநண்ணு தோளனே
நதிமா தினைப்பு னைந்த சடையண்ணல் பாலகர்
நவைதீர் மலர்க்க டம்புமலி சென்னை வேலனே.

நேரிசையாசிரியப்பா

103. வேலைக் கலைபுனை மெல்லிய லொடுநீ
மாலைப் பிரிந்து மனிதரிற் கடையா
மீனர் தம்பாலியை தருகொ டிதால்
வானவ ரவுணர் வன்மைக் குடைந்தார்
மாதவர் முதலோர் மனமிக விடைந்தார்
வேத மாதியநூல் விதிமிகப் பிறழ்ந்தன
மின்னை நேரும் விதிர்வேற் படைக்கைச்
சென்னைக் குமரன் றிருப்பதத் தாணை
தொன்னீர் மையாளாத் துலங்குதி யிதுநின்
னன்னீர்க் கொவ்வா நடையென லறிவாய்
தணவருங் கருணைத்தண் மதியொடுவெண்
புணரியிற் றோன்றும் பொருவில் பூமகளே.

முற்றிற்று

எண்சீர் வண்ணவிருத்தம்

104. அருள்வலி யினரொடு துன்னச்செயும் புலவோ
 ரவைநடு வதிதரும் வண்மைப்பதந் தரும்வேண்
 மருமல ரவனெம னென்னச்சொலுங் கொடியோர்
 வசமுறு பழவினை தன்னைத் தணந்திடுநீர்
 பெருகிய கடலை முனுண்ணந் துணிந்த வன்வாய்
 பெறவரு தமிழணியின் முற்படும் புகழ்தோய்
 தெருண்மருவிய தயில்கொண் மற்புயங் கொடுவாழ்
 சிவகுரு பரன்மகிழ் சென்னைக் கலம்பகமே.

முற்றிற்று

3

நெல்லைக் கலம்பகம்

காப்பு

நேரிசைவெண்பா

1. தந்தி முகநாடித் தாரகத்தை யுச்சரித்துச்
சந்திதொறும் வந்துன்மலர்த் தாள்பணிவே - னந்திகனல்
குல்லைக் கலம்பகனேர் கோல விநாயகனே
நெல்லைக் கலம்பகநேர் நில்.

கட்டவைக் கலித்துறை

2. போதகச் சென்னியப் பாவென்றி வேற்கைப் புகழ்முருகா
சீதவெண் டாமரைப் பாவாய்நுந் தாண்மிகச் சிந்தைசெய்வே
னாதவன் சந்திர னக்கினி தோன்று மரியவிழி
நாதன தாந்திரு நெல்லைக் கலம்பக நல்குமினே.

அறுசீர் விருத்தம்

3. எத்தனையோ பலபனுவ லிருமுன்று
நெறிக்கடவு ளினர்க்கும் பாடி
யத்தமயற் றானுமறா தலமருமென்
றனைத்தொடர்ந் தின்றரிய நெல்லைச்
சித்தர்தமக் கினியகலம் பகம்பாடத்
தூண்டுகின்றார் செப்பு கின்றேன்
சுத்தவருட் பெருங்கடலி லொருதுளியென்
மேற்றெறிக்கத் துணிந்தா னன்றே.

நூல்

மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

4. அருள்வடிவே தன்வடிவா மதுகருது மறிவில்லா
மருள்பொலியு மென்போலு மானிடரு முயவேண்டிப்

பைம்பொன்மர கதமேனிப் பாவையது பங்கேந்துஞ்
செம்பொனெடு வரையாய சிலையதற்குத் தென்பாலே.
தண்பொதியக் குன்றினிடை தமிழொடுமே னாளுதித்த
வண்பொருளை வடபாலாம் வரைவனத்தின் மத்தியினில்
வேண்டவல்லார் வேட்கைநல்கி வியனார்ந்த செப்புமன்றிற்
றாண்டவஞ்செ யனவரத தானநா தர்கேண்மோ.

-இவை தரவுகள்

உட்செவிக்கு மைந்தெழுத்தா லுன்னியதோ ரொண்புலிக்குங்
கட்செவிக்கு மன்றுதில்லைக் காட்டினும்போ யாடினையே
கந்தமல ரோனுதவுங் காண்முளைக ளாவருநா
லந்தணர்க்கா வன்றொருகல் லாலடியி லுற்றனையே
உள்ளக் கசிவோ டுணர்ந்தேத்து மொள்ளியற்காக்
கள்ளக் குதிரைக் கடிவாளந் தொட்டனையே
வீழி மிழலைநகர் மேவுமிரு பாவலர்க்கு
வாழியபொற் காசு வழங்குதற்குஞ் சோம்பிலையே
இன்சொற் கவியொருவ னின்புறத்தென் னாருரில்
வன்சொற் கணிகை மனைத்தூது மாயினையே
செத்தறவு நாறுஞ் சினையாடுய்ந் தீனவுமோர்
பத்த னிமித்தம் பலர்காணச் செய்தனையே.

-இவை யாறுந் தாழிசைகள்

அமரர்த முடன்முழு தழல்சுடு பொடியினை
சமரச முதுநிலை தருதிரு வடியினை
யவரவர் நினைவென வவிர்திரு வருவினை
குவலய முதலிய கொடிமுலை மருவினை
பலபல கதைவகை பகர்தரு தெருளினை
குலமத களிறொடு குமரனை யருளினை
மறமுனை புகழ்செய மலிகொலை மழுவினை
குறமுட னலகைகள் குழுவிய குழுவினை

-இவை நான்கும் அராகங்கள்

அந்திமதி சூடி யடன்மால் விடையேறி
மந்திரசித் தேசர் மகிழ்கூர முன்னிற்பாய்
அங்கரத்தோ டேந்தி யகந்தொறுமேற் றுண்டாலுஞ்
செங்கலிற்பொன் செய்தேனுஞ் செந்தமிழோர்க்

கீந்தருள்வாய்

புல்லுந் தழையும் புனலும் புனைந்தாலு
மல்லும் பகலு மகன்றபதத் தேயவிரவாய்
நல்லாற்றுத் தொண்டர் நறுந்தமிழ்ப்பா வாலிரக்கிற்
பொல்லாச் சமணர் புலைப்புத்தர்முத லோர்க்கெடுப்பாய்

-இவைநான்கும் பெயர்த்துந் தாழிசைகள்

திரிபுர நகைகொடு தீயெ ரித்தனை
யரியுட றருபணி யாத ரித்தனை
கரியதள் புலியதள் காத லித்தனை
பெரியர் சொல்விதி வழிபே றளித்தனை

-இவை நான்கும் நாற்சீரோரடி யம்போதரங்கங்கள்

தகுவர செய்த வசமு வந்தனை
நகுப லதலை கள்சு மந்தனை
வகுள னமுனெ ரியமு னிந்தனை
முகுள மெலித ழிபுனைந்தனை

-இவை நான்கும் முச்சீரோரடி யம்போதரங்கங்கள்

விட மருந்தனை
யடல் பொருந்தினை
யிடரி கந்தனை
சுடரு கந்தனை

-இவை நான்கும் இருசீரோரடி யம்போதரங்கங்கள்

அவைபோன்று

-தனிச்சொல்

நின்புகழ் பாடி நெட்டுயிர்த் தமுத
வன்புடை வடலூ ரவனசை யருளாதி

யாவரு மிகழ் விருட்டறை யொன்றுட்
போவது கண்டாய் புலவர்முற் றயர்ந்தரி

யானுன தருளா லிகத்தினி யன்னோன்
றானுமற் றவனேர் தவத்தினர் சிலரு

மீட்டெழ லாதி வியன்பெற விழைந்து
பாட்டெணில் லனவாப் பகர்ந்துழைக் கின்றே

னென்னையு மவர்போன் றேகச் செய்யேன்
முன்னை நாளோர் முதலை வாய்மதலை

வரத்தா லாதிய வண்புகழ் பலவுங்
கரத்தநெஞ் சினராற் கழிக்கப் பட்டன

சாந்த நீர்மை தனைவிடுத் திவற்றை
யாய்ந்த வீர மனுத்துணை கோடி

யிங்கறம் வளர்க்குநிற் கினியாண்
மங்கலத் திருநூல் வாழி வாழியவே.

- இதுஆசிரிய சுரிதகம்

நேரிசை வெண்பா

5. வாழியசிர் நெல்லை வளநகரின் வாய்மருவு
கேழிணர்த்தண் கொன்றைக் கிழவனுக்குப் - பாழி
மதகரித்தோ லேகாசம் வன்புலித்தோ றானை
பதமலர்க்கும் பாம்பே பணி.

கட்டளைக் கலித்துறை

6. பணியனந் தம்பணி பாட்டனந் தம்புகழ் பாரனந்த
மணியனந் தம்பொற் பெருந்தேர் தலைச்சுமை யாறனந்த
மணியனந் தம்பத்து வார்செவிப் பூணெல்லை மாநகரிற்
றிணியனந் தண்புண ரானென்ன வாழ்சிவ சித்தனுக்கே.

வெண்டளைக் கலிப்பா

7. சித்தர்புகழ் நெல்லைச் சிவனா ரருள்வேண்டிப்
பத்தர் பதத்தாள் பரிந்தணியுஞ் சென்னியினேற்
சித்தருணத் துண்மைநல மியாதொன்று மெய்தாதே
லத்தகைய முன்னூ லனைத்து மவமாமே.

கலிவிருத்தம்

8. அவமெ லாங்கெடுத் திடுந்திரு வருள்பெற்றற் குரிய
தவமெ லாந்தருஞ் சித்தியுமுத்தியுந் தழைக்கு
நவமெ லாம்விளக் கிடுந்திரு நெல்லைநா யகனாற்
பவமெ லாங்கெடப் பெறுமவர் பதத்துணைப் பணியே.

அறுசீர் விருத்தம்

9. துணைப்பணிலச் செவியாடச் சடையாட
மதியாடத் தொந்தோ மென்றாங்
கிணைப்பிணைக்கட் காந்திமதிக் கெதிராடுஞ்
செப்புமன்றத் திறைவ னார்தாங்
கணைப்பணிமா மலரோனைக் காலனைமுன்
றடிந்துமுய்யக் கருணை செய்தார்
பணைப்புயவன் முயலகன்றா னெழுந்துலவ
வருள்செய்கில்லார் பாவ மன்றே.

எழுசீர் விருத்தம்

10. பாவ புண்ணியங் கடந்த மாத வத்தார்ப்
பலபல பிறப்புற்ற
சீவ ரேயுணர் வார்கண் மற்றே னையர்
செப்பினுந் தெரியாரே
தேவர் தானவர் காரு டர்விஞ் சையர்
சித்த ராதியராய
யாவ ருந்தொழக் கழைவனத் தெழுந்தரு
ளிறைய வனியற் சீரே.

புய வகுப்பு

11. இயலுணரு நால்வரோது பனுவல்வகை யோடு கூட
விதழி யறுகார் விளாவு மார்ப புனைந்தன
விமையவர்ப ராவவாழு மரசருடல் கோடி கோடி
யெரியினிடை நீறில் வீழ்ப வாமத்திகொண்டன
வினிய சதுர்வேத நீதி புகல்பிரம தேவகோடி
யினதுசிர மாலை சால மோதிக் கிடந்தன
விகபரமும் வாழுமாறு முயல்கருணை நேயமாய
னெழின்முதுகி னூடுநீடு மோரெற பமைந்தன
விமயமலை யோடுமேனை தவமுயல்வ தாலெய்தோர்ப்பெ
ணிருமுலைக ளான மேரு மோதப்பொலிந்தன
விகலவுணர் மாயமாய்வி லமுதுணவு தேவரார
விலகுமொரு நீலமாது லீலைக் கிசைந்தன

விரலைமழு சூலம்வாள்வின் முதலியவ னேகமேவி
 யிகழ்குணவி காத மாமணி யாகத்தைவென்றன
 விரசிதமாகி நீடு மலையினது வேர்கெல்வானு
 மிணையில்களி கூருமாறோர் வாளிட்டு வந்தன
 றுழியொடு தேவரியாரு முருடரென வேகுநாளி
 லெதிர்பொருத பேடிமீது கோலகட் சொரிந்தன
 வியல்கரும மேலென்வாயர் பகைமிகையி லேவநேரு
 மிபவுரிவை யானபோர்வை சூழப்பொதிந்தன
 விடையிலணி தானையாக வதளதுப யோகமாத
 லெணியுழுவை ராசனாமோர் பேயைத் தடிந்தன
 விசையில்வல நாரதாதி யவர்பலரு நாணின் மூழ்க
 விரதமலி கானவீணை நீவிச் சிறந்தன
 விடுதகை யிலாதலோபர் பலரும்விழை யாதவாகி
 யிவர்தமெதி ராளியான பேர்நச்ச நின்றன
 வெளிதில்வட மேருவான சிலைகொடமாரடி வாணி
 லிழையமாச மாதர்தாலி நூல்கட்புரந்தன
 வெமுகடலு மாரும்வேல் கொள்வழுதி யரசாளுமூர
 திறுதியடை யாமலேமண் வாரிச் சுமந்தன
 விதுவதெது மேன்மை தாழ்மை யுனதென தெனாவிரோத
 மெழுசமய வாதநீள நாணப் படர்ந்தன
 வயமுதிர்பல வாகுவாரு மரியுதிர மாருநாளில்
 வலியசிறை ரூபமாயு மோர்சற்ற விரந்தன
 வகுளதரன் மேனிநீறும் விதமொழியு மார்வசீலர்
 மனமலர்தொ றேகியேகி யாடற் பயின்றன
 மழைமுகிலு நாணநீடு கொடைமுயல்சு பாவதீரர்
 வனசவிதி யார்கை தோய்வுறா மற்றகைந்தன
 மதுரமலி பாடலோடு செபதவழு ளாரெலோரு
 மரணமுத லாயநோயு றாமற் பரிந்தன
 மறைமுனிவ ராவிபோலு மிளமகளி ராடைசோர
 மறுகினிடை யேகும்வேளை யோர்கொட் டறைந்தன
 மகரசல வாரிமீதோர் குழவியுரு வாகிநீல
 வருணன்மனை நீடினான் மலோவிப் புகுந்தன
 மதுரைநகர் நாய்கமாதர் விரதமுடி வாகுமாறு
 வளையலதி பாரமாக மேவக் கொணர்ந்தன

மறமிலறி வாளரோது துதிவினவு காதிலேறும்
 வளைகண்மதி நாணுமாறு மேலுற்று ரிஞ்சின
 மயிலிறகு தோய்கைநீல வரையனைய சாரணேசர்
 வளராச நீழலாளர் மாயக் கனன்றன
 மதுகரகு ழாமறாத விதழிமலர் மாலைமீது
 மயல்கொளுமி னார்கள் கூடி யேசக்குளிர்த்தன
 மலநிகள மாறநீடு தவமுயல்வ லோர்களோர்
 மவுனசிவ யோகஞான சாரத்தை யொன்றின
 மகபதிதன் வாழ்விலாசை யணுவு மருவாதீர
 மகர்தலைகண் மீதிலோரொர் காலத் திலங்கின
 மசகமனை யார்களீன பலமடையு மாவலோடு
 வழிபடினு மீயநாணு றாமற் செறிந்தன
 வயலினிடை வாளைதாவு மெழில்குலவு காழியூரின்
 மதலையனை யார்கள் வாய்களே மெச்சுபண்பின
 வளமருவு நாவலூர னலதிணையி லாததோழர்
 வசைநசையெ ணாமலேவும் வேலைக் கிணங்கின
 வபையிடும் கோரவேள்வி யிகழ்கருணை யாளர்வாழ
 மறுவில்செப மாலை யோய்வு றாமற்கழன்றன
 செயமுறும் வாவினொடு தவமுயனி சரசரேசர்
 திரள்பெறவு மாயுதாதி யீயத் துணிந்தன
 திருவருள்வி லாசவாரி யிடைநிகழ்பல் கோடியூடொர்
 திவலையடி யேனலாவி மேல்விட் டெறிந்தன
 சென்னமர ணாதியான விடருதவு மூலமோக
 திமிரமறு ஞானநீறு சாலத் திமிர்ந்தன
 சிவகதைவி னாவலோடு பலதலமு நாடிடார்கள்
 செவிடுகுரு டாயெநாளு நோவத் துறந்தன
 சிகியிலுதிர் பீலிசூடு முடியிறைகை வாள்வெலாத
 திறல்சுரர் வாழுமூரு நீறச் சினந்தன
 தினகரகு ழாமுமாழி நடுவில்வளர் தீயுமேம்
 சிகரவட மேருதானு நேரச் சிவந்தன
 திரைகடல் சலாவுபாரின் வதனமென வேநிலாவு
 தெளிதமிழ்ந னாடு மேன்மை தோய்ப் பிறங்கின
 சிமயகுல பூபனாது மகள்விழிமுன் வேதநீதி
 தெரிகிழுவ னார்செல் போது மீறத்திரைந்தன

திரிவிழி மயேசர்ச வாகா தாசிவாவை

திசுமய நாயகாவென வாயர்த் தொடந்தன
 திகிரிவளை தோயுமாய னெனுமிட பராசன்மீது
 சினவுகசை நாசிமூழ்கு பாசத் தொடந்தின
 தெருளுமுனி வோர்பராவு குயவர்மனை தேடியேகு
 தினமதிய மோடதாகி வாழக்கவின்றன
 திரவிமய வாவிபூடொர் குழவியுரு வாமுன்மேவு
 சிறுமிசிறி தூடினாலு நேரிற் குவிந்தன
 திகுதிகென வேயகோர வொலியொடு குலாவியாழி
 திடர்படல்செ யாலமோடு தீயைக் கவர்ந்தன
 சிறையில் கமாகிவாட விடுமயலு றாதபோதர்
 திசைகளென வேபல்காலு மோதத் துலங்கின
 திவவினிலை தேறுவானொ டனையசிலர் வாழுமாறு
 சிலகவிக ளோலைமீது காணச் செய்கின்றன
 செடிதருபு லாலுண்மேனி யெயினன்விழி கீலும்வேளை
 சிலையுருவ ளேகுபீரெ னாவுற் றெழுந்தன
 அயவதன மால்செயாடல் கருதுமதி வீரயோக
 ரறியவினை யாடல்கோடி யாடற் கிரங்கின
 வபரிமித சீலசால மருவுமுனி வோரெலோரு
 மநுதினம்வி டாதுநாட லான்மிக் குயர்ந்தன
 வலகைபல சூழொர்காளி யெதிர்நடன மாடும்வேளை
 யபிநயவி னோதபேத மாரப் பிறழ்ந்தன
 வணுவளவு நாணுறாது பலமனைக டோறுமேகி
 யமுதுகொளும் வாழ்வினோர்கள் வாரத் தமிழ்ந்தன
 வரிவையர் சலாபமீடில் சுகமெனவெ நாளுமோது
 வசடரொரு போதுநாடு றாமற் கிளர்ந்தன
 வகளபர மோனயோக சமரசு பாவஞான
 மடையமுய லாதமூட ரோடத் துரந்தன
 வதுலநய மேவுபாட லிருவர்பக ரோரதிவாவி
 லழிவில்சதுர் வேதவாயின் மூடித் திறந்தன
 வரதனவ வாவில்வாடு மொருவழுதி யாவுமாக
 வளவில்பல நாய்கராசை தோயகிடப் படிந்தன
 வலர்கமல பீடமீது மருவுபிரமாவோர் கால
 மழுதுவச மாறவோர்க பாலத்தை விண்டன
 வகரமுத லாநிலாவு பொறிமுழுது மாறுமோதை
 யவளவும்வி ராவுபாட லேடொற் றைதங்கின

வநுசிதம் தேயெநேர மொழிதருகு ஞரவாய்கொ
 ளசுரரனை யாருமேசி டாமற் புகழ்ந்தன
 வவன வளதாய பேதமுழுது மயமேகமாரு
 மதிரகசி யாதியோர்வ லோருட் குழைந்தன
 வணுகுமவ ராசையாவு முதவுபெரு மேன்மைதோய
 வமரர்நகர் மேவுதாரு போலத் தழைந்தன
 வசலமிசை யேறிவீழின் மரணமுமெய் தாதபாவி
 யறைதருசில பாடன்மீது மாவற்கொ ணுந்தின
 வரவரசர் கோடிபேர்கண் மொழியினும றாதகாதை
 யமைதருவி சாலபார மால்வெற் புறழ்ந்தன
 வமைவனநெல் வேலியூரி னடுநிலவு கோயில்வாழு
 மனவரத தானநாத ராண்மைப் புயங்களே.

நேரிசை வெண்பா

12. புயமிரண்டோ நான்கோ புகலெட்டோ பத்தோ
 வயமல்கிரண் டாயிரமோ மற்று - மயலுளவோ
 வல்லையப் பாலற்றனது வாணுதற்கண் ணாலருளு
 நெல்லையப்பா சொல்வாய் நினக்கு.

கட்டளைக் கலித்துறை

13. நினக்கஞ்சன் சென்னியி லன்றேற்ற துன்பநினை விருந்தா
 லெனக்கஞ்ச கத்தி விரந்தேங்கும் பாழ்ந்துய ரீகுவையோ
 வனக்கஞ்ச வாவித்திரு நெல்லை யாய்கொடு மாமறலி
 தனக்கஞ்ச லாமனத் தார்க்கருள் கூர்சிவ சங்கரனே.

கலிப்பா

14. சங்கரனைத் திருநெல்லைத் தனிக்கோயி லுடையானைப்
 பொங்கரவ மணிந்தானைப் பூதகணப் படையானைச்
 செங்கரங்கள் கூப்பிமிகத் தெண்டனிடுந் தெளிவுள்ளார்
 வெங்கரமே நிகராகு மிடியினுக்கு வெருளாரே.

கலிவிருத்தம்

15. வெருள வெங்கலிப் பேய்செயுந் துயரற விலக்கி
 யருள ளக்கறிந் படியும்வாழ் வென்றெனக் கருள்வாய்

மருளன் பேய்களொ டாடியென் றிகழினு மகிழ்வுற்
 றிருள்கு லாம்பொழிற் றிருநெல்வே லியில்வள ரிறையே.

மடக்குத் தாழிசை

16. இறையவ ரினத்தின் மிகப்பெரி யானே
 யிகபர மிகப்பெரி யானே
 யெண்ணில்வே தங்கட் கொலுதயா பரனே
 யியமனைக் கொலுதயா பரனே
 கறைமிடற் றொருவர கண்ணுத லத்தா
 கரியமால் கண்ணுத லத்தா
 கழைவனத் துதித்த கனகமா மணியே
 கனபனிக் கனகமா மணியே
 பிறையணி சடிலக் காடுடை யானே
 பெயுங்கடுக் காடுடை யானே
 பெற்றம் தேறிப் பிறங்கலங் காரா
 பேணும்விற் பிறங்கலங் காரா
 நிறைவொடு குறைவு மாயவா னவனே
 நிலந்தினு மாயவா னவனே
 நின்னடி யவருக் கூட்டியாண் டருளே
 நிலவவெற் கூட்டியாண் டருளே.

அம்மானை

17. ஆண்டடியார்க் கின்ப மருளுநெல்லை யம்பலத்துத்
 தாண்டவற்கு முச்சுடருந் தன்விழிக ளம்மானை
 தாண்டவற்கு முச்சுடருந் தன்விழிக ளாமாகில்
 வேண்டயன் வேள்கூற்றை வெருப்பானே னம்மானை
 வெறுத்த தொருபாதி மேயதா லம்மானை.

எண்சீர்த் தாழிசை

18. மானை நேர்விழிப் பாவை மார்செய்பாழ்
 மைய லாதிநோய் வாட்ட நொந்ததாற்
 றேனை யன்னசொற் பாட லாலுனைச்
 செப்பி னேனெனைச் சிறிது மெண்ணிலா

யூனை யூட்டுமோ ரெயின னுக்குந்
 யொழிவில் வீடநா னுதவல் பொய்கொலோ
 மேனை யார்மகட் கினிய னாகிநெல்
 வேலி யூரின்வாய் மேய வீசனே.

நேரிசை வெண்பா

19. ஈசனணி நெல்லைக் கிறைவனென்று மெண்ணுமவர்
 பாச மொழிக்கும் பரஞ்சோதி - வாசவர்த
 மென்பணிந்த மாற்பகத்தி லென்றுதியு மேற்றணிந்தாற்
 றுன்பமுற்றுந் தீர்வதுண்மைச் சொல்.

கட்டளைக்கலித்துறை பாங்கியைத் தலைவி வினாதல்

20. சொற்கொண்டு போய்நெல்லை யப்பர்முன்னின்று துணிந்து
 சொல்லு
 மற்கொண் டதுகிளி யோவளி யோசினை மாமுகிலோ
 விற்கொண்ட மென்சிறை யோதும்மோ வென்விரக நெஞ்சோ
 கற்கொண்ட கொங்கை யணங்கே நன்கோர்ந்து கழறுதியே.

மடக்குக் கலிப்பா

21. கழகமுற்று முடையானே கைக்கலத்து முடையானே
 விழலனையார்க் கரியானே மிடறுமிகக் கரியானே
 தழனிலவு கரத்தானே தாழ்விலஞ்சக் கரத்தானே
 தொழவருமோர் கோவிலனே தூயநெல்லைக் கோவிலனே.

கட்டளைக் கலிப்பா - ஊர்

22. கோவி லாயிரங் கோடிக னுள்ளவிக்
 கோணன் மூங்கிற் குளிர்நிழ லாளற்கு
 மாவி லாத்தியி லாலர சத்தியின்
 மதுகத் திற்கடம் பின்மரு திற்புன்னைக்
 காவி னாவல்ப லாப்பனை யாதியிற்
 கண்டு தெண்டனிட் டுக்கவி பாடியே
 தாவில் வீடுபெற் றாரொரு நால்வர்த்
 தன்மை வேட்குந் தவம்பெரி தாகுமே.

எழுசீர் விருத்தம்

23. ஆகு வாகனத் திவர்தரு மொருவனை
யறுமு கமுரு கோணைப்
பாகு நேர்மொழிப் பார்வதித் தாய்பெறப்
பரிந்த ருளிய நாதன்
சோகு வாயிரஞ் சூழ்தர விருளிடை
சுடலை யிலினடித் தப்பா
யோகு ளார்மகிழ் வறத்திருச் செப்புமன்
றுழிந டம்புரிந் தானே.

எண்சீர் விருத்தம் - இதுவுமது

24. தானநா யகனெனப் பேர்தரித்து நெல்லைத்
தலத்திலொரு மூங்கினிழற் றங்குங் கோமான்
ஞானநா டானதில்லை மதுரை காஞ்சி
நாவலூர் திருவாரூர் நள்ளா றையா
றேனல்வே டுவர்முருகன் பூண்டி பாகு
ரிந்தனூர் குற்றால மிலஞ்சி சிங்கை
பானனி ரவிநாசி நாங்கூர் புன்கூர்
பழஞ்சி காழிமுதற் பலவு ரானே.

நேரிசை வெண்பா

25. ஊரா யிரந்தோறு முற்றேற் றுழலாதுன்
பேரா யிரமுரைக்கும் பீடருள்வாய் - காராரு
மேனித் திருமால் வியந்தோதும் வேணுவனத்
தானிற் றிரிதருமப் பா.

கட்டளைக் கலித்துறை

26. அப்பார்ந்த செஞ்சடைச் சித்தர்நெல்
வேலிக் கழகியர்தந்
துப்பார்ந்த மேனியைத் தூவிடை
மேலெண்ணித் தோத்திரங்கள்
செப்பாநிற் பார்களுக் கேவினைப்
பேய்செயுந் தீமையென்னும்

பொய்ப்பாச நீங்கு மநுபூதி
ஞானப் புகழெய்துமே.

கட்டுத் தாழிசை

27. புகழ்பெறு மிக்கோனு மிகழ்வறு தக்கோனும்
பொற்புயர் செங்கோனுங் கற்புமை பங்கோனு
மகளமயத் தானுஞ் சகளசெயத் தானு
மான்மிசை யூர்வானும் வான்மிசை போவானுந்
திகழ்மழு வேந்தினனு மிகல்விட மாந்தினனுந்
தீயுறு கையானு மீயுறு மெய்யானுஞ்
சிகரவெ முத்தானுஞ் சகலர் வழத்தானுந்
தில்லை நடத்தானு நெல்லை யிடத்தானே.

எழுசீர் விருத்தம்

28. இடபமொன் றெழுதுங் கொடிகுலா நெல்லைக்
கிறையவன் றனையிமா சலத்தோர்
மடமயி லென்ன வளர்ந்தசீர்க் காந்தி
மதிமண வாளனை வழத்தார்
கடவுள ரினத்தி லொருவரா னாலுங்
காசினி முழுமையுங் காக்குந்
திடமலி செங்கோ லரசரா னாலுஞ்
சிறியரென் றுணர்கைமெய்த் தெளிவே.

பெருந்தாழிசை

29. தெளிவோர் சிறிது மருவு கில்லவர்
தினஞ்செய் தீமைகண் டேங்கியே
சிந்தைச் சலனக் கடலின் மூழ்குறுஞ்
சிறுவ னேற்கருள் செய்துசெங்
களிறா னனத்தன் முருக னாதிய
கான்முளைத் திரட்க டையிலே
களித்து வாழ்வுறக் காணி லுன்றனைக்
கனன்றொ றுப்பவ ருளர்கொலோ
தளிரே புரையு மேனி யம்பிகைத்
தாயோ டன்றொரு கனவிலே

தவள மால்விடை மீதுவந்துஞ்
 சரத மன்றெனத் தகுங்கொலோ
 வளியார் தண்டலைத் திருநெல் வேலியி
 லமையின் கீழினி தமைந்துநின்
 ருடுத்த தொண்டர்தம் விருப்ப யாவையு
 மளித்து வாழுமென் னையனே.

எண்சீர் விருத்தம்

மறம்

30. ஐயர்வந்து கேட்டாலும் பெண்கொடுக்க மாட்டோ
 மவர்குலத்துப் பெண்கள்வலி தளித்தாலும் வேண்டோம்
 பையரவ கேதனத்தான் குடிகெடுக்கும் வாளி
 பண்டளித்த தெங்குலத்தோர் பழங்கிழவன் கண்டாய்
 செய்யதிரு நெல்வேலிச் சித்தருக்கு மவர்தஞ்
 சிறுவனுக்கு முன்னிருபெண் சிந்தைமகிழ்ந் தீந்தோங்
 கையதிலோர் முடங்கல் கொடுவந்திரந்த தூதா
 காவலருக் கஞ்சுவதெங் கைப்படை யன்றறியே.

தாழிசை - இதுவுமது

31. அறிவி னுக்கோ ரறிவேனா
 வகண்ட மாநி லாவுவா
 னமைவ னத்தினிடை முளைத்த
 வதிச யத்தை யிகழுவார்
 செறிவ ழிக்குமாயு தங்க
 னொருப திற்றொ ரெட்டினுஞ்
 சீர்த்தி கொண்ட புயவிசால்
 தீர கோர வீரரியா
 மறிய றுத்த பூசைசெய்யும்
 வேட ரல்ல மவரெலாம்
 வழிபடத் தகுந்த சாதி
 மறவ ரெங்கண் மாதர்தோள்
 குறியெனத் திரிந்து டற்று
 ணிந்து கற்சொ ரூபராய்க்
 குவலயத்தி னின்று ளார்கள்
 கோடி கோடி மன்னரே.

கலிவிருத்தம்

32. மன்னும் வேணுவ னத்துறை வானவன்
மின்னு றழ்ந்தச டைக்கிழ வேதிய
னென்னு டைத்துதி யேற்றெனக் கின்றுசெம்
பொன்னு நல்கில னேற்புகழ் பொன்றுமே.

கலிநிலைத்துறை

33. பொன்றாத சிவசித்த னணிநெல்லை
நகர்மேய புனிதப்பிரா
னொன்றாலு மிணையற்ற பெருமானல்
வடிவாயி யுடனாடுசீர்
மன்றாம தைக்கண்டு வழிபாடு
புரிகின்ற மக்கட்கலா
னன்றாகு மவைசற்று மெய்தாது
மறைநாலு நவில்சொல்லிதே.

அறுசீர் விருத்தம்

34. சொல்லுடன் பொருளு மெல்லாத்
தோற்றமு மொடுக்கந் தானு
மல்லுடன் பகலு மாகி
யமைவனத் தமரு மம்மான்
வில்லுடன் வேட ராய்ப்போம்
வியன்மிக விளம்பு நாயேன்
கல்லுடன் புரையு நெஞ்சார்
கடைத்தலை காக்கொண் ணாதே.

எழுசீர் விருத்தம்

35. காக்கை வாகனக் கரிய னாதியபல
கடிய கோட்களை வென்று
தீக்கை யிற்பொனுஞ் செயத்தகு சித்தராய்த்
திரித ருசில ரெல்லாம்
பாக்கை நேர்முலைப் பார்வதி கொழுநனைப்
பசிய மூங்கிலின் கீழ்க்கண்டி

யாக்கை யாதிய மூவகை யுடைமையு
மீந்து போற்றிசைத் தோரே.

எண்சீர் விருத்தம்

36. இசைத்தமிழ்ப் புலவோர் வேண்டுவ வெல்லா
மீந்துள் ரெனவே யிகஞ்சொலக் கேட்டு
நசைத்துதி பலவாத் தினஞ்சொலுந் தமியே
னவைப்பெருக் கெய்தி நலிவது முறையோ
பசைத்தலை யோட்டிற் பலிகவர்ந் துண்பீர்
பசும்பொன் மாமேனிப் பாவைபங் குடையீ
ரசைத்தபாம் பரையீர் நெல்லையூர்க் கோயி
லமைத்திரு நிழற்கீழ் மமர்ந்த சங்கரரே

மடக்குக் கட்டளைக் கலிப்பா

37. சங்கம் வார்ந்த குழைக்கணி வேடனே
தனது மைந்தன் குழைக்கணி வேடனே
யைங்க ரத்தனுக் கார்திருத் தந்தையே
யணையு மாதல ரார்திருத் தந்தையே
சிங்க முங்கரி யுங்கலை யாயவே
செப்புஞ் சொற்பொலி யுங்கலை யாயவே
யெங்க ணெல்லைப் பதித்தவ னம்பற்கே
யிலகு நெல்லைப் பதித்தவ நம்பற்கே.

நேரிசை வெண்பா

38. நம்பறியா மானிடர்போ னானுமிந்த நானிலத்தில்
வம்படையக் கண்டு மகிழாதே - கும்பமுனி
போற்றுநெல்லை யப்பா புரமூன்றை யுங்கணத்தி
ன்றிறுநகை தோய்ந்தபிரா னே.

கட்டளைக் கலித்துறை

39. பிரமஞ் சிவமென் றிருபேர் சுமக்கும் பெருந்தகைய
பரமொன் றுளது திருநெல்லை மூங்கிற் பசுநிழற்கீழ்
வரமன்பர் வேண்டுவ வெல்லாந் துணிந்து வழங்குமைதிட்
டரமென்ற கண்ணியர் பாற்றாதுமேகு மருந்தமிழ்க்கே.

**கலிநிலைத்துறை
வண்டுவிடு தூது**

40. அருந்தும் பசுந்தேன் வெறிக்கொண் டினிசைபாடு
மளிவண்டுகாண்
மருந்துண்டு மாயும்பல் வானோர்க ளென்பார் மலிமார்பனைத்
திருந்துந்த மிழ்ச்சீல முதலாய வளமன்னு திருநெல்லையிற்
பொருந்தும் படிக்காசை யுற்றேனெ னிலையங்கு
புகன்மின்களே.

கட்டளைக் கலிப்பா - கவி

41. புகலுஞ் சாதிக் குணஞ்சற்று மில்லவர்
புல்ல ரென்றுகட் போதக் குடித்துளேன்
றிகழுஞ் சொற்கள் பிறழ்ந்து பிதற்றிடேன்
றிருநெல் வேலிச் சிவன்கழல் சிந்திப்பே
னுமொர் நான்கினும் பாரு லகத்துள்
ருலக்கை கோவண மேமற்று மங்ஙனே
னிகள மிட்டவன் மாமனை வென்றவ
னிமல யோக நிசத்தவ சீலனே.

எழுசீர் விருத்தம் - இதுவுமது

42. சீல மிக்க கட்குடிப் பதுபாவமோ
சிவசி வாதிரு நெல்லைப்
பால லோசனன் சடைப்பெருங் காட்டிலும்
பசிய மான்மனை வீட்டு
ஞால மீந்தவன் வசிக்குநல் லிடத்திலு
நண்ணி டுமது கண்டீர்
சால நான்மறை நுவலப்பா ர்மைந்தமுத்
தத்தி லொன்றா மன்றே.

அறுசீர் விருத்தம்

43. அன்றிருக்கான் முக்காலென் கனவில்வந்து
திருவெண்ணீ றளித்த துண்டே
லின்றொருக்கா லானாலுஞ் சாக்கிரத்திற்
சேவைதந்தீ டேற்ற வேண்டுங்

குன்றனைத்துங் கொழுஞ்சேய் போல்வாழுமிச்சை
 யெனக்களித்த கொடியோ னாரோ
 பொன்றனக்கா யிரமடங்கு மேலாய
 செப்புமன்றிற் பொலிகின் றோனே.

எண்சீர் வண்ண விருத்தம்

44. பொலிகின்ற தவளங்கொள் பொடிமிஞ்ச வணிகின்ற
 புனிதங்கொ ளெனைவம்பர் புதனீந்தை தந்ததா
 ரலியென்று மவனென்று மவனென்று மிளிர்கின்ற
 வருளன்றி மயமின்றி யறிவின் கணின்றதார்
 புலியொன்று கரியொன்று புரமொன்று திரளொன்று
 பொருதிண்கை யரியொன்று மகவொன்று கொன்றதார்
 கலியன்ற எனகமொஞ்ச நலமான்று நினைதொண்டர்
 கணநம்பி யுயவன்றொர் கழைதந்த சம்புவே.

எழுசீர் வண்ண விருத்தம்

45. சம்புவைக் கயிலை நண்பனைச் சருவ
 தந்திரத் தலைமை யோனையோ
 ரம்புவிட் டசுரர் தம்புரத் தையடு
 மம்பொன்விற் சிவனை யாசுதீர
 செம்புகழ்க் கழைவ னந்தனிற் குடிகொள்
 சிம்புளைப் பெரிது நாடியே
 நம்புபத் திவெகு முன்பிறப் பிலுறு
 நந்தமர்க் கிலைகி லேசமே.

அறுசீர் வண்ண விருத்தம்

46. ஏசுறு மெய்ப்புகழ் வாரியூ டியான்மகி ழத்தின நாடினேன்
 மாசடை யப்படு தீமையோர் வாய்வசை மிக்கிட
 னீதியோ
 பூசனை யிச்சையி லாய்கொலோ பூதர விற்கொடு
 போர்செய்தாய்
 வீசலை யிற்குடு வராபவர் வேணுவ நத்துறை நாதனே.

கலிநிலைத் துறை

47. நாதக் கழற்பூணு நடனத் துணைத்தாள்க ணாடப்பெறா
தேதக் கடற்றாழு மெனையென்றுனருள் வாரியிடை
யுய்ப்பையோ
மேதக்க மொழியொன்று தில்லைத்த லத்தோதல் வீணாகுமோ
சீதப்பு னற்சீர்கொ டிருநெல்லை நகருடு திகழ்ச்சினே.

மருட்பா

48. ஈச னடியார்க் கெளியா னெனப்பலநூல்
பேசலுண்டு கேட்டதுண்டு பேணியதுண் டாசகலப்
போற்றலு முண்டே பொருவின்மெய் யருட்பே
ராற்றல் கண்டில னந்தோ
சாற்றணி நெல்லைத் தலத்துமா தவரே.

கட்டளைக் கலித்துறை

49. மாதவ னான்முகன் காணாப்பிரா னெல்லை வாணனெனப்
போதவும் போற்றிப் பலர்பேறு பெற்றனர் பொய்யடியே
னேதமில் சுந்தரன் சொற்றூத னென்று மெழிற்பரவை
காதன்முற் றுந்தரு வானென்றும் வாழ்த்துசொற் கற்றுளனே.

அறுசீர் விருத்தம் - சித்து

50. கற்றவித்தை கோடாநு கோடிகளுண்
டவற்றையெல் லாங்காட்டு வானேன்
சற்றயத்தைப் பொன்னாக்கித் தனிவங்கம்
வலிக்கும்வகை தனையுங் காட்டிக்
கொற்றலிங்க முருகும்விதங் கூறுகின்றாங்
கூழெனினுங் கொடுவா வப்பா
செற்றமதாற் புரமெரித்தார் திருநெல்லைப்
பதிவியக்குஞ் சித்த ரியாமே.

எண்சீர் விருத்தம் இதுவுமது

51. சித்தருக்கோ ரரசாகி நெல்லை யூரிற்
றிருக்கோயில் கொண்டருளுஞ் சிவனுக் கன்றிப்

பத்தமொரு சிறிதுமெய்த மாட்டே மென்றும்
 பலவிதமா ரசவாதம் பண்ணச் சோம்பே
 மத்தம்விழைந் தடுப்போருக் குலோபஞ் செய்யே
 மாழியோ ரேழுமங்கை யடங்கக் காண்பே
 மெத்தனைதான் கற்றுமென்ன வன்ன மொன்று
 மெமக்கருமை யாயதிந்த விகத்தின் மாதோ.

எழுசீர் விருத்தம்

52. மாத ரார்தரு மயற்பெருங் கடலிடை
 மாழ குறுந்தமி யேனுக்
 தேத மின்றிய சித்திக ளெட்டிலொன்
 றேனு மீந்தரு ளீரோ
 போத னோர்சிகைத் தலையிலேற் றருந்துவீர்
 புயனி றத்தரி செங்கண்
 பாத தாமரைக் கணிந்துளீர் நெல்லையம்
 பதிச்சி வபெரு மானே.

மும்மடக்குத் தாழிசை

53. மான னாரபி மான மிஞ்சலின்
 மான முற்றுமி ழந்துளேன்
 வஞ்சி நாட்டினர் வஞ்சிப் பாரென
 வஞ்சி டாதுமி ரந்தெய்த்தேன்
 கான வேட்டுவர்க் கான செய்கையர்
 கான னீரெனக் காண்பதே
 கண்ணி யென்னது கண்ணி யங்கெடக்
 கண்ணி லாரிற் கலங்கினே
 னான ணிக்கொடி யான தேபுக
 ழான னத்தரிற் கூட்டியே
 யாயி யாதிய ராயி லங்கியொ
 ராயி ரம்பயன் நல்குவாய்
 தேன றாமலர்த் தேன வாமிசைத்
 தேந னாடுறழ் நெல்லையூர்ச்
 சித்த னேயருச் சித்த மேலவர்
 சித்த மோர்ந்தரு டெய்வமே.

நேரிசையாசிரியப்பா

54. தெய்வ நன்னிலை தெரிவரி தென்பா
ரைவகைத் தொழில்செய் தாடுவ தென்பா
ரிவ்வுரு வுடைத்தே யென்பார் சிற்சில
ரெவ்வுரு வினுந்தோய்ந் திடுவ தென்பா
ரருவே யென்பா ரான்ற பேரருட்
டிருவே யென்பா சிவம்பர மென்பா
ரங்ஙன மங்ஙன மறைவா ருணர
வுங்ஙன மங்ஙன நிலைபெற் றாக்கங்குன்றா
தருந்த மிழ்ப்புல வனார் வம்வேண்டுபு
திருந்தணிப் பரவை திருமனைக் கிருக்காற்
போயா னென்பேன் பொதுச்செப் பவைச்சீர்
தேயா நெல்லைத் திகிரி யாதிய
பன்மர நீழற் பரம னென்பேன்
றன்ம மியாதோ தவளமங் கலையே.

நேரிசை வெண்பா

55. மங்களங்க ளெல்லாம் வயங்குந் திருநெல்லைச்
சங்கரனே ஞானச் சதாசிவனே - செங்கமலக்
கண்ணானுக் கீந்த கருணையே வேண்டுமெய்தப்
பண்ணா திராதே பரிந்து.

கட்டளைக் கலித்துறை

56. பரிந்தடி யார்களைப் பார்க்குங் கட்கூர்மை படுஞ்செவியிற்
சரிந்தமென் கூந்தலங் காந்தி மதியைத் தழுவு கொண்கா
விரிந்த சடாடவி யார்வெள்ளை நீரணி மேனியினா
ரெரிந்தகண் மிக்குடை யார்நெல்லை யூரிடை யேற்பவரே.

வெண்டளைக் கலிப்பா

57. ஏற்றுக் கொடியா நிலங்குசெப்பு மன்றுடையார்
காற்றுச் செவியானைக் கந்தனைமுன் றந்தருள்வார்
கூற்றுக் கெமனான கோபமுளா ரானாலு
நீற்றுப் பொலிவார் நினைத்தபணி செய்வாரே.

ஊசல்

58. செய்யநிற்ப் பவளக்கா விரண்டு நாட்டித்
 திகழ்தருகோ மேதகத்தால் விட்டஞ் சேர்த்துத்
 துய்யமறை போலுமுத்து வடங்கள் பூட்டித்
 தொடர்பதும ராகமணிப் பலகை மீது
 சையமருள் வடிவாயி யிடப்பாற் சேரச்
 சரவணத்தா னடுக்குலவ வாட ளுச
 லையமற்ற பரத்துவந்தோய்ந் தவிரு நெல்லை
 யனவரத தானிருந் தாட ளுசல்.

கலிநிலைத்துறை

59. சல்லித் தனக்காரருக் கஞ்சித்த விக்கு நாயேன்
 வில்லிற் பெரியானிகர் பீடுற வேட்டு ளேன்காண்
 செல்லிற் றொணிதந் தவிரசேவு டைச்சித்த நாதா
 நெல்லிற் கொருவேலிமுன் கோலிய நீதி யானே.

எழுசீர் விருத்தம்

60. நீதிப் பிழைக்காரர் பலகோடி பேர்வந்து
 நேர்நின் றுபோர் செய்யினுஞ்
 சாதித்து வெல்லத் தகுந்தீரர் பலரோடு
 தமிழேனு முறவைப் பையோ
 மேதிப் பரிக்கால னுயிருண்டொர் சிறுமைந்தன்
 மிகவாழ்வருள் செய்தபி
 னாதித் தனிச்செப்பு மன்றத்தி னடமாடு
 மருளாண் மைமலி யையனே.

தாழிசை - தழை

61. ஐய மேற்றுனு மோடு கொண்டகைக்
 கம்பொன் வில்லும ணிந்துளா
 ரமைவ னத்தி லமர்ந்த நாயக
 ராசை கொண்டவென் னாயிழை
 யுய்ய நாடுபு தூதி கையிலொ
 ரொண்டழைக்கொடை நல்கினா

ருடன தேற்றணிக் கொன்றை மாலிகை
 யொப்ப மார்பினி லொற்றலும்
 வைய மாதர்க ளேச கின்றிலர்
 மன்ம தன்கணை பெய்கிலான்
 வாரி தித்தொனி யாதி சால
 வருத்து கின்றில வந்தவர்
 செய்ய தோளில ணைக்கு நாள்வரிற்
 தேவ ரும்புகழ்ந் தோதுவார்
 சிவசி வாவெனிற் பாவம் வேரொடு
 தீரு மென்பது திண்ணமே.

அறுசீர் விருத்தம்

62. திண்ணனுக்குங் கண்ணனெனும் பெயர்பொருந்தப்
 புரந்தபிரான் திருநெல் வேலிக்
 கண்ணவிர்ந்த மூங்கினிழற் காரணனோ
 ருயிர்க்கணுப்போற் கருணை செய்தான்
 மண்ணவரும் விண்ணவரும் மாயனென்பார்
 வடிவேற்கைம் மதலை யென்பார்
 பண்ணமைந்த நால்வேதப் பயனிதுண்மை
 யறியவல்லார் பலரல் லாரே.

எண்சீர் விருத்தம்

63. அல்லார்தண் பொழிற்றிருநெல் வேலிநகர்க் கோயி
 லமையடியின் முளைத்தபிரா னனைத்து முளானெனலா
 லெல்லாரு மவற்கினியா ரென்றிடுதல் கூடா
 தெயிலவரைப் பொடித்தகதை யிதற்கொருசான் றாகுங்
 கொல்லாத விரதியர்க ளாதியரே நல்லோர்
 கொலைப்புலைஞர் முதலானோர் கும்படினும் பொல்லா
 ரில்லாத ஞாயமன்றன் றுண்மைசொன்னேன் சொன்னே
 னினிப்பிறவா நெறியடைந்தோ ரிஃதுணர்வா ரன்றே.

இரட்டையாசிரிய விருத்தம்

தாய் சொற்றாது

64. அன்றிலுங் குயிலுமலை யாழியுமொ லித்தொலித்

தாவியுங் கவருகின்ற
வம்புலிந றுந்துணர்செ முங்களப மாதிய
வழற்றிவலை வீசுகின்ற
தென்றிசைக் கால்புலியெ னப்பாயு மதுகண்டு
சேடியரு மேசுகின்றார்
தித்தித்த பாலமுத ருந்தச்சொ னாலுமொரு
சிறிதேனு மிசைகின்றிலாள்
கொன்றிரைய ருந்துமச ரர்க்கும்வர முதவுநங்
குணமிநாள் சிறிதுமிலையோ
கொன்றைமா லையைவிழையு மங்கைமீ தித்தனை
குருரஞ்செய் வதுஞாயமோ
மன்றினிடை முயலகன் றிருமுதுகி னடமாடு
மாதேவ னேதேவராம்
வரைவ னத்திற்குலவு மிறைவசிற் சத்திமுலை
மருவுமுக் கட்பகவனே.

நேரிசை வெண்பா - தவம்

65. பகலவனைப் பல்லுகுத்தார் பத்துத்தோண் மீதுந்
திகழ்பிரமர் மண்டைவடஞ் சேர்த்தார் - நகர்முழுதும்
போற்று திருநெல்வேலிப் புண்ணியனார் பூண்டபுகழ்
சாற்றுதலே நந்தந் தவம்.

கட்டளைக் கலித்துறை

66. தந்தனத் தான வெனச்செப்பு மன்றிற் சரணெடுத்த
வந்தனத் தானய னாடரி யான்வடி வம்மனிரு
செந்தனத் தானந்தமிக்கயில் வானென்றன் சிந்தைப்
பொன்னிற்
குந்தனத் தான மணிபோல நின்று குலாவலென்றே.

கலிப்பா

67. குலமறைக ளொருநான்குங் கொண்டாடக் குளிர்சடையி
னிலவசையச் செப்புமன்றி னிருத்தமிடு நெல்லையப்பா
திலகநுதற் கவுமாரி திருமுலைப்பால் சிறிதெனக்குப்
பலமதத்தர் குறும்பழியும் படிபாலித் தருள்வாயே.

கலிவிருத்தம்

68. அருள னுத்துணை யேனுமில் லார்கள்போன்
 றிருளிற் பட்டுளைப் பேனையென் றாட்கொள்வாய்
 தெருளுஞ் சித்தர் தினம்புகழ் நெல்லையிற்
 பொருளெ லாந்தரும் புண்ணியச் சோதியே.

எழுசீர்விருத்தம்

69. சோதி வான்மதிச் சடையுடைப் பண்ணவன்
 றூய நெல்லையில் வாழு
 மாதி நாயக னருட்துளி பெறுவதே
 யநுதி னம்விழை வேனுங்
 காதி யுண்பவர் கருங்குடைக் கீழ்ப்படுங்
 கடுந்து யரொழி யாதோ
 நீதி யேயது தோய்தரக் கவின்றரு
 நேமி யம்படை மாலே.

எண்சீர் விருத்தம் - சம்பிரதம்

70. மால்வழுத்தச் சக்கரமீந் தருளி நெல்லை
 வளம்பதியிற் குலவுமன விரத தானர்
 பால்வணங் கித்துதித்து ருகுந்தவங் கண் டார்வம்
 படையாத கடையருவப் படைதல் வேண்டி
 நூல்வருக்கம் பலவொருபா வதனுட் காட்டி
 நுதிவேலான் வேங்கைமகிழ் நுணுக்கஞ் சொல்லிக்
 கால்வதைக்குங் கதிகிடைத்த கதையும் பாடிக்
 கற்பனைமேற் கற்பனையுங் கற்பிப் போமே.

கட்டு வண்ணத்தாழிசை

71. கற்பு மாதர் கொங்கையே யற்பு நீடல் வெங்கையே
 காமி கட்டு மோசமே மாமி வெட்க நேசமே
 பொற்ப ணத்தி னாசையே யற்பர் நக்க வோசையே
 பூர ணச்ச காயமே யார ணத்து பாயமே
 சுற்ப மாயை யானியே பற்ப மூழ்கு மேனியே
 தமிழி னிப்பு நன்றதே யமிழ்து மட்க நின்றதே

சிற்ப ரத்து ணீடுவார் கற்ப மெத்த வாடுவார்
தில்லை போலும் வன்பதே நெல்லை யூருமென்பதே.

கட்டு - வண்ணக்குறுந்தாழிசை

72. என்பணி பூண்டானு மன்பரை யாண்டானு
மேறு வனைந்தானு நீறு புனைந்தானுந்
துன்ப மொளிப்பானு மின்ப மளிப்பானுந்
தோல துடுத்தானு மால மடுத்தானும்
வன்பரை யட்டானுந் தன்பரை யெட்டானு
மால்பணி கொண்டானுஞ் சால்பலி யுண்டானும்
புன்பழி சாற்றானு முன்படி யேற்றானும்
பூனுமி னத்தானும் வேணு வனத்தானே.

நேரிசை பஃறொடை வெண்பா

73. தானே தனக்கிணையாஞ் சங்கரா தன்னிடம்வாழ்
மானேருண் கண்ணி மணவாளா - நானேநிற்
காளானேன் கொல்லோ வடுத்தடுத்து வந்துவந்து
கேளா தனவனந்தங் கேட்பித்தாய் - வாளா
மடிந்தொழியச் செய்யாதே மாயையிருட் டின்னம்
விடிந்திடவுங் கானேன் வெருண்டேன் - றடிந்தெழிலி
பெய்தாங் கடுத்தோர் பிரியமுற்று மீந்தருளுங்
கைதா விடைப்பரிமேற் காட்சிதர - மெய்தாங்குஞ்
சித்தியெட்டுந் தாதா திரும்பாதுன் னுட்கலக்கு
முத்தியுந்தா வின்னமென்னை மோசியேல் - பத்தியிலார்
தம்மோடு வீணே தரையில் மடியார்தேர்
மெய்ம்மோன வாழ்க்கையின்னு மேவிலேன் - பொய்ம்மோக
மாதியன சூழ்வுற் றலக்கழிக்கச் சோர்கின்றே
னீதி யொடுபொருளு நின்னவன்றோ - யாதியற்கை
யெவ்வாறா னாலு மிலங்குநெல்லை யூரறியச்
செவ்வாமோ ராடலின்னே செய்.

எழுசீர் விருத்தம் - மதங்கு

74. செய்ய வீணைதொட் டிசைக்குமிம் மதங்கியைத்
திருநெல் வேலியிற் காணா

வைய ரேநெடும் பாற்கட லிடைவரு
 மணங்கி னர்மயல் கொண்டார்
 தெய்ய வென்றுசெம் பம்பலத் தாடிய
 சிவன ருளுண ராரே
 வைய மேழுமுண் டான்முதற் பலசெயு
 மதங்க ளிற்புகுந் தாரே.

வஞ்சி விருத்தம்

75. புகுமுடல் வேறு பொருந்தலால்
 வெகுவித வாதனை மேவிடா
 நெகுமன தோடணி நெல்லையூர்ச்
 சகுண சிவன்கழல் சாரினே.

பதினான்குசீர் வண்ண விருத்தம்

76. சாரி விட்டபரி மாவுடைச் சிலரு
 தார நச்சுகலி தோய்வுறார்
 தாம தக்குணவி காதமுற் றியவி
 சார மைக்கடலின் மூழ்குறார்
 வேரி மிக்கமலர் வாளி தொட்டமர்செய்
 வீரன் முற்சிறிது நாணுறார்
 மேதி யிற்கதையி னோடொர் வெற்பிலிவர்
 மீளி யைக்கருதி வாடுறார்
 பாரி மக்களுற வோர்வி னைக்கவளர்
 பாச முற்றிமருள் கேடுறார்
 பார்பு ரக்குநெடு மாலு மெச்சுமதி
 பார மெய்ப்புகழ் தேகொள்வார்
 சீரி யற்கைபிற ழாதெ ழிற்பொருனை
 சேர்த கைத்திருநெல் வேலிவாழ்
 சேவு டைக்கொடிம யேச னைக்கருது
 சீலரைத் துதிசெய் வோர்களே.

இரங்கற் நாழிசை

77. ஓரம்புதொ டுத்தான்மத னுலவாமய லுற்றே
 னுள்ளத்தினை நெல்லைப்பதி யுடையார்கொடு போனா

ரீரம்பகர் வாரிங்கில ரெவரும்பழிக் கின்றா
 ரிதழித்தொடை தரவல்லவர் யாரோவறி கில்லேன்
 வாரம்பெரி துறுதாயும்வெ றுத்தாளெங் னுய்வேன்
 மதியஞ்சுட வாரித்தொனி வளர்கின்றது சகியே
 னாரங்கரி வதுகண்டுமி ரங்காதுற லாமோ
 வவர்தம்மெதிர் போயிப்பரி சறைதற்கிசை வீரே.

இன்னிசை வெண்பா

78. இசைவிழைந்து பாடுபடு மென்றனக்கே னிந்த
 வசையளித்தாய் நின்குணமோர் வன்குணமே யானால்
 விசையனுக்கு வாளி விரைந்தருள்வாய் கொல்லோ
 திசைபுகழ்சீர் நெல்லையர சே.

கட்டளை கலித்துறை - பாண்

79. அரசர்க்கு மங்கையர்க் குந்தாது
 செல்லு மதுதொழிலாஞ்
 சரசவுற் சாக குணப்பாண
 னேநெல்லை தங்குமெங்கோன்
 விரசனல் லானவற் காத்தூதென்
 பாற்சொல்லல் வேட்டனையோ
 பரசவல் லார்க்கெளி யானாத
 லாற்சென்று பாடுதியே.

அடிமடக்கு - கட்டளைக் கலிப்பா

80. பாடு நாவின ருக்கரு ளத்தனே
 பாடு நாவின ருக்கரு ளத்தனே
 யாடு பேரர வம்புனை யப்பனே
 யாடு பேரர வம்புனை யப்பனே
 மாடு வாகன மான வொருத்தனே
 மாடு வாகன மான வொருத்தனே
 தாடு நெல்லைப் பதித்தவ ராசனே
 தாடு நெல்லைப் பதித்தவ ராசனே.

கலிப்பா

81. தவராச ராசனெல்லைத் தாணுவன்றி வேறில்லை
சிவராச யோகமவன் திருவுருவச் சிந்தனையே
யவராசர் கைப்பொன்விழைந் தகிலமிசை யலையாமற்
கவராசன் றொடராமுன் கருதுவது கடனாமே.

எழுசீர் விருத்தம்

82. கடகரிப் பெருந்தோல் போர்த்துநெல் வேலிக்
கழைநிழ லமர்ந்தகா ரணநீ
நடனமா டியபோ தெடுத்ததா ளெனது
நடுத்தலை சுமக்குநா ளிலையோ
விடர்விடுந் தூது மாகுநீ யெனக்கிவ்
விதஞ்செய்தா விழிவுகொல் விளம்பாய்
புடவிமால் களையாப் புலவரு மிகழ்சொற்
பொறுக்கிலேன் புரந்தருள் விரைந்தே.

பிற்கட்டுக் குறுந்தாழிசை - குறம்

83. ஐந்துநெற்கை யொன்றியதா லாக்கமுண் டன்னே
யனவரத தானருன்னை யணைகுவா ரின்னே
வெந்துநொந்து பேசுதலை விட்டுவி டம்மா
வீதியைப்போய்ப் பார்த்துப்பார்த் தேன்மெலிகிறாய்
சும்மா
சந்துசென்ற பேரவரைக் கண்டிலர் கண்டாய்
சாலிநகர் மாதர்மிகத் தரும்வசை யுண்டா
யிந்துநிகர் முகமலர்ந்து நீயென்னைப் பாரே
யீகைதந்தென் பிள்ளைதலைக் கெண்ணையும் வாரே.

கலி விருத்தம்

84. வாரணிந்த கொங்கைகாட்டி மதிமருட்டும் விலைமினார்
கோரணிக்கொ ராளெனக் குழப்பிடா தெனைக்கொள்வா
யாரணிந்த சென்னியப்ப வானிமாத மோடுமைந்
தேரணிந்த வீதிநெல்லை யிற்றிகழ்ந்த செம்பொனே.

வண்ணப்பா
பெண்பாற் கைக்கிளை

தன்னதன தய்யதான தன்னதன - தய்யதான
தன்னதன தய்யதான தன்னதன தய்யதான
தத்ததன தந்ததான தத்ததன தந்ததான
தத்ததன தந்ததான தத்ததன தந்ததான
தன்னதன தானதான தன்னதன தானதான
தன்னதன தானதான தன்னதன தானதான
- தொங்கல் - தனதாத்த தாந்ததன தானனா.

85. பொன்னனைய செய்யமேனி யண்ணல்வெகு வெள்ளவாரி
மன்னுசடை யையனால முண்ணுமிட றுள்ளவாதி
பொற்புமலி கந்தநாத னைத்தருசெ முங்கண்மேய
நெற்றியின னிந்திராதி யர்க்குமுனி ரங்குநேய
புனிதனசு ரேசரேனு மிகுதவம தேசெய்தால
னவர்கருது மாறுபேறு தருகருணை நீடுசோதி
விண்ணினிடை யொல்லுமாடல் பண்ணுமுதல் வள்ளல்கால
னென்னுமொரு வெய்யனாவி யுண்ணுமிடன் மல்குபாதன்
வெற்பிறைப் பயந்தபாவை பற்பலம டந்தைமாரொ
டுற்றுயர்த வஞ்செய்சாலை யிற்றலைந டுங்குசோரன்
விபுதருடல் நீறுபூசி மகபதியும் வேதநீதி
யறிபவனு மாலுமீயு மளவிலடை யாளமேவு
புண்ணியனொர் பிள்ளைவேட னுண்ணவென
மெல்லும்வேளை
பன்மணமு மொல்லுமுனை நண்ணிசையு மெய்துசாமி
புத்தரெதிர் விண்டவாதில் வெற்றிய தடைந்தஞான
வித்தகனு வன்றபாடன் முற்றுமெழு துங்கையாளி
புகர்முகநி சாசரேசன் மடிவடைய வாரணாசி
தனிலொரும காகுருர வடிவொடுநி லாவுதேவு
புருடார்த்த மீந்தருள்சு பாவகோ.
புன்மையினர் வெள்வொணாத கண்ணியனொர்
தையலோடி
யென்னவினி செய்வனீதி யென்னவவ னுள்ளபானை
புத்தமுது றழந்தவாவி ரட்டியப முங்களீய
வக்கணநி னைந்தபான்மை செப்புமவர் நெஞ்சில்வாசி
பொருவில்சன காதியோர்க ளரியசிவ ஞானமேவ

வொருமுதுக லாலநீழல் வயினுறுத யாகுணாலன்
 மின்னலது மொல்குகோல நுண்ணிடைகொள் செல்விபாக
 மண்ணவருள் கையமாமன் வண்ணமுடி கொய்து வேள்வி
 வெப்பழல ருந்தவீசு மற்புயம லிந்தவீரன்
 விப்பிரர்தி னம்பராவு மெய்ப்புகழு றுங்கிரீசன்
 விடவரவ கோடி பால மதியிதழி யார்வி ளாவெ
 ளறுகறுகு கூவிளாதி யணிதரும யேசனீடில்
 பொய்ம்மொழியொர் நல்லபால னுன்னலென
 விள்ளுபாயன்
 மும்மதிலும் வல்லைவேவும் வெண்ணகையன்
 மெய்விடாத
 புத்தியினர் தங்கள்பேரு ணர்ச்சியில்வி ளங்குமேக
 தத்துவசு தந்தரேசு ரத்துவவ கண்டருபி
 புகழ்பலபல் கோடிமேய பரசிவன நாதியோகி
 சருவமத பேதவாது மறுசமர சாநுபூதி
 பொலிகீர்த்தி தோய்ந்த விளையா டலான்
 அன்னநடை வல்லிபோலும் வண்மையுறு தையலார்கள்
 பின்வரவொர் வெள்ளை யோடு கொண்மதன னொவ்வ
 வேகு
 மத்தன்மத குஞ்சரான னத்தனைவ ழங்குதாதை
 சத்திகள னந்தகோடி மொய்த்துமரு வுஞ்சை யோக
 னதிரதம காரதாதி வயவர்கள்ப ராவுகுல
 மழுமுதலவாய வேல்கள் புனைதருபல் பூதநாதன்
 மண்ணுலகில் வைகுவார்க ளுன்னுபவு நல்குசீல
 னெண்ணில்பல தெய்வமாகு முன்னவனொர் வில்வமேறு
 மற்கடம கன்றபூமி முற்றுமொரு தன்கையாள்கை
 யுட்கொள வலிந்தநாள ளித்தவனு டன்குலாவு
 மரகதக லாபிபோலு முமையுரைத வாதகோர
 நிருதகுல பாலவாதை யறவருளு மோகவாரி
 ஐம்முகவன் வெள்ளியாய தொன்மலையில் வைகுமார்வ
 னம்மலையி னெல்லைபேர முன்முயலொர் வல்லனாவி
 யப்படிவ ருந்தவோர்வி ரற்கொடுமு னிந்தமீளி
 யத்திரம்வி ழைந்தபேடி கைச்சமரு வந்தவேட
 னபரிமித சாரமான தமிழ்கொடுமு னால்வரோது
 பதிகமொழி வார்களாவன முழுதுதவு சீர்வினோத
 னருளாட்சி வேண்டுநரை யோவிடான்.

அம்மலரின் மையவாச னன்மறைகள் விள்ளுநீதி
 யண்மையுறு சைவர்சேனை கொன்னெறியில் கர்மசீல
 மத்தனையு மொன்றுதூய விப்பரர்சு கந்ததாம
 மற்புயமி லங்குகாவ லத்திரள்க ளஞ்செயாத
 வருநெறிய நாயகரியாவர் விழைதலும்வி டாமலீயு
 மருண்மலிப ரோபகாரர் முறுசதுரர் வாசமாகும்
 மைம்மருவு செய்யசோலை தன்னிலுதிர் கள்ளறாத
 மென்மலரை நள்ளுமானொர் கும்மலென வுள்ளுலாவும்
 வத்திரமு டன்பல்பூணி டத்தகுசி கண்டிபோல
 மொய்த்தமட மங்கைமாரொ டிக்குவின்ம தன்சலாவு
 மரணபய மேவிடாத புலவர்வர மாதரோடு
 தளிரின்மலர் மீதுநாளு மிகவும்விளை யாடலாரும்
 அன்னையினு நல்லரான தன்மையுறு பல்வலோர்க்
 டுன்னுபொதி யைநனீரின் மும்மையத மிழ்விராவு
 மத்தியினி டம்பெணீயு மச்சிறுகு ழந்தைபாட
 னித்தமுர லும்பல்சார ணர்க்கமுவி டந்தநாளி
 லணிபொடியி னானன்மேனி கொளும்வழுதி
 யார்செய்கோயி
 லவிர்தருநெல் வேலியாளு மனவரத தானநாதன்
 அணிவாய்த்த காந்திமதி தோள்புல்வான்.
 இன்னலி லதையர்வாழ வன்னவரை வெல்லநாளு
 முன்னுமவு ணர்கடாழ வுண்மையொடு தர்மநீட
 விற்றொரும டந்தை மார்கள் கற்புநிலை மிஞ்சவாட
 வர்க்குவய முன்சொல்பான்மை யத்தனையும் வந்துசேர
 வெழிலியின மேழும்வானி விரவிசெயு மாதமியாவும்
 விதிவழிமு மாரியீய விளைவுகுறை யாததாக
 வுன்னுதலின் வெள்ளையேறு தன்னிலொரு தையலோடு
 மம்மகளொர் கைவிடாத செம்மைமுரு கையனோடு
 முச்சியிலி ருந்தநீர்ம கட்கினிய திங்கள் சூடி
 முக்கணும சைந்த வால்வ ளைக்குழைக ளங்குலாவ
 வுரகமுத லாயபூணு மிதழிமுத லாயதாரு
 மழுவுமெழின் மானுமியாது மழல்சிதறி டாததாகு
 மின்னகையும் வல்லதோல்க டுன்னுடையு மெய்மைஞான
 மென்னமிளிர் துய்யநீறு மன்னபல செவ்வியாவு
 மெற்பொழுது கொண்டுதேவர் முற்பகர்க ணங்களுக்கு
 டுட்டுடுடு டுண்டுடுடு டுட்டெனவி யங்க ளோல

விருவகைய வேதசால முறையிடமி னார்களாட
 விசைமுனிவர் பாடலானி விழவினது நாளொர்நாலில்
 இருடர்க்கு மான பவனி காணலால்.
 என்னதுடை வல்லைசோர மின்னும்வளை யல்களாழி
 தன்னொடுக ழல்வதாகும் வன்மெலிவு கொள்ளமார
 னிக்குடனெ திர்ந்துதேம லர்க்கணைபொ ழிந்துபோர்செய்
 திட்டனன வன்றன்மாம திக்குடைகு ளிர்ந்தநீர்மை
 யிலதுகனல் கோடிபோலும் வெயிலுமிழ்வதாய தேழு
 பனையுயர் மானமேன்மை யெலியுயர மாயதியாரும்
 உண்மையுற வில்லராகி யன்னவர்க ளுள்ளனேக
 வண்ணம்வசை சொல்லினார்க ளுண்ணமுது நல்லபாலு
 மொப்பலது மிஞ்சலான கைப்பொடுநி கழ்ந்தகோகி
 லத்தினிசை யன்றிலோசை மைக்கடல்செ யுங்கலோல
 வொலிமுதல் வானகோடி பகைவிளைப வானசோக
 மிரவுபகன் மீறிவீழல் பிறழலெழ லோடல்போலும்
 எண்ணில்வகை யல்லலான பன்னவிடு கிள்ளையாதி
 யின்னம்வர வில்லைதோழி யன்னைமு தலுள்ளபேரு
 மெட்டியைநி கர்ந்ததூறு சொற்சொலிமு னிந்துளார்கள்
 கட்டிலணை கந்தமீறு புட்பகள பங்கடயி
 லெரிவுதர லானதீதில் கனவுபல வாயுமோர்ந
 னவிலவ னீவதான தழைவரவு நேரல்காணன்
 எழிலாத்தி வாஞ்சையிடை மூழ்கினேன்.
 முன்னமெனின் மையலாகி யம்முதல்வ னல்குமார்வ
 நன்னலம் தெய்தினாரி மண்ணுலகி லில்லைபோலு
 முத்தலம்வி யந்தராவ ணற்புணர்ம டந்தைதோள்வி
 ருப்புமுள னென்றுநூல்கள் செப்புதலும் வம்புபோலு
 முகுளமலர் வாளியான லுடல்பொடிய தானபோது
 மிமயமலை தேடியேகி மணமுயல்லோர் பொய்போலும்
 நன்மைதவிர் புல்லனான சின்னவிதி யில்லினீடு
 பெண்ணுரிமை கொள்ளுமாடல் பண்ணியது மில்லைபோலு
 நத்தணித ருங்கைநார ணற்கினிய தங்கையாமொ
 ருத்தியைம ணஞ்செய்தானெ னச்சொல்லும் வம்புபோலு
 நதிவடிவ மானபாவை தனையிதழி மாலைசூடு
 நெடியசடை யூடுவாழ் வருளலுமொர் காதைபோலும்
 மும்மையுல குய்யுமாறு தென்மலையி லைதுபோய
 மன்முனித மிழ்வழாது முன்வளர்தல் செய்தபேருண்

முக்கியனெ னுஞ்சொன்மேவ வக்கிரிவ ரைந்தகேத
 னத்தினைய ணிந்துளான்ம கட்டபுணர்தலும் பொய்போலு
 முறையிடுமெ னாதுமோக மறிகிலவர் போலுளானி
 தருணெறிய தாகுமோவென் மிதுனமதி லேகுதோறும்
 முருகாற்ற லேந்திழைகள் வாடவோ.

மொண்ணைமுகி யல்லனீனர் தம்மரபி யல்லன்வாரி
 தன்னில்வரு தையலாரு மென்னெழிலை நள்ளுவார்மெய்
 முற்பவமு ணர்ந்தமோன வித்தகர்க ளும்பெணாசை
 யத்தனையும் வென்றிடாரெ னப்பகர்வ துண்டதேயின்
 முதியனிவ னேதெனாவ லணுவளவு மேவிடாம
 லவனுரிமை யீகிறானி திணையில்லொடி தாமநீதி
 நண்ணலரு ளுள்லமுவர் துன்னெரியில் வெய்துறாம
 லின்னமகிழ வெய்தல்காணு மண்ணலிவ னல்லனோப
 னச்சரவ ணிந்ததோள் கொடுக்கவுமி சைந்திலான்முன்
 நக்கரை னம்பைபாக னத்தனென நின்றபேர்க
 ணவில்பவரும் வீடுசேர வருளினனெ னாமுனாலு
 முலகினரு மோதல்வாய்மை யெனிலெனைவி

டான்விடான்மெய்

மொய்ம்முகர்த லுள்ளிமீது துன்னுமுகை கள்கொல்யானை
 பொன்னவிர்சி மிழ்கிரீட மென்னமிளிர் செல்விமேவி
 முத்தணிவ டங்களாதி நற்பணிபு னைந்து தேமன்
 மொய்த்துமத னன்றனோ டவற்கினிய நங்கைகோல
 முழுதுமட மாதரர்கை யெழுதுபொறி தோய்வதாகி
 முகமுமகல் வானினீடு பிறைநுனியின் மேலதாமென
 முலையாற்செய் வேன்சமர நேரினே.

தொங்கற் றாழிசை

புருடார்த்த மீந்தருள்க பாவகோ
 பொலிகீர்த்தி தோய்ந்தவிளை யாடலா
 னருளாட்சி வேண்டுநரை யோவிடா
 னணிவாய்த்த காந்திமதி தோள்புல்வா
 னீருடர்க்கும் வான்பவனி காணலா
 லெழிலாத்தி வாஞ்சையிடை முழ்கினேன்
 முருகாற்ற லேந்திழைகள் வாடவோ
 முலையாற்செய் வேன்சமர நேரினே.

பதினான்குசீர் விருத்தம்
ஆண்பாற் கைக்கிளை

86. நேரலார் புரங்கண் மூன்றுமோர் நொடியி
 னிகழ்குறு நகையினா லெரித்தார்
 நெல்லையூர்க் கோயி லிடைகுலா மூங்கி
 னீழலின் முத்தென நிகழ்ந்தார்
 வாரணா சியிற்றான் போர்த்திடற் கான
 வலியதோற் போர்வையொன் றடைந்தார்
 வரைபபெருஞ் சாரற் றினைப்புனத் தெனது
 மனங்கவர்ந் திருக்குமம் மறப்பெண்
 ணீரமின் மனமே கருங்கலு மிரும்பு
 மெஃகமும் வயிரமு மேய்க்கு
 மெத்தனை காலந் தொழுதுபோற் றிடினு
 மெள்ளள வாயினு மிரங்காள்
 வீரவேற் குமர னிவள்குலத் தொருத்தி
 வெருளமுன் னாணையால் வெருட்டி
 மேவிய வாறே செயத்தகு மதற்காம்
 வித்தையா னுணர்தர விளம்பே.

நேரிசை வெண்பா

87. .விளம்புதமிழ்ச் சீருணரா வீணரிடம் போய்ப்போ
 யுளம்பதறா வாழ்வெற் குதவாய் - களம்பொருந்து
 நீலத்தாய் மிக்கதிரு நெல்லையாய் நீடுதழ்ந்
 பாலத்தா யின்னே பரிந்து.

கட்டளைக் கலித்துறை

88. பரியா நரிகளைச் செய்துமந் நாளொருபத்தற் கொண்டாய்
 தெரியா மதியுடை யேன்றன்னை யாளச்சிறி திரங்கா
 யெரியார் நுதற்கண் ணுளாய்நெல்லை யூர்த்தனி யேறுடையாய்
 கிரியாய வில்வளைத் தாய்பெரி யார்துதி கேட்பவனே.

எண்சீர் - முடுகு விருத்தம்

89. கேட்டுக்கு ளஞ்சித்த விக்கின்ற துன்பங்
 கெடத்தூய ஞானக்கி ரிச்சென்னி யிற்போய்ப்

பாட்டுக் கடற்போ னுவன்றிட்ட வற்றாற்
 பலசித்தி யாடும் படிக்கென்னை யாள்வாய்
 நீட்டுக் கழைச்சாலி வாடிப் பதிக்கண்
 நிலாவுந் திருக்கோயி னிற்கைக் கிசைந்தாய்
 தோட்டுக் கடுக்கைச் சடைத்தம்பி ரானே
 தொழுந்தொண்ட ருக்காய தூதுஞ்சொல் வோனே.

குறவடி வஞ்சிப்பா

90. சொல்லொ டுபொருண் மல்கு தண்ணரு
 ளித்தகைத்தெனச்சித்த மோர்ந்திட
 நச்சு மென்றனக் கச்ச மீந்தனை
 யினியெ நாளடற் றனிவிடைப்பரி
 மிசையெ திர்திகழ்ந் தசைவ றச்செயல் பகராய்
 கல்லைநேர் மனத்தினர் காணா
 நெல்லையூர்க் கோயி னிலவுசங் கரனே.

தாழிசை

கழிக்ககரைப் புலம்பல்

91. சங்க முலவு மலையினமே
 தன்மை யுலவு மலையினமே
 தாதுந் தூற்று மிக்கலரே
 தாயுந் தூற்று மிக்கலரே
 பங்கத் தருகி லடர்புனையே
 பாழ்வே ளருகி லடர்புனையே
 பனையி னிலவு மன்றில்களே
 பகையா நிலவு மன்றில்களே
 செங்கட் கரியான் மயல்கொடிதே
 தேவர்க் கரியான் மயல்கொடிதே
 சிர்நெல் வேலிக் கழையானோ
 திருநெல் வேலிக் கழையானோ
 துங்கக் கிளிவா கனத்தானைத்
 துகளாக் கிளிவா கனத்தானைத்
 தோய விரும்பித் தவித்தேனே
 தூசெ னிரும்பித் தவித்தேனே.

சுவலை வெண்பா

92. தேனே கிளியே சினைமுகிலே சேடியே
நானே நெல்லைச் சிவனை நச்சிலே
னேனே நெனைவலிந்தாண் டித்துயரஞ் செய்கின்றா
னானே றுகைக்கு மவன்.

கட்டளைக் கலித்துறை

ஏகபாதம்

93. அவலந் தணவக் கழைவனத் தானை யடுத்தனமே
அவலந் தணவக் கழைவனத் தானை யடுத்தனமே
அவலந் தணவக் கழைவனத் தானை யடுத்தனமே
அவலந் தணவக் கழைவனத் தானை யடுத்தனமே.

பதப்பொருள் - அ - அகரவெழுத்தாலுள்ள, வலம் - வல்லபமும், தண் - குளிர்ச்சியாகிய கருணையும், நவ - புதுமையான, கழை - கருப்புவில்லும், வன - நிறமுள்ள, தானையள் - வத்திரதாரணமு முடையவளான வுமையவளது, துத்தன் - வயிற்றுக்குரிய குமாரனான விநாயகன் அல்லது முருகனுடைய, அம் - அலங்காரம், ஏய் - பொருந்தவும்,

அலம் - துன்பத்தையும், தண் - தாழ்மையையும், அவ - பாவ கன்மத்தையும், கழு - இன்றிச் சுத்தப்படுத்துகின்ற, ஐவன - மலைநெற் புசிப்புள்ள, தானை - கூட்டத்தாரான தவசிகளை, அடு - பொருகின்ற, உத்தன் - சண்டைக்காரனான மன்மதனுடைய, மே - மேன்மைக்கு

அ - உரிய, அல - இருளையும், அந்தண - பிராமணச் சாதியான், அக்கு - உருத்திராக்கத்திற்கும், அழு - பக்தி மேலீட்டா லமுகின்ற, ஐ - அழகிற்கும், வல் - வலிய, நத்தான் - சங்கத்தை யுள்ளவனான விட்டுணுவால், நயள் - உபசரிக்கப்பெற்றவளான லட்சுமியினது, து - சொந்தமான, தனம் - பொருள், ஏ. நிந்தைபண்ணுகின்றதா னேரிடும் அவலம் - சபலத்தையும், தணவ - நீக்கவும், கழைவனத் தானை - திருநெல்வேலியுடைய சிவனை, அடுத்தனம் - சார்ந்திருக்கின்றோம் என்றவாறு ஏ - ஈற்றசை

கருத்து:- உமையவள் வயிற்றிற் பிறந்த பிள்ளைகளுக்குச் சமானமான சற்புத்திர பாவமடையவு மன்மதனா லுண்டா கின்ற காமவாதனையும் பத்தி நெறியைப் பிற ரவமதிக்கச் செய்யுந் தரித்திரத்தால் உண்டாகின்ற சித்தசலனமுந் தீரும்பொருட்டுந் திருநெல்வேலியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானைச் சார்ந்திருக்கின்றோமென்பதாம்.

அறுசீர் விருத்தம்

காலம்

94. அடுக்கன்மிசை யடைகிடக்கு மெழுமுகிலுந்
திரண்டெழுந் தீண்டார்த்துப் பெய்யத்
தொடுக்குமிந்தக் கார்கால முதலாறுரு
துக்களுந்தொந் தோமென் றோர்தர
ளெடுக்குநெல்லை யப்பர்புயம் புணர்வார்க்கே
யினியனவா மிதழி வேட்டு
நடுக்குறுவார்க் காகாவா மவற்றைவியந்
தளவில்கவி நவின்றெய்த் தோமே.

எழுசீர் விருத்தம் - இதுவுமது

95. தோமரத் தலைமைப் புரவல னொருவன்
சுகிர்தமே விளைத்துல காளப்
பாமழை பொழிசந் குருவினை யாடல்
பயில்வதே பழுதினற் காலந்
தீமனத் தரசுந் தவமில்பொய்க் குருவுந்
திகழல்செப் பருங்கொடுங் காலம்
யாமறி காலத் தகுதீயீ தமைப்பா
விறையவ னுறைநெல்வே லியிலே.

எண்சீர் மடக்கு விருத்தம்

96. நெல்வேலித் திருக்கோவி லமர்தருமா னவனே
நினைக்குநான் றிருக்கோவி லமர்தருமா னவனே
சொல்வேத னாநாலு மிகப்பரவு மையனே
துதிக்கின்றே னானாலு மிகப்பரவு மையனே
கொல்வேட வடிவாயன் றொருவனையாண் டனையே

குளத்தீன்றாய் வடிவாயன் றொருவனையான் டனையே
வல்வேழத் தோற்போர்வை யீரிருமற் புயனே
வருந்துறுமென் றோர்போர்வை யீரிருமற் புயனே.

இரங்கற் பெருந்தாழிசை

97. புயலு மன்னமுங் கிளியு நாரையும்
போய்ச்சொல் வியசொற் கருதிலார்
புத்தி ரர்ப்பெறல் போன்று தானொரு
பூவை யும்பெறு கின்றிலா
ரயல்வந் தாங்குருக் காட்டு கின்றன
ரணைக்கிற் கைக்ககப் படுகிலர்
ரரக்கி யாசைகொண் டிலங்கைக் கேகிவந்
தாரென் றோதனமெய் யாங்கொலோ
செயலொன் றோகில னினியென் செய்குவன்
சிந்தை யும்பறி போயதே
செவிலி யும்பெறுந் தாயுந் தோழியர்
திரளு மேசலிற் றிகைத்துள்ளேன்
வயலிற் செங்கயல் வானின் மீன்மிசை
வாவு சீர்கொணைல் வேலியூர்
வரையில் வாழன வரத தானரென்
மட்டுக் கும்பெரு வம்பரே.

இன்னிசைப் பஃறொடைவெண்பா

98. வம்பவிழ்தண் கொன்றை மலர்மாலைத் தோளாணை
யம்பலத்தி லென்று மருண்டஞ்செ யம்மாணைப்
பால ரிருவர்ப் பயந்த பரஞ்சுடரை
நீல மிடற்றாணை நெற்றிவிழி யுள்ளாணைக்
கங்கையொடு திங்கள் கவினுஞ் சடையாணைச்
செங்கைமழு மாணேந்திச் சேவேறுஞ் செய்யோணைப்
பல்கோடி தேவர் பரவும் பரமனைப்போர்
வெல்கோரப் பூதர் மிகவேண்டும் வீரனையோர்
கையாணை செற்றுக் கனற்கட் புலிதடிந்த
மெய்யாணை ஞான விழியுதவும் வித்தகனை
முன்னால்வர் போற்றியவா முன்னியசீர் முற்றடைந்தா

ரென்னா வுலகமியம் புதலையேற நம்பத்
தில்லை முதலாஞ் சிவதலங்கட் செப்பியப்பால்
நெல்லையினை யன்பா னினைத்துத் துதிக்கின்றேன்
செங்கலினும் பொன்செய் திருவருளென் செய்யுமோ
வங்கமலப் பாவா யறை.

கட்டளைக் கலித்துறை

99. அறைகழற் றாண்மன்ன ரிற்றமிழ்ச் சீலமறி கிலர்க்குக்
குறைவளித் தேனையர்க் காப்போ னெவ்வீனக் குலனெனினு
நிறைபுகழ்த் தாம்பர மன்றுடை யார்திரு நெற்றிக்கண்ணிற்
றறையின ரோடுவிண் ணோருயத் தோன்றுஞ்
சடானனனே.

பள்ளுச் சிந்து

100. சட்டியிற் சோறுங் குத்திதன்னி லரக்குங் - குடஞ்
சாலிற் கள்ளும் விரும்புந்தன் னாட்டுப்பள்
குட்டிக்கொள் வார்க்கருளு மூத்த நயினார் - பல
குன்றுதொறு மாடல்செய்யுங் குள்ள நயினார்
வெட்டி மாமனை வென்றநெல்லை நயினார் - சொல்லும்
வேலை செய்து கூலிகொள்ளு மேன்மையெய்துமோ
வட்டி யின்றிச் சவர்க்க மெய்தினாலு - மவை
யருந்து கில்லா வடியார்க் காகுமாமே.

எண்சீர் வண்ண விருத்தம்

101. ஆகு வாகனத் திவர்கய முகவனு
மாறு மாமுகக் குமரனு மனையவர்
பாகு நேர்தமிழ்க் கவிகளின் மகிழ்வுறு
பான்மை யீரெனிற் பலமனை தொறுநனி
போகு வார்துதிக் குவகையெய் திடில்வசை
பூணு றீர்கடுக் கையினுட னிறகணி
வாகு நீர்பொறுத் ததுபிழை யலநிசம்
வாளை பாய்புனற் கழைவன வரதரே.

திருப்புகழ்

102. வரத முற்றகைத் தலமதை யநுதின
 நினைத ரச்சலிப் பறுமெனை யளவறு
 வறுமை யிற்சலிப் புறவிடு தலுமருண் முறைதானோ
 வகுள மற்றொடைப் புயமத னனையரை
 நொடியி னிற்பொடித் திடும்விழி கொளுமுமை
 மனதி னிற்குறித் தவர்மிசை யவன்மலர் விடலாமோ
 சுரத வித்தையிற் பெரிதுயர் பரவைதன்
 விழைவ னைத்துமுற் றருகதை யுலகினர்
 சொலுதன் மெய்ப்படத்துதிக்கொடு கொடைநல முயலீரோ
 தொடுக டற்கடுத் தனைநுகர் வதிலிது
 பெரித லத்துவர்க் கிரிபுரை வடிவொடு
 சுரர்து தித்திடப் பரையொடு விடைமிசை வருவீரே
 யிரத மொற்றையிற் புவிநுகர் கணையொடு
 கனக விற்பொறுத் தடமொடு நடவியொ
 ரிளந கைப்பினிற் றிரிபுர மெரிபட முனிவாரே
 யிகுளை யர்க்குண்மைக் குயிலென நிலவிய
 தவம கட்குமுற் கிழமுனி வடிவுட
 னிமய வெற்பனிற் றிகழல்சொல் பவரிடர் களைவாரே
 கரத லத்தினிற் பலிநுக ரடியவர்
 ரடிய ரைப்பழிப் பவர்பல துயர்தரு
 கனபி றப்பினிற் சுழல்வுற நினைதகை யுடையாரே
 கலியு கத்தினுக் கரசெனு மவனக
 முழுதொ ழித்திடத் துணிவுறு சிலர்புகழ்
 கழைவ னத்தினிற் றினம்வதி தருசிவ பெருமானே.

நிலைமண்டிசை வாசிரியப்பா

103. மானிகர் கண்ணார் மஞ்சளிற் றிமிர்ந்த
 மேனிகண் டுருகா வீரப் பண்பும்
 பைப்பொன் மாமேனிப் பருப்பதப் பகைவ
 னம்பொனூர் வாழ்க்கை யதிலரு வருப்பு
 நாணு றாஅது நாயிரை நுகர்நீர்ப்
 பேணு வார்மேற் பெயும்பெரு நகையுமி
 யாருரை குறித்து மெதன்பொருட் டேனு

மாருயிர் கோற்ற கஞ்சும் பயமும்
 பூவல யத்தோர் புண்பட வருத்துங்
 காவலர் வெருளக் காட்டுங் கோரமு
 மறப்படை தன்கை வாய்தலிற் கொதுகொன்
 றிறப்பினு மெய்யா விரங்கின னருளும்
 பன்னுநான் மறைச்சொற் பயன்கொள் வார்பாற்
 புன்னுனிச் சினமும் பொருத்தாப் பொறுமையுங்
 கார்திகழி யாக்கைக் கண்ண பிரான்போன்
 றேர்திகழ் தரநுக ரினப்ப பெருக்கும்
 பட்டவர்த் தனரும் பழிச்சுபு வனரலகு
 மட்டமா சித்தி யாதியற் புதமு
 மாகிய நவரச மருளி யவைகைத்
 தேகிய பின்ன ரிரண்டொ டொன்றற்ற
 வீட்டிடை கூட்டாய் வியன்றமிழ்த் திருத்தென்
 னாட்டி நெல்லை நகர்ப்பெருங் கோயி
 லகப்பசு மூங்கிலி னடியின்
 மிகப்பெரி யான்றன் மெய்யருள் வடிவே.

முற்றிற்று

கட்டளைக் கலித்துறை

104. தொல்லைக் கலம்பக மாலெய்தி வாடிச் சுழன்றிடினு
 நல்லைக் கலம்ப கதிவெட் டிருகினு நானிலத்தீர்
 சொல்லைக் கலம்பக நேருணர் வாலரன் றொண்டர்மகிழ்
 நெல்லைக் கலம்பக மேதஞ் சமாமென நேடனன்றே.

4

பழனி கலம்பகம்

நூல்

மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

1. சீர்பூத்த நெடுங்கயிலைச் சிகரிமிசை தினம்வாழு
நீர்பூத்த சடைப்பெருமா னெற்றியங்கட் பொறியாறா
வந்ததிரு வருக்கோல மாங்கனியொன் றின்பொருட்டா
லந்தரர்கண் கண்டேங்க வரைக்கணத்தின் மறைத்தருளிக்
கவுமாரத் தவவேடங் காட்டுபுவே லொடுதண்டும்
பவுராணி கரும்பரவும் படிபரித்துப் பார்முகம்போல்
கொங்குவள நாட்டிலியல் குளிர்பழனி மலைக்கோயிற்
றங்குதகை யொருக்காலுந் தவறாநங் குகவேளே.
- இவை நான்குந் தரவுகள்
மூவருக்குங் குறுமுனிக்கு முறைப்படநல் லருள்செய்து
சீவகொலை மகத்தூன்கொ டேவருக்குஞ் சிறைமீட்டா
இந்திரன்றன் மகளந்நா ளெய்துபெருங் கலவிநலம்
வெந்திறற்கா னவர்வளர்த்த மெல்லியலும் பெறச்சேர்ந்தாய்
பத்தமலி நாரதனேர் பலர்வாழப் புரந்தப்பாற்
சித்தர்களிற் சிலர்செய்யுந் திருட்டினுக்கு மிசைவுற்றாய்
செங்கிரியா மெனத்தோன்றுஞ் செருச்சேவல் பெறுஞ்சீர்த்தி
பைங்கிலியும் பெறுமானோர் பணைத்தோளிற் பரிக்கின்றாய்
- இவை நான்கும் கொச்சகங்கள்

சசிமுத லியபல தாவர மகளிரும்
விசிகமென் விழிவழி விடுமற லொருவினை

கலைமக ளனையபல் கவிஞர்கள் பெறுபுகழ்
நிலையுறவ வரவை நிறைவிடை மருவினை

அமணரை யநுதின மரசடி விழைதரு
பிமரரை யனையவர் பிறரொடு கறுவினை

கலப மென்மயிலது கடவி யெணறுபல
குலவரை தொறுமொரு கொடியினை நிறுவினை

- இவை நான்கு மராகங்கள்

அளவில் கவிப்புல வார்க்கரு ளிட்டனை
களவ னெனச்சொல் கனற்சொலு நடட்டனை

தளமலி பொற்சல சற்குகை விட்டனை
துளவு மலர்க்குர வத்தொடு தொட்டனை

- இவை நான்கு நாற்சீரோரடி யம்போதரங்கங்கள்

கங்கை யார்வம் விளைத்தனை
யங்கை வீறு கிளைத்தனை
வெங்கை மேரு துளைத்தனை
கொங்கை கோடி திளைத்தனை

- இவை நான்கு முச்சீரோரடி யம்போதரங்கங்கள்

தகரு கைத்தனை
நிகரொ ழித்தனை
புகழ்பொ றுத்தனை
யிகழ்வ றுத்தனை

- இவை நான்கு மிருசீரோரடி யம்போதரங்கங்கள்

அவைபோன்று

- இது தனிச்சொல்

நாடொறுந் தமிழே னாடு மாறு
நீடொளிக் கலாப நீழ லின்கண்
மயின்முது கிவர்ந்து வடிவேற் படையுஞ்
செயிரறு ஞானத் திருமுத் திரையு
மிருக ரத்தேந்தி யென்முற் றோன்றிப்

பெருகவா வறமெய்ப் பேறருள் செய்தென்
 னுறவினர் தாழு முவப்புறக் காட்டி
 மறமலி பகைஞர் வாழ்வற முருக்கி
 வானுல கிடத்து மண்ணுல கிடத்து
 மியானு லாஅய்நிற் கினியார் பலரொடுன்
 றண்டை யந்தாள்புகத் தாங்கிப்
 பண்டை நாட்கதையெனப் படுபுகழருளே.

- இஃதாசிரியச் சுரிதகம்

நேரிசை வெண்பா

2. புகழருளி நிந்தைமுற்றும் போயொழிய நீக்கித்
 திகழ்பதங்க ளென்றலையிற் சேர்த்தா - ணிகழ்வளமை
 கோடாநு கோடி குலவும் பழனிமலைத்
 தாடாண்மைச் சற்குருநா தா.

கட்டளைக் கலித்துறை

3. நாதங் கடந்தநின் பாதார விந்தங்க ணாடுமென்னை
 வேதங் கடந்தவன் சிட்டி செய்யாத விதம்புரப்பாய்
 சூதங் கடந்தங்கு கொங்கைக் குறத்தி தொழும்பமத
 வாதங் கடந்தணர் சூழ்பழனாபுரி வாழ்குகளே.

கொச்சகக் கலிப்பா

4. வாழையதன் மரபேபோல் வருமடியார் பெருங்கூட்டத்
 தூழைமதி யாச்சிலரு டொருவனென வெனையாள்வாய்
 பேழைவயிற் றாணைதுணைப் பிள்ளாயொண் பிறைச்சடிலத்
 தேழைபங்கன் விழிப்பாலா வெழிற்பழனி முருகோனே.

கலிவிருத்தம்

5. முருகறாமலர்ப் பூசையி லழுத்தனா முதிர்சொற்
 பருவமுத்தமிழ் பொழிதரு காரெனப் படரு
 மொருதவத்தினை யன்றிமற் றொன்றறி கில்லேன்
 சருவதேசிகப் பழனி மாமலைச்சர வணனே.

எழுசீர் விருத்தம்

6. சரவ ணத்தடத் துருவ மாயிலும்பல
சயில முமன நாணு
முரனு டைப்பழ னித்திரு மலைமுகட்
டொளிர்தி ருவுரு வேனுங்
கரவி லீசனுமு மையுமால் விடைமிசை
காண்டொ றுநடுத் தோற்றம்
வரத நல்லுரு வாயினுங் கருதுநர்
மகத்து வத்துயர்ந் தோரே.

எண்சீர் விருத்தம் தவம்

7. உயர்ந்தமா தவமியாதென் றலைய வேண்டா
முலகத்தி ருணர்ந்தவுண்மை யுரைக்கக் கேண்மோ
நயந்துயிர்கட் கிடர்செய்யா விரதி யாகி
ஞானமொடு கல்விநல நணுகப் பெற்று
வயந்தழைக்குந் திருக்கைவேற் சேந்தன் வாழு
மலைப்பழனி யடிவாரம் வந்து தங்கிப்
பயந்தவிர்க்குந் தியானசெபம் பூசை செய்து
பைந்தமிழாற் பலபாடல் பகர்வ தொன்றே.

நேரிசை வெண்பா

8. பகலவனைப் பல்லுகுத்தார் பண்டைத் தவத்தார்
றிகழ்தருசே யாவனெனத் தேரி - னிகரில்பல
மன்றத் தவிர்புலமை வாய்ந்து வயலுர்ப்பொற்
குன்றத்தில் வாழுங் குரு.

கட்டளைக் கலித்துறை

9. குருவென் றெங்கெங்கவிர் கின்றா ரெவருங் குளிர்பழனி
மருவுங் குருபரன் றன்னருட் சீர்த்துளி வாய்ந்த வுண்மை
தெருளும் புலமைக் கவுமார ரெண்வகைச் சித்திகளும்
பொருவின் றியமுதன் முத்தியு நாடிய போதத்தரே.

வெண்டனைக் கலிப்பா

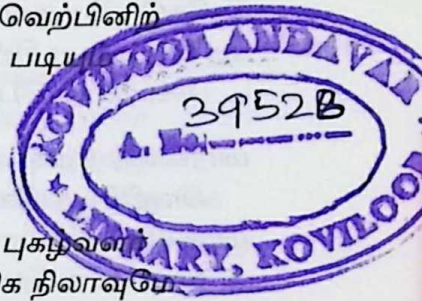
10. போதன் கதறப் புடைத்தாண்ட புண்ணியவேள்
 சீதம் பயில்வார் கிளர்தென் பழனிமலை
 நாத னவனே நமக்கோர் துணையெனுஞ்சொ
 லோதன்பர் பாதத் துகுதூளென் சென்னியவே.

குறுந்தாழிசை

11. சென்னி யாறுடைச் சிவகு ருப்பிரான்
 செங்கை வேல்வலித் தீர வேள்குறக்
 கன்னி தாடொழித் துணியு மோகனக்
 கள்வ னெம்பெருங் கடவு ளென்றறிந்
 தென்னி னைப்பெலா முற்றநாடியே
 யெழில்கு லாவுதென் பழனி வெற்பினிற்
 மன்னி டுந்துதிப் பரிசுதெய்திடிற் படிய
 வானமும் பரிவு தீருமே.

புயவகுப்பு

12. தீரமொன் றியபலபல வீரௌம் புகழ்வளர்
 சேயகுங் குமமலைக ளெனமிக நிலாவுமே
 சீதளம் பொலிமதியி னார்வமிஞ் சிடமருவு
 தீநிறங் கொளுமகளி ரறுவர் முலைநாறுமே
 சேலினம் புரைவிழிக ளாலரன் றனைவிலைகொள்
 சீலவந் தரிகளப முலைமணமும் வீசுமே
 தீதொழிந் துயர்துருவ னேமியின் றிரிவொழிவில்
 சேணலம் பெரிதுபிறழ் தரவும் விளையாடுமே
 சேதமின் றியமலைகள் போய்வருஞ் சலனமறு
 சீர்பெறும் படிசெயரி யமையுருவ மோவுமே
 சேலையு மணியு மணிதோகை யென்றிலகுச்
 சீதேவிமங் கலியமது நிலைபெறுதல் காணுமே
 தீர்வருந் துயருததி வீழ்சயந் தனையெளிது
 தேறிடும் படிசெய்திட வொருகன வினேருமே
 தேளினுங் கொடியகுண மேவுதிண் டிறலவுணர்
 தேவர்தங் கழலிலிடு தளைகளற மோதுமே.

தேனிலின் சுவையெய்தி நாரதன் றொழுபொழுது
 சேணமங் கவடியில் தொருதகர் கடாவுமே
 தேசிகன் பிரணவவி னோதனென் றுணருமதி
 தீவிரங் கொளுமுனிவர் தலைகடொ மேறுமே
 தேசினம் பொருவுதொகை யாயகுண்ட லமுநிகர்
 தேய்விலங் கதமுநிரை படவணைய நீடுமே
 தேகமென் பனமுழுது மீயுமந் தணன்வெருவு
 தீமைகொண் டொருகுகையி லலறநனி சாடுமே
 சிறுமவன் குணமருவு தாரகன் சமரினாடை
 சீதரன் செலவிடுமொர் படையை வலிதீயுமே
 சேடனும் புனலுமதி யார்கரந் தையுமுதல்
 சேர்நெடுஞ் சடையடவி தனிலள வளவுமே
 சேவைகண் டலதுமகி ழாதமுந் துறுதிக்கொடு
 தேடுமன் புறுமடியர் பகைமுழுது மீருமே
 தேரேனும் படிசிறிய காலிவரந் தவனளவில்
 சேனையும் பெரிதுமன முருகுமெழில் வாயுமே.

மாரன்வந் திரவுபக லாமணங் கமமுமலர்
 வாளிசிந் தலினனுவு மெலிவில துமீறுமே
 மானுமொண் பரசுமணி தோள்பெறும் பதினொருவர்
 வாகைவெம் படைகளென மருவுதகை சாலுமே
 மாய்வில்சங் கரனதொரு பாதிக்கொண் டவளுமதி
 மாணுறுங் கதிரயில தெனநெடு துசாருமே
 வானிலம் புவியிலுயி ரியாவையுந் துயிலொருவு
 வாரணங் குகரவொலி கொடுபெரி துசூவுமே
 மாசறுங் கனல்வரைகொள் சாரலின் சிகரிமிசை
 வாழ்பசங் கிளியினிய தமிழுடனு லாவுமே
 வாசமிஞ் சியகுரவு நீபமுங் குவளையுந்
 தாணியும் பணிபிறவு மிடையிடை விராவுமே
 மாதர்கண் களுமுனிவர் வீரர்நெஞ் சமுமிலகு
 மாழைமென் சிறையமது கரமுநனி சேருமே
 மாதிரங் களினிறைவ ராதியண் டர்களறிய
 மாயன்வெங் களநடுவி னுவல்புகழ் சுலாவுமே.

மாரதங் கடவன்முத லானதொண் டினிதுசெயும்
 வாயுவின் பலமொரணு வெனும்வலிமை யேயுமே

மாரிதந் தளவில்பல வாயசெந் தினமுமுய
 மாறுபண் டிடவகல்வின் முழுமையினு மாயுமே
 வானிறம் பெறுகடலி னூடெழுந் தமுதொடவிர்
 வானமங் கையர்வதுவை மலியுமநு கூலமே
 வாயிகம் பலருமற் காயிகஞ் சரதமலி
 மானதஞ் செயுமவர்கள் பலரையினி தாளுமே
 வாடைவந் துலவின்மலர் தாழையின் புதுமலரென்
 வாண்முனிந் திடினுமகிழ் வறுகுண விசாலமே
 மாமனென் றவனவுணர் சேனையின் சமர்முடுகி
 மாழ்குறுந் தொறுமவரை யெளிதடு சகாயமே
 வாய்மையொன் றறிகிலவ ராகியங் கியினெதிரின்
 மாமிசந் தினும்வர்க ளுணர்வரிய கோலமே
 வாதுளம் பொருவுசில வாகமங் களினுவுலும்
 வாழ்வெனுஞ் சரதகதி விழைபவருண் மூழ்குமே.

சாரமின் றியகவிகள் கூறிடும் புலவர்கள்வி
 சாரமுங் கெடவுதவி செயுமதியு தாரமே
 தானவெண் களிறமர ரூரின்முன் கொணருமக
 டாளமென் றவிர்களப முலைபுணரு நேயமே
 சாகரம் பொருவிழிகொள் வேடமின் கலவியொரு
 சாரலின் றலைநுகர வவடனெதிர் கூடுமே
 தாலமென் றதனிலுள தேவமங் கையரணையர்
 தாழுமின் புறமருவு மொருபெருமை சூடுமே
 தாரகன் சடமுமொரு மாயவெங் கிரியுமுள
 தானையும் பொடியவென வடியயிலை யேவுமே
 தாழ்வறும் புயவலிகொ ணாரசிங் கமதனைய
 தானவன் றனதுயிரை நுகரும்வகை யோருமே
 சாகையெண் டவிரவளர் மாமரங் குருதிவெகு
 தாரைகொண் டுகவலறி விழிவெளி துகீறுமே
 தானதந் தனனவென நாடகஞ் செயுமகளிர்
 சாயுமிந் திரசபையை நிறுவியளி கூருமே.

தாகமிஞ் சியகவுரி நீருணும் படியெழுவர்
 தாழுமங் கவர்மருவு மெழுகிரியு நூறுமே
 தாரிழந் தலமருப கீரதன் பழையபடி
 தானிலங் கிடவவன திகலடு குருரமே

சாதனம் பெருகுமுசு மாமுகன் ககனம்வரை
 தாவுமொண் புகழ்புனைய வருளுமதி காரமே
 தாரகம் பெறுமலய மாதவன் றனதடியர்
 சாவொழிந் துலகுதொறு முலவவிடும் வாரமே
 சாலதந் திரமுமுணர் போகனம் பிடுமுபய
 தாள்விழைந் தவர்தமிடர் முழுதடர் குடாரமே
 சால்கொடுந் தகையபுலி வாகனங் கொளுமுனிவி
 தாயகந் தெரிபவர்கள் சிலர்பெறு சினேகமே
 சாருவென் றொருபெயரை யேமொழிந் தவள்கைதரு
 சாமியென் றுருகுமவர் துயரடுசு பாவமே
 சாபமுங் கணையுமொரு வாதுகொண் டலையெயினர்
 சாறயர்ந் திடல்பகரு மகவலும வாவுமே.

யாரணன் றனதுமனை யாளெனுஞ் சரசுவதி
 யார்வமிஞ் சிடமிளிரு மபிநய சொருபமே
 யாகமங் களுமுளபு ராணசங் கமுநிசமே
 னாவிலங் கிடவழலி லொருசுவடி போடுமே
 யாலமுண் டவர்தமது கூடலம் பதியினரு
 காறுசெந் தமிழருமை யறியவிடு மானமே
 யாகுலம் பெறும்வழுதி கூனும்வெஞ் சுரமுமொழி
 வாகவெண் பொடியமணர் விழியினெதிர் பூசமே
 யாசொழிந் தனவுமது சேரநின் றனவுமென
 லாமதந் தொறுநிகழு மநுபவ சமுகமே
 யாழிவென் றசலமுறு பாலையன் பலபனுவ
 லாரமங் கணியவொரு கவிஞனு ளிலேகுமே
 யாலியின் சுவைகுலவு பாடல்விண் டவர்கள்பொது
 வாதனந் தனிலவர்செய் கலகமற வாலுமே
 யாயிரந் தவரையொரு பேய்நுகர்ந் திடுகணம்வ
 ராமுனங் குகையினது கதவடு முபாயமே.

ஆடலஞ் சிகியினது சோர்வொழிந் திடவிவரு
 மானைவம் பியலினதன் மிசையிடியில் வீழுமே
 யாணவந் தவிருமுது வேதியன் சினவுதலு
 மாவியின் கரையிலொரு சிவனெ திரினீளுமே
 யாலிலந் தணமுனிவர் நால்வருய்ந் திடல்செய்குரு
 வாதிபுங் கவரும்விழை தருகுறியின் மூலமே

யாதரஞ் சிறிதுமில் ராமுரண் புரிதகுவ
 ராண்மைகுன் றுபுநசிய வெகுளிசெய் விரோதமே
 யாழமிஞ் சியகடலை வானமன் றனைமுதிரு
 மாடகங் குலவுகிரி யினைவெலிசை கோலுமே
 யாகநொந் துலையமலை மீதுருண் டெழுசி றுவ
 னாசைவண் கடல்சுவற வெனமுயலு மோகமே
 யாணைகொண் டுயர்பெரிய மாசணம் பலபலுக
 மாரவிண் டிடினுமை வருபுகழ் பாரமே
 யாதியந் தமுநடுவு மேகமென் றுணரவரு
 ளாவினன் குடிமுருக னடல்குலவு தோள்களே.

நேரிசை வெண்பா

13. தோளா நிரண்டானைத் துங்கவடி வேலானை
 யாளாவார் சூழ்பழனி யாதிபனைத் - தேளாம்
 வினைப்பேய்செய் நோய்க்கஞ்சி வேண்டுகின்றே னன்னா
 னெனைப்பேணிக் கொள்ளுவதென் றே.

கட்டளைக் கலித்துறை

14. என்றுங் கவலைப் படாதார் தங்குட்டத்தொ டென்விழிமுன்
 னின்றுங் கவலை நினைத்து ரற்குத்து நிரப்பொழித்தாள்
 வன்றுங் கவலைப் பொருமுலை மாதர் மலிவயலுரர்க்
 குன்றுங் கவலையச் சித்தேசர் நெஞ்சங் கொளுங்கந்தனே.

மடக்குக் கொச்சக் கலிப்பா

15. கந்தமலி குரவோனே கருணைமலி குரவோனே
 யந்தரருக் குடையானே யதிதரருக் குடையானே
 பைந்தசைய மயிலோனே பரித்தகைய மயிலோனே
 வெந்தவய லூரானே வியன்கொள்வய லூரானே.

கட்டளைக் கலிப்பா

16. ஊர்கண் மாத்திரமோ பழனிக்குக
 னுற்றுவாழ்தல மொண்கிரிபற்பல
 சீர்கவின்ற தினைப்புனம் பற்பல
 செம்பொன்வாய்ந்த சிகரிகள்பற்பல

நீர்கலிக்குங் கடற்கரைபற்பல நீக்கொணாத
 நிசமறை பற்பல
 வார்கலந்த சடைச்சிவன் கும்பனேரன்
 பர்நெஞ்சமுமங் நனமாகுமே.

இரங்கற்றாழிசை

17. ஆகுவேறி யண்டபிண்ட மெங்கணும்பு குந்துமீ
 ளண்ணல்பின் னுதித்தபால னாவினன்கு டிப்பிரான்
 பாகுவன்ன சொற்குறத்தி தாடொழித் துணிந்தவேள்
 பச்சைமா மயிற்கண்வந்த பவனிகண்ட பாவைமார்
 வாகுவிற் கரும்புவைத்த வேள்பவுஞ்ச தல்லரேர்
 மற்றவன் சமார்க்குடைந்து வாடுகின்ற தென்கொலோ
 யோகுமுன் புரிந்தவீச னைப்பிரித்த வானியோ
 டொன்றிரண்டு மூன்றுதொட்டு முயிர்பிழைப்ப
 தருமையே.

நேரிசை யாசிரியப்பா

18. அருணெறித் தவத்தோ ரஞ்சி நொந்து
 தெருமரா வண்ணஞ் செந்தக ருகைத்தும்
 பாவ மன்ன பஹா னவராற்
 நேவரி யாருஞ் சிறைப்பட றவிர்த்துங்
 காயிக முயன்று கருத்து நெக்குருகு
 மாயிரங் கண்ணா னமையுரு வொழித்தும்
 பொன்றயங் குருவப் போத னார்வங்
 குன்ற வோர்குன்றக் குகையிடை யடைத்துந்
 தீய தாரகன்மேற் செலவிடுத் திழந்த
 சேய வாழி திருமாற் களித்தும்
 பையரா வணிந்த பரம னுள்ளத்
 தையந் தீர்தர வரும்பொரு ளறைத்துந்
 தேடுஞ் சீர்த்தித் திறஞ்சி றிதேத்தி
 நாடுந் தமிழே னலிவுறத் தகுமோ
 மூலன் மரபின் மூன்றாந் தலைமுறைப்
 பால னாதியரைப் பரிந்தன் றாண்ட
 வருட்டிற மிந்நா ளகன்ற தேயோ
 மருட்டிறத் தினத்தொடு மாயச் செய்யேல்

வந்தன் றென்னுள் வகுத்துரைத் துளவா
 றந்த வுண்மை யவிர்தரக் காட்டாய்
 பைந்துணர்ச் சோலைப் பழனி வெற்பிற்
 செந்துவர்க் குன்றெனத் திருக்கைத் தண்டொடு
 வேற்றிரு மார்பமும் விளக்கி நாளு
 மேற்றிசை நோக்குபு மேய வித்தகனே.

நேரிசை வெண்பா

19. வித்தகனைத் தென்பழனி வேலனை மெஞ்ஞானத்
 துத்தமச்சீர்ச் சற்குருவென் றோராதா - ரெத்தகவோ
 ரானாலு மன்னோ ரகம்புறமென் றுள்ளவையம்
 போனாரன் றென்றுநிந்திப் போம்.

கட்டளைக் கலித்துறை

20. நிந்திப்பு கஞ்சி நெடுநாண் மெலிந்துன்னை நேடியிந்த
 வந்திப்புச் செய்யத் துணிந்தே னெந்நாள்வந்து
 வாழ்விப்பையோ
 சிந்திப்புக் கொண்டுளந் தேறிப் பழனிச் சிலம்பில்வருஞ்
 சந்திப்புக்காரர் விருப்ப மெல்லா முந்தருங் குகனே.

கலிவிருத்தம்

21. தருவையன்ன வீகையுந் தவப்பெருக்கு மெய்தினார்
 மருவுபேரவைக் கணியானும் வைகும்வாழ் வளிப்பையோ
 பொருவிலாவி னன்குடிப் பொருப்பினிற் பொலிந்துவாழ்
 திருவருட்கு கேசனாஞ் சிவோகஞான சித்தனே.

எண்சீர் வண்ணவிருத்தம்

22. சித்த கோடிகளெ லாநினைய நீடுமோர்
 செக்கர் மேனிமுரு கேசனுமை கேள்வனார்
 பத்த ரோடுவழி பாடுசெயு ஞானவேள்
 பட்சி வாகனவி சாகனவ னைணைநீர்
 சுத்த மாமுணவு மீடில்வய லுரையே
 சொற்ற பாடலுணர் வீறுமரு ளாசையா
 லெய்த்த தேகமுழு ளாரறிவ ரேனையோ
 ரிக்கு மாரனது சேனையிடை மாய்வரே.

அம்மாணை

23. மாயன் புகழ் மலைப்பழனி வாழ்முருகோன்
 றூயன் குரவன் றொழுகடவு ளம்மாணை
 தூயவன் குரவன் றொழுகடவு ளாமாகில்
 வேயன்ன தோளாரை வேட்பானே னம்மாணை
 வேட்டவித மெண்ணில் வினையங்கா ணம்மாணை.

நேரிசை வெண்பா

24. காணங் கருதிக் கடைத்தலைதோ றுந்திரிந்து
 நாணம்பெ ருக்குமென்னை நத்தியே - வேண
 பயனளிப்பான் கொல்லோ பழனிக் கிரிமேல்
 வியன்வடிவே லேந்திநின்ற வேள்.

கட்டளைக்கலித்துறை

25. வேளைக் குதவுங் கருணைநிற் கில்லைகொன் மெய்யறிய
 நாளைக் கெனச்சொன்ன நின்னெஞ் சற்றுநக வில்லையோ
 பாளைக் கமுகிற் பசுமங்கில் சூழ்தென் பழனிமலைக்
 காளைப் பருவ முருகா குன்றாத களிப்பருளே.

கலிநிலைத்துறை

26. களிகொண்ட மதவேழ முடனாடு
 மூர்நின் கழற்சேவடி
 யொளிகொண்ட வுணர்வாளா பலரைத்
 தொடர்ந்தாண்ட வுயர்வுன்னியே
 யிளிகொண்ட வென்னைத் தடுத்தாள
 நாணுங்கொ லெந்நோநீர்த்
 வளிகொண்ட முகின்மூசு பழனிக்கிரி
 யின்மேய சுடர்வேலனே.

அறுசீர் விருத்தம்

27. சுடர்நெடுவேற் படையேந்தித் தோகைமயிற்
 பரிமீது தோன்றி யென்ற
 னிடர்முழுதுங் களைந்தாண்டா லியாவருன்னைத்
 தடைசெய்வா ரிரக்க மின்றோ

வடர்பொழில்சூழ் பழனிமலை யதிபாபொன்
 னகர்ப்புல வோரார்வ மெய்தத்
 திடர்படு வாரிதி நடுபோய்த்
 தீயவெஞ்சூர்ச் செகுத்தபுகழ்ச் சீருள்ளானே.

எழுசீர் விருத்தம்

28. உள்ள மொத்துனையே யுணர்கிலா தவர்போன்
 றுலகரு டுழல வேன்விடுத்தா
 யெள்ள ளவருட்சீர் ரீகுதி யாயி
 னிகபரமுயச் செய்வேன் கண்டாய்
 கள்ள நெஞ்சகத்துத் தானவர் தமக்குங்
 கருதியபே ற்றளித் தருளும்
 வள்ளலந் தகையார் மலர்விழிப் புதல்வர்
 மலைத்திருப் பழனி வானவனே.

மடக்குக் கட்டளைக் கலிப்பா

29. வானகத்தரை யாண்டலை யாதவா
 வானகத்தரை யாண்டலை யாதவா
 ஞானதேசிகச் சற்குரு நாதனே
 ஞானதேசிகச் சற்குரு நாதனே
 மானளித்த மகண்மண வாளனே
 மானளித்த மகண்மண வாளனே
 பானலம் பழனிப்பதிக் கண்ணியே
 பானலம் பழனிப்பதிகக் கண்ணியே.

எண்சீர்த்தாழிசை

30. கண்ணும்புகழ் பெரிதுற்றது கவிஞர்க்கிடி யேறாக்
 காணத்தகு சந்தக்கவி கவினுற்றது கடல்கூழ்
 மண்ணுங்கக னமும்வாழ்வுற வைக்கத்தகு மாண்மை
 வருமாறுத வஞ்செய்திடும் வலியுற்றது வயலூர்
 நண்ணுங்குரு பரநாயக னனவிற்கன விடைபன்
 ஞாயஞ்சொன் மனச்சாட்சியு நன்குற்றது நரர்சொற்
 புண்ணும்வறு மையும்வேரொடு போகப்பெறு கில்லேன்
 புத்தேளிருஞ் சித்தேசரும் புரையுற்றன ரன்றே.

வெண்டவைக் கலிப்பா

31. அன்றுதொட்ட நின்கிணற்றுக் காற்றூற்றொன் றுண்டாக்கி
யின்றுதொட்ட வென்கிணற்றுக் கீரற்றூற் றீதிகண்டாய்
குன்றுதொட்ட வேலா குளிப்பழனிக் கோயினடுத்
தொன்றுதொட்டு நின்ற துணைத்தோட் சுரேசுரனே.

கட்டவைக் கலித்துறை

32. சுரேசுரன் றானும் புலவர்தம் மீசனுந் துங்கவைவேல்
வரேசுர மூர்த்தியு மின்னார் பலரை வலிதுபற்றுங்
கரேசுரக் கள்வனுந் தென்ப முனிக்கிரி காண்பவரை
நரேசுர ராக்கு முருகோனென் றேசொல்லு நான்மறையே.

எண்சீர் விருத்தம்

மறவர் குடிலிற் பெண்கேட்டல்

33. நானாக வந்துநின்பாற் பெண்கேட் டிங்கு
நங்குசெய்கின் றேனெனநீ நவில வேண்டா
முனாறும் வாய்ப்புளிநர் குலக்கோ மானே
யுன்னாணை யென்னைமன்ன னுன்பால் விட்டான்
சேனாதி பதிவரினுந் தாங்க மாட்டாய்
தினைக்கூழி னெல்லமுது தீதாங் கொல்லோ
மேனாளெம் பழனிமன்னோர் பெண்கொண் டேகில்
விரைந்து பிற்போய் நும்மினத்தார் வென்றதென்னே.

மறவர் மறுத்துக் கூறற்றாழிசை

34. வென்றிதுன்று பழனியிற்செ வேடனைத் தெரிந்திலாய்
வேதமுற்று ணர்ந்ததோர் வியாசனூல் விளம்புமுன்
பன்றியாலொர் மன்னைவென்ற வேடர்தம் பிரானுடன்
பக்கநின்ற வெயினமங்கை பாலனென்ப தார்சொலா
ரன்றியெங்க டெய்வமென்கை சங்கமுற்ற கீரன்வா
யகவல்சொல்லும் புளிநர்வேறி னத்தரிற் கலப்பரோ
சென்றிறைக் கியம்பிடஞ்சி டாதெதிர்க்கொ ணாதெனத்
தேவரென்று ணர்ந்தொல்காது தேடிவந்த தூதனே.

இதுவுமது எண்சீர் விருத்தம்

35. தூத கேண்மற மென்ற சொற்பொருணீ
 துணியி லித்தனை தொலைநடந் தணுகாய்
 மாத ராசையி னாலு யிரிழந்த
 மன்ன ரெண்ணிலர் மாநிலத் தந்தோ
 சீத நாண்மலர்ப் பொழில்குலாம் பழனிச்
 சேந்த னாணையாஞ் செருச்செ யிலவர்தங்
 காதன் மங்கையர் குறிச்சிதோ றமைவார்
 கடலுஞ் செக்கரிற் காண்டரு மன்றே.

நேரிசை வெண்பா

36. காண்டமொரு மூன்றுங் கடந்துன் கழல்புகுஞ்சீ
 நீண்டடைய நாடுமென்னை யெள்ளாதே நீண்டவனும்
 போற்றப் பழனிப் பொருப்பில்வளர் புண்ணியனே
 யாற்றன்முழு தின்னே யருள்.

கட்டளைக்கலித்துறை

37. அருளந் தரங்கத்திற் சற்றுமின் றாயினன் றாண்டுசொன்ன
 பொருளந் தரங்கண்ட பொய்யாமெவ்வா றுய்ந்து
 போதுவனியா
 னிருளந் தரங்கக் கடன்மா வட்டாய்நல் லெழிற்பழனித்
 தெருளந் தரங்கன் மருகாவன் சோதனை செய்திடலே.

கலிநினைத்துறை

38. செய்யாறழைக் குங்கதிர் வேல்புனை செங்கைநாத
 னையானனத் தார்தருபாலக னாமென் றோர்ந்து
 மையார்பழ னிக்கிரி யிற்றினம் வாழ்த்துநாயே
 னுய்யாதொழிந் தாற்புவி மாதழ லோய்வு றாளே.

களி - தாழிசை

39. ஓய்வுறாதருட் பேறுவேட்பவ ருள்ளமாங்கம லத்தையே
 யொத்தசீர்த்திரு வாவினன்குடி யூரில்வேட்புகழ்க்
 களியரியா

மாய்வுறாது பிதற்றிடேமதற் கானசாட்சிகள் கேண்மினோ
வத்தனுக்கிறை செம்பொனாகு மரிக்குநாயக நெல்லதே
காய்வுறாவிதி வாழ்தலஞ்சுடு காடதேயட லேமனே
காசினிக்குயர் செல்வனார்வக் கடலளிக்கவும் வல்லவன்
றேய்வுறாமதி யெண்ணிலாதன தெய்வமேழுமு மோசனந்
தேகமேபல கோடியாலய சீலமார்வது தேறினே.

இதுவுமது எண்சீர் விருத்தம்

40. தேறிடுங்கட் குடியருக்கே யடிமையென் நின்றோர்
தீராத கஞ்சாவைத் தினந்தினமும் வேட்பார்
நாறியநீர் மேன்மேலும் வழிதரவே கொள்வார்
நளிர்பழனி மலைக்குகனை நம்புதலு மாட்டா
ராறிரண்டு சமயமுந்தஞ் சம்மதமென் றேற்பா
ரறங்கள்வகை செய்வாரை யடியோடு கெடுப்பார்
பாறினத்தீம் பண்டமுண்டு பார்முழுது மலைவார்
பாவலர்க் கிதனிரண்டு பட்சமுந்தோன் றிடுமே.

கண்ணி

41. தோன்றுவதுந் தோன்றாச் சொருபமுமா நின்றபொரு
ளியான்றுதிக்குஞ் சீர்ப்பழனி யிற்குலவு சற்குருவே.

வேற்றொலிவெண்டுறை

42. சற்குருவா மவர்பலரிற் றலைமைபெறு பழனிமலைத்
தண்டபாணி
நிற்குநிலை யுணர்ந்தவன்ற நெழுத்தாறுஞ் சந்ததமு
நிகழ்த்தவல்லார்
கற்கு நாவலர்பெருங் கருணை மாதவர்
விற்குனித் தமர்செயும் விறற்கை வீரரே.

மடக்குத் தாழிசை

43. வீர ராயவரிற் பெரிய வாண்மையனே
மிகுக்கும்வெப் பெரிய வாண்மையனே
விண்ணவர் சேனைக் காவ லுள்ளானே
விகற்பர்வெஃ காவலுள் ளானே

சாரதர் கூட்டம் பரவு தேசிகனே
 தமிழ்முனி பரவுதே சிகனே
 சண்டன்மேற் கழற்றாக் குமர நாயகனே
 சரவணக் குமர நாயகனே
 நாரதா தியர்க்கோர் தாரக மானாய்
 நளிர்புனத் தாரக மானாய்
 நறைமலி கடப்ப மாலிகை யானே
 நவில்சொலா மாலிகை யானே
 பாரதி மகிழக் கலையருள் வானே
 பதுமம்வாழ் கலையருள் வானே
 பாதுகாத் திலையீ தென்னை யாண்டருளே
 பழனியி லென்னை யாண்டருளே

நேரிசை வெண்பா

44. ஆண்டானைத் தென்பழனி யானை யலர்கடம்பு
 பூண்டானைக் கோடி பொருப்பானை - வேண்டாத
 நாள்கழிந்த துன்பமுற்றோர் நன்மொழியாற் றீர்க்கவல்லான்
 வாள்கவின்ற கைவீர வாகு.

கின்னை விட்டிரங்கல் - கட்டளைக் கலித்துறை

45. வாகுவிற் கிள்ளையொன் றேந்தும் பழனி மலைக்குகன்பாற்
 போகுமென் கிள்ளையை யாங்கது பற்றிப் புணர்ந்ததுவோ
 வேகுமிக் காமவெந் தீயாறி யானின்ப மேவலென்றோ
 யோகுடை யார்க்கு மயலுட்டுந் தோழியொ
 ருண்மைசொல்லே.

எழுசீர் விருத்தம் - இரங்கல்

46. சொல்லுந் தூதினுக் காவன வெனமுனூ
 றோகுத்து ரைத்தவை யெல்லாஞ்
 செல்லும் போதுமோ ரணுவள விரங்கிலான்
 றிருப்ப பழனியிற் செவ்வேள்
 கல்லு நாணுறுங் கருத்தனே யவன்றரு
 காம நோய்க்கடல் வீழ்ந்தே
 னல்லு மங்கசன் வில்லுமெற் செயுந்துய
 ராறு மாற றியேனே.

எண்சீர் வண்ண விருத்தம்

47. அறிவ றிந்தபரி பூரண னலையோ
வடிமை நின்சரண நாடுதல் படிறோ
குறிப கர்ந்தகுண வேட மினுடனோர்
குலவி யென்றுயரெ லாமட விசைவாய்
மறிய ணிந்தகர நாதனு முகிறோய்
மலய நண்பனுமு னாளுய வருள்வாய்
பறிபடுந் தலைகொள் சார ணர்கலகா
பழனி யங்கிரியில் வாழ்கு ருபரனே.

பத்துச்சீர் வண்ண விருத்தம்

48. பரம தத்திமிர முற்றறவொ றுத்தசிறு சிங்கமேநேர்
பனவ புத்திரனை யொத்தபுகழ் பெற்றுயமு யன்றநாயே
னிரவ லத்திரளி னுக்குளமி னைத்திவண முங்கலாமோ
வினிய சற்குருவெ னத்திருவு ருக்கொடெதிர் வந்துகாவாய்
கரத லத்திலொரு சத்தியொட டற்றடிபு னைந்தவீரா
ககன முற்றவிரு பத்தினிக ளுக்கிடைம கிழ்ந்தகேள்வா
மரக தக்கிரியெ னத்தகும் யிற்பரியி வர்ந்தவேளே
வளமி குத்தபழ னிக்கிறையெ னத்தினந டஞ்செய்வானே.

கைக்கிணை - மருட்பா

49. வானமங்கை யல்லளிவள் வார்குழற்பூ வாடுகின்ற
தேனனைய மைக்கண் சிமிட்டுகின்ற - ஞான
குருவெனப் பழனிக் குவட்டின் மேய
வொருவனை யேதின முன்னு
முருடர்தங் குலத்து முகிழ்முலை மகளே

இதுவுமது - கட்டளைக் கலிப்பா

50. மகர வாரிதி யன்னகட் பார்வையான்
மாழ்கி நொந்து மறுகு மென்வன்மனஞ்
சிகர மால்வரை யேநிகர் கொங்கைமேற்
சென்று லாவித் திருத்தியென் றெய்துமே
தகர வார்குழ லாரிடந் தூதும்போஞ்
சங்க ரன்றரு சாமியைச் சந்ததங்

குமர மார்க்குங் கொடிப்பழ னிக்கிரிக்
கோயிலிற் கண்டு கொள்வார்கள் போலவே.

தாழிசை

51. போல்வ தொன்றிற் சீர்ப்பழனி வேலனைப்
பொறிக ளாறுடைப் புனிதநாதனைக்
கோல்வலிக் கொடுஞ்சூரர் காலனைக்
கும்பிடுந்தொழிற் கொண்ட தொண்டர்கா
ணால்வர்பெற் றபேற்றிச்சை யின்றியே
நரரொடங்ஙனே நலிவு நேன்மினோ
வால்வயிற்றுணைக் கடவு ளாருமற்ற
வனைநம்பி யுய்ந்தது மெயாகுமே.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

52. மெய்யறி வினரே விரும்பும் வீறுடைச்
செய்ய மேனிச் சிவகுரு பரனைப்
பல்வயிற் கருதிப் பரதவி யாமற்
செல்வ நீடுந் திருவாவி னன்குடிக்
குன்றிற் கருதுங் கூர்ப்புறப் பெற்றும்
வென்றிப் பேறே விழைந்த யர்கின்றேன்
முன்னை வினைநோய் முழுதற முருக்கி
யென்னை யன்னா னேற்றுக் கொளினே
யொருபெய ரன்றிமற் றொன்ற நிகில்லான்
பருவரல் களைந்த தாதிய பலபல
காதையு மெய்யாக் கவின்றருங் களிசால்
பேதை மாந்தர் பிணக்க முற்றழியும்
பதுமப் பொருட்டுப் பண்ணவன் பகர்ந்த
சதுமறைச் சமயந் தழைக்கு மேனைப்
புன்னெறி யாவையும் புறம்பா
மன்னெறி வழுவா மாண்பு லகுறுமே.

இன்னிசை வெண்பா

53. உலகமுற்றுந் தன்குடைக்கீழோவாது கொண்டு
கலகமறக் காக்குங் களிப்புடையா ரேனுந்

திலகநுதற் குஞ்சரிகோன் றென்பழனி போற்றும்
புலவரொப்பக் கொள்ளார் புகழ்.

கட்டளைக் கலித்துறை

54. புகழ்துன்று தென்பழ னாபுரிக் கோயிற் புனிதனன்ப
ரிகழ்வொன் றினாலுமஞ் சாருட லாதிய வென்றுதம்பா
னிகழ்கின்ற யாவு மவன்றன்ன வேயென நிச்சயித்துத்
திகழ்சிந்தை யாள ரவரே பிறவித் தியக்கிலரே.

சித்து - எண்சீர்விருத்தம்

55. தியக்கமுறு முணர்வளிக்கும் பழனிச் செவ்வே
டிருவருட்பேற் றிச்சைகொள்ளுஞ் சித்த ரேமியா
மயக்குகையிற் பொன்னுருக்கும் விபரந் தோவே
மணிமாவும் பிறவுமெளி யனவாக் காண்பே
மயக்குளிகை யிட்டுநெடுங் ககனத் தேகும்
வகையறிவேங் குருச்செயலே வலிதென் றோர்வேம்
பயக்குழம்புந் தயிருநெய்யு மமுதும் வேட்டுப்
பரிசழிகின் றேங்கிடைத்தாற் பசிதீர் வோமே.

தாழிசை

56. பசியினான்மிக வாடுநோன்பது பற்றுமாண்புடைச்
சித்தரேம்
பழனிவேலனைப் பாடியாடிப் பணிந்துகெஞ்சிடச்
சோம்பிடே
மசியனந்தம் பொறுத்துளேம்வெளிற் றனையுங்கண்முற்
காட்டுவே
மாரணத்துட னாகமத்துயி ரஞ்சுமாறும் விளம்புவேங்
கசியுமன்பதை யும்பர்வாழ்வு கடைப்படும்படி
நாட்டுவேங்
காரசாரல வணமருந்தியங் கம்பலத்திற் குலாவுவேஞ்
கசியிலாதன யாவர்சொல்லினுந் துய்த்திடேமிது சத்தியஞ்
சோறுபால்கனி காய்கிழங்கிலை தொக்குநல்குமின்
றொண்டரே.

குறள்வெண்பா

57. தொண்டர்சொற்றூ தானோன் சுதன்பழனி மாமலைமேற்
றண்டணிந்து நின்றகுகன் றான்.

கட்டளைக் கலித்துறை

58. தானன் றுநானன்றென் றன்றின்கைக் கிள்ளை சாற்றியபே
ரானந்த மென்றனக் கென்றருள் வாய்பண் டகத்தியற்கு
மோனந் தருஞ்சற் குரவா பழனி முதுகிரிமேல்
வானந் தழைப்ப நிலம்வாழ நின்ற மகத்துவனே.

கலிநிலைத்துறை

59. கத்துந் திரைத்தண் கடற்பா லுறங்குங் கவின்கெங் கண்மா
லொத்துன் பெருஞ்சீ ருரைக்குந் திறந்துந் துயக்கைக்
கொள்வாய்
முத்துந்துவர்க் குப்பை யும்பொன்னு மணியுங்கொண்
முதுவீதியிற்
றத்தும்பல் வளையோலும் வயலுர் புரந்துற்ற தனிவேலனே.

கலிவிருத்தம்

60. தனிய னாவொரு தண்டுங் கைக்கொடு
பனிய றாப்பொழிற் பழனிக்குன் றின்மேன்
மனித மாதவன் போன்று வாழ்பர
னினியன் மற்றெமக் கியாரு மில்லரே.

ஊசல் - எண்சீர்விருத்தம்

61. இல்லறமுந் துறவுமுந் தூண்க ளாக
விகபர சாதனப்பொதுச் சீர்விட்ட மாக
நல்லறமா தியநான்கும் வடங்க ளாக
நழுவ ருஞ்சத் தியமதுவே பலகையாக
வல்லசத்தி யோராரும் போற்றி யாட்ட
மாயன்மக்க ளிருவருட னாட ரூசல்
பல்லவச்செஞ் சடைச்சிவனார் தவப்பே றான
பழனிநகர்க் குழகர் மகிழ்ந்தாட ரூசல்.

அறுசீர் விருத்தம்

62. ஊசலெனச் சுழல்வுறுமென் னொருமனத்திற்
பலவாறே னொளிர்கின் றாய்நீ
பேசருமைச் சொன்முழுதும் பிழையாமோ
வென்று நொந்தேன் பேணிக்கொள்வாய்
நாசமில்சீர்ச் சிவபெருமா னயனமணி
யாமுருகா நலமிக் கோங்கி
யாசறுதென் பழனிமலை யதிபாவின்
ணவர்குடிக்கோ ரரணா வானே.

எழுசீர் விருத்தம்

63. வான நாட்டினர்க்கு மரியநின் னருட்சீர்
வாஞ்சைகொண் டுழைக்கு மென்றன்னை
யீனநோய் விளைக்குங் காலகன் மத்தா
லிடர்படப்படுத் தலேனி யம்பாய்
தானமால் களிற்றுக் கிளைய பாலகனாச்
சரவணத் துதித்த சண்முகவா
ஞானதே சிகனாப் பழனிமா மலைமே
னணுகிய குமர நாயகனே.

எண்சீர்த் தாழிசை

64. நாயா தியவே நுகரத் தகுமு
னலமென றயில்கின் றவரிற் சிலரு
மாயா ரசமென் றவிர்சித் திகளான்
மகிழ்வுற் றிடுமிம் மகியிற் றமியே
னீயா நுவலப் பெறுசின் மொழியா
னினைகின் றனவீ னெனமாய் தரினின்
வாயான தன்வண் மையெனா முணர்வாய்
வயலூர் மலைவாழ் மயில்வா கனனே.

குறளடி வஞ்சிப்பா

65. கனமிவர்தகை யினர்முதலினர்புலை கொலைமகத்
தலையுறலறத்

துறவினரருட் டிறமிகழ்தரு பிழையொடுகதி
 விழைமருள்கெட
 வேதியர்மறை யோதிடலொழித் திழிகலையயில்
 பழிவிடுபட
 மன்னவர்பல பொன்னசைவழி யுலகழப்புரி கலகமற்றிடச்
 செட்டினர்பொறா வட்டியினவா நழுவுறநிலத்
 துழுதொழிலினர்
 தடைபடாதருள் கொடைநலம்பெற வனையனபிற
 வெனையவுமிக
 நீடுறத்தின நாடுமென்றனை யாள்கிலையெனில்
 வாள்கிளர்தரு
 குக்குடக்கரு மிக்குடைத்துடைத் தப்புணற்கொடு
 செப்புருக்குநர்
 சித்தராயருண் முத்தராகவுஞ் செய்தநீரெனா மெய்தவாவிதத்
 - துணர்மதி
 வண்புகழ்ச்சற் குருவடிவாத் தண்புணற்பழனிச்
 சயிலமுற்றவனே.

சுவலை வெண்பா

66. அவமிருந்தோ ராயிரநீத் தாண்டுகொண்ட தன்றிச்
 சிவன்விழிநீ யென்றுமுரை செய்தாய்
 பவமொழியச் சற்றருட்கண் பாராய் பழனித்
 தவகுலவே டக்குருநா தா.

தழை - கட்டளைக் கலித்துறை

67. தாதார் கடம்புங் குரவமுஞ் செச்சையுந் தண்குவளைப்
 போதாதிபவு மிருக்க நல்காதொரு பொற்றழையென்
 சீதார விந்தத் திருவன்ன பேதைகை சேரவுய்த்தான்
 மாதாளுந் பாகர் மகவாம் பழனி மலைவள்ளலே.

இதுவுமது தாழிசை

68. வள்ள மென்முலைப் பாவை யாடைபோய்
 மயலுழிப்ப வெள்வளை கவர்ந்ததோர்

கள்ள வேடனிப் பழனி யூருளார்
 காண மென்றழைக் காப்பு விட்டபின்
 னெள்ள லஞ்சிலா என்னை தன்னொடு
 மெதிருரைக் கின்றா ளேங்கு கின்றிலாள்
 புள்ள லம்புபொன் னீப நல்கிலென்
 புதுமை செய்யுமோ புளக மிஞ்சியே.

எண்சீர் வண்ண விருத்தம்

69. புளக பூடணப்பு துமுலை வனிதையர்
 புருவ வாள்பொரப் பொறிபிறழ் தருமெனை
 யலவு றாவருட் கடனடு விழிதுயி
 லரியெ னாவுவப் புறவிட நினைவைகொல்
 பளப ளீரெனக் குலவிய வயிலொடு
 பழனி மாமலைத் தலைமிசை நினைபவர்
 களவெ லாமறக் கருணை செய்திடவொரு
 கலப மாமயிற்பரியிவர்க் கடவுளே.

வஞ்சி விருத்தம்

70. கடவுளர்க் கிறைதொழக் காத்தருள்
 சுடரயிற் சேவகன் றொண்டர்குழ்
 தடவரைப் பழனியைச் சார்ந்தவர்க்
 கிடர்வினைப் பந்தமுற் றில்லையே.

கலி விருத்தம்

71. இல்லையென் றிரப்பவ ரெவரு மேங்கவச்
 சொல்லையான் பகர்கலாச் சுகந்தந் தாட்கொள்வா
 யல்லைவென் றவிர்திரு வாவி னன்குடிக்
 குல்லைநாண் மலர்த்தொடைக் குமர நாதனே.

சம்பிரதம் - இரட்டையாசிரிய விருத்தம்

72. நாதந்தருஞ் சத்தி பேதமொரு நான்கினையு
 நரரெலா மறிய நுவல்வோ
 நாயக மெனத்திரிபு மவர்க ளெல்லாம்

பொதுவினடு நடுநடுங்க விடுவோம்
 வேதங்கடந் தவர்க ளாணவ மறக்கறுவும்
 வேளை வருமா றுமுயல்வோம்
 வேலா வலயமறக் கொண்ட முனிவோர்பலர்
 விரும்ப விடையிற் குலவுவோம்
 போதம் பயந்தபல வாவிசுள் விளங்கப்
 புரிந்த பொருளைக் காட்டுவோம்
 புலமைத் தொழிற்பெரி யரிவையனைத் துஞ்சொற்
 பொருட்சம் பிரதமென் பாரா
 னீதம் பொலிந்தவய லுர்மலைத் தலையினித
 நின்ற முருகேச னருளே
 நிசஞான வநுபூதி யெனுஞாய மறிசீலர்
 நெறிபே ணிமகிழ் வாமரோ.

நேரிசை வெண்பா

73. மகிழ்மலர் வேளபுகழ் வாழ்பழனிச் செவ்வேள்
 விகிதமுறப் பெற்றிசில மேலோர் - சிகியிகழ்வார்
 பொன்னைப் புகழ்வார் புலையாட்டைப் போன்மதிப்பா
 ரென்னைப்போற் கண்டுசொன்மி னே.

கட்டளைக் கலித்துறை

74. சொன்மிஞ்சு மாதர்க்குமால் கொள்கின்றா ரைத்துகித்ததுக்
 கெஞ்சி
 யன்மிஞ்சு சிந்தைப் புலவீரித தீததொழி லாதுமககிங்
 கென்மிஞ்சு மென்றுழைக் கின்றீரந்தோ வரம்பின் புறத்து
 நெஞ்மிஞ்சு சீர்வய லுர்க்குகன் சீர்த்தி நிகழ்த்துமினே.

எண்சீர் விருத்தம்

75. நிகளமிடப் பட்டுழன்ற நான்முகன்கைப் படைப்பு
 நின்னருளா லாழிபெற்ற நெடுமால்கைத் திதியு
 மகளபர ஞானநின்னா லுற்றசிவன் றுடைப்பு
 மடியேனை யணுகாவா றாண்டுகொள்ள வேண்டுஞ்
 சுகளமொடு நிட்களமுந் தானான தலைவா
 சச்சிதா னந்தபர தத்துவசற் குருவா

யுகளபதஞ் சூட்டியமெய் யொளிந்தரச் செய்கில்லா
யுயர்திருவா வினன்குடிவா மொள்ளியவேற் குகனே.

எண்சீர்வண்ண விருத்தம்

76. வேற்கைவீ றுறும்வி சாகனைநி னைத்துளார்
வேட்கை யாவுமருள் வானைவிபு தர்க்கொர்தாய்
போற்கு லாவும்வய லூரனைவெ ளிற்றுவாள்
பூத்த வேழமிவர் சாமியைவ முத்துவீர்
சேற்கி லாலமுது வாரிதிநி கர்த்தமால்
சீர்த்தி தோயநெடு நாளுலகி லுற்றுமே
லாற்கண் மேவுபெரு மானெனவி ணிற்குலா
வாக்க மாரவதி யாசையெனை மொய்த்ததே.

பதினான்குசீர் வண்ண விருத்தம்

77. மொய்த்த ளிக்குல நுகர்த்திட் டிசைபயில்
பொற்பு மிக்குறு மலங்கற்
குழலியர் முத்த மிட்ட னைதரும்
பொய்க்கல வியினிச் சையாலே
யத்த நத்தி முயலுந்துரத் தகையினர்
பற்பலர்க் கொரிறை யென்றுற்
றுழலெ னொடத்தினத் தருணையின் கட்ப
காவது பொய்ச்சொ லேயோ
சித்த மிப்படி வருந்தற் றெரிகில்
ரொத்தி ருப்ப தெனவிரைந்
தெற்கெதி ரவிர சிக்கமிக்க மயிலொன்றிற்
குலவும் விருப்பி லாயோ
பத்தர் பற்பலர் வணங்கப் பழனி
மலைத்த லத்திலொரு தண்டக்
கரமொடு பற்ப முற்றிலு மணிந்திட்ட
நுதின நிற்கும் வேளே.

இரங்கற்றாழிசை

78. வேளை வென்றசெவ் வேளென் மான்மிகும்
வேளை கண்டிவண் மேவிலான்

வெள்ள வேணியர் பால னென்விழி
 வெள்ள மோடல் விலக்கிலான்
 காளை நேரெழிற் கந்த னென்மனக்
 காளை நீக்கல்க ணிக்கிலான்
 கைத்த லத்தவிர் வேலன் றாய்தமர்
 கைத்தெ ளாநலங் காட்டிலான்
 கோளை யாளவு மல்ல சேந்தனென்
 கோளை முற்றும்பொ றுக்கிலான்
 கொல்லும் வேழமு கைத்த சேய்முலைக்
 கொல்லு மாடல்கு றிக்கிலான்
 வாளை பாய்வய லூரன்மாரன்கை
 வாளை வெல்வலி நல்கிலான்
 மையனோய சகிக் கின்றி லேன்வரு
 மைய லும்பெரு குற்றதே.

கட்டுவிருத்தம்

79. உற்றமனத் தானும் பெற்றகனத் தானு
 மோர்மறி யானும் பாரமறி யானுஞ்
 சொற்றபொரு ளானு மற்றமரு ளானுந்
 தோகைமயி லானும் வாகையயி லானுங்
 கொற்றநிலை யானுஞ் சுற்றகலை யானுங்
 கூதளநட் டானும் வாதளவிட் டானுந்
 துற்றவிருக் கானுஞ் சுற்றமருக் கானுந்
 துழனியுலை யானும் பழனிமலை யானே.

மதங்கி - நேரிசை வெண்பா

80. ஆனமுதுந் தேனமுது மண்டரின முண்டுவக்கும்
 வானமுது நாண வயங்கியதே - ஞானகுரு
 வாழும் வயலூர் மலைமதங்கி வாய்ப்பாட்டி
 லாழுமிசை யேழி னமுது.

இதுவுமது கட்டளைக் கலித்துறை

81. அமுதுண் டுளார்தொழுஞ் செவ்வேள் பழனி யணிமதங்கி
 குமுதம் பொருங்கனி வாய்க்கிரு தானவர்க்கொல்ல வந்தான்

சுமுகொன் றுகண்டமும் வீணையுந் தோற்றன காண்கமலச்
சுமுகங்குயஞ் செய்யும் வென்றியிவ் வாறெனச்
சொல்லரிதே.

கொச்சகக் கலிப்பா

82. சொல்லிறந்த மெஞ்ஞானச் சுகக்கடலிற் றோய்வதனுக்
கல்லிழந்த வநுபூதி யணுவளவு மருளாயோ
மல்லியைந்த சீர்ப்பழனி மலைக்கோயி லிடைமேவி
வில்லிருந்த கைவேடர் விருப்புமனித் தருள்வானே.

கலிவிருத்தம்

83. வானத் தினர்வாழ் வறவைத் துளவா
றினத் தனமற் றுயுமா றெமையாண்
மீனத் துவசன் சமர்வென் றிதரும்
பாணற் புனல்கூழ் பழனிக் குகனே.

குறள் - சிறுசிந்து

84. குகவேளைத் தென்பழனிக் கோயிலிற் கண்டேத்திக்
குறியுரைக்குங் குறவர்பெருங் குலக்கோதை நானே
மகராச ராசகுல மங்காய்நீ வீணே
வாட்டமுற்றுப் பலவாறா மனம்வருந்த வேண்டாஞ்
சுகமோடு நாகணைவாய்ப் புள்ளுமன்னந் தானுந்
தூதுசென்ற காரியத்திற் சோர்வுவரா தம்மே
யிகலோகம் பரலோகம் போற்றுமிசை பெறுவா
யெழுநெற்கை யொன்றியதா லிதுசகுன நன்றே.

இதுவுமது குறுந்தாழிசை

85. நன்றாமென்குறி கேளாய் நாளைப்பழனி நகர்க்கோன்
றன்றார்நீபெறத் தருவான் சரதமெண்ணெயு நெல்லுங்
குன்றாநன்னிறக் கலையுங் குடுவைநிரம்பக் கூழு
மின்றார் வத்தொடுந காயிமல் குறத்தி யானே.

இன்னிசைப்பஃறொடை வெண்பா

86. யானே பரமென் நிறுமாக்கின் றார்பலர்குந்
தானேயென் றேங்கித் தவம்புரியுந் தக்கோர்க்கு
மொவ்வோர் சமயத் துடன்பா டுடையார்க்கும்
வெவ்வேள் கணையான் மெலிகின்ற வீணர்க்குஞ்
சொந்தமென நின்றுந் தொடர்ந்தென் றனையாள
வந்தவித மெல்லா மனமறிதல் வம்பாமோ
சாக்கிரத்தி லோர்காற் றவளக் களிற்றில்வந்து
நோக்கி யருளாட்சி நுண்மைநல்கக் கூடாதோ
மானக் கருணை வழக்கறிய மாட்டாத
வீணக் கவிஞ ரிகழ்ச்சியுநான் றுய்ப்பதென்னோ
வெத்தனையோ பல்கா லெனைக்கிளியென் றோதியசொல்
லத்தனையும் பொய்யானா லாரணங்கண் மெய்யாமோ
நீயுரையா மாற்றா நெடுநீர்ப் புவியறிய
வாயுரைக்கு மாகின் மலிநிரையம் வெளவாவோ
வன்ன கருணை யகமறியக் காட்டியபின்
னின்னம்வம்பிற் சோதனைசெய் தீடழிக்கை நீதிகொலோ
வொல்லு நலந்தா னொருவனுற வேண்டலினும்
பல்லுயிர்க்கு மின்பம் பயப்பநத்தல் பாவமதோ
வுன்னை யலதிங் கொருதுணையு மின்றிறைவேன்
றன்னை விழையுஞ் சகாவொன்று நல்காயோ
வென்னை யுனதென்றே யீந்திட்டு மேதேதோ
பின்னையுஞ்சின் மாற்றம் பிதற்றும் பிழைபொறுப்பாய்
தேக்குந் தமிழ்ச்சீர்ச் சிறுமுனிவ னாதியரைக்
காக்கும் பழனிமுரு கா.

கட்டளைக் கலித்துறை

87. காவேரி யாறளித் தும்பாதங் கோனுயக் காத்தருளு
மாவேழத் தின்பிற் றுணைவா பழனி மலைக்குமரா
பாவேறச் சூட்டுந் தமிழேற் கிரங்கப் படாதெனிற்ப
லாவேசத் தொண்டர்க்கும் வேண்டிய சீர்நன்
கருளலென்னே.

பாண் - அறுசீர் விருத்தம்

88. என்னைத் திருவா வினன்குடிக்கோ
 னிசையப்பகர்ந்த தானெனச் சொன்னா
 யுன்னைப் போலுந் தொழிற்பாண
 ருலகிற் பலபேருள் ளாரோ
 மின்னைப் புரையு மிடையார்பால்
 விடுந்தூ தெனப்போய் வரும்பான்மை
 தன்னைப் புருடரிகழ் பாங்குஞ்
 சுகத்தூ டறிந்தொல் கிலைநீயே.

இதுவுமது தாழிசை

89. நியுரைத்த ஞாய நன்றுநன்று பாண வென்றன்மே
 னீடிமாவி னன்குடிக் கணின்ற வேலர் நெஞ்சமா
 லாயுனைச் சொலும்படிக் கனுப்ப லுண்மை யாகுமே
 லன்று செய்த வென்றவத் தழுக்கிலாமை யங்ஙனே
 சேயுடை காத்த லென்றிகழ்த நீர்மை கெட்டதோ
 செம்பொன் வேண்டு மாதரார்தி ருட்டறிந்து
 ளார்கொலோ
 பாயு முத்த ரீயமுங்க மழ்ந்திடச்சொ ரிந்தபாற்
 பருமுலைச்ச மார்க்கிளைத்த பண்ப ரல்லர் போலுமே.

மடக்கு - கட்டளைக் கலிப்பா

90. போல்வ தொன்றுமின் செந்தக ரத்தனே
 புரைப டாதுயர் செந்தக ரத்தனே
 யேல்வை கண்டரு ளம்பிகை மைந்தனே
 யெயின னாநரற் கம்பிகை மைந்தனே
 பால்வ னப்பொடி போர்த்தவி சாகனே
 பலபன் மாலிகைப் போர்த்தவி சாகனே
 கால்வ லிக்க மூர்முரு கையனே
 கவின்கு லாம்வய லூர்முரு கையனே.

பன்னுத் தாழிசை

91. ஐயமின்றிய ஞானவாசக மறையுங் கருணைக் குமரவே
 ளாவினன்குடி வயலினடுகைக் காக விறங்குங் கடைசியீர்

பையநாற்றை யெடுக்கி நீருமும் பருவப் பள்ளரைப்
 பார்க்கிறீர்
 பகட்டுஞ் சிமிட்டும் வாய்வக்கணையும் பயின்று
 நாழிகை போக்குறீர்
 செய்ய வகுத்த கூறுநட்டன்றிச் சேரிக் கேகுதன் முடியுமோ
 செய்யா ளென்கின்ற கிழட்டுப் பள்ளிகைச்
 சீர்கண்டாயினுந் தேறுவீர்
 மையனாடக மாடுதற்கிடம் வயலன் றென்பது மறிகிலீர்
 வளைந்த முதுகு நிமிர்ந்துபாராமல் வழக்கம்
 போனடும் பள்ளீரே.

வண்டுவிடு தூது நேரிசை வெண்பா

92. பள்ள வயற்பழனிப் பண்ணவன்றன் பாற்பறந்தென்
 னுள்ளமயன் முற்று முரைத்திட - ரெள்ளரிய
 விண்போன் மறையுமிடை மெல்லியனல் லார்வியன்மைக்
 கண்போற் குலவும்வண்டு காள்.

கட்டளைக் கலித்துறை

93. காளியைக் குத்திக் கதிரோன் பகைவற் கடிந்தபெரு
 மீளியைப் போலும் வீறலீந்து காத்தருள் வெண்ணிறத்தோ
 ராளியைச் செற்றபுள் ளானார் குமார வணிக் குறத்தி
 கேளியை வேட்ட முருகா பழனிக் கிரித்தெய்வமே.

கழிக்கரைப்புலம்பல் எண்சீர்மடக்கு விருத்தம்

94. கிரியனைய முலைமடவா ரினமறையு மலரே
 கிளர்மதனன் செயுமடவா ரினமறையு மலரே
 கரியநிறக் கடலலையே கறங்கியநா வாயே
 காதலின்னல் காணலையே கறங்கிய நாவாயே
 சரியணிகைக் குஞ்சரியாள் காந்தன் மயலாலே
 சாதமுங்கைக் குஞ்சரியாள் காந்தன் மயலாலே
 பரியபகைத் துளளார்வம் படைக்குநா ளென்றே
 பழனியிலென் மகளார்வம் படைக்குநா ளென்றே.

இதுவுமது தலைவியிரங்கற்றாழிசை

95. என்றுமதியுங் கனலும்விழி யெனக்கொண் டவிர்வார்
 தரும்புதல்வ
 னெழிலார் திருவா வினன்குடியி லியலும்பவனித்
 திறங்கண்ட
 வன்றுதுவக்கி யுனையேபோ லல்லும் பகலு மலைவதன்றி
 யாரந் துவர்ப்பூந் துணரெறிந்திட் டடுத்தார்வெருளக்
 கிடக்கின்றேன்
 பொன்றுமதன்செய் பெரும்போரும் புலியேபோலுஞ்
 சிறுகாலும்
 புறத்தார்வசையுங் குயிலன்றிற் புள்ளினொலியும்
 புலர்த்துகின்ற
 நன்றுபொலியுத் தகுமாற்ற நவிலற் கிரங்காய் புவிமான
 நாளுங்காக்குங் கலையெனவே நாற்றிக் கினும்வாழ்
 நளிர்கடலே.

காலம்

எண்சீர் விருத்தம்

96. கடலும்வற்றக் காயுமொரு காலம் விண்ணுங்
 காசினிமண் டோயுமொரு காலங் காமர்த்
 தடவரைகண் மறையுமொரு காலஞ் சீதத்
 தாமரையுங் கருகுமொரு கால மெல்லா
 நடனமயிற் பரியூரு முருக வேளை
 நான்முகனைப் புடைத்தகுரு நாதன் றன்னை
 யிடர்களையும் பழனிமலைத் தலைகாண் கின்றார்க்
 கினியனவே யாகுமென வியம்ப லாமே.

இதுவுமது

பதினான்குசீர் விருத்தம்

97. இயம்பிய வண்ண முடித்திடத் தக்க
 வியல்வலிப் புலவர் கடாமு
 மெவ்வகை யுயிர்க்கு மிரங்கு நெஞ்சினரா
 யேனை யர்ச்செறு முனிவரரு

மயன்றனூல் சொலினு நெறிபிழைத் தொழுகா
 வரச ருமவிர் தனற்கால
 மருள்வலி குறியாக் கவிஞரு முலகிற்
 காநலஞ் செயலின் புன்றவரும்
 வியன்கொண் மூமாரி வறப்பினுங் குடிகள்
 வெருளுறப் பொருள்கவர் வேந்து
 மேவறுர்க் காலம் வேனிலுங் குளிநு
 மாதிய மிகப்பிறழ் தலுமாஞ்
 செயங்கமழ் வடிவேற் படைகொடு மயிலூர்
 சேவச னாவினன் குடியூர்
 தேவர் தம்மூரிற் சிறந்த தென்றமைவேந்
 தெரிதரு கால நுட்பமிதே.

கலிவிருத்தம்

98. கால கன்மங் கடந்த மெஞ்ஞானமே
 சால வேண்டுந் தமிழனைத் தள்ளிடேல்
 சீல நீடுந் திருப்ப முனிக்கிரி
 வேல வாவருள் வித்தக வீரனே.

எழுசீர் வண்ண விருத்தம்

99. வீர மிக்கவரு ஞான சற்குணரும்
 வேதவிற் பனரு நத்துமோர்
 கார ணக்குரவ னாகி நிற்குமதி
 கார முற்றகரு ணைப்பிரான்
 வார ணக்கொடிவ லாரி முற்றிகழும்
 வானவர்க் கிடர்த விர்த்தவேல்
 சேர டற்புயவி சாக னத்தனருள்
 சேய்திருப் பழனி யப்பனே.

நேரிசைப் பஃறொடை வெண்பா

100. அப்பணியுஞ் செஞ்சடையா னாழியுண்ட மாமுனிவ
 னொப்பவரே தேறு மொருபொருளு - மெய்ப்பதிக
 மொன்றுரைத்துச் சுட்டவெள்ளென் பொள்ளிழைப்
 பெண்ணாதல் கண்டோன்

றுன்று பெருங்கல்வித் தோற்றமதுங் - குன்று
 முழுதுஞ் சிறையறுத்தோன் மொய்ம்பழிய வென்ற
 வழுதி பெறுதோள் வலியு - மெழுதரிய
 வேதநூற் சிக்கறுத்த வித்தகனை யொத்தசிலர்
 போதப் புனையும் புகழ்ப்பேறு - மாதவனைத்
 தீயோர் கெடற்காத் திகிரியத னான்மறைத்த
 மாயோன் முதற்சிலர்கொண் மான்மியமும் - வேயோ
 டுறழ்புயத்தாட் கன்னடநாட் டொல்கவென்று பல்லோர்
 பிறவியறுத் திட்டமுனி பெப்பு - மறமழிந்த
 போதபரா னந்தப் புணரியினிற் போய்முழுகும்
 வாதலு ரண்ணலுற்ற மாவீடும் - வேதனழக்
 குட்டித் தளையிட்டோர் குன்றிலடைத் திட்டசிறு
 செட்டி பதமே தினநாடி - மட்டில்
 புகழார் பழனிப் பொருப்பினிசை போற்றித்
 திகழார்வத் தோர்விழையுஞ் சீர்.

முற்றிற்று

5

மயிலாசக் கலம்பகம்

பாயிரம்
கொச்சகம்

1. அன்றுசிவப் பிரகாச னரியதுதி தனகெய்தச்
சென்றுபகர்ந் தமைநாடிச் சிவஞான பாலையன்
குன்றுளாயர் மயிலமலைக் குமரனுக்குக் கலம்பகமொன்
றின்றுசொலத் திருப்புகழோ னிடத்திலினி திசைத்தானே.

வெண்பா

2. ஆட்டுப்பால் வாயவை யடக்கி யடுத்துவந்து
சீட்டுக்கு ளாடலொன்று செய்துபல - பாட்டுடைய
பாலையனை யேவியென்னைப் பற்றிவலி
தாண்டுகொண்டான்
சோலை மிகுமயிலத் தோன்.

எண்சீர்வண்ணம்

3. சயிலமு முக்கவும் வெட்கச் சிறந்தரனார்
தமதுரு வொத்தரு விப்பொற் பிசைந்துளதா
மயிலம லைக்குக னுக்குக் கலம்பகநூல்
வனைகுல தற்குயர் சொற்கட் டுவந்தருள்வீர்
வெயிலவ னுற்றவ யிற்றுச் செழுங்களிறே
வெளிறு மலர்க்குளி ருக்கைக் கிசைந்தவளே
யயின்மயில் குக்குட முற்செப் பநின்றனவே
யடியர் பதக்கம லத்துற் றநுண்பொடியே.

நூல்
மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

4. திருமகள்சேர் நெடுமாயன் செங்கமலக் கண்கடரு
மிருமடவார்க் கிடைநீடு மெழிற்பவள மலைபோல்வாய்
பரிதிமதி யிசைந்தாங்கு பகர்முடியு முகமொன்றும்
விரிகருணை விழிமூன்றும் விளங்குகுழைச் செவியிரண்டும்
வண்பனுவற் பைங்கிள்ளை மணநுகரு மணநாசிச்
சண்பகமுஞ் சிறுமுறுவற் றரளநகைக் கனிவாயும்
பொற்பணியும் பன்மலரும் பொலிந்தகழுத் தொடுமார்பும்
விற்படுமின் னெனக்காணும் வென்றிவேல் வியன்சீரு
மடல்வயிரந் திரிகுல மபயம்வர தந்துலங்குங்
கடகநெடுங் கரந்தாங்குங் கவின்றோள்க ளொருநான்குங்
குஞ்சிமணிச் செஞ்சதங்கைக் கோத்தரையுங் கோசிகமும்
விஞ்சியபே ரானந்தம் விளைத்தருளுந் துணைத்தாளுங்
கொண்டுமயி லாசலத்தின் குவட்டிலுருங் கோயிலிடை
மண்டுசடைச் சிவஞானி வலத்தமர வாழ்கின்றாய்
மயிலேறித் தகரேறி மழவெள்ளைக் களிநேறிக்
குயில்போலு முமையாள்கண் குளிரவருங் குருந்தேநீ

- இவையெட்டுந் தரவுகள்

அரன்வழி படமுன மருணல மருளினை
முரகரி யமரர்முன் மொழிபுகழ் மருவினை
யயனமுத லமர வறமொடு கறுவினை
புயலிவர் மகபதி புனைமுடி யுதவினை

- இவை நான்கும் மராகங்கள்

அன்பொடுமுன் றுதிகூறி யாறெழுத்தா லருச்சித்துத்
தென்பொதியை மிசைவாழ்வான் சிறப்பனைத்தும்
பெறச்செய்தாய்
நின்னாமத் தொன்றினையே நிதங்கூறச் சலியாத
மின்னாளன் றிழந்தகரம் விரைந்துதவி மீண்டுவந்தாய்

நற்கீரன் சிறைநீக்கி நவிலரிய தமிழணிவான்
கற்கீரி யலகையையுங் கடியவடி வேல்விடுத்தாய்

முற்றுசுவைக் கவிப்பொய்யா மொழிப்புலவன் களிகூரப்
பற்றுமொரு கோலொடுமுன் பாலை யின்முட்
டையுமானாய்

தென்னருணைக் கோபுரத்திற் நிகழொருவன் றனக்காக
முன்னமொரு தூணிடத்தின் முளைப்பதற்கு மிசைவுற்றாய்

போரிநகர் முனிவன்முதற் புகலுமவர் புகல்கின்ற
சீரியவ ரளவில்லார் சிந்தித்த பேறளித்தாய்

- இவையாறுந் தரவுகள்

ஏன மருப்பற மோதி வதைத்தனை
யேழிசை யிற்கவி கோடி தொடுத்தனை
மானவிர் கட்குரி யாரை மயக்கினை
மாசறு சிட்டி வினோத மியக்கினை

- இவை நான்கு நாற்சீரோரடி யம்போதரங்கங்கள்

மாவடி யோடற வென்றனை
மால்வரை யாவினு நின்றனை
தாமத ரோர்வரி தாயினை
சாரணர் வாழ்வற மேயினை

- இவை நான்கு முச்சீரோரடி யம்போதரங்கங்கள்

சேவல் பொறுத்தனை
பாவம றுத்தனை
சிந்தையு ளுற்றனை
விந்தைகள் பெற்றனை

- இவை நான்கு முச்சீரோரடி யம்போதரங்கங்கள்

ஆதலில்

- இது தனிச்சொல்

கடலிற் பொருநையிற் கனலிற் றமியேன்
றிடமுடன் விடுத்த செழுந்தமிழ்ப் பனுவ
லனைத்து மீண்டொளிர்தர வளித்து முன்னின்று
தினைத்துணைத் துயருஞ் சோர தொர்இத்

திருமலைக் குவட்டிற் செய்த போரட
 லுருமலைக் கோயிலுரைத்த மாற்ற
 மாதிய பிரவு மகிலத் தோரும்
 பேதியா வண்ணம் பேசப் புரிந்து
 கைச்சிலைக் குறவர் கவின்றரு சாரற்
 பச்சிளஞ் சோலைப் பரண்மீ திருந்தாண்
 மதலையென் றியாவரும் வழுத்த வைத்துப்
 பதநிழற் றருவாய் பரமென வந்தேன்
 விதிமுறை தவறி வெள்ளிலை மென்று
 கதிர்மணி வடமுலை கருத்துட் டோன்றப்
 பழையபா வொன்று பகர்வான் றனையும்
 விழைதரு கருணை மிகையாற் புரந்தாய்
 நின்றிரு வுள்ளமெந் நேரத்
 தென்றிகைப் பொழிக்கு மெனவிரங் கினனே.

- இஃதாசிரியச் சுரிதகம்

வெண்பா

5. இரங்குந் திருவுள்ளத் தேற்றமுற்ற செவ்வேள்
 வரங்க ளெல்லாநல்கு மலைகேள் - குரங்கனைய
 பாழ்மனமே பல்கோடி பத்தர் பரிசுபெற்று
 வாழ்மயிலத் துள்ள மலை.

கட்டளைக் கலித்துறை

6. மலைத்தெய்வ மேபர மென்றொப்பி டாச்சிலமா னிடருஞ்
 சிலைத்தெய்வம் வைத்துப் பலவாறு நாமங்கள்
 செப்பலென்னோ
 நிலைத்தெய்வம் வாழு மயிலாச லத்தினிறை புகழ்நேர்
 கலைத்தெய்வ மான பிடியேவெண் டாமரைக் கன்னிகையே.

கலிப்பா

7. கன்னிக் குறத்தி கணவன் மயில வெற்பை
 யுன்னிக் கருத்தோ டுடலுருகப் போற்றிசைக்கு
 மென்னிட்ட மின்னதென யாரறிவா ரென்றனக்கு
 மின்னிற் நிகழ்ந்தகதிர் வேலுமயி லுந்துணையே.

கலிநிலைத்துறை

8. மயிலாச லத்துற்ற குமரேச னுக்கான வழிபாடதாற்
கயிலாய மொடுமேரு வரைமீ துவைகுங்கனற் கண்ணுதல்
பயிலாக மத்தைப்ப ழிக்கின்ற தீயோர்கள் பகைமிஞ்சுநா
னொயிலாரு மடவார்த மக்கிச்சை கொடுவாட
லொவ்வாததே.

கட்டளைக் கலிப்பா

9. வாத நூற்பிணக் காளர்கண் காணரு
மலய மால்வரை மாமுனி தன்னருட்
போத வாரியின் மூழ்கிட நாடுவேன்
புந்தி நொந்துபு லம்பிட லாகுமோ
வேத நான்முக கள்வனைக் குட்டிய
வீறு கொண்டொளிர் மெஞ்ஞான தேசிகா
மாத மோர்திரு நாள்வருஞ் சீர்திகழ்
மயில மால்வரை வாழ்முரு கையனே.

கலிவிருத்தம்

10. ஐயமின்றி முன்னறைந்த வாசகப்படி யருளி
மெய்யர் தம்புடையு றுறவிடுக்கு நாளுளதோ
வையம்வா னொடுதுதிசெயு மயிலமா மலையின்
செய்ய பொற்குவ டாமெனத் திகழ்தருஞ் சேயே.

அறுசீர் விருத்தம்

11. சேயநாண் மலர்க்கொண் டுன்னைத்
தினந்தின மருச்சித் தேத்துந்
தூயவர் கமலப் பூந்தாட்
டுகளணி தலும்வீண் போமோ
மாயவன் மருகா விண்ணோர்
மகள்புணர் கணவா வள்ளி
நாயகா மயில வெற்பி
னடஞ்செயு முருக வேளே.

எழுசீர் விருத்தம்

12. முருக நாமலர்க் கடம்பணி புயத்தனை
 மூவி ருமுகத் தானை
 யருகர் பாழ்மதத் திமிரமில் வுலகைவிட்
 டகல வந்தருள் வாணைப்
 பெருகு சீர்த்திரு மயிலமா மலைமிசை
 பேணி யபெரி யோர்தங்
 கருணை ஞானமுஞ் சித்தியு முணர்பவர்
 கால னுக்கஞ் சாரே.

எண்சீர் விருத்தம்

13. அஞ்சலிளித் தாண்டபெருங் கருணைச் சீரு
 மருணகிரி தானெனநீ யறைந்த சொல்லும்
 வஞ்சகமென் றிகழ்வதற்கு மஞ்ச கின்றேன்
 வருத்தமினிச் சகிப்பதற்கும் வல்லே னல்லே
 னெஞ்சகத்தன் றாடியதை மறக்க மாட்டே
 னெடுமயிலக் குவட்டினின் முன்னின்றேன் கண்பார்
 பஞ்சவன்னச் சிகியூரும் பவள மேனிப்
 பண்ணவனே யெண்ணரிய பான்மை யானே.

இரட்டையாசிரிய விருத்தம்

14. ஆனமட் டிற்பணி புரிந்துனது மெய்யன்ப
 ரவையினிறு புகவிரும்பா
 தணிநகை மடந்தையர் முலைத்துணை நினைத்துருகி
 யலமருந் தமிழனேனை
 யீனருக் கெமனனைய வீரர்முத லோர்களு
 மிறைஞ்சும்ப தத்தில்வைத்துன்
 னெழில்வதன நிரைகுலவு மறுவகை நெறித்தலைவ
 னென்றொளிர வுஞ்செய்வையோ
 கானவக் குடிவிலொரு கருகூல மெனவந்த
 கன்னிக்கி சைந்தகணவா
 கனகநக ராதிபன் வளர்த்தபிடி கண்டுளங்
 களிகூர வருகந்தனே

வானளக் குங்குவடு தொறுமிழியு மருவிபல
 மாலிகையெ னக்குலாவு
 மயிலாச லத்தில்வரு புலவோர் துதிக்குமொரு
 வடிவேல்பி டித்தகுருவே.

புயவகுப்பு

15. குருபராவெ னத்தினமு முருகிநாடு மெய்ப்புலவர்
 கொணர்வதான முத்தமிழை நேசித்து யர்ந்தன
 குரவநீப முற்பகரு மளவிலா மலர்த்தொகுதி
 குலவுமா லிகைத்திரள்கள் சூடிப்பொ லிந்தன
 குறைவுறா வொளிப்பருதி யனையதோ ளணிப்பகுதி
 கொடுபல்பூ ணெடுத்தொரு முநூலுற் றிலங்கின
 குலிசுமு விலைப்படைவில் கணைவைவேன் முதற்பலர்சொல்
 குருதியூ னுடைக்கருவி சேரச்சு மந்தன
 குகுசூ வெனத்தனது சிறகைமோ தடற்பரவை
 குளறிடா மொழிக்கிளியோ டேறிப் பிறங்கின
 குளிரும்வா வியிற்கவுரி முலையினோடு கிர்த்திகையர்
 குயமுமார்வ முற்றமுத மீயப் பிசைந்தன
 கொடியரா வினைப்பகலை யுலகின்மாதீடி வைத்தமரர்
 குழுவெலா மெதிர்த்தமர்செய் தோடக் கவின்றன
 குறளைநா ரதத்தவசி முயலும்வேள் வியற்றகரோர்
 குதிரையா கிடக்கசையி னால்விட் டுவந்தன
 குடையதா மெனக்கலப நிழல்கொண்மா மயிற்கடவல்
 குணமெனா நினைப்பவர்க ளுடுற் றவிர்ந்தன
 குமிழிதோய் மதத்தயில மொழுகும்வா ரணக்களிறு
 குதறினா லெழிற்றலையின் மோதிச் சிவந்தன
 குவளைநேர் விழிச்சிமின் மருவுவான் வளர்த்துதவு
 குமரீபூண் முலைக்களப மாரக் கமழ்ந்தன
 கொடியினூடு வைத்திறுக முடியும்வார் தழைக்கலைகொள்
 குறமினா ளணிப்பரண்மு னேகிக் குவிந்தன
 கொலைசெய்வாள் விழிச்சிறிய மகளிர்பார்வை மெய்த்தவர்கள்
 குலைவுறா மனக்கவன மீறப் பொருந்தின
 கொடுமையே மிகப்புரியு மவர்களளவே ரறக்கறுவு
 குறியுளார் தமக்கிழிவு றாமற் புரந்தன
 கொடையிலா முழுக்கயவர் மனைகடோறு முற்றடியர்

குறுகிதா தருட்கடலின் மூழ்கச்செய் பண்பின
 குசையுநாணு றக்கதுமை யுடையமியா மெனப்பெரிது
 குதிகொள்வே னுளத்தினும் நாள்சற் றொளிர்ந்தன
 வருவவாத மிட்டுமூலு மவர்கள்போக மற்றவர்க
 ளனுசுமா றிரட்டியந னீதிக்கு ளொன்றின
 வணிகொள்வார் செவிக்குழைக ளுலவுசீர்பொ றுத்தழிவி
 லசலமே யெனக்கவிஞர் பேசக் கிடந்தன
 வடலையாரு டற்பரமர் பிரணவாக ரப்பொருளை
 யறியுநாள் புணர்ச்சுட லுமேறிக் குளிர்ந்தன
 வகிலலோக முற்பருகி யுமிழுமால் வயப்படையை
 யடையுமா றியற்றியநல் வீற்று றெழுந்தன
 வரியநான் மறைக்கிழவ னுடலில்வேர்வை விட்டலறி
 யவசமா கிடச்சிறிது கோபிக்கை கொண்டன
 வமரர்கோன்மி கப்பயமொ டிணையில்காவி ரிக்கரையி
 லமையெனாவு ருப்பெறுத றீரப் புரிந்தன
 வடல்கொள்வீ ரருட்டலைவ னொருவனீ சுரக்கணைகொ
 டவுணர்கோ னினைப்பழிதற் காணச் சிறந்தன
 வலரும்வாரி சக்கடவுள் வரமதா லுவப்படையு
 மவர்கண்மே லெதிர்த்தவனை யாளப் புருந்தன
 வளவின்மாயை வெற்புருவ முடையதான வப்பயலை
 யணுவைநேர் பொடிப்படமு னாளட்டு நின்றன
 வழலும்வாய் விடக்கடிது பொருததா ருக்கொடிய
 னழியவேல் விடுத்துலக மோதத் திகழ்ந்தன
 வறிவினான் மிகப்பெருமை யுடையகோ ளரித்தருவ
 னறையும்வா சகப்படிய னோனைத் தடிந்தன
 வலைமகோ ததிக்கிடையி னெடியமா மரத்துருவொ
 டவிருவா னையப்பொழுதி லேவெட்டு மொய்ம்பின
 வமலயோ கத்ததுவசின் மயசிவோக முற்றவர்த
 மரசனா மகத்தியனை நேர்முத் தரன்பின்
 வயர்வுறாம லெக்கணமு முருகனே யெனப்பகரு
 மவள்கைவேறு பட்டதனை யீதற் கிரங்கின
 வலகையான் மிகத்தளரு மொருவனோடு பற்பலரு
 மவிவுறாது கற்கதவு கீறப் பிளந்தன
 வதிகவாழ் வுடைப்பழைய மதுரைபூ ரினிற்புலவ
 ரலமரா துகைக்குறியி னால்வைத்த நண்பின
 கருதுமாறு முற்குலவி யுதவிடாத பொற்குவடு

கதறுமோ திடத்தகுதி யாவற்ற செண்டின
கடலையே விடத்துணியும் வருணனார் தொழ்த்தனது
கதிர்குலா வுசத்தியினை வீசிக் கனன்றன
கனகநா டுடைத்தலைவன் வலியதூ தரைக்கொடுசெய்
கபடமா னதிற்கிறிது நோவற் றிருந்தன
கவிசொலே னெனத்தினமு நுவல்பொயா

மொழிக்கெதிரோர்

கரியகோல் பிடித்திசையு மாடற் பயின்றன
கனலதா மலைக்கருகி னிலவுகோ புரத்துயுமோர்
கவிஞனா தியிற்பகர்பல் பாடற் றுதைந்தன
களிறுநா ணுறத்தொனிசெய் பனுவலா னொருத்தனது
கலியின்வே ரறத்திருடி யீயத் துணிந்தன
கலைவலார் மிகப்புசமு மிசைகொள் போரியிற்றவசி
கவலைதீர் வதற்கொருக ளாசத் தியைந்தன
கறையில்பாலை யற்குவகை பெருகவோர் கவிக்குரிய
கனவினார் மலர்க்கொடுசெல் வாரத் தமிழ்ந்தன
கலுழனார் கையிற்றலையை நிருமலா நதிக்குரிய
கரையில்வீ சுமுற்கடிதி லேகிக் கவர்ந்தன
கழறுமேழ் வகைக்புவி யினுயிரெலா மழத்தனது
களியினான் மிகக்குதிகொ ளேனத்தை வென்றன
கயிலையீ சனைப்பொருவு முனிவன்வாய்

மொழிப்படியோர்

கடவுண்மா மணிச்சுகை வீழத் துரந்தன
கனியெண்மோ தகக்குவிய லனையவே மிகப்பருகு
கரியினீள் வயிற்றிரவி மேவக் கடிந்தன
ககனமா நதிப்புனலை யனையநீ ரழைத்துமைகொள்
கனவிடாயறச்செயு வினோதத் தொழும்பின
கமலவா விவிட்டெழுமோர் முதியதா தையுட்கருது
களவுதீர் தரக்கரம தான்மெய்ப் புகன்றன
கவளயா னையொத் தொளிரும் வழுதிசூன் விடச்சுரமோர்
கணநிலா தறத்திருவெண் ணீறிட் டுகந்தன
கடுவைநே ருடற்சமண முனிவரர் முழுக்கொடியர்
கழுவினே றிடத்தமிழை வாரிச் சொரிந்தன
மருவறா மலர்க்கணைக ளளவிற்கோ டிதைத்துருகி
மகளிர்சே னையிற்குரிமை மீறிப் புணர்ந்தன

மதுரசா கரத்தமிழை யுதவுசீ ருடைப்பொதியை
வரையின்வாணர் மெய்த்தவசு போலப் படர்ந்தன
வகுளநாண் மலர்த்தொடையல் புனையும்வேண்மு
தற்சிலருண்

மகிழ்வெலாம றப்பெருகு கோலத் தமைந்தன
வரதமா னதைப்பொருவி லபயமா னதைக்கொடுதன்
வலிமைநா டுமுத்தமர்வி சாரத்தை விண்டன
மறவனோ டுகைச்சமர்செய் திரவிலோர் கொடிக்குவகை
மலியுமா றெழிற்கயல்கண் மீறக் கொணர்ந்தன
மறதியா லுணக்களியின் முடுகுவான் வெளிப்படவு
மனையின்மே யதிற்கிறிது லாமற் பகிர்ந்தன
வயதினாலு மிக்குயரு மவண்முனா வலிற்கடியின்
மணலிலோர் பழத்தினைய நாள்விட் டெறிந்தன
மறுவிலா வரைக்கவிதை யொருவனோ தலிற்புளிய
மரமதூடு கொப்பொடிவ தாகத் தெரிந்தன
மனையலாது மற்றவரை யனையெனாநி னைப்பவன்முன்
மணியினா வறப்பகர்த லாதிக் கமர்ந்தன
வனசலோ சனத்தொருபெண் முடியின்மேல் விழுத்தகுகல்
வழுகுமோர் படிக்கடியி லேநிற்கைக் கண்டன
வயிணவாத ரத்தொருவ னிசையுனாளின் முற்புனையும்
வளையமா மடற்றனைக ளோவத் தொடர்ந்தன
வயிரவாதி கட்களவி னிணமுமுனு மிக்குதவும்
வலியபோரி னுக்குரிய வீரத் தழுந்தின
மனதுவேறு பட்டிடுத லிலதுநாடி நிற்பவர்கண்
மறலிதாத ருக்கயர்வு றாமற் றிரிந்தன
மலையிலேறி முற்புவியி லுருளுமாண வச்சிறுவன்
மடிவுறாதெ டுத்துலகி லேவிட்ட வம்பின
வரியராவி னத்தரசர் பலர்சொனாலு முற்றுதலின்
மகிமையாண்மை யொப்பனவே லாமுற் றடர்ந்தன
வளமைசேர் திருப்புகழை மொழிகுவார் களுக்கெளிய
மயிலமா மலைக்குமரன் வாகைப் புயங்களே.

நேரிசை வெண்பா

16. புயலார் மயிலமலைப் புண்ணியமே போல்வான்
கயலார்கண் வள்ளி கணவ - னியலாரப்

பாடுமடி யேன்றனக்குப் பத்தர்மனப் பங்கயந்தோ
றாடுமடி யேன்றரமாட் டான்.

கட்டளைக் கலித்துறை

17. மாட்டாத வென்னை வலியவந் தாட்கொண்டு வண்கமலத்
தாட்டா மரைத்தொண்டு செய்யென்ன முன்புதடுத்து
நின்றான்
கேட்டார் மகிழ வரங்களெல் லாந்தருங் கீர்த்திகொண்டு
பாட்டா லுயர்மயி லாசலத் தோங்கயிற் பண்ணவனே.

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

18. பண்குலவு செந்தமிழா னின்கமலத் திருவடியே
பரவு மென்முன்
கண்குலவு தோகைமயிற் பரிமீதி லொருதரந்
காட்சி யீந்தாள்
பெண்குலவு மொருபாகப் பிஞ்ஞகனுக் குபதேசம்
பேசும் வாயாய்
திண்குலவு மயிலமலைக் குருபரனே வேலணியுந்
திரடோட் சேயே.

எழுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

19. சேயமா முகங்க ளாறுடைக் குமர
தேசிகன் றிருக்கைவேற் பெருமான்
றாய வெண்ணேவற் கொடியணிந் தாடுஞ்
சுப்பிர மணியனை யன்றி
மாயவன் பரமன் கணபதி முதலாம்
வானவ ரிலையென வுணர்வார்
தாயக மான மயிலமா மலைச்சீர்
சாற்றிடத் தக்கவ ரெவரே.

எண்சீர்க்கழி நெடி லாசிரிய வண்ண விருத்தம்

20. எவர்க ளும்புகழு மயில மலைக்குக
னெனமொ ழிந்தவன் திருச்சர ணத்திடை

தவமுயன் றுறையு மனமுள வித்தகர்
 தமையடைந் தவர்கள் பெறுவன செப்பிடி
 வவனி யெங்குநிறை தருபுகழ் சத்திய
 மதிவி தங்குலவு மதுரந யத்தமிழ்
 சிவன்மு குந்தனயன் மகபதி யொப்பவர்
 திறமை யின்பமலி சமரச முத்தியே.

இரங்கற் நாழிசை

21. முத்த மனைய நகைமடவீர்
 மொழியக் கேளீரென் கனவின்
 முன்ன மொருநாண் மயிலமலை
 முருகக் கடவுள் வலியவந்து
 சித்தங் கவர்ந்தான் வளைகவர்ந்தான்
 சேலை கவர்ந்தான் திறல்கவர்ந்தான்
 சிறிது நாண மில்லாற் றேடித்
 திரிந்து திகைக்க விட்டான்
 பைத்த வரவக் கடிதடமும்
 பணைத்த முலையும் மதவேளும்
 பாவைத் தொனியும் பிறவுமெனைப்
 படுத்துந் துயரஞ் சகிக்கறியே
 னெய்த்த குரவங் குவளைவெட்சி
 நீப முதலா மாலைகளி
 னேரு மொன்றை யெனக்காக
 நீர்போ யிரந்து கொணர்வீரே.

நேரிசை வெண்பா

22. வீர வடிவேற்கை வித்தகனை வெள்ளிமலைக்
 காரன் விழித்தியில் வந்தகாரணனை - நீரருவி
 கொட்டுமயி லாசலத்திற் கும்பிட்டுக் கொண்டபின்னு
 மிட்டுமயி லாரிடஞ்செல் லேன்.

கட்டளைக் கலித்துறை

23. ஏனலங் கானிற் பரண்மீ திருந்த விளங்குறத்தி
 பானலங் காமர்க் குருகிப் பணிந்தவன் பண்ணவர்க்கா

வீனலங் காதிபற் செற்றோன் மருக னெனத்துதித்து
நானலங் காண மயிலா சலத்தினை நண்ணினனே.

கலிவிருத்தம்

24. நண்ணல் கண்டுந மக்கும யிலம்வா
முண்ண லோர்வர மாயினு நல்கிலான்
கிண்ண நேர்முலைக் கிர்த்திகை பானுகர்
வண்ண வாய்ச்செயல் வன்மையில் வன்மையே.

கலிப்பா - கைக்கிளை

25. வன்னமுலைத் துணையை வாய்மொழியைத் தாழ்குமுலை
நன்னயஞ்சேர் கண்ணைமிக நம்புமென்னை
நத்துகில்லாய்
கன்னல்விற்கை மாரன் கடும்போர் விளைக்கின்றா
னென்னடிநான் செய்வே னெழின்மயிலத் தேந்திழையே.

தாழிசை - நெஞ்சுவிடுதூது

26. ஏந்து பூண்முலை மங்கை மாரர்களை
யேவினாலவர் தங்களுக்கு
கின்ப மெய்திட னாடி வாடி
யிறைஞ்ச வாறெழில் வண்டினம்
பூந்து ணர்க்கடம் பார மீது
பொலிந்த தேன்மிக வுண்டுதன்
புந்தி யின்றி மயங்கு மஞ்சகம்
பொற்பு யத்துறு நற்கிளி
வேந்து டன்களி கூரு நாரைகண்
மெல்லெ னப்பக ராதுபோ
மேக மாதிய யாவு மென்றன்
விருப்ப முற்றுரை யாதவே
நீந்து தற்கரி தாகு மென்றுயர்
நெஞ்ச நீயறி கின்றையா
னீடு சீர்மயி லாச லக்குக
னேரி னின்று நிகழ்த்திடே.

நேரிசை யாசிரியப்பா

27. நிகழ்த்தரும் பெருமை நிலவுதென் மலயத்
தகத்திய முனிவர்க் கருளிய வீறும்
பண்டுநற் கீரன் பருவர லொழித்துத்
தொண்டுகொண் டவிர்தரு தூய புகழுங்
கருணையே வடிவ மாகக் காண்டரு
மருணையூர் புலவற் களித்தசெந் தமிழுங்
கடனடு விழிந்து கரைமடத் தவிர்தரு
திடமலி பாலய னாதிய சித்த
ரெண்ணிலார்க் குதவு மெழிற்பெருஞ் சிறப்பு
நண்ணினின் றன்பா னானும்வந் தடுத்தே
னென்பெருங் குற்றமி யம்பரி தாயினு
நின்பெருங் கருணை நினைக்கரும் பாற்றாற்
றவிர்க்கு மென்றுன்னித் தமிழ்கொடு சிறிது
கவித்தொடை வனையக் கருதின னாதலி
னைஞ்ஞிறக் கலாபத் தணிக்குடை பரிக்கு
மஞ்ஞைவா கனத்தின் மரகத வன்னக்
கிள்ளையோர் பாகங் கிளர்தர வொருபால்
வெள்ளைமால் களிற்று மேனாள் வளர்த்த
பொன்னிறத் தன்னம் பொலிதர நடுவி
லுன்னிய பதினா றுருவிலொன் றெடுத்துச்
சேவலுந் தண்டுந் திருக்கை வேலும்
பாவலர் பனுவல் பகர்வன பிறவுந்
திகழ்தர வந்தருட் சேவை நல்கிப்
புகழொடு தவமும் பொருந்த வைத்தருள்வாய்
தென்னையு மாவுஞ் செருந்தியுங் குருந்தையும்
புன்னையும் பிறவும் பொலிதரு சாரற்
குயிலினம் பாடக் குரங்கினங் கொட்ட
மயிலின மாடும் வளந்திகழ் மயில
மாமலைக் கோயில்வயி னினிதமருங்
கோமளக் குமர குருபரக் குகனே.

நேரிசை வெண்பா

28. குகனே மயிலமலைக் கோமானே யீசன்
மகனே யெனத்தினமும் வாழ்த்தி - முகமாறும்

பன்னிரண்டு தோளும் பதமிரண்டு நாடுநர்முன்
னென்னிரண்டு கைகுவியு மே.

கட்டளைக் கலித்துறை - தழை

29. குவிக்குங்கைத் தொண்டரைக் காப்பான் மயிலக்
குவட்டிறைவன்
செவிக்கென் றுயரமெல் லாமுரைத் தாடருஞ்
செய்யதழை
கவிக்கின்ற திங்கட் குடைமத வேடன் கணையைவென்று
புவிக்கண் ணிறைந்த புகழ்வானத் தூடும் புகச்செய்ததே.

மடக்குக் கொச்சகக் கலிப்பா

30. புகழனந்த முறவாக்கும் பொருளுநல்கு முறவாக்கு
மிகலறுக்கு மயிலமலை யிடஞ்சேர்க்கு மயிலமலை
மகனென்னுங் களித்தாளும் வண்கொடிதூங் களித்தாளு
மிகவணிதற் செயவேளே வினைவிலக்குஞ் செயவேளே.

கலிவிருத்தம்

31. வேளைக்குத விடுமெய்ப்பொருள் வினைவேறற வென்று
தாளைத்தலை மிசைவைத்தரு டருசண்முக முருகோன்
வாளைப்பொரு கண்ணாருடன் மகிமுந்திரு மயில
நாளைக்கெனு மொழியின்பய னனுக்கச்செயி னலமே.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

32. நலங்குலவு மயிலமலைக் குமரேசன் றிருவடியை
நண்ணி டாம
லிலங்கடொறுஞ் சென்றிரந்து பட்டசள மித்தனையென்
றியம்பப் போமோ
கலங்கரிய நெஞ்சுகத்தோ டாறெழுத்தைத் தினந்தோறுங்
கருதி யன்பாற்
றுலங்குபுகழ்க் கடன்முழ்குங் கவுமாரர் வேடமிகத்
தோய்ந்த நானே.

எழுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

33. நானு நீயுமற் றனைத்துமொன் றெனப்பல
ஞான நூல்சொலக் கேட்டு
மூனுமாவியு மொன்றெனுந் துணிவு
கொண்டு முன்றிட விடலாமோ
தேனு மாவுமுன் றருமொரு குறமகள்
சிறுப தம்பணிந் தோனே
வானு ளார்வரும் பொழின்மிகு மயில
மாமலை யுடைக்குக வேளே.

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

34. வேள்விடும்பூங் கணைகள்வந்து தைக்க மேனி
மெலிவடைந்து வெண்ணகைவாய் மின்னா ருண்கண்
வாள்விடத்தா லிறந்தமுதாற் பிழைக்குஞ் சிந்தை
வசமாமென் றனக்கிரங்கா வன்மை யாதோ
கேள்வியுற்ற நிந்தைமொழி போதா தேயோ
கிளிதானென் றெனைப்பலகால் கிளத்தி லாயோ
கோள்விலக்கு மயிலமலைக் கோயி லானே
குன்றுதொறு நடமாடுங் குலத்தாட் கோவே.

மடக்குக் கட்டளைக் கலிப்பா

35. கோவில் கொண்ட குறிஞ்சி யிராகமே
கூறக் கேட்கை குறிஞ்சி யிராகமே
வீவின் மேனி முதிர்ந்தவ ராகமே
வென்று மீண்ட தெதிர்ந்த வராகமே
காவி செங்கடம் பம்புய மாலையே
கான வள்ளி ணம்புய மாலையே
யாவி யென்பவற் காட்சி மயிலமே
யன்பர் வேண்டருட் காட்சி மயிலமே.

குறையடி வஞ்சிப்பா

36. மயிலெனநடித் தயிலெனவிழித்
தொயிலுறநடந் துயர்கவர்பவ
ரிருபூண்முலைக் கருதாமருண்

டருளாவலற் றிருள்பாழ்மனம்
 போலும்பதஞ் சாலுங்கவி
 மாலுண்டுளார் பாலுந்தினந்
 தேனெனவினித் தூனையுமுருக்
 கீனமில்கவி யான்விலகிலே னிதனாற்
 செந்தகைக் கிரியெனச் சிகிமேல்
 வந்தருள் செயத்தகு மயிலத்தரசே.

பதினாண்டுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

37. சேயநின் முகங்கள் பூதமோ ரைந்துந்
 திகழ்பரப் பிரமமு மாகுந்
 திறன்மலி திரடோ ளகம்புற மெனநூல்
 செப்பிய பன்னிரு சமயந்
 தூயவர் விரும்புந் திருவடித் துணைபல்
 சுருதியா கமப்பொருண் முடிவு
 துங்கவே லுலகைத் தருமவண் மற்றுஞ்
 சொலும்படை யுருத்திரத் தலைவர்
 மாயவன் முதலோர் வணங்கிடு மொருவன்
 மயிலுடன் சேவலு மீசன்
 மலையமா முனிவன் பாலைய னனையார்
 வழிபடுஞ் சீடரில் வாறே
 யாயசீ ரனந்த முடையநீ யெளியேற்
 கருள்செயா திருப்பது முறையோ
 வருவிசூழ் மயிலா சலப்பெருங் கோயிற்
 கழகிய குமரநா யகனே.

நேரிசை வெண்பா

38. நாயிற் கடையாகி நானிலத்தூ ரத்தனைக்கும்
 போயிற் றொறுமிரக்கும் பொல்லென்றன் - வாயிற்
 றமிழ்மணக்கச் செய்தபிரான் றையனல்லார் கொங்கைச்
 சிமிழ்மணக்குந் தென்மயிலச் சேய்.

கட்டளைக் கலித்துறை

39. சேயிலங் குந்திரு வுள்ளமுள் ளீரொன்று செப்புகின்றேன்
 கோயிலங் குன்றக் குறிஞ்சியெங் கெங்குங் குறுகிநொந்து

வாயிலங் குன்றி வருந்தாம லெங்கண் மயிலவெற்பின்
மேயிலங் குங்குமக் கொங்கைமின் னார்பொன்
வெறுத்துய்மினே.

தாழிசையிரங்கல் - மடக்கு

40. மின்னிலங்கிய வேலெனென்சிறு மின்னிணக்கம்வி
ரும்பிலான்
மேவலார்க்கெம னானவேண்மகண் மேவநாடுத
லோர்கிலான்
பன்னிரண்டுசெ விக்குகன்சிலர் பன்னிடுஞ்சொல்லி
னாவிலான்
பாடுவார்க்கருள கந்தனீங்கிவள் பாடுகண்டுப ரிந்திலான்
மன்னிடும்புகழ்ச் சேந்தனைங்கணை மன்னிடும்பைம
றுக்கிலான்
வாரணக்கொடி கொண்டசேய்முலை வாரணத்துயர்
மாற்றிலான்
வன்னிசேர்கரத் தண்ணலார்மகன் வன்னினைப்பைவி
டுக்கிலான்
மயிலமாலை வள்ளலியான்பெறு மயிலின்மட்டினில்
வஞ்சனே.

அம்மாணை

41. வஞ்சமெல்லாந் தீர்க்கு மயிலமலை வாழ்முருகோன்
கஞ்சனரி யீசனுக்குக் கண்டனன்கா ணம்மாணை
கஞ்சனரி யீசனுக்குக் கண்டனனே யாமாகிற்
கொஞ்சங்கரு மங்கைக் கொண்டதே னம்மாணை
கொண்ட தமரக் குலத்தினரா லம்மாணை.

தாழிசை யிரங்கல்

42. அம்மாணை யாடிகழங் காடிமுத் தாடி
யணிமேவு பந்தாடிச் சிறாரோடு விளையாடி
வெயாவாடி யயர்வின்றியே
செம்மானம் வருமட்டு முச்சில் வைத்தாடிச்
சிரித்தாடி யென்சேலைத் தொட்டாடித் தினந்தோறும்

மறவாது சீராடுவாள்
 பொய்ம்மா னுடன்போன வன்றங்கை மைந்தனைப்
 பொறிமஞ்ஞையிற் புகழ்கொண்ட மயிலாச லச்சார
 லிற்கண்ட போதேயெனைச்
 சும்மாவி ராதேய வன்பாலெ னக்கான
 சொற்சொல்லெ னச்சொல்லத் துணிந்தாளு றங்காளெ
 னெஞ்சந் துடிக்கின்றதே.

வஞ்சி விருத்தம்

43. துடியடிக் களிற்றின் றோழனை
 யடியர்கூழ் மயிலத் தண்ணலை
 வடியயிற் கரத்து வள்ளலைக்
 கொடியனென் றுரைக்கக் கூடுமே.

கொச்சகக் கலிப்பா

44. கூடுமவர்க் கருள்வேளைக் கூடாரைக் கொல்சேயை
 யாடுமருட் கொடியானை யாடாம லசைப்பானைத்
 தேடுமன்பர்க் கெளியானைத் தேடாரைத் திருத்தானைப்
 பாடுநருண் மயிலத்தைப் பாடாதார் பதர்தாமே.

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

45. தாமரைக்கண் முகுந்தனென வளர்ந்து காட்டுந்
 தனிமயிலா சலக்குவட்டிற் றவத்தோர் போலுந்
 தூமணிமண் டபத்திலிரு மகளி ரோடுந்
 துவர்மேனி யெழிலோங்கத் தொண்டர் சூழ
 வேமவடம் பூண்டவிர்செம் மணிப்பீ டத்தி
 லெழுந்தருளி யினியதமி ழிசைகேட் டும்பர்க்
 காமகளி ரங்கைவழி யாட ருச
 லயில்வேற்கைப் பெருமானே யாட ருசல்.

இன்னிசை வெண்பா

46. ஊசற் குழைமடவார்க் குள்ளத்தை யொப்புவித்து
 நாசப் படாத நலமளிக்க வல்லாயோ

மாசற்ற தென்மயில மாமலையில் வண்டுமொய்க்கும்
வாசக் கடம்பணிதே வா.

கட்டளைக் கலித்துறை

47. தேவருக் குஞ்சசி கேள்வன் றனக்குஞ் சிவன்முதலா
மூவருக் குந்துணை யாமுரு காவென்று முன்னுமன்ப
ரியாவருக் கும்பொது வாய்மயி லாசலத் தெய்தினர்க்கே
பூவருக் குந்தள ராவுண்மை ஞானப் பொருளெய்துமே.

கலிநிலைத்துறை

48. பொருசேவ லணிநீடு மயிலாச லத்தெந்தை
பொதுவாய்மையிற்
றருசேவை யொருவாறு பெற்றோர்ம லர்த்தாடலைக்
கொள்வதே
குருசேவை முதலாய பலபேறு மென்னுங்குணத்
தோர்களாற்
றிருசேரு மருமத்தன் முதலாக நூல்சொன்ன சிலருய்வரே.

அறுசீர்க்கழி நெடிநாசிரிய விருத்தம்

49. உய்யநல் வரந்தந் தாட்கொண் டுலகரோ டுழலா வண்ணஞ்
செய்யநின் புகழே நாடுஞ் சிந்தையுந் திகைக்க லாமோ
பையர வருந்துந் தோகைப் பரிநடம் பயிலுஞ் சோலை
மையறா மயிலக் குன்றில் வதிதரும் வளமை யானே.

தாழிசை - பாண்

50. வளம லிந்த மயில வெற்பின்
மன்ன ரென்னை முன்னைநாள்
வலியவந் திரந்த ணைந்த
வண்மை யொன்று மறிகிலா
யளவி லாத வுண்மை சொல்லி
யவைம றந்து வஞ்சமா
யவரி ருக்கை நீத மென்ற
றைந்தி டத்த காதடா

பளப ளத்த வேல ணிந்த
 பன்னி ரண்டு தோளிலென்
 பாவி நெஞ்சி ருந்தும் வேறு
 பாவை மாரை நாட்டினார்
 களவி னீயு ரைத்த தூது
 போது மீடில் பாணர்போய்க்
 கந்தர் பாலு நெஞ்ச றிந்த
 கன்னி யென்று பன்னிடே.

வேற்றொலி வெண்டுறை - தவம்

51. பன்னிரண்டு தோளானைப் பவளமலை யனையானைப்
 பழுதிலாறு
 சென்னியுடைக் குருபரனைத் திருமயிலக் கிரிபுரக்குஞ்
 சேயை நாளு
 முன்னியுன்னி யுறங்கி யுறங்கிடா
 நன்னிலைத் ததவ ஞானிகட் கானதே.

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம் - கட்டு

52. ஆனையுரு வானதிரு ஞானமிசை தோன்று
 மழகியசண் முகத்தொருசெங் குழவியினை முன்னாள்
 பூனையுய்யச் செய்தானைத் தேனைநிகர் பாடற்
 பொழிவாருக் கருள்புரியும் விழிமுவா றுடைய
 கோனைநெடும் பனிவரையின் மேனைமக டன்னைக்
 கொற்றவைவே லெனக்கரத்திற் பற்றவல்ல குகனை
 மானையொக்கும் விழியார்கண் டனமுறப் பவனி
 வரும்பரனை மயிலவெற்பில் விரும்பியதென் மனமே.

இரட்டையாசிரிய விருத்தம்

53. மனமுனது திருவடியை யல்லாது மற்றொன்றின்
 மருவாதி ருக்கு மியல்பும்
 வாக்குனது புகழன்றி வேறுவித மொன்றையும்
 வழுத்தாத வண்மை நெறியுங்
 கனபணி யுனக்கன்றி வேறொருவ ருக்குமுயர்
 காயமுய லாத நிலையுங்

கமழும்ப னீரிலையில் வைத்தவெண் ணீறுகொடு
 கடையனேற் கமைய வருள்வாய்
 புனமற மடந்தையொடு பொன்னகர்ப் பிடிதழுவு
 புயநிரை பொலிந்த புனிதா
 புனலிகுர வங்கடம் பிந்தீவ ரஞ்செச்சை
 பொற்பணி யுடன்பு னைந்தா
 யனவரத நடநவிலு மரகத மயூரத்தி
 லயில்வேலெ டுத்து வருவா
 யணிமயில மலையினது தலையினிதம் விளையாடு
 மானந் தமுரு கேசனே.

நேரிசை வெண்பா

54. ஏசகன்ற பல்பாட் டிசைந்தபுகழ்த் தோள்களிலென்
 மாசடைந்த சொல்லும் வனைவானே - யீசனுக்குச்
 சொன்னதனைக் கிள்ளையொடுஞ் சொல்லிமயி லாசலத்தின்
 மின்னவிர்வேல் பற்றிநிற்கும் வேள்.

கட்டளைக் கலித்துறை

55. வேளஞ் சித்தன் னுருமாறித் திரிய விளங்கெழிற்சேய்
 வாளஞ் சிறந்தகண் ணார்நட மாடு மயிலவெற்போன்
 காளஞ் சிறிதுமில் லாப்பொருள் கேட்டுய்ந்த கண்ணுதல்பாற்
 றாளஞ் சிவிகைபெற் றுத்துதி பாடிய தன்மையென்னே.

கலிநிலைத்துறை

56. என்னே யமுநின் றிருக்கூத்து மிரண்டுமொன்றா
 யின்னே களிகூர வைக்குந்திற லில்லைகொல்லோ
 மின்னேர் சடையான் முதலாகிய மேலவர்க்கோர்
 மன்னே மயிலாசலக் கோயிலில் வாழ்பிரானே.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம் இரங்கல்

57. வாழுங் கிளையி னிலைநீங்கி
 வளர்மென் முகையா முலைபசந்து

சூழு மனையா ரிடைநாணிச்
 சோர்ந்து வாடித் தளர்வெய்தி
 வீழுங் காய மிகக்காயந்து
 வேனிற் சகியா வியன்கோங்கென்
 பாழு மகள்போன் மயிலமலைப்
 பவளக் குகன்மால் படைத்ததுவே.

கலித்தாழிசை

58. படையாலொரு முதுசூருடல் பப்பாதி தாகப்
 பண்ணுங்குகன் மயிலாசல நண்ணுங்களி யுடையே
 முடைநாறிய லுனுண்பவர் முன்னேகியு நில்லே
 முதிர்செந்தமிழ் பொழியுஞ்சில முனிவர்க்குற வாவேம்
 விடையேறிய பரமன்றலை மீதேமுய லகனும்
 விறன்மாயவ னதுசெங்கையின் மிளிர்கின்றவை வேலு
 மடையாள மெனக்கூறிடு மவருக்கிழி வுரையே
 மயன்மாதை வெறுகாதவ ரறையும்புகழ் நமதே.

எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய வண்ண விருத்தம்

59. நமனஞ்சிய பெரியோரவர் தவமிஞ்சிய பயனாமென
 நவிலும்பனு வலைநாடொறு மிகழ்தீயோ
 தமரென்றுழல் வதுபோயநு தினநின்பணி புரிவேனொரு
 தரமிங்கத மயின்மேலெதிர் வருவாயே
 குமரன்குரு பரன்வேள்குகன் முருகன்சர வணநீர்த்தரு
 குழகன்றுணை யெனவோதுநர் செவியூடே
 யமலன்பெற மொழிதாரக விபரஞ்சொலி மயிலாசல
 மதினின்றருள் பொழிசீர்திகழ் கிழவோனே.

மருட்பா

60. கிழமுனிவன் வேடமிட்டுக் கேகயத்தை விட்டுப்
 பழகிவசஞ் செய்துகுறப் பாவை - குழல்சரியச்
 சேர்ந்தளி கூர்வான் றிகழ்தரு மயிலத்
 தார்ந்தமெய் யடியவர்க் கஞ்சிக்
 கூர்ந்தபூங் கணையான் கும்பிடல் வியனே.

கழிக்கரைப் புலம்பற் றாழிசை மடக்கு

61. வியனார் கமல மலரினமே
 விளம்பு மூலக மலரினமே
 வெள்ளை நிறத்துக் குருகீரே
 வேண்மு னிறத்துக் குருகீரே
 கயலின் குலமே கேதகையே
 கருத்தைச் சுடுமே கேதகையே
 கருங்குவ ளையே கடனுரையே
 கானேன் வளையே கடனுரையே
 புயல்வந் தருந்துங் கசப்புனலே
 பொருந்து முறவுங் கசப்புனலே
 புளிநத் திடரே யளப்புனையே
 பொல்லா திடரே யளப்புனையே
 வயமிக் குளவன் பேரொலியே
 மயிலத் தொருவன் பேரொலியே
 மயலி னிலயஞ் சகியேனே
 வந்தா ளிலையஞ் சகியேனே.

நேரிசை வெண்பா

62. ஏனமற மங்கைவைவேற் கிட்டானை யீடிப்பசுங்
 கானமற மங்கைவைவேற் கைக்குகனை - ஞானமற
 மங்கையத்த ரேயா மயிலத்திற் கண்டுசென்னிக்
 கங்கையத்த ரேயா கலாம்.

கட்டளைக் கலித்துறை

63. கலையான வத்திர வாணி புகழுங் கவின்மயில
 மலையான வத்திர வாணிந்தை யேனையும் வாழ்விக்கும்வே
 ணலையான வத்திர வாணிபங் குன்றொடு நந்தவென்றோ
 னிலையான வத்திர வாணித்தர் போலு மியல்பினர்க்கே.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

64. இயல்வளமு மலைவளமும் பொழில்வளமும்
 புனல்வளமு மிமையோர் போற்று

புயல்வளமு மற்றுமுள்ள பலவளமுந்
 திகழ்மயிலம் புரந்த செவ்வேள்
 கயல்வளங் காட்டியநெடுங்கட் குஞ்சரிக்குங்
 குறமகட்குங் கணவன் செந்நெல்
 வயல்வளத்தண் மருதமுத னானிலத்துஞ்
 சென்றாடி வருத லுண்டே.

எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம் - ஊர்

65. வரும மின்றிய தொண்டருக் கருட்செயு
 மயில மாமலைச் சேய்க்குத்
 திருநி லாவிய பரங்கிரி யோகஞ்
 செந்தி லம்பதி சோலை
 மருவு மாமலை யாவினன் குடிமுதல்
 வண்ட மிழ்ப்புல வோர்சொல்
 பொருவி லாயிரங் கோடிக ளாகிய
 பொருப்பெ லாந்தன தூரே.

அடிமடக்கு கொச்சகக் கலிப்பா

66. தனம்பகமா னவர்மீதே தனம்பகமா னவர்மீதே
 வினம்பரவு பதியென்னா வினம்பரவு பதியென்னா
 வுனம்புயத்தாட் டுதியாதோ வுனம்புயத்தாட்
 டுதியாதோ
 கனம்படரு மயிலமனே கனம்படரு மயிலமனே.

தாழிசை - சித்து

67. அமலன்புகழ் மயிலாசல மதில்வாழ்சிவ ஞானிக்
 கருள்செய்தயி லணிதோளுட னருகிற்கிழ் சித்தன்
 றமரென்றுள பலசித்தர்க டந்தாண்மலர் மகரந்
 தலையிற்புனைத் தருசித்தர்த மைப்பேணி லுள்ளே
 மெமதன்பைவி டோதேபல மீயங்கொடு வந்தா
 லெண்ணூறுவ ருடமாயுளி லிலங்கச்செய வல்லே
 முமலத்தடை யறியேமிரு நரகந்தரு வாயேன்
 முன்கட்டிவெ ளுக்கச்செயு முறையுந் தெரிவேமே.

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

68. வேமப்பான் முழுக்காட்டி யாடை சாத்தி
 வெண்ணீறு மிகப்பூசி வேண மட்டு
 மேமப்பாத் திரத்திலன்னம் பருப்பு நெய்பா
 லிருமுன்று சுவையுடனீ யீந்தா யானா
 லியாமப்பா லியைந்தரச வாதஞ் செய்வோ
 மிராப்பகன்மா றிடப்புரிவோ மிவையல் லாமற்
 சேமப்பாங் குறுமயில மலைப்பொற் கோயிற்
 றிருக்கைவேற் சித்தர்தம்பேர் செப்பு வோமே.

நேரிசை வெண்பா

69. செப்பரிய பல்சீர்த் திருமயில மாமலையிற்
 றுப்பனைய மேனிச் சுராதிபனை - யெப்படியுங்
 காணாம லென்றன் கலிதீர மாட்டாது
 நாணா மலுந்திரியே னான்.

கட்டளைக் கலித்துறை

70. நானங் கமழு மயிலா சலத்தி னடிக்குமருட்
 கோனங் கமழு மயிலா சலத்தினர் கும்பிடுந்தா
 ளானங் கமழு மயிலா சலத்தின னன்றடற்கூர்
 வேனங் கமழு மயிலா சலத்தினல் வீட்டிடுமே.

கலிவிருத்தம்

71. வீட்டு நேயமி குந்துனை நாடிடுமென்
 பாட்டு மாலைப ரிந்தருள் செய்குவையோ
 காட்டு வள்ளியைக் காவுடை யான்மகளிற்
 கூட்டு வாய்மயி லாசலக் கொற்றவனே.

தாழிசை - சம்பிரதம்

72. கொற்ற வர்க்குமுயர் மாத வர்க்குமொரு
 கோனெ னக்குலவு குமரவேள்
 கோழியங் கொடிகொண் மயில வெற்பிலிரு
 கோதை யர்க்குநடு மேவுவா

னற்ற மீதெனவ றிந்த ளிக்குமுரு
 கைய னெய்யொழுது மயிலினா
 னம்பு யக்கழனி னைந்து தெண்டனிடு
 மன்பு கொண்டுதமிழ் பாடினான்
 மற்ற வர்க்குநிகர் வாழ்வெய்தா துடலு
 மனமும் வெள்ளைநிற மாகிடும்
 மாநி லத்திழியெ றும்பு மோர்பெரிய
 மலையெ னத்திகழும் விழியினீர்
 வற்ற லின்றிவரு நல்வி னைப்பயனும்
 வம்ப தாமணியும் வெண்கலை
 மண்ண டைந்துநிற மாறு மெண்ணில்பல
 வாயி லிற்புகலு மாகுமே.

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

73. ஆகுமதை யழிப்பதற்கு மழிவதனை யாக்குதற்கு
 மயில்வேற்கைக் குருபரனை யன்றியிலை
 யெனத்தேறிப்
 பாகுநிகர் தமிழ்ப்பாடல் பலபாடிக் களிகூரும்
 பழையோர்கள் பெற்றபயன் படிநேனும் பெறவேண்டி
 யோகுடையார் மலிபொதியை யுயர்திருச்செந் தூரருணை
 யொளிர்திருமா மலைபொருணை யுருமலையா
 தியதலந்தோ
 நேகுமதிற் சலிப்பெய்தி யெழின்மயிலா சலக்குவட்டி
 லின்றுவந்து பரவுகின்றே னினிநடப்ப தறியேனே.

வஞ்சித்துறை

74. அறிஞர்கூழ மயிலத்
 தெறிகதி ரெழிற்சேய்
 வெறிகமழ் மென்றாட்
 குறிகொளல் குணமே.

நேரிசை வெண்பா - மற்றம்

75. குணப்பிசகுந் தோள்வலியுங் கொண்மறவர் பெண்ணை
 மணப்பதற்கு மன்னனிச்சை வைத்தாற் - கணப்பொழுதி

லந்தப்பு ரத்திருக்கு மாயிழைமா ரெல்லோரு
மிந்தமயி லத்துறுவா ரே.

இதுவுமது கட்டளைக் கலித்துறை

76. வார்வேல் புரக்கு மயிலா சலத்து மறவர்கொம்பைச்
சேர்வேனென் றெண்ணு மரசேவுந் தூதநுந் தேயவழக்
கோர்வேம்பைக் கட்டுத லன்றோமுன் கற்பகத் தூறொழித்த
சீர்வேங்கைக் கொவ்வுங்கொன் மாப்பட்ட பாட்டைத்
தெளிந்து சொல்லே.

கலிவிருத்தம்

77. சொல்லு மாய்ப்பொரு ளான சோதியை
யல்லு மாயப்பக லாகி யல்லதைப்
புல்லு மாறெழின் மயிலப் புங்கவ
னொல்லு மாறுமா முகங்க ளோதுமே.

எண்சீர்க்கழி நெடிசாசிரிய விருத்தம்

78. ஓதும் பனுவுற் றொகையா வையுநின்
னுபயக் கழல்கு டிடுமுண் மையுணர்ந்
தேதுந் தனதென் றுரையா வழியா
லெனையுந் தருவே னிடையத் தகுமோ
காதுஞ் சிலைவே டர்புனத் தினளுங்
ககனத் தினர்கன் னிகையும் புரியும்
வாதுங் களியா கிநடிப் பவனே
மயிலத் தொருநல் வரமின் றருளே.

தாழிசை - குறம்

79. மின்றயங்கும் வடிவேலணி தோளுடை விகிர்தன்
விரைமலிந்த பனிநீபமு ளான்வியன் மயிலக்
குன்றடுத்து மயின்மேல்வரல் கண்டதி னாலே
கொண்டமைய லெனநின்குறி கூறுது கோதாய்
நன்றவன் றருசுகம்பெறு வாய்மலை யாதே
நானுரைத்தது பொய்யல்லநி னாணைமெய் நம்பா

யென்றனக்கு நிறைநாழியி னெல்லொடு சோறு
மெண்ணையுங் கலையுமிந்து விடிப்பொழு தம்மே.

இதுவுமது அறுசீர் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

80. அம்மா வென்குறி கேளுன் னாக்கஞ் சுந்தர மீகை
சும்மா போமென்றி ராதே தூய மயில மலைவா
ழெம்மான் றன்புயஞ் சேரு மின்பக் கடலை நல்கு
மைம்மான் கட்டின னீங்கி வருத்தந் தீருள மகிழ்ந்தே.

கட்டளைக் கலிப்பா

81. மகிழ மாமலர் மாலிகை மாரவேண்
மலயக்கா லில்வரக்குயில் வாய்விடச்
சகிக ணிந்தையு மம்புலி யஞ்சுடத்
தையல் வாடித்த யங்கிட லாகுமோ
வெகின மூர்த்தியைக் குட்டிய கையனே
யீசன் மால்பணிந் தேத்திய மெய்யனே
முகில றாமயி லாசலத் தையனே
முத்த மிழ்ச்சவை முற்றுணர் தெய்வமே.

இரட்டையாசிரிய விருத்தம்

82. தெய்வங்க ளத்தனையு மொன்றென வுணர்த்திடத்
திருவுரு வெடுத்ததெய்வஞ்
சிவசமைய முதலாகு மறுவகைச் சமயமுந்
தெண்டனிட நின்றதெய்வம்
பொய்வலித் தானவர்கள் வலியொழித் தமரர்வளர்
பொன்னுல களித்ததெய்வம்
பொறியனைய குஞ்சரிமு லைத்துணைக் களபம்
பொலிந்தமார் புடையதெய்வ
மைவனக் குயிலனைய வள்ளிமின் றந்ததினை
மாவினின் மகிழ்ந்ததெய்வம்
வண்டமிழ்ப் புலமைதிகழ் கவுமார ருக்கினிய
வரமெலா முதவுதெய்வ
வைவதற் கஞ்சாத கொடியேனை யன்றுதிரு

மலைமீது காத்ததெய்வம்
மயில்வாக னத்தெய்வ மயிலார் புயத்தெய்வ
மயிலாச லத்தெய்வமே.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

83. தெய்வப் புலமையுந் திருப்புகழ்ச் சிறப்பு
மைவகைப் பொறிகட் கடங்கா வறிவுந்
தொண்டர்தம் பணியுந் தூய நெறியு
மண்டலத் தரையரும் வணங்கு மாண்பு
மன்னபல் சீரு மடைவது குறித்து
நின்னருட் பேறே நினைத்துநெட் டுயிர்த்துத்
தோகைமா மயிலைச் சுடர்செஞ் சூட்டு
வாகைவெண் சேவலை வடிவேற் படையை
மூவிலைச் சூல முதிரொளி வயிர
மாவிலம் படலவாள் வயங்கெழிற் கேட்கஞ்
சக்கரஞ் சங்கந் தனிக்கயி றங்குச
மிக்கசீர் பணிகண் மிகவணிந் துள்ள
பவளமால் வரைநேர் பதினா றுருவிற்
றவளவெண் ணீற்றுச் சங்கரன் பரவுஞ்
சிற்சில வற்றொடுந் தினந்தினங் கருது
நற்செயல் பொலிந்த நாயினேன் மனத்தைத்
தளர்வொடு சலியாத் தகையுறப் புரிவா
னளவில்பே ராட லலைபுனற் பொருநதைத்
திருவுரு மாமலை யாதியிற் செய்து
பருவம்வந் தடுத்தது புதறே லென்ன
விருதரங் கூறி யிறுமாப் புயத்தும்
பருவான் மிடியிற் பட்டார் போலப்
புல்லர்தம் மனைகளிற் போய்வர விடுத்து
நல்லறல் கடுக்கு நறைகுழன் மகளிர்
கணைபிணை யிணைவிழிக் காமர் கனிவாய்
துணைமுலை யிளநலந் தொய்யின் மென்றோ
ளிருனிகர் வேளர் சிருக்கையா தியினு
முறாவரச் செய்தனை யொருகணத் தொருதர
மாதலின் மருண்டன னருண கிரியென்
றோதலும் பிறவு மொளியா வண்ணங்

குழீஇய முனிவர் குழாத்தொடு மாசு
 கழீஇய மதிநிகர் களிற்றிற் றோன்றித்
 தகர்கொணர் வீர வாகுத் தலைவ
 னிகரென விளங்கவெண் ணீறளித் தருள்வாய்
 பைம்புயற் புனலைப் பவள மேய்க்குஞ்
 செம்புகர் வேழத் திரணெடுந் தடக்கைப்
 புழைவழி யுரிஞ்சும் புதுமலர்ப் பொதும்பர்
 தழைவள மயிலா சலப்பெருங் குவட்டிற்
 குலவு பொன்ம திற்றிருக் கோயி
 னிலவுசீர் பொறுத்த நிமலசற் குருவே.

மதங்கம் நேரிசை வெண்பா

84. சற்குருவாந் தன்மைத் தவத்தோர் தமைமறந்து
 நிற்குமிசை மதங்கி நீலவிழி - பொற்குவட்டை
 யன்னமயி லாசலத்தா னாறிருதோ ணாடியதா
 லின்னமசை யாதிருந்த தே.

இதுவுமது கட்டளைக் கலித்துறை

85. இருஞ்சூலங் கொண்ட வயிரவர் போற்று மிகன்மதங்கி
 வருஞ்சூறைக் காற்றெனச் சீறிச்சி னந்தழல் வாய்திறந்து
 பெருஞ்சூத ரான புறமதத் தோர்களைப் பிய்த்தருந்திக்
 கருஞ்சூதங் கொன்ற பிரான்மயி லாசலங் காண்பவளே.

இதுவுமது அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

86. பவச்சாதி யாமதங்கி தருநரம்பு
 பஞ்சினுக்கும் பருவ நல்கு
 மவச்சாவா வெய்யின்முள்ளிற் றவிப்பாரைக்
 கழல்புரக்கு மன்றிப் பின்னுந்
 தவச்சார்பி லுயர்வசிட்டன் கைக்கொண்டான்
 மதனடியார் தவிர்ப்பார் கொல்லோ
 நவச்சாமைப் பயிரெள்ளா மயிலுத்தா
 னன்பர்சொல்லு நவைச்சொற் கேட்டே.

கலினிருத்தம்

87. கேட்டினுக்கு ளஞ்சிநின் கிளித்தமிழ்க்கி ளத்துவேன்
மாட்டிரங்கி டாதிருக்கும் வன்மையென்ன நன்மையோ
கோட்டினத்து யர்ந்தவண்மை கொண்டதான மயிலம்வாழ்
தாட்டிகச்ச டானனச்ச ரோசமுற்ற தலைவனே.

எழுசீர்க் கழிநெடி லாசிரியனிருத்தம்

88. தலைப்பாலன் புடனேயுனைச் சந்ததமும் பணிவேன்
முலையானைக் கிடைபோமன மூடமொழித் தருள்வா
யிலைவேல்கொண் டவனேதக ரேறியசே வகனே
யலைசூழ்பார் புகழ்சீர்மயி லாசலவித் தகனே.

எண்சீர்க்கழி நெடி லாசிரிய னிருத்தம்

89. வித்தை யாலும் வருத்தி டாதுன்
விரைப்ப தாம்புயம் வேண்டுவேன்
முத்தை வென்ற வெணீர ணிந்தொரு
முத்த முந்தர வல்லையோ
தத்தை யொன்று குலாவு திண்புய
சண்மு காமயி லாசலத்
தத்தை தங்கையோ டாடல் கண்டுவப்
பான சீர்புனை யன்னலே.

பதினொருசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய வண்ண னிருத்தம்

90. அண்ணற் கொருபொருள் பேசுநின்
வண்மைப் புகழ்மிக வோதியு
மன்னச் சிறுநடை யார்மயன் - மிஞ்சு தீயேன்
விண்ணப் பமுமுன தாறிரு
நன்மைச் செவியினு ளேகிபென்
வெம்மைக் கலிகெடு மாறுபு - ரிந்தி டாதோ
கிண்ணத் துணைமுலை வேடுவ
மின்னுக் கெதிர்பசி மீறிய
கின்னக் கிழமுனி யாயுமி - ரந்து ளானே
வண்ணத் தமிழ்ம யிலாசல

நண்ணித் தொழுமடி யார்களை
வன்மைச் சமனனு காதருள் - கந்த வேளே.

பதினாறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய வண்ண விருத்தம்

91. வேளணி மலர்ச்சமரு மீனமலி வுற்றபுலை
மேவியநெ றிக்கயவர் - பகையும் வீணே
வீடுதொ றலைக்குமிடி நோயுமிக லிற்றமியன்
வேதனைபொ றுத்துழல்வ - தறிகி லாயோ
காளவிட மிக்கொழுகும் வாயரவி னைப்பருகு
கானமயி லிற்கலப - நிழலி னூடே
காதலிரு வர்க்குநடு வேலுடனு தித்தளவில்
காலபய மற்றநிலை - யுதவு வாயே
வாளவுண ருக்கரச தாமெனமு ளைத்தநெடு
மாமரம றக்கறுவு - புயலி சாகா
வாரண முகத்தமைய னாரொடுப கைத்துலக
மாதிரமு முக்கவலம் - வருகு மாரர்
தாளநிகர் பொற்புமுலை மாதரனை வர்க்குமொரு
சாமியென மெச்சிடினு - மகிழ்கு கேசா
தாரணி துதிக்குமயி லாசலமு கட்டில்வரு
தாபதர்த மக்கருள்செய் - தகையு ளானே.

காலம் - நேரிசை வெண்பா

92. ஆனதா கின்றதினி யாவதெனுங் காலமற்ற
ஞானபரா னந்த நமக்கருள்வான் - வானளவுஞ்
சீரார் மயிலமலைச் செவ்வே ளெனவிளங்கும்
பேரார் குருபரப்பி ரான்.

இதுவுமது - கட்டளைக்கலித்துறை

93. பரம்பிய தென்றற் கனல்காட்டி மாங்குயிற் பாட்டொலித்து
வரம்பெறு மாநதி நீருண்ட வேனின் மயிலமலைச்
சிரம்புனை தாளுடைச் செவ்வேண் மயலிற் செலுத்து
மென்றாற்
றரம்படு கார்பனி யென்செய்யு மோவிளந் தையலையே.

இதுவுமது - எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

94. தையலுக்கு முலையரும்பு முதிராக் காலஞ்
சரசநய மொழிப்பயனுஞ் சாராக் காலம்
வெய்யமதன் கணையெடுத்து வெகுளாக் காலம்
வியன்கழங்கம் மானைமுச்சில் வெறுக்காக் காலம்
பையனைய கடிதடப்பூ மலராக் காலம்
பழையமத நூல்சிறிதும் படியாக் காலம்
வையமுதன் மூன்றுலகுந் துதிக்குந் தொல்சீர்
மயிலமலைக் குகன்மோக மலிந்த தன்றே.

தாழிசை

95. மலியுங் கருணை விழியான் வானோர்
பரவு பெருமான் வடிவேன் முருகக்
கடவுண் மயில மலைச்சண் முகவே
ளொலிதங் கியதிண் கழல்சே ருபய
சரணங் கருதி யுருகித் தொழுமெய்
யடியார்க் குரிய பணிகள் புரிவார்
கலியை மதனை விதியைக் காலன்
றனையுண் மதியார் கவலைக் கடலிற்
சுழலார் கமழ்செந் தமிழ்முற் றுணர்வார்
புலியைக் கரியை யுரித்தார் போலுஞ்
சிலரைப் பணியும் புனிதச் சமைய
மாறும் புகழ்த் திகழ்கின் றவரே.

வேறு தாழிசை

96. திகழுஞ் சண்முகப் பண்ணவன் வீரஞ்
செறிந்த பன்னிரு திண்புயன் றேவர்
புகழும் வேலுடைச் சேவக னாண்மை
பொலிந்த சேவலம் பொற்கொடிக் கார
னகழுஞ் சாகரஞ் சூழ்புவி மெச்ச
வவிர்ந்த சீர்மயி லாசலத் தண்ண
லிகழுஞ் சிந்தையு ளேனையு மாட்கொண்
டிடத்து ணிந்ததை யாரறி வாரே.

பன்னா - பெருந் தாழிசை

97. ஆரார் செஞ்சடைப் பரம னார்விழி
 யழலி லுத்த முருகவே
 ளகத்தி யன்முத லான தொண்டருக்
 கருள்வி ளக்கமுன் னளித்தவன்
 வாரார் பூண்முலைக் குறத்தி குஞ்சரி
 மருவுந் திண்புய வானவன்
 மயில மால்வரை யருவி நீர்மிக
 வந்து பாயுநல் வயலிலே
 யோரா ருழவர் களித்து மையல்கொண்
 டேப்ப மிட்டுவந் தடுப்பதா
 லினித்த மொழிகள் பேசிச் சரசுத்
 திணங்கி நாழிகை போக்குறீர்
 காரார் மென்குழல் சரியப் பெரிய
 களப முலைகள் குலுங்கிடக்
 கவிழ்ந்து நிமிர்ந்து நாற்றை யெடுத்துக்
 கையான டுமின் பள்ளீரே.

சுவலை வெண்பா

98. ஈரம் பொருந்தா விதயத் தெளியேனை
 வாரம் பெருத்து வலிதாண்டா
 னாரம் பொலிமயிலத் தன்பர்ப்பகை மாற்றுதற்காம்
 வீரம் பெறுங்கதிர்வேல் வேள்.

கட்டளைக் கலித்துறை - ஏகபாதம்

99. வேளைக் கருளு மயிலத்தன் றன்னை விரும்பனன்றே
 வேளைக் கருளு மயிலத்தன் றன்னை விரும்பனன்றே
 வேளைக் கருளு மயிலத்தன் றன்னை விரும்பனன்றே
 வேளைக் கருளு மயிலத்தன் றன்னை விரும்பனன்றே.

தாழிசை - வருகை

100. நன்றே வருகச் சிவபெருமான்
 ஞானா கரமே வருகமறை

நாலு முணராப் பொருள்வருக
 நறைப்பூங் கடம்பு மலர்ப்பவளக்
 குன்றே வருக மயிலூருங்
 குருந்தே வருக கனகநகர்க்
 கோமான் மகள்சேர் குகன்வருகக்
 குறத்தி கணவா வருகவிரைந்
 தின்றே வருகக் களிற்றேறி
 யின்னே வருகக் கழறியவா
 றியற்றி யாள வருகவுன
 தின்பங் கொடுக்க வருகவருண்
 மன்றே வருகப் பலகோடி
 மலையாய் வருக வருகவே
 மயிலா சலத்தில் விளையாடும்
 வாழ்வே வருக வருகவே.

எண்சீர்க்கழி நெடினாசிரிய வண்ண விருத்தம்

101. வருபல கனவினி லொருவா சுகமே
 மகிழ்வுட னுரைசெயு முருகோ னிமையார்
 தருமக ளழகிய குறமா துடனே
 தறுகிய மலைகளி னுயர்வா னதுகே
 டிருவருள் வளமுறு சிவஞா னியைநேர்
 சிலர்பிர ணவமத னுரைதே றியதா
 லிருமையு மெளியவர் பெறுமேன் மையினா
 லிசையொடு வளமிகு மயிலா சலமே.

முடுகுத் தாழிசை

102. சலன மற்ற திருமயில் வெற்பிலரு
 டழைவு றக்குரவை - யிடுமினோ
 சண்மு கக்கடவுள் வள்ளி குஞ்சரித
 மக்கெ னக்குரவை - யிடுமினோ
 வலமி குத்ததொரு சேவல் வேல்கலப
 மயிலெ னக்குரவை - யிடுமினோ
 வண்ட மிழ்ச்சவைம லிந்தி டப்புலவர்
 வாழ்வு றக்குரவை - யிடுமினோ
 நலம னைத்துமுத வத்த குந்தசிவ

ஞானி முன்குரவை - யிடுமினோ
 நானி லத்துயிர்கண் மிடியி லாவுவகை
 நடுவு றக்குரவை - யிடுமினோ
 குலம றைப்பகுதி யாக மத்தினோடு
 கூடி டக்குரவை - யிடுமினோ
 கோதை யீர்சிறிய கொங்கை யீரளவில்
 குமரி யீர்குரவை - யிடுமினோ.

நேரிசையாசிரியப்பா

103. மின்னவிர்ந் தாங்கு மிளிர்கதிர் வேலும்
 பொன்னவிர் மஞ்ஞையும் பொருதகர்ப் பரியுங்
 களிஞ்ஞ் சேவலுங் கழறுவ பிறவும்
 வெளிற்றுநீ றணிந்த மேனியும் விளங்கப்
 பரசிவன் றிருமால் பதுமப் புத்தே
 ளரசிலை போன்றே யவிர்தரு மல்குந்
 சசிமினாள் கணவ னாதியர் சார்தரப்
 பசிமுத லொழிந்த பல்லோர் சூழக்
 கந்தநா யகனை கவின்றிகழ் பொதியை
 மந்த மாருதம் வரப்பெறு மயிலத்
 தந்தணர் போற்ற வமர்பெருந் தகையைச்
 செந்தகைப் பைந்தகைத் தேவிய ரிருவர்
 நடுவினி தமரு ஞானபண் டிதனை
 மடுவினு மொருக்கால் வந்த சண்முகனை
 யேத்துவா ரேத்து மியல்பினுக் கிசைந்த
 நாத்துணை வாணி நவைதவிர் முதுநூல்
 கற்றுழி வணங்குங் கான்மலர் படைத்த
 முற்றுணர் புலவனை முருகக் கடவுளை
 கனவினு நனவினுங் கண்டுவப் பெய்திச்
 சினமறக் களைந்து திரும்பா முத்தி
 வீட்டுறக் கருதி வியன்றமிழ் மொழியாற்
 பாட்டுரைத் தணியும் பழங்கவு மாரர்க்
 கணிமலர்ப் பொதும்ப ரடர்ந்தபல் குறிஞ்சியும்
 பிணியறுத் தழியாப் பெருமை நல்கும்
 புனிதப் பூசையும் புரைதவிர் நாட்டமுங்
 கனியுமெய் யுணர்வுங் கழிக்கருத் திருவே.

முற்றிற்று

நேரிசை வெண்பா

104. மயிலமலைக் கோயிலுக்குள் வாழ்முருக வேளாக்
கயிலதனைப் போற்றுமவ னன்பாற் - பயிலுங்
கலம்பகத்தைக் கற்குமவர் கல்வியறி வென்னு
நலம்பகம்பெற் றுய்யு நரர்.

வாழி - எண்சீர் விருத்தம்

105. அழகியசண் முகத்தொருமெய்க் கடவுள் வாழி
யமரர்குலா திபன்வளர்த்த வணங்கு வாழி
குழலுடைப்பூங் குயிலனைய குறத்தி வாழி
கொற்றவைவேன் மயில்சேவற் கொடிச்சீர் வாழி
பழமறையோ லிடுமயிலப் பொருப்பு வாழி
பத்திநெறிக் கவுமாரர் பண்பு வாழி
மழைவிடக்கோ னனையசிவ ஞானி வாழி
வையகமும் வானகமும் வாழி மாதோ.

6

வீரைக் கலம்பகம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

1. சீரைத் திருவைச் செழிப்பைப் பொழிற்பெருக்கைக்
காரைப் பொருந்திக் களிகாட்டும் - வீரைக்
கலம்பகம்பு கன்றுகண்ணன் கான்மலரிற் சூட்ட
வலம்பகம்பு காணைதுணை யாம்.

கட்டளைக் கலித்துறை

2. நிலம்பகச் சம்மதி யாதார் நெருங்கு நெடுங்களத்தி
லிலம்பக ரீரொன்ப தாற்றின்னில் வேறில்லை
யென்றுணர்த்தி
வலம்பகப் பார்த்தனை யாண்டானை வீரையில்
வாழ்த்துதமிழ்க்
கலம்பக நூற்குநம் மாழ்வார்முன் னாம்பலர்
காவலுண்டே.

அறுசீர் விருத்தம்

3. எம்பெருமா னருளாலோ திருவுந்தித்
தாமரைமீ திருப்பான் சேர்வெண்
கொம்பெழுற்கட் கடையாலோ வெனதுமனக்
களிப்பாலோ கொடியார் கூட்டத்
தம்பெய்யுங்கைச் சிலையிருத யாலயப்பேர்
மகிபாலன் திட்டத் தாலோ
கம்பெகினத் தொடுமயங்கும் வயல்வீரைக்
கலம்பகநூற் கலிக்கு மாறே.

நூல்

மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

4. திருமகள்பூ மகளொடுதன் சேவடிப்பூக் களைத்தமது
 மருமலர்க்கை யால்வருட மாசுணப்பா யலின்மீது
 பாற்கடலிற் பொய்த்துயில்கூர் பான்மையைப்பல்
 வானவருந்
 தோற்கவாடர் வார்க்கறுவுந் தொழில்நிமித்தம்
 விடுத்தெழுந்து
 தேவகிதன் மகவாகித் தீதில்லருட் தானதகையால்
 பாவமுங்கண் டொல்கமிகப் பழுத்தவிருட் பாநாளி
 லாயர்தம்மூ ரிடையெய்தி யெசோதையென்னு
 மருந்தவத்தோர்
 தாயகம்மிக் குவப்பெய்தத் தவழ்ந்தினிதா டியபருவத்
 திருமருதட் டமைகருதி யெண்ணின்மரு தேற்றவற்றின்
 திருநிழ்வேட் டுற்றவரன் சிந்தைநைத நீர்க்கி னன்றி
 முன்னாள்பச் சொழித்தாண்ட முதுக்குறைகோர்
 குறையென்ன
 வுன்னாநந் தமிழ்நாட்டி னொண்முகமே போன்றோருக்கா
 லுற்றார்க்குந் தீவினைதீர்த் தொழுபுணற் பெருக்கோவாச்
 சிற்றாற்றின் வடபாலிற் றிகழ்வீரை நகர்நாப்ப
 ணருண்மலிக ணதியவா மவையவந்தோய் தருமருதின்
 பெருநிழற்பா னின்றரும் பெருமானே பேசுக்கேள்
 - தரவுகள்
 அருமறை முதலிய பலகலை நுவலென
 வயனைமுன லர்மக ளயர்வுற வருளினை
 தெருண்மலி தருசிவன் முதலிய கடவுளர்
 செயசெய வெனவழி படமிக நிலவினை
 யொருபொரு ளிருபொருள் பலபொரு ளெனவிக
 லுறுபல சமயமு மருள்பொது நிலையினை

கருமுகின் மிசைவரு மகபதி முதலினர்
கடலமு துணைமக ஞ்ருவமு மருவினை

- இவை அராகங்கள்

ஆனையொன்று மூலமென வந்நா ளழைத்திடப்போ
யேனைவிண் ணோர்நாண விடங்கர்நெடு நாவறுத்தாய்

தந்தைசெய்யுந் தீமையிடைத் தட்டழிந்த தானவச்சேய்
சிந்தைகளி கூரவொரு சீயமாச் சென்றளித்தாய்

பொல்லார்தம் புன்சபையிற் புண்படுமோர் பூவையுய்ய
வெல்லாருங் கண்டுமெச்ச மெண்ணிற்கலைப் பேறிந்தாய்

கார்கடனீர் முற்றுமறக் கைச்சிலையொன் றாற்கணக்கில்
வார்கணைமா மாரிபெய்தும் வல்லரக்கர் வாழ்வழித்தாய்

ஆனந்த மின்பமுற வந்தரத்தார்த் துப்பொழிந்த
வான்முற்று நாணமெய்த மாமலையொன் றேந்திநின்றாய்

மீனாமை யேனமுதல் வெவ்வே றுருச்சமைந்துந்
றானாத கீர்த்தி யளவிறந்த கோடிக்கொண்டாய்

- பெயர்த்தும் தரவுகள்

பொதுவமி னார்தரு போக மார்ந்தனை
கதுமென மாதொடு காடு சேர்ந்தனை
அதுவிதெ னாதவ ராவி யார்ந்தனை
மதுமுத லோர்நெடு மார்பு வார்ந்தனை

- நாற்சீ ரம்போதரங்கம்

ஆர ணத்தொகை நாட்டினை
கார ணத்தனி வீட்டினை
யன்பர் தம்புடை மேயினை
யின்ப துன்பமு மாயினை

- முச்சீ ரம்போதரங்கம்

உளவ றிந்தனை
துளவ ணிந்தனை
யுண்மை யுற்றனை
திண்மை பெற்றனை

- இரு சீ ரம்போதரங்கம்

எனலால்

- தனிச்சொல்

நின்மாட் டொன்று நெடிதிரக் கின்றேன்
 னென்மாட் டுனரு ளின்றுகொ லுண்டுகொ
 லுனுருக் கொண்டெ னுள்ளகத் தொருபொருள்
 பன்னு மாற்றம் பலவுள வாயினு
 மொன்றுமில் வுலகத் தொளிரக் காண்கில
 னென்றுமன் னவைபொய்த் தேகினு மேகுக
 மாதவப் பயிர்பொதி வன்களை யென்ன
 வேதமிகக் காற்று மிருங்கலிக் கஞ்சிப்
 பரந்தநீர்ப் புணரிப் பார்மிசை பலவா
 றிரந்தலைந் தேங்கி யிடையா வண்ணம்
 பல்முனை வயிரப் படையான் பயந்த
 வின்மக னாளென வெள்கா தோதி
 நின்ற லூரின் னீயும் நானு
 நன்றறிந் துய்ந்த நடுவர்பற் பலரு
 மறிதர நிகழ்ந்தபே ராட
 னெறிவழி பிழையா நிசப்பட விளக்கே.

- ஆசிரிய சுரிதகம்

நேரிசை வெண்பா

5. விளங்கனிமேற் கன்றெறிந்தாய் விண்ணுமண்ணும் தாளா
 லளந்தறிந்தா யாவையும்தா னானாய் - தளம்செறிபூங்
 கண்ணாதென் வீரைநகர்க் காவலா கத்துமென்சொன்
 னண்ணாதென் கொல்லொ நவில்.

கட்டளைக் கலித்துறை

6. நவிலும்பூம் புளிநிழ லாழ்வானை நாடிமுன் னான்பகர்ந்த
 கவிவாஞ்சை யாலவன் சொன்னசொற் போற்பயன்
 காண்பதென்றோ
 செவிதூங்கும் வேழம் பலவார்க்கும் வீரைத் திருநகரில்
 புவிமான் களிப்பு மலர்மான் சிறப்பும் பொலிதெய்வமே.

கொச்சகக் கலிப்பா

7. தெய்வவென்னு மிடைச்சொல்லின் றிருட்டறியாப்
 புலவோரும்

வையவென்னைத் துயர்செய்தாய் மனமிரங்குங்
கணமியாதோ
பையரவின் மிசையாடிப் பசியமயிலிற் கணிந்து
செய்யநிறத் தமிழ்வீரைத் திருக்கோயி லமர்வானே.

கட்டளைக் கலிப்பா - மடக்கு

8. அமர ருந்தெரி யாதவ ரோதையா
வான்பு ரக்குமெய் யாதவ ரோதையா
சமர சத்தர் மதிக்குமட் டாக்கரா
சலதி தன்னை மதிக்குமட் டாக்கரா
விமல ஞானக் குருகைய னையனே
வெள்ளை மாதுக் குருகைய னையனே
கமல வாவினொள் வீரையின் மாயனே
காத்தி யென்மயல் வீரையின் மாயனே.

அறுசீர் விருத்தம்

9. மாயவுல கிடைநிகழு மனிதர்விலங்
காதியபல் வகைக்கும் வேண்டு
நேயவழி யுணவூட்டு நீயெனையே
னதிற்பெரிது நிர்ப்பந் தித்தாய்
தியவரைச் செகுக்கமுயன் றுள்ளேன்மீது
தேனுனுள்ளத் திருத்தி யின்றோ
வேயணிகைக் கோபாலா வியன்வீரைப்
பதிபுரக்கும் விகிர்த மாலே.

எழுசீர் விருத்தம்

10. மால லாற்பிறி தொருபர மின்றெனும்
வயிண வநெறி சார்ந்த
சீலர் தங்களிற் பிரிந்திகல் கொடிதறத்
தீர்ப்ப தேவிழை கின்றேன்
கால வாதனைக் கடற்கழி கடந்துயக்
கடைக்க ணித்தரு ளாயோ
நீல மால்வரை யெனத்தமிழ் வீரையி
னிலவி யநெடி யோனே.

எண்சீர் விருத்தம்

11. நெடியவனைச் செஞ்சிறைப்புட் பரிமேற் செம்பொன்
நேரிழையோ டுன்னியுன்னி நிகம கோடி
முடிவினுவலெட் டெழுத்து மொழிந்தெட் டான
முறையுணர்ந்து மெஞ்ஞான முழுகு மேலோ
ரடியவர்தம் வேடமொரு சிறிது மில்லா
ரானாலு மவர்பதத்தூ ளணிவேன் கண்டீர்
கடிமதிந்தென் வீரைநகர்ப் புலவீ ருள்ளக்
கருத்தறிவான் வள்ளலென்சொற் கடைப்பாற் றன்றே.

எண்சீர் வண்ண விருத்தம்

12. அன்று வந்தென்மன மாம்பெளி யிடைநீ
யஞ்ச லஞ்சலென வோதிய வருளநீ
ரின்று குன்றியது போல்வதெ னடியே
னிந்த வெந்துயரின் மூழ்குதன் முறையோ
மன்று ளொன்றுபல காவல ரெதிரே
வம்பு விண்டவனும் வாழ்வுறல் படிறோ
கன்று டன்பசுவெ லாமகிழ் வுறுசீர்
கண்ட பைம்பொழில்கொள் வீரையி னரசே.

புயவகுப்பு

13. அரசாளு மிக்கதிரு யுடையாரின் னற்குணர்த
மரணாமெ னப்பெரிது - சுற்றிப் புரந்தவே
யரவேறு கத்திகைய னிகர்பாத கத்தர்குடை
யழிவாகி டத்தகும்வி - தத்தைச் செய்கின்றவே
யனல்போல்வி ழித்துநெடு மலைபோலு றுக்கிவரு
மடல்வேழ மொற்றையின்ம - ருப்பைக் கவர்ந்தவே
யனையோடு தித்தகொடி யவரினேவ லிற்றொடரு
மசுராதி பர்க்கொலைசெய் - மற்பெற் றெழுந்தவே
யிரவேயெ னக்ககன நிறைவாய றற்பொழியு
மெழுமேகம் வெட்குறவோர் - வெற்பைச் சுமந்தவே
யிடிநேர்தொ னித்தவள வளையோடு சக்கரமு
மிசைவாயெ னுட்கனவி - லுற்றுக் கவின்றவே

யெமகால னைச்சடையின் மிசைமோத ருச்சனனி
 ரதமாவி னைக்கடவு - நட்பிற் பொலிந்தவே
 யிடைநோவு றப்பலபல் கிரிபோலெ முச்சியுறு
 மெழின்மாழு லைத்தொகுதி - முட்டக் கிடந்தவே
 பரலோக நட்பருணர் புகழ்மாறன் முற்பதின்மர்
 பகர்பாடல் கட்டுளவ - மொக்கப் புனைந்தவே
 பனிநீர்ம கட்கினிய மகனார்வ மிக்குறவோர்
 படையேவு தற்பொருதி - ருட்டைப் புரிந்தவே
 பலவாழு றித்தயிர்கொள் விளையாட லைச்சொல்பவர்
 பகைபாவ முற்றறவொ - ழிக்கத் துணிந்தவே
 பணிவானு யிர்க்கிறுதி மருவாத ருக்கனுறு
 பகலாடி ருட்டைவரு - விக்கத் தெரிந்தவே
 நரகாதி பத்தியமெய் தொருபாவி முத்திபெற
 நகுபாகி லைச்சிறிய - தட்டிட் டெறிந்தவே
 நலமேமி குத்தபசு வினம்வாழ்வு றத்திகிரி
 நடுவேது னைத்தகுழல் - வைத்துப் பயின்றவே
 நகர்மாசு ணத்திறைவர் பலர்வாயு ரைத்திடினு
 நசையார்பு கழக்குமுடி - வற்றுப் படர்ந்தவே
 நளிர்வீரை யிற்குலவு மிதயால யற்கினிய
 நவனீத கிட்டிணர்தம் - வெற்றிப் புயங்களே.

நேரிசை வெண்பா

14. புயல்நேரு மேனிப் புருடோத் தமனைக்
 கயல்நீர்க் கழனிவளங் காணும் - வியனார்ந்த
 வீரைப் பதியில் விரும்பும்நலம் பெற்றபின்மற்
 றாரைப் பொருட்படுத்த லாம்.

கட்டளைக் கலித்துறை

15. ஆம்பலன் றோலிடச் சென்றளித் தாயென் றறைதலினான்
 னோம்பல வாதனை யுந்தவிர்ப் பாய்யென்ன
 நோக்குகின்றேன்
 வேம்பல வென்சொல் லறிந்தே மிகவும் விரும்புகின்றாய்
 தேம்பலந் தீர்த்தருள் வாய்வீரை மேவிய சீதரனே.

அடிமடக்கு கலிப்பா

16. சீதளநீர்ப் பதத்தானே சீதளநீர்ப் பதத்தானே
நாதருக்கார் தம்மானே நாதருக்கார் தம்மானே
காதலறத் தடுப்பானே காதலறத் தடுப்பானே
வீதனையூர் வீரையனே வீதனையூர் வீரையனே.

அறுசீர் விருத்தம் - தவம்

17. ஐயமுற்றுத் தவதுவோ வென்றேங்கித்
தடுமாறு மறிவி லீர்காள்
செய்யநிற்ப் புட்பரிமேற் றிருவொடுநா
ரணனிருந்த தீர்க்க நாடிக்
கையறவில் லார்வளர்சீர் வீரைமுத
லுர்தொறும்போய்க் கவிகள் பாடித்
துய்யருக்கா ருயிராகித் துட்ட ருக்கோ
ரெமனாகத் துணிதற் றானே.

எழுசீர் விருத்தம்

18. துணிவொரு கோடி பொருந்தினு முதநூல்
சொல்லற முழுதியற் றிடினு
மணிநகைத் துவர்வா யரம்பையர் வலிதுற்
றணைதலா தியநலம் பெறினும்
பணியணைத் திருப்பாற் கடல்விடுத் தெழுந்து
பார்புகழ் வீரையம் பதியின்
மணிமுகி லெனநின் றருள்செய்வான் மலர்த்தாண்
மறந்தவர் பிறந்துழல் வாரே.

எண்சீர் விருத்தம்

19. வாரணமு மிரணியன்றன் மதலையும்பாண் டவரோர்
மனைவியும்போல் தாம்வாழ்வான் வருந்திடினு மருண்
யாரணத்தோ டாகமங்கட் குயிராய பசுமுற்
றலமரா வாரயற்வேற் கருள்புரியா தேனோ
பாரணங்குஞ் சீரணங்கும் பரிசுகுன்றி லாரோ
பரிதிமதி யொளியுமட்கப் பாவமிகல் படிறோ

நாரணப்பேர்க் கருமுகிலே வீரைநகர்க் கோயி
னவந்த கிருட்டிணனா ஞானகுரு பரனே.

எண்சீர் வண்ண விருத்தம்

20. ஞான குருவென நிற்குனின் நிலைதேர்
ஞாய மருவியு மிப்படி யடியே
மான மறதியு றத்தகு சிறியோர்
வாயு ணகமெலி வற்றிடன் முறையோ
கான மலிகுழல் வைத்தகை யமுதே
காம னுடனய னைத்தரு முதல்வா
மீன வருவொட ளக்கரு மளைவாய்
வீரை நகர்மரு தற்கினி யவனே.

இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம் - சித்து

21. இனியுனக் கொருகுறையு மில்லைமுகக் காலுநிச
மென்றுநம் புன்ற னாணை
யிப்பொழுது தான்மலைவி டுத்துவந் தோம்முன்ன
மெண்ணில்க லகத்தி ருந்தோம்
பனிமலர்க் கொம்பைக்கொ ணர்ந்துன துகையிற்
பளிச்செனத் தரவும் வல்லோம்
பன்னிரண் டாயசம யத்துங்க லந்துரிமை
பலபேசி யுறவு செய்வோம்
நனிவருந் தாதுவகை யைந்துமறி வோம்பெருக
நல்லரச முங்கு டிப்போ
நாகங்க ளைத்தரித் தகமொடு புறத்துமிக
நடமா டுவோம் நமக்குக்
கனிகிழங் கன்றியுண வெய்தவிலை யின்றுநாங்
கழறுணவு முழுது மருள்வாய்
கண்ணனைத் தென்னளகை நிகர்வீரை நகருடு
கருதுமொரு சித்தரி யாமே.

தாழிசை

22. சித்த மறிய விளையாடல்
செயும்நீ யுலகத் தினர்காணச்

சிறியே னிமித்தஞ் செயிலமரர்
 சிரிப்பா ரெனநா னுதியோமுன்
 பத்தர் விடுமோர் தூதாகிப்
 பரிதூண் டிடுந்தூனு மான
 பழைய மொழியீ ரேழுலகும்
 பரந்து முழங்கல் படிறாமோ
 சத்த வெளிற்றுக் கவியொன்று
 சொன்னா னுடன்போய் மீண்டுவருந்
 தொன்மைக் குணமின் றிலைகொல்லோ
 துயர்மிக் குழன்றே னருள்சுரந்தாள்
 சத்த மரையோ லிடும்வீரைத்
 தலத்தி லடியார் பலர்போற்றத்
 தமிழுந் தனமுங் கனமுமலர்ச்
 சரணுந் தருமோர் பெருமாளே.

நேரிசை யாசிரியப்பா

23. பெருமலர்ப் பொகுட்டுப் பீட நீத்துக்
 கருமணி வரையெனக் காண்குநர் கருத
 வீரை நகரின் மிளிரும்மெம் பெருமான்
 மாரை நீங்கா வாழ்வுறு மங்காய்
 நின்னருட் டுளியால் னிலவணி சடையா
 னன்ன வாகன னம்பொனூர்க் கிழவ
 னாதிய கடவுள ரகமிக மகிழ்ந்தனர்
 மாதிரம் புகழ்வாண மருத னாதிய
 காவலர் தாமுங் களிமிகப் பெருகினர்
 நாவலந் தீவி னரர்சிலர் செருக்கின
 ரன்னர்வாழ் வடியேர்க் கருளினு மணியே
 னின்னல்கூர்ந் திரவா தேற்பவர் வேட்கை
 யருள்நலம் பொருத்தி னதுமதி யருளா
 திருள்கலிப் பேயா லிடர்படக் கண்டாய்
 கொண்டனாங் கியற்றக் கூறிய பின்னல்
 வண்கவின் றரச்செயன் மாண்பன் றவனிநி
 றகையறி பொருட்டே சாற்றிலன் போலு
 மிகைபடு முரித்தென் மீதவன் கொளற்சான்
 றன்றிசை முனிமுத லானாற் டறியத்

தன்திருக் கரத்தாற் றம்நியச் சிமிழு
காட்டிய பொருளைக் கடையனேன்றலை
சூட்டிய வாறாஞ் சுடரறிந் துளதே.

நேரிசை வெண்பா தூது

24. சுடர்போமுன் வீரைநகர்த் தொல்லோன்முற் போயெ
னிடர்யாவு னன்றா யியம்பிப் - படர்மார்பிற்
பூண்டதுழாய் வாங்கிவரப் போதாய் புதுப்பூந்தேன்
வேண்டளியே நொந்தேன் மிக.

கட்டளைக் கலித்துறை இதுவுந் தூது

25. மிகநொந்த மங்கையர் சொற்றாது போதற்கு மேகமுஞ்சில
ககமுங் கழிவெனத் தேர்ந்தனை யாரையுங் கைத்தெனது
ளகமென்ற பாவியை விட்டே னதுவு மருட்புலவோர்
புகழுந்தென் வீரை நெடுமால்முன் போயது போயதுவே.

கலிநிலை வண்ணத்துறை ஊர்

26. அதுலன்பல் மறையுஞ்சொல் புனிதன்தண் ணருள்விஞ்சு
மகநீர்மையோ
மதுரங்கு லவுசெஞ்சொல் வனைதொண்ட ரொடுசென்று
வரநாணிதான்
விதுரன்றன் மனையுண்டி யினிதென்று நுகர்கொண்டன்
வாழுமூர்
ரெதுவென மருதன்றன் மரபென்றும் வளர்துங்க
மிசைவீரையே.

அறுசீர் விருத்தம்

27. இசைப்பா ரிசைக்கு நலமுழுது
மியங்கும் வீரைப் பதித்திருமா
னசைப்பா லரங்கந் திருவயிந்தை
நாகை வடவேங் கடங்குடந்தை
கசைப்பாங் கவிஞர் கண்ணபுரங்
காஞ்சி யனந்தை முதற்பலவூர்

திசைப்பா லனருந் தொழவுளவாஞ்
சேட னாலுஞ் செப்பரிதே.

இரங்க நாழிசை மடக்கு

28. செப்ப மார்புகழ் மிக்கு ளான்நலஞ்
செப்ப மார்பிடை சிந்தியான்
திய தானவர் வேர்கெல் வான்மதி
திய தானவை தீர்க்கிலான்
கைப்ப ருங்கதை யொன்றி னானனங்
கைப்ப ருங்களி செய்கிலான்
காம ராயனை நல்கி னானென்மெய்க்
காம ராயவி ஐழந்திலான்
துப்ப லங்கிதழ் தந்தி லான்பலர்
துப்ப லங்கமென் றேவினான்
சூத னாப்பரி தூண்டி னான்கொடுஞ்
சூத னாவெனை மால்செய்தான்
மைப்ப கட்டைவ தைத்து ளான்விழி
மைப்ப கட்டைம திக்கிலான்
மாத வன்றமிழ் வீரை மாநகர்
மாத வன்றனி வஞ்சனே.

பதினான்குசீர் வண்ண விருத்தம்

29. வஞ்ச கம்பலதெ ரிந்து கொண்டகரு
மந்தி யென்றகுண மேவியேச்
மன்றி டந்தொறும்நு ஐழந்தி ருந்துபெரு
வம்ப றைந்திகலு - நாவலீர்
வெஞ்ச மன்பகடி வர்ந்தெ திர்ந்துமிக
மிண்டி நின்றுசம - ராடுநாள்
வெண்க ளங்கொள்க்க மொன்றி லஞ்சலென
விண்டு வந்தருள்செய் - தாள்வதார்
மஞ்ச டர்ந்தபொழி லெங்க னுஞ்சிகிம
னங்க னிந்தகவி - யாடும்மா
மங்க ளம்பொலிய விந்தி ரன்சபைவ
ளந்து லங்குமெழில் - வீரைவா

முஞ்ச னன்பவப யங்கரன்பொருவிலை
லைம்பெ ரும்படைகொ - ளாதிமா
லந்த ணன்குடிகொ னுந்தி கொண்டமுகி
லண்டர் நண்பனென வோதுமே.

அம்மாணை

30. ஓதருஞ்சீர் வீரைநக ருற்றநெடு மாலொருவன்
வேதனர னிந்திரற்கு மேலானா னம்மாணை
வேதனர னிந்திரற்கு மேலானா னாமாகிற்
பூதலத்தே னத்திற் புகுவானே னம்மாணை
போதகனா வைத்துப் புரந்தான்கா னம்மாணை.

தாய் சொற்றாழிசை

31. அம்மாணை யைபொற்க முங்கைத்தொ டாண்முச்சி
லதைநாடிடா
யவிர்தாசு குருகாழி லமையப்பெ றாள்பாலொ
டமுதுண்டிடாண்
மெய்ம்மானு டைத்திங்கண் வருமென்று யிர்பாண்மை
விழிமுடிடாள்
வீரைப்பி ரானென்றி ரங்குங்கொ லோவென்றும்
விள்வாளையோ
யிம்மாதி னைப்பெற்றெ டுக்கச்செய் தவமுற்று
மறியாய்கொலோ
வின்னந்து ழாய்நல்கி டாதுற்றி டேல்கொச்சை
யிடைமாதர்தங்
கைம்மாமு லைப்போர்வி னைந்தெண்ணில் வடிவிற்க
ணந்தோறும்வாழ்
கண்ணாம ணிக்குன்ற வண்ணாப முத்துள்ள கள்ளத்தனே.

மருட்பா

32. கள்ளனென வேசினர்க்குங் காதலறத் தீர்த்தருளும்
வள்ள லொருவனன்றி மற்றில்லை - யள்ளந்
கடல்வலை துவரை கரவ ணித்து
மிடலினர் பலர்புகழ் வீரைத்
தடமதி கோயிற் றங்கின னவனே.

இன்னிசை வெண்பா

33. தங்கம்வெள்ளி யாதியவே தஞ்சமென்பார் போற்றமியேன்
பங்கமுற வின்னம் படுத்தா தருள்புரிவாய்
செங்கணெடு மாலே திருவீரைக் கோயிலிடத்
தெங்கள்குரு வானகண்ணே.

கலிநிலைத்துறை

34. கண்ணுங்கருத் துங்கொடுத்தன்னுருக் காணுமாறே
யெண்ணுந்துணி வுங்கொடுத்தாய்பிரிதென் செய்வேனியான்
விண்ணும்புவி யுந்துணைத் தாள்கவர் வென்றியோர்ந்தே
நண்ணும்பெரி யோர்மலி வீரையந கர்ப்பிரானே.

கலிவிருத்தம்

35. நகமன் றேந்தியு மானினம் புரந்தநீ நல்லோ
ரிகழ்பொல் லாரவற் றினைக்கொலப் பார்ப்பதென்
றிழப்பாய்
ககமொன் றூர்ந்துவிண் வழிவரு நாரணா கமல
மகள்கொண் காவள வீரையின் மருவும்வா னவனே.

எண்சீர்த் தாழிசை - மறம்

36. வான கத்துமென் றேவ மில்லயா
மலையி லுற்றவன் மறவர் காண்மகத்
தூன ருந்தியும் பெண்க ணல்கிடே
முயிரின் மானம்மிகக் குயர வைத்துளே
மான தன்மைநின் னரச நிற்திடா
ததும ணஞ்செயற் காத னிம்பமே
கான வேயிசைக் கண்ணன் வீரையூர்க்
கருதும் வீரவேன் மருத னாணையே.

எண்சீர் விருத்தம் இதுவுமது

37. ஆண்மகனே யுனைத்தாதிங் கனுப்பு மன்னன்
னானால்வந் தமர்புரிந்தே மயிலான் மாய்ந்து
சேண்மடவார் முலைபுணர்வா னெங்கள் பெண்கள்

சிவனிடத்துங் குகன்வலத்துந் திகழ்கின் றார்பார்
மாண்மலிகங் கையும்மகவான் மகளு மஞ்சி
வாழ்க்கைகுன்றிப் படும்பாடு மதித்தோர் முன்னைக்
கோண்மறைத்தான் தனைவீரை நகரிற் பல்கால்
கும்பட்டெங் குலராயே கொண்டா ரன்றே.

பண்ணிரு சீர்த் தாழிசை

38. கொண்டல் வண்ண மேனியுங் குவிந்த பொற்கி ரீடமுங்
கோவை வாயும் முண்டகங் குலாவு கண்க ளுந்திருத்
துண்ட முஞ்செ விக் கணிந்த குண்ட லங்க ளுங்கையில்
சோதியாழி சங்கமுற் சொலும்பல் சீரு மென்னுளே
யண்ட ரும்பொ றாமை யெய்த வந்ததுண்டு பொய்சொனால்
லாயி ரம்ப றப்பல்நீச மார்வ துண்டுவ வர்வரக்
கண்ட தில்லை யெத்தவத்தி யென்ன பாவ முற்றதோ
காமர் வீரை யூரிலென் கவிக்க வாவும் நேயரே.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

39. நேயமோர் சிறிதும் நெஞ்சிற் குறியார்
வாயல் கண்டு மறுகுறப் படுத்தும்
பாழ்த்த தீவினைப் படுதுயர் களைந்திட்
டாழ்த்தமெய் யுணர்வா ரடியரிற் கூட்டிப்
பார்த்தன் றன்பாற் படிநலங் குறிக்கு
நீர்த்தவர் பெருமை நிகழ்த்திய மாற்ற
மெய்ப்படக் காட்டி விடாயற மாற்றிப்
பொய்ப்படா நினை பூம்பதம் புகுத்தாய்
நின்நிறை வுணரார் நெறியிடை பழகி
யன்னியம் வகுத்திட் டகமிகச் செருக்கி
யந்த வண்ண மயர்தரு மென்னை
யிந்த வண்ண மியக்கிய கருணை
யுலகமுற் றுணரா தொழிதல்நன் றல்லத்
திலக வாணுதற் சேயிழை மடவா
ராதியே டணைக்காட் டலையினு மருட்பெரு
நீதிவேட் டுளவென் நெஞ்சமுற் றறிவா
யெவ்வகைப் பொருளு மியலுமெட் டெழுத்திற்
தவ்வரு முதலைத் தணவுந ரேனும்

மாருயிர்க் கோற லழிதசை யருந்தல்
 திருமாண் பினரேற் சிதடரன் றென்னக்
 கோடன்மட் டாண்டுங் கொழிதமிழ்ப் பனுவுற்
 பாடன்மிக் கேற்றும் பரிசுநல் கிலையே
 விண்மரு புளிக்கீழ் வீற்றிருந் தானும்
 மண்மகள் தன்னை வளர்த்தளித் தானு
 வருதமிழ்ப் பாண்டி வதனம் போலுந்
 திருமலி வீரையிற் தேவரும் பிறரும்
 வழிபடக் கருமுகின் மானப்
 பொழியருள் விளக்கிப் பொலிந்தபுண் ணியனே.

நேரிசை வெண்பா - கனி

40. புண்ணருந்தச் சம்மதியோம் போதப் புதுமலர்த்திங்
 கண்ணசையுள் ளாம்பொய் கழறிடோம் - விண்ணவரிற்
 குரனிடம் வீரையின்மால் தொட்டவளை விட்டதன்றோ
 பாரதநன் றாயுணர்ந்து பார்.

கட்டளைக் கலித்துறை இதுவுமது கனி

41. பாரணைந் தான்றிங்க ளென்றாழ்ப்பைங் கிள்ளைப்
 பறவைநட்டான்
 காரமுற் றாண்கம லத்திரு மாதெண் கரப்பிரம
 னூரன்னத் தாசைவைத் தான்மதன் கால்வைய
 மொன்றச்சென்றா
 னாரணன் வீரைப் புலவீர்பொய் யன்றுமெய் நம்மொழியே.

கலிவிருத்தம்

42. மொழியொ ணாத முதற்பத நல்கும்நீ
 பழியி லாண்மைப் பயன்றரல் பாரமோ
 பொழில்வ ளம்பொலி புண்ணிய வீரையு
 ருழியொர் புள்ளி லுலாவுமொய் யாரனே.

அறுசீர் விருத்தம்

43. ஆரணற் பயந்த துண்டே லவன்விதி பழுதா னாலுந்
 திரநன் றருள வல்லா யென்னவே சிந்திக் கின்றேன்

காரமர் நெடிய மேனிக் கருணைமால் வரையே காமர்
மாரனைப் பழியார் வீரை வளநகர் வாழ்வன் னானே.

எழுசீர் விருத்தம்

44. நானென் றெழுந்தை விருளைத் தடிந்து
னளினப் பதங்கள் கருதித்
தேனென் றினித்த வருளின்ப முண்டு
திகழ்கின்ற நாளும் வருமோ
மீனென் றளக்கரிடை சென்று மென்று
வேதம் புரந்த விகர்தா
வானென்று மின்ப முறும்வீரை யாளு
மரசே மலர்க்க ணமுதே.

மடக்கு தாழிசை

45. அமுதமு னமரர்க் களித்த வானவனே
யளவறக் களித்த வானவனே
யம்புயப் பொகுட்டா தனத்திரு வினனே
யான்செய் வந்தனத் திருவினனே
குமுதம்நேர் வாயாற் சங்கமார்த் தவனே
கோபியர் சங்க மார்த்தவனே
குஞ்சரம் புரப்ப விரைந்த மாதிரனே
கோவென விரைந்த மா ரனே
சமுசய மறுக்கு மந்திரத் தவனெ
தாழ்விலெண் மந்திரத் தவனே
தானவர்க் கஞ்சா தரித்தவம் மானே
சட்டுவந் தரித்தவம் மானே
திமுதநீர்க் கரந்து மீண்டுவந் தானே
சீரற மீண்டுவந் தானே
திரைமலி தவள வீரைநா ரணனே
செழும்பொழில் வீரைநா ரணனே.

வேற்றொலி

46. நாரணனே சங்காழிப் படைக்கை மாலே
நான்முகனைப் பயந்தவுந்தி நளினத் தானே

வாரணமுன் சென்றாங்கென் முன்னு மின்னே
வருகவெனச் செந்தமிழால் வாழ்த்து வார்க்குச்
சீரணந் தவிர்நலந் திகழ்தென் வீரையிற்
பூரணத் திருவருட் பொலிவுண் டாகுமே.

நேரிசை வெண்பா

47. உண்டுண் டுறங்கி யுறங்கி யொளிவளையார்
தொண்டுண்ட ணைந்தணைந்து சோர்ந்தாலும் -
வண்டுண்ட
செங்கமலத் தாண்முகுந்தற் றென்வீரை யூரினற்கண்
டங்கமலத் தாழ்வொளிக்க லாம்.

கட்டளைக் கலித்துறை

48. ஒழிக்கரு மாணவப் பேய்தலைக் கேறலி னோகைமிஞ்சிக்
கழிக்கரு வாதனைக் காளா யுளீர்ச்சுங் காக்குமலர்
விழிக்கரு ணைத்திரு மாலென்றும் வாழ்வெற்றி வீரைநக
ருழிக்கரு டப்பரிச் சேவைகண் டேத்தி யுருகுமினே.

கலிவிருத்தம்

49. உருவென் றருவென் றுழல்புன் சமயத்
திருடுன் றியிடைந் தழுமே ழைமையீர்
விருதொன் றுதென்வீ ரையின்மா லொருதூண்
வருபண் பைமதிக் கின்மயக் கறுமே.

கலிப்பா

50. மயன்வியக்கு மணிமாட மறுகார்தண் டமிழ்வீரைப்
புயல்புரையு நெடுமேனிப் புனிதாநீ புளிநீழ
லியன்முனிவ னொருபதிக மிசைத்தானுக் கினிதருளும்
பயனெனக்கே னருள்கில்லாய் பலபாடற் பகர்ந்தேனே.

எழுசீர் விருத்தம்

51. பகலிற் காரிருள் வருத்தியும் போக்கியும்
பார்த்த னைப்புரந் தாயென்

னகம்விட் டோவரு மாவணக் கறையற
 வழிக்கு மாற்றி யாயோ
 நகரிற் சீரிய வீரையின் நாரணா
 நமன்கெட வடுந்தா ளாரன்
 சிகரத் துந்திருத் தாள்புனை மலருறச்
 செயலி னும்வலி தன்றே.

எண்சீர் விருத்தம்

52. வலியம் யாமெனச் செருக்குபுன் குணத்தோர்
 வான நாட்டிடை வாழ்குந ரேனும்
 புலிமுற் போயமான் கன்றெனத் தளர்ப்
 புரிந்துன் மெய்யருட் புகழ்சொலல் விழைந்தேன்
 கலியிற் புண்படக் காண்பது முறையோ
 கருத்துள் வந்தநாள் கழறல்பொய்ய் மொழியோ
 குலிச னுாரினை நகத்தகும் வீரைக்
 கொற்ற வாசினைக் கொண்டன்மே னியனே.

தாழிசை

53. மேனி முற்று நீற ணிந்து ருத்தி ரக்கணங் கள்போன்
 மின்னு மென்னை நின்ன ருட்கண் வேட்கை
 யெய்தவிட்டநீ
 நானி லத்தோ ரெட்பொ ரப்புனைந்து லாவு வார்கடந்
 நாறல் வாயு மேசல் காணன் ஞாய மென்க லாகுமோ
 வேனில் வேள்விழாஅ றாத வீரை யூரி நாரணா
 வேலை சுற்று பார ளந்து விண்ண ளந்து மாவலிக்
 கானி யற்ற மெய்ப்ப தங்கொடுத்த ளித்த வையனே
 யஞ்ச லஞ்ச லென்ற னாளோ யானை முன்செ லப்பனே.

ஊசல்

54. அப்பணி சென்னிய னனையார் பத்தியோர்கா
 லம்புயப்பூ வினன்போல்வார் கரும மோர்கால்
 முப்பழச்சா றொல்குதமிழ்ச் சடகோ பாழ்வான்
 முதலினர்மெஞ் ஞானம்விட்ட மொழியா மோன
 மெய்ப்பலகை யெட்டெழுத்து வடங்க ளாக

வீரைநகர் வாழ்பெருமா ளாட ருசல்
செப்பருஞ் சீர்த்திருவும் நிலமகளுஞ் சேரத்
தேவகியார் செல்வரிருந் தாடர் ருசல்.

நேரிசை வெண்பா

55. ஊசனென வேதிரியு முள்ளத்தே னோர்மையின்றிப்
பேசலும்வேட் டின்பம் பெருக்குமோ - வாசத்
துளவனணி வீரையர்கோன் தொலாயர் பாடிக்
களவனணி தண்டைக் கழல்.

கட்டளைக் கலித்துறை

56. கழல்வேட்டுன் மெய்ப்புகழே பக ராதருங் கானகத்தில்
விழல்வாய்ப்ப நீரிறைப் பாரென்ன வேபைம்பொன்
வெஃகிநொந்தே
னழல்வாட்டு மென்மெழு காகாமு னாண்டரு
ளங்கையின்வேய்ங்
குழல்கேட்கு மான்மிக்கு ளாய்வீரை மேவுங்
குணக்கொண்டலே.

கலிவிருத்தம்

57. குணங்கு மாதர்தங் குயத்து மால்கொளுஞ்
சுணங்கல் போலுமென் தொழும்புங் கொள்வையோ
வணங்கு மாயமு தளித்து வானவர்
கணங்கொள் வாய்திரு வீரைக் கண்ணனே.

கட்டளைக் கலிப்பா

58. கண்ண னைக்கரு ணைக்கட லேநிகர்
காகுத் தன்றனைக் காசைமென் பூந்துணர்
வண்ண னைத்தனி வீரையின் மேவிய
மாய னைத்தினம் வாழ்த்தெடுக் கின்றவ
ரெண்ண முற்றுப்பெ றாதெனச் சொல்லன்மி
னேழை மானிடர் காளொரு பாடலா
லண்ண லம்திருக் கச்சியிற் செய்தபே
ராடல் பாரிற் லனேகர்சொல் வார்களே.

எண்சீர் விருத்தம்

59. களங்கமற்ற மெஞ்ஞானக் கண்ணீந் தாளுங்
கண்ணனைத்தென் வீரைநகர்க் கண்ணே கண்டு
விளங்கனியிற் கன்றெறிந்த தாதி யான
விளையாடல் களைத்தமிழால் விளம்பப் பெற்றே
னளங்கருதிப் பாலையினை வியந்து பேசா
தனவாய் பொருளைவிளித் தகமொல் காம
லிளங்கவிஞர் மதிப்பதெண்ணிப் புலம்ப மாட்டே
னியானடைந்த வநுபூதிக் கெண்ணின் றாமே.

பதின் சீர் வண்ண விருத்தம்

60. இன்றுடன் போன நாள்களும் வந்திடுந் தேதி யோடுசொ
லென்றும்நின் பாரம் நானென - நாடுநீ
ரொன்றுதந் தாய்பொ லாருதி ரந்திரண் டாழி தோயவொ
ருங்குடுந் தீரர் வீரமு - மீவதே
னன்றுபண்பி யாவு நீதர லென்கைவம் போதென் வீரையின்
நந்துதண் டாழி வாள்சிலை - யோடுளாய்
மன்றுள்நின் றாடி னானய னிந்திரண் றேவர் மானிடர்
மண்டலுந் தானெ னாநிகழ் - மாயனே.

பதின்மூன்று சீர் வண்ண விருத்தம்

61. மாய னாரணஞ் செப்புநர் பலர்வர
லான நாபியந் தக்கரி யவனடல்
வாண னாண்மைகுன் றப்பொரு சிலைவலி -
யுற்றோனோர்
பாய லானவெங் கட்கடு வரவணை
யோவி வீரையின் கட்குடி கொளுமரி
பாலெ னாதுநெஞ் சத்துயர் முழுதுமு - ரைப்பாரார்
கார னான்முனொஞ் சத்தகு தகையது
நாரை மீனருந் தித்திரி பிழையது
காம ரோதிமந் தத்தைய னவன்மகர் - நட்ரோ
னீர மீறியங் குற்றுள மகிழ்வன
தோழி மார்மயங் கிப்புணர் பவரன்ன
யேகி டாள்சினைத் தெட்டுணை யுரிமையும் - விட்டாளே.

சுவலை வெண்பா

62. ஆளாவார் சென்னி யணிபூ வனையதிருத்
தாளாநம் வீரைநகர்த் தாடாளா - தேளா
மிடியொழித்துச் சித்தியெட்டு நல்கிஎன்று
மீளாக் கதியில் விடு.

கட்டளைக் கலித்துறை - தழை

63. விடுக்குந் தழையன்றி மாலையொன் றீயும்பொய்
வேட்கையனன்
றெடுக்குங்குன் றாற்பகக் காத்தான்தென் வீரை யிடத்தினிது
கொடுக்குந் துழாயலங் கற்சீ ரிரண்டுங் குலாவுவதாற்
படுக்குங் கொடுமை யலர்க்கரு ளோகைபப் பாதியன்றே.

இதுவுமது தாழிசை

64. பாதிக் கலைவாண் மதிநுதற்பொற்
பாவை யனையீ ரெனதுமகட்
பலவா மகளிர் விளையாட்டில்
பழகும் வீரைப் பதிமாலை
வீதிக் கருடன் மிசைகண்டே
மெலிந்து பலகோ ரணிசெய்து
வீழ்ந்தே கிடந்தா ளின்றொருநல்
விறலி கொணர்ந்த விரைத்துளவாற்
சோதிக் கமல முகமலர்ந்து
சொற்சோர் வின்றி யான்பாலுஞ்
சோறு மருந்தி வளைகலன்பொற்
சுண்ணங் களபந் தொகுத்தணிந்து
மாதிக் கறிய வின்றென்பால்
வருவான் கலக்க வெனச்செருக்கி
மலரா லரங்கு மலங்கரித்து
வளஞ்சேர் துதிசொற் றிருந்தாளே.

எண்சீர் விருத்தம்

65. இருந்தமிழ்ச்சொன் மழைபொழியும் புலவீர் செஞ்சொ
லேற்றமெல்லா மருதனைப்போ லினிது தேறு

மருந்தகைய மன்னர்களே வயிரங் குன்றா
வன்பர்காள் வீரையின்மா லடியார் பாதந்
தருந்தரும வடிவான துகளைச் சென்னி
தாங்கியப னென்மனத்திற் தானாத் தோன்றும்
பெருந்தனத்துப் பனுவல்களெத் தனையோ சற்றே
பேசுகின்றே னிதுபகர்தல் பெருமைக் கன்றே.

எழுசீர் வண்ண விருத்தம்

66. மைக்கன மேநிகர் கிட்டிணன் வானவர்
மக்குமுன் வாழ்வருள் பெட்பனா
னக்கர மாவண யெட்டுடை யாரரு
மைத்திரு வாய்மொழி - கற்றுளார்
பக்கம்வி டாதவி ருப்பனன் வீரையர்
பற்பல நாளும்வ முத்துகோ
செக்கரை நேர்சிவன் முற்சில ரேயுணர்
சித்துடை யானெனல் மெய்ச்சொலே.

எண்சீர் வண்ண விருத்தம்

67. சொல்பமல வோர்பெரிய தவமுளது லோகரெதிர்
சொலினுமதி யார்களிது சரதமெழில் வீரையூர்
நலமருவ வோர்கையிடை புனையுநவ நீதமிக
நகநிலைகொள் வானையவ னடியவர்கள் பாடலான்
மலநிகள மானதடை முறியநனி பேசியிகல்
வலியதகு வேசர்முடி யிடறலும வாவியே
தலமகள் கோவெனம னியகொடிதெ லாமுமழி
தலின்முயலொர் பாகவத னதுபிறகு போதலே.

இரட்டையாசிரிய விருத்தம் - சம்பரதம்

68. போதனைப் பலகோடி புவனமொடு தரவுந்தி
பூத்தநெடு மால்புரக்கும்
புனிதவீ ரைப்பதிப் புலவீரென் மொழிகளிற்
பொய்யின்று சிறிதுகேண்மோ
வாதவர்க ளொடுகூடி விளையாடி னேன்செறுவி
லண்டாரை வேர்கெல்லினே

னம்புயந் தடமலைய சைத்திடக் கண்டே
 னரக்கருரு ளச்சிரித்தேன்
 காதகத் தொழிலோரை மிகமதித் தேன்சிறிது
 கடலைக்க டைந்துமுண்டேன்
 கன்னியரை யன்னையரெ னத்தக்க போராடுங்
 கலகங்கள் பெரிதுசெய்தேன்
 பூதமொன் றைப்பதத் தான்மிதித் தேன்பெரும்
 புற்றினைக் கொண்டுவந்தேன்
 புண்ணியம் பேசினே னகளங்க ரசபஞ்ச
 பூரணத் துறவெய்தியே.

நேரிசைப் பஃறொடை வெண்பா

69. துறவாது வேடமிட்டுந் தொண்டரொடு கூடி
 யுறமலிதற் காவனசெய் யாமற் - பிறவிப்
 பிணிமலிதற் கான பிழையனந்தஞ் செய்தே
 னணிதமிழ்க்கும் வேட்கையுற்றா யன்றோ - பணிலமொடு
 சக்கரமு மேந்தித் தமிழே மனவெளியூ
 டக்கனவில் வந்ததுபொய் யாகாமே - திக்கறியப்
 பட்டப் பகலிற் பறவையர சேறிவந்தென்
 னிட்டப் படியருட்பே றீந்தருள்வாய் - துட்டர்களைக்
 கொல்வதஞ்சிப் பேடிக் குணங்காட் டினற்றிருத்தி
 வில்வலிமைக் கீர்த்தி மிகக்கொடுத்தாய் - கல்வரையொன்
 றேந்திப் பசுக்காத்திட் டிந்திரனும் வானவருங்
 காந்தியநெஞ் சேங்கியொல்கக் கண்டுவந்தாய் - நீந்திக்
 கரையேற வல்லார் கருத்துங் கலங்கத்
 திரைவீசும் வாவியிலோர் தீக்கண் - வரைபோலும்
 பாம்பிற்கு மம்பொற் பதஞ்சூட்டி னாயெனையோர்
 வேம்பற் கசந்து வெறுத்துவிடேல் - கோம்பிக்
 குருகு மயில்போற்பொ னுள்ளாரை நாடி
 யருகுமிழி வால்தளர்ந்தே னந்தோ - வொருகுறையு
 மில்லா தருள்வதனுக் கேதேனு மோர்தடைநின்
 வல்லாண்மை யிற்பெரிதா வந்துளதோ - யெல்லாநின்
 கூத்து ஞடக்கமெனக் கோடானு கோடிமறை
 யேத்து முலவா விசைபொய்யோ - வாத்துமப்பே
 ரானந்தத் தாசை யனுவுமரு வாக்கவிஞர்

பேரனதற் கஞ்சிப் புழுங்குகின்றேன் - றானந்
தராவிடினு மென்சொற் றமிழ்விலைப்பொன் தந்தாற்
கராசலம்போன் றுயர்ந்துகொள்வேன் கண்டாய் -
குராவினையுங்

கையாற் றழுவக் கருத்தொவ்வாக் கற்பினர்தம்
மொய்யாரத் துப்பா லுயர்வீரை - யெய்யாப்
புகழ்பொருத்தக் காக்கும் புருடோத் தமனே
யிகழ்சிலர்க்கும் பேறளித்தோ னே.

கட்டளைக் கலித்துறை

70. அளிக்கொந் தளகமின் னார்தம்மை நாடி யகம்பெரிது
களிக்குந் தமிழனை யாண்டானின் மெய்புகழ்க்
காமர்குன்றா
தொளிக்கும்ப மென்முலைக் கோபியர் கூட்ட
மொருங்கணைந்தாய்
துளிக்குஞ்செந் தேன்பொழில் சூழ்வீரை காக்குந் -
தொழிற்கண்ணனே.

கலிவிருத்தம்

71. தொழிலற் றொருதுன் பமுமின் பமுமற்
றழிவற் றபதத் துறுமா றருள்வான்
விழியிற் றமிழ்நா டுணர்வீ ரையின்மேய
வழிபட் டவர்வாழ் வுறழ்மா யவனே.

கட்டுத் தாழிசை

72. அவமேயுழல் பவவேர்கெலு மட்டாக்கர நட்டா
யவனானபி னவளானதென் றரியாருணர் கிரியே
கவலைக்கடல் சுவறப்பொரு கண்ணாமணி வண்ணா
கவளங்கொளோர் குவடன்றடர் கையாவருள்மெய்யா
சிவனாதியர் தவநாடிய சீலாமறை மூலா
திவலுடிரு ணவலீலைசெய் தீராமுதல் வீரா
வுவரிப்பொருள் கவர்வீரையி லுற்றாய்பல நற்றா
யுவலைப்பழி நுவலாதெனை வொருவேளையில் மருவே.

எண்சீர் விருத்தம் - மதங்கு

73. மருவலிபூங் குழல்மதங்கி யொருத்தி வீரை
மாதவன்சீர் வீணைதொட்டு வாசித் திட்டா
ளருகிலுற்றா ரனைவருமோ வியமே போன்றா
ரணிநார தாதியர்மிகக் கழுக்கா றுற்றார்
பொருவில்கலை மகளுவகைப் பொலிவு கொண்டாள்
பூதரம்புள் விலங்குமுதற் புகல்வ வெல்லா
முருகினதோற் பறையறைந்திட் டசுணங் கொல்வா
ருலோபிகள்போற் றுயர்மிகப்பெற் றொடுங்கி னாரே.

தாழிசை - மதங்கு

74. நாரியர்க்கெ லாமும்வெட்க நல்குபொற்பொ டுற்றவிந்
நன்ம தங்கி வீரைமேவு நாரணற்பு கழ்ந்துளா
ளாரியன்ற னாவிலுற்ற மங்கையோ வவன்கையா
லன்றுதான வர்ச்செகுத்தி டப்படைத்த பெண்கோலோ
காரினங்கள் சென்றுகண்டு ணப்படாத பாற்கடற்
கண்பிறந்த நங்கைமார்க ளிற்சிறந்த யாவளோ
பாரினிற்சொ லோசைபார ராகதாள் மோர்கிலார்
பஞ்சமத்தி யென்னவும் பழிக்க வஞ்சி லார்களே.

கட்டளைக் கலிப்பா - அடிமடக்கு

75. அஞ்சி லம்பணி வார்தரு மாலினா
னஞ்சி லம்பணி வார்தரு மாலினா
னஞ்சி றைக்கும்பல வாயவ ராவனே
நஞ்சி றைக்கும்பல வாயவ ராவனே
கஞ்சி யாதிய கோவில னேகத்தே
கஞ்சி யாதிய கோவில னேகத்தே
வஞ்சி யொல்குதென் வீரையின் மன்னனே
வஞ்சி யொல்குதென் வீரையின் மன்னனே.

அறுசீர்த் தாழிசை - குறம்

76. மன்னர் மன்னவர் போற்றுசீர் மருதன் வீரையின் மாயவன்
பன்ன கப்பகை யேறியே பவனி வந்ததைப் பார்த்ததா

லின்ன மையலித் தையற்கொண் டேங்கு கின்றனள்
பாங்குள்
ரன்ன வந்துளவ னுப்புவா னப்போ தென்குறி யவிருமே.

கட்டுத் தாழிசை - குறம்

77. என்குறியை யீனமென்று தள்ளிடாதே கையி
லேழுநெற்க ளொன்றியதி லேதுகுதே
நின்குணத்தை நானறிவே யென்னை யறியாய் வீரை
நீலவண்ண னாள்வானென்று நெஞ்சிற் குறியாய்
புன்குலத்தர் நிந்தைநாளைத் தீரும்பாரம்மே வேண்டும்
பொன்னு நெல்லுந் தந்துகஞ்சி போதவாரம்மே
வன்குறப்பெண் ணானநான்பொய் விண்டிடேனே யெங்கள்
வள்ளிகண்முன் வந்துசெவ்வேட் கொண்டு ளானே.

நேரிசை வெண்பா

78. உளங்கலந்த காட்சிதந்தா யூறிய வோர்சீர்
களங்கமற நல்கக் கருதாய் - விளங்கனியிற்
கன்றெறிந்தாய் வீரையினிற் காயா மலர்த்துணர்போ
னின்றெறிக்குங் கண்ணபிரா னே.

கட்டளைக் கலித்துறை

79. ஆனேங் குறுகொடுங் காலத்தின் முற்று மதைமறந்து
தானேற்ற மெய்த முயலாம லாண்டநின் தண்ணருளுக்
கேனேனித் தாமத மீதுநின் பாரமன் றென்குதியோ
வானேய்த்த மேனி முகுந்தாதென் வீரையில் வாழண்ணலே.

அறுசீர்விருத்தம் - பாண்

80. அண்ணகரிற் கடையாகிப் பெண்பாற்றா
துரைத்துயிரோ டலையும் பாணா
தண்ணளிவா ரிதியனைய வீரையின்மா
லிங்குவருந் ததியுண் டந்நாள்
விண்ணவருர்ப் பாணனையோர் பெண்ணாக்கிப்
புணர்ந்ததெண்ணி விழைந்துள் ளாயோ

தண்ணகன்மா ஞாலமிசை யுனைப்போலு
மாடவரைக் கானொண் ணாதே.

எண்சீர்விருத்தம் இதுவுமது

81. ஒண்ணுதற்பொ நுரத்திருந்து முந்திபூவா
லொருமகற்பெற் றாரதுகண் டீடற் றீர்ப்பான்
நண்ணுமக வொன்றவளும் பெறச்செய் தாண்டார்
நானொருசேய் பெறலுமெல்ல நழுவிப் போனார்
விண்ணுமண்ணு மளந்ததிரு வடிக்கென் வீடு
வெகுதார மன்றுமெய்யா விரும்பில் வீரைக்
கண்ணுறுமால் செவிகுளிர விசைக்கும் பாணா
கைம்மகவா டலிற்பெரிது காம மன்றே.

வஞ்சி விருத்தம் - இரங்கல்

82. அன்றி லொலிக்கு மயர்ந்துளங்
கன்றிய மங்கைக ளிப்புற
வென்றிகொள் வீரையின் மேயமா
லென்றிசை யுங்கொ விரங்கியே.

இரங்கற் தாழிசை

83. இரலை யன்ன விழிமி னார்க் ளெண்ணிலாரை வீரைமா
லிடம னுப்ப னேனெ னக்கி சைந்தவாறி யம்பலார்
பரவை நீர்வி ரும்பு மேக மாதியாய வற்றினைப்
பார்த்துரைத்த சொல்லெ லாம்ப யன்ப டாமை ஞாயமே
கரவினெஞ் சையேவி னேன துந்து ணிந்து போயதென்
காரி யங்க ளைச்சொலிக்க ணத்தழைத்து வந்திடா
தரவை வென்ற தாளைவெற்பெ டுத்ததோளை நந்தனோ
டசோதைமோந்த வுச்சியாதி யைப்பொதிந்த யார்த்ததே.

இன்னிசை பஃறொடை வெண்பா

84. அயனுரைத்த வேதத் தமைதருபஃ றேவும்
புயல்நிறத்து வீரைநகர்ப் புண்ணியனே யென்றோர்ந்து
கொண்டாலும் பொல்லாக் குவலயத்து வாஞ்சையறக்

கண்டாலு நெஞ்சகக் கவலையற மாட்டாது
 கண்ணார வன்னோற் கருடப் பரிமீது
 விண்ணாடர் சூழ விளங்கும் படிபார்த்துத்
 தென்குருகை யாழ்வான்னேர் சீரியர்செஞ் சொற்பயனை
 நன்குணர்ந்து சித்தியொரு நாலிரண்டும் பெற்றமைந்து
 பேசாத மோனப் பெருங்கடலிற் புக்கோருபே
 ராசானா நின்றா லறும்.

கட்டளைக் கலித்துறை - கைக்கிளை

85. அறுத்ததிங் கட்சிறு கீற்றன்ன வாணுத லாயிழையாள்
 வெறுத்துள்ள போது மெனதாசை யிப்படி மேலிடுமேற்
 கறுத்தகண் காட்டி நகைத்தாலென் னாங்கொல்
கராசலக்கோ
 டிறுத்தகைக் கண்ண பிரான்றங்கும் வீரை யிடத்தன்பனே.

இதுவுமது அறுசீர் விருத்தம்

86. அன்பலராய்த் தாயிடஞ்சொற் றடிக்கவுஞ்செய்
 தார்முலைக்கு மாசை கொண்டு
 முன்பியைந்த முல்லைநிலத் தலைவனிந்நாள்
 வீரையிற்பன் மோக மானார்
 நிற்பினைய னல்கெனநின் றிரந்தாலு
 மிரங்குகிலா னெடுநீர்ப் பாரில்
 வன்பிழைத்தார்க் கிதம்புரிந்து வணங்குநருக்
 கூறுசெய்யும் வழக்கு முண்டே.

எழுசீர் விருத்தம்

87. வழங்கென யிரக்கும் பேறருள் கில்லாய்
 மாநிலத் திடையுழல் கின்றேன்
 பழங்கண்மிக் குதவு மிடியொடு நோயும்
 படர்வுறப் பண்ணவு நினையேல்
 கழங்கொலிக் கரத்தார் மலிதரு வீரைக்
 கண்ணனே கானநான் மறைக்கோர்
 கிழங்குறழ் வளமை கிளர்நவ நீத
 கிருட்டிணப் பெயர்ப்பெரு மாளே.

எண்சீர் கட்டு விருத்தம்

88. பெருமை யுடையானு மருமை நடையானும்
 பேத மொழிப்பானும் வாத மழிப்பானுந்
 தருமர் நசையானுங் கருமர் வசையானுந்
 தன்னிக ராவானும் பொன்னிகர் பூவானு
 மருமறை வையானு திருமரு மெய்யானுந்
 மைம்படை வைத்தானும் வெம்படை நைத்தானுங்
 கருணை செறிந்தானுந் தருண மறிந்தானுங்
 காரைமுன் வென்றானும் வீரையில் நின்றானே.

பன்னிருசீர்த் தாழிசை - கழிக்கரைப் புலம்பல்

89. நின்ற டாத மேகமே பொன்றி டாதெ னாகமே
 நீடி மிஞ்சு புன்னையே நாடி கழ்ந்த தென்னையே
 யன்றில் மேவு தாலமே தின்றல் யாவு மாலமே
 யலையெ றிந்த சங்கமே நிலைபி றழ்ந்த தங்கமே
 வன்றி றற்றி ருக்கையே யொன்றி லன்செ ருக்கையே
 வந்து போன தோணியே நொந்து ளேனு ணாணியே
 வென்றி மாரன் முரசமே துன்றல் முற்றும் விரசமே
 வீரை மால்மு னோதியே தாரை யீமின் நீதியே.

பன்னிருசீர்த் தாழிசை - கழிக்கரைப் புலம்பல் மடக்கி

90. தியங்கும் பலரா மீனாரே சிரிப்பார் பலராம் மீனாரே
 திரையி னதுகைக் குலவளையே சிந்தி னதுகைக்
 குலவளையே
 வயங்கு முருவில் லவனானே வளரு முருவில் லவனானே
 மலரு மருவார் கேதகையே மலியு மருவார் கேதகையே
 கயங்கொள் காராம் பல்மலரே கரும்போர் காராம்
 பல்மலரே
 கணித்தற் கரிய வண்டினமே கருத்துட் கரிய வண்டினமே
 யியங்குஞ் சவளக் கண்ணனையே யென்னே சவளக்
 கண்ணனையே
 யிணக்க வீரைக் கேகலனே யிளையான் வீரைக்
 கேகலனே.

நேரிசை வெண்பா

91. கலனணிந்த மங்கையரைக் கண்டு ஞாருகி
நலனழிந்தி டாதுரு ணல்காய் - பலவளமும்
வாய்ந்த திருவீரை மன்னாவல் வாணனொல்கக்
காய்ந்தமணித் தோள்கொள்குழ கா.

கட்டளைக் கலித்துறை - கார்

92. குழல்கண்டு நாணுறு மேகஞ்சற் றேசினைக் கொண்டிடினு
மழல்கண்ட மென்மெழு காகுகின் றார்கழங் கம்மனை
மென்
தழல்கண்ட கைக்கன்னி யென்செய்கு வாள்வந்து
தாங்குபெரு
நிழல்கண்ட பன்மருதார் வீரை காக்கும் நெடியவனே.

இதுவுமது அறுசீர் விருத்தம்

93. நெடியவில்லுங் கருநிறமும் பேரருளும்
கமலமும்பொன் னேர்சீர் மின்னும்
படிமிகவாழ் தலின்விருப்பும் பாவவுயிர்
நடுங்கொலியும் படைத்துப் பற்பல்
கொடிதிகழ்மா மதிள்வீரைக் கோயில்வளர்
மாயவன்போற் கொண்முத் தோற்றிற்
ஹாடிவுறுங்கொ லென்னுமிடைக் கொம்பனையாள்
களியொடின்ன லுற்றா ளன்றே.

வெண்டளைக் கலிப்பா - பணிக்காலம்

94. ஆளரியா யாடகனை யட்டா னணிவீரை
வாளரிக்கண் மின்னார் மகிழ்ந்தார் சிலர்சிலர்தாந்
தேளணுகக் கண்டாரிற் சிந்தைநொந்தார் செங்கதிர்வெங்
கோளதந்தேர் தையிற் குறுகுணாள் வந்ததென்றே.

எழுசீர் முடுகு விருத்தம்

95. வந்தூரு மாரன் முதல்வாளி வெந்து
மடிகின்ற காலம் வரலு

மிந்தூரு மாட மலிவீரை மாயன்
 னிருதோள்பு ணர்ந்த மடவார்
 நொந்தூரு மாயு மிகழ்த்த ளர்ந்து
 நோற்கின்ற மாதர் பெருமோ
 கந்தூரு மாறு கருதாம லாடை
 கலன்மாலை கோட வியல்பே.

எண்சீர் விருத்தம் - வேணிற்காலம்

96. இயல்முனிபோற் றியபுகழ்ச்செந் திருவை மார்பின்
 னிடத்தமைதோன் வீரைநகர்க் கேகி வைகிக்
 கயளேழுதுங் கேதனத்தான் தென்றற் றோரூர்
 கடுவேனிற் காலமதைக் கழிக்கை நன்றாம்
 வியனுறுமற் றெத்தலத்தில் வசித்திட் டாலும்
 வெய்யவன்தீக் கதிர்ச்சூட்டால் வெதும்பி யேங்கிப்
 பயமிகக் கொண்டலமருவீர் சொன்னேன் போம்போம்
 பாருலகீர் மருதனன்னம் பாலிப் பானே.

இரட்டையாசிரிய விருத்தம் - காற்றுக்காலம்

97. பாலுததி யிற்பரும் பாம்பணைத் துயில்கொண்ட
 பச்சைநெடு மேனி யம்மான்
 பார்மடந் தைக்குவகை நல்கவென வீரையம்
 பதியில்வந் துற்ற படியே
 மேலுலக மாதிகளின் மருவுபழ வடியரசு
 வெப்பந் தணிக்க யேகும்
 வேலையவன் னூர்கருட னுடனென்மு னேகொணர
 வெஃகி னுமுடிக் குங்கொலோ
 நாலுதிசை களுநடுந டுங்கவட மேருவின்
 நடுச்சென்னி மூன்று பேர்த்து
 நளிர்கடலி லிட்டாயி ரத்தெட்டு மாற்றுப்பொ
 னல்கு மாற்றைப் பெருக்கிச்
 சாலுமொளி யுற்றவிரு சுடருமுடு வினமுந்
 தரைப்புழுதி யாட வாட்டித்
 தன்னில்வலி யாரிலரெ னுஞ்செருக் குற்றலவு
 சண்ட மாருத மூர்த்தியே.

குறவடி வஞ்சிப்பா

98. மூர்த்தி கள்பல
 கீர்த்தி தோய்தர
 நான்ம றைத்திரட்
 பான்மொ ழியினுஞ்
 சக்க ரத்தொடெட்
 டக்க ரங்கொடு
 வீரை யிற்றிகழ்ந்
 தாரை யல்லதென்
 நெஞ்ச கத்திலர்
 வஞ்ச மன்றிது
 நேமி யோன்முத
 லாமி கவழக்
 கொன்றை நன்குணர்ந்
 தென்றும் நாளலா
 தின்றெ னுந்தவ
 ரன்றி யேழ்வகை
 நாள்வ குத்தொவொன்
 றாள்வ கைப்படு
 பன்ம தத்தரு
 முன்மொ ழிந்துள
 வெண்பொ றிப்படு
 நண்ப ரென்றுளார்
 அறிவார்
 மற்றையர் வேட்கை வழிபல வாறாச்
 சொற்றலை புலமைத் தொழில னென்குநரே.

பதினான்குசீர்ப் பெருந்தாழிசை

99. என்றா ழிடையிற் கடலி விரசை
 யென்னு நதிக்கப் புறத்திலே
 யிருக்குங் கதியில் வீரை முதற்சொ
 லெண்ணில் பதியி லிலங்கியே
 வன்றா ணிடத்தி லிருத்துங் கனகன்
 மதலைக் கிரங்கி வரும்பிரான்
 வலிதென் மனத்துட் புகுந்து கமல

மலர்ச்செஞ் சரணம் பதித்ததால்
 கன்று முடையர்க் கினிய சமயக்
 கலக முழுதுங் கழிந்துபோய்க்
 காலித் திரளுங் கோயிற் தொகையுங்
 கருணைக் குரியா ரனைவருந்
 துன்று மொழிப்ப தொன்றே கருதித்
 துணிந்து செந்தமிழ்க் கவிகளாற்
 துதித்து மதித்தும் தவிக்கு மெய்த்தவஞ்
 சொலித்து வளரத் தொடுத்ததே.

நேரிசை வெண்பா

100. தொடங்கியவென் மாதவச்சீர் தொல்லுலகி றோன்றா
 தடங்கி யொழிய வழியேல் - கடங்கவிழ்க்கு
 மத்தகயங் காத்த வரதா வளவீரை
 வித்தகர்பே றாமுதற்றே வே.

கட்டளைக் கலித்துறை

101. வேயுதும் வாய்விண்டு நீயன்று சொன்னசொன்
 மெய்ப்படிற்புன்
 னாயுடுஞ் சேரத் தகார்தாழு மெள்ள நலிகுவனோ
 தாயுணிற் பங்கிட்டுங் காக்கவல் லாய்தந்தை
 தன்னையட்டோர்
 சேயூறு தீர்த்தவ னேவீரை வாழ்மலர்ச் செங்கண்ணனே.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

102. செங்கலிற் பொன்செய் சிவன்முதற் பலர்பா
 லங்கண்மா ஞாலத் தழலினுங் கொடிய
 மிடியறக் களைதல் வேண்டிப் போற்றி
 வடிதமிழ் விலையும் வழங்கப் பெறாஅது
 சீர்பல பலவுஞ் செறிதருந் திருநின்
 மார்பக மகலா வண்மை நாடி
 நின்திரு முன்னர் நேர்ந்தவா றிசைக்கேன்
 வென்றியெய் திடற்காம் வியனிசைக் குதியோ
 வன்ன வாறே யருளா தொர்இ

யின்னல்மிகக் குறவிட் டிருக்குதி கொல்லோ
மேதகு வலம்பொலி வீரைக்
காதர மாகி யவிருநா ரணனே.

பதின்சீர் வண்ண விருத்தம்

103. நாரி லுயரடி யவர்தாண்ம லர்த்துகட் சிரமீதே
நாளு மணிதரு பெருவாழ்வி னைக்கொடுத் தருணீதான்
வாரி யமுதுனு மவர்தாழு மெச்சிடத் தகுமேலாம்
வாழ்வி லொருகடு களவேனு மிட்டிடத் துணியாயோ
காரி மகனருட் டிருவாய்மொ ழித்தமிழ்க் கினியோனே
காம னுடனயன் முதல்நாள்வ ரச்செயச் சுதநாதா
வேரி மலிதுள வணிதாடுது திப்பவர்க் கெளியானே
வீரை நகர்வளர் நவந்த கிட்டிணத் திருமாலே.

முற்றிற்று

நேரிசை வெண்பா

104. பாரைக் கலந்து பதுமமக ளைப்பரிப்பான்
வீரைக் கலம்பகத்தை வேண்டுவார் - நீரைத்
தலைக்கணித லுள்ளான் சதுமுகனிற் சேர்க்கு
நிலைக்கணித ராவார் நிசம்.

பாடற் முதற் குறிப்பகராதி

[எண் - நூல், பாடல் எண்]

அஞ்சலிளித் தாண்டபெருங்

5:13

அஞ்சி லம்பணி 6:75

அடுக்கன்மிசை யடைகிடக்கு

3:94

அடையலர் தம்படைக் 2:15

அண்ணகரிற் கடையாகிப் 6:80

அண்ணற் கொருபொருள் 5:90

அதுலன்பல் மறையுஞ்சொல்

6:26

அதுவிது மெய்ப்பொரு 2:37

அந்தமுதற் பகருமொரு 1:60

அப்பணி சென்னிய 6:54

அப்பணியுஞ் செஞ்சடையா

4:100

அப்பார்ந்த செஞ்சடைச் 3:26

அம்மா வென்குறி 5:80

அம்மானை யாடிகழங் 5:42

அம்மானை யைபொற்க 6:31

அம்மைக் குளஞ்சாத 2:24

அமரர்தங் கூட்டத் 1:105

அமர ருந்தெரி 6:8

அமலன்புகழ் மயிலாசல 5:67

அமுதமு னமரர்க் 6:45

அமுதுண் டுளார்தொழுஞ்

4:81

அயனுரைத்த வேதத் 6:84

அரசர்க்கு மங்கையர்க் 3:79

அரசாளு மிக்கதிரு 6:13

அரியசமய நெறியத் 2:48

அருட்கடலா முனைச்சிறிது

1:19

அருட்கடலிற் குளிப்பதற்கு

1:67

அருட்பேறு வேண்டுமனத் 1:7

அருணெறித் தவத்தோ 4:18

அருந்தும் பசுந்தேன் 3:40

அருள்வடிவே தன்வடிவா 3:4

அருள்வலி யினரொடு 2:104

அருள னுத்துணை 3:68

அருளந் தரங்கத்திற் 4:37

அல்லார்தண்

பொழிற்றிருநெல் 3:63

அவமிருந்தோ ராயிரநீத் 4:66

அவமெ லாங்கெடுத் 3:8

அவமேயுழல் பவவேர்கெலு

6:72

அவலந் தணவக் 3:93

அவலமதி தீர்ந்தபல 2:88

அழகியசண்

முகத்தொருமெய்க் 5:105

அளிக்கொந் தளகமின் 6:70

அறிஞர்குழ மயிலத் 5:74

அறிவ றிந்தபரி 4:47

அறிவி னுக்கோ 3:31

அறுத்ததிங் கட்சிறு 6:85

அறைகழற் றாண்மன்ன 3:99
 அன்பலராய்த் தாயிடஞ்சொற்
 6:86
 அன்றிருக்கான் முக்காலென்
 3:43
 அன்றிலா ளெதிர்நின்று 2:35
 அன்றிலுங் குயிலுமலை 3:64
 அன்றி லொலிக்கு 6:82
 அன்றுதொட்ட நின்கிணற்றுக்
 4:31
 அன்றுசிவப் பிரகாச 5:1
 அன்றுநல மின்கொடி 1:10
 அன்று நான்முகன் 1:33
 அன்று வந்தென்மன 6:12
 ஆகுமதை யழிப்பதற்கு 5:73
 ஆகு வாகனத் திவர்கய 3:101
 ஆகு வாகனத் திவர்தரு 3:23
 ஆகுவேறி யண்டபிண்ட 4:17
 ஆட்டுப்பால் வாயவை 5:2
 ஆண்டடியார்க் கின்ப 3:17
 ஆண்டானைத் தென்பழனி
 4:44
 ஆண்மகனே யுனைத்துதிங்
 6:37
 ஆதிக்கொரு பொருளானதை
 1:55
 ஆம்பலன் றோலிடச் 6:15
 ஆரணற் பயந்த 6:43
 ஆரார் செஞ்சடைப் 5:97
 ஆவலென்ற பேய்பிடித்து 1:14
 ஆவலெனும் பைய 2:36
 ஆவித் துணையாகு 1:64
 ஆளரியா யாடகனை 6:94
 ஆளாகிக் குன்றக் 1:81
 ஆளாவார் சென்னி 6:62
 ஆளியிற் கொடிய 2:26

ஆறு வகையில் 2:3
 ஆனதா கின்றதினி 5:92
 ஆனமட் டிற்பணி 5:14
 ஆனமுதுந் தேனமுது 4:80
 ஆனேங் குறுகொடுங் 6:79
 ஆனை யானைத் 2:76
 ஆனையுரு வானதிரு 5:52
 இசைத்தமிழ்ப் புலவோர் 3:36
 இசைப்பா ரிசைக்கு 6:27
 இசைவிழைந்து பாடுபடு 3:78
 இடபமொன் றெழுதுங் 3:28
 இடரே விளைத்தும்ப 2:2
 இயம்பிய வண்ண 4:97
 இயம்புகின்ற சாதிகட்கு 2:67
 இயல்முனிபோற்
 றியபுகழ்ச்செந் 6:96
 இயல்வளமு மலைவளமும்
 5:64
 இயல்வி ரும்புஞ் 2:45
 இயலுணரு நால்வரோது 3:11
 இரங்கிக் கொடாதவர்பா 1:80
 இரங்குந் திருவுள்ளத் 5:5
 இரலை யன்ன 6:83
 இருஞ்சூலங் கொண்ட
 வயிரவர் 5:85
 இருந்தமிழ்ச்சொன்
 மழைபொழியும் 6:65
 இருவினைப் பிணிகெட் 1:104
 இல்லறமுந் துறவறமுந் 4:61
 இல்லைப் பொருளைநம்பி 2:81
 இல்லையென் றிரப்பவ 4:71
 இளமை நீங்கருங் 1:58
 இறையவ ரினத்தின் 3:16
 இன்றுடன் போன 6:60
 இன்னதே வுலகாரும் 2:9
 இனியமாதர் பலரையேவி 2:72

இனியுனக் கொருகுறையு 6:21
 ஈச னடியார்க் 3:48
 ஈசனணி நெல்லைக் 3:19
 ஈரம் பொருந்தா 5:98
 உண்டுண் டுதுயின் 1:52
 உண்டுண் டுறங்கி 6:47
 உண்மையொடு தவமிரண்டுந்
 1:86
 உய்யநல் வரந்தந் 5:49
 உயர்ந்தமா தவமியாதென் 4:7
 உருவென் றருவென் 6:49
 உலகமுற்றுந் தன்குடைக்கீ
 4:53
 உள்ள மொத்துனையே 4:28
 உளங்கலந்த காட்சிதந்தா 6:78
 உற்றமனத் தானும் 4:79
 உற்ற வர்க்கு 1:43
 உன்னப் புரியாவிடி 2:99
 ஊசலெனச் சுழல்வுறுமென்
 4:62
 ஊச லொத்தலையு 1:87
 ஊசற் குழைமடவார்க் 5:46
 ஊசனென வேதிரியு 6:55
 ஊட்டத்தின்ற தொருத்திகைப்
 2:32
 ஊர்கண் மாத்திரமோ 4:16
 ஊர்மருவு னிலங்குளிர 1:103
 ஊரறியக் கள்ளினிப் 2:34
 ஊரா யிரந்தோறு 3:25
 ஊரும் வாகனமாய 2:66
 எம்பெருமா னருளாலோ 6:3
 எவ்வான வர்க்கு 2:8
 எவர்க ளும்புகழு 5:20
 என்கனவிற் பலகால்வந் 1:47
 என்குறியை யீனமென்று 6:77
 என்பணி பூண்டானு 3:72

என்றற் கனைமுதலா 1:40
 என்றுங் கவலைப் 4:14
 என்றமுதியுங் கனலும்விழி 4:95
 என்று மழிவற் 1:77
 என்றா ழிபையிற் 6:99
 என்னதுடை வல்லைசோர
 3:93
 என்னே யமுநின் 5:56
 என்னைத் திருவா 4:88
 எனைப்படைத்து நானிலத்தி
 2:5
 ஏசகன்ற பல்பாட் 5:54
 ஏசுறு மெய்ப்புகழ் 3:46
 ஏந்து பூண்முலை 5:26
 ஏற்றுக் கொடியா 3:57
 ஏனமற மங்கைவைவேற் 5:62
 ஏனலங் கானிற் 5:23
 ஐந்துநெற்கை யொன்றியதா
 3:83
 ஐயநின் றன்னைச் 2:25
 ஐயமற்ற மெய்யரே 1:63
 ஐயமின்றி முன்னறைந்த 5:10
 ஐயமின்றிய ஞானவாசக 4:91
 ஐயமுற்றுத் தவதுவோ 6:17
 ஐய மேற்றுனு 3:61
 ஐயர்வந்து கேட்டாலும் 3:30
 ஒண்ணுதற்பொ னுரத்திருந்து
 6:81
 ஒழிக்கரு மாணவப் 6:48
 ஒகோ வென்கிள்ளை 2:71
 ஒதருஞ்சீர்வீரைநக ருற்றநெடு
 6:30
 ஒதும் பனுவற் 5:78
 ஒய்வுறாதருட் பேறுவேட்பவ
 4:39
 ஓர்கரத்தி லெழுகடலை 1:94

ஓர்மையின்

றியரையனுக்கொர் 2:28

ஓரம்புதொ டுத்தான்மத 3:77

கடகரிப் பெருந்தோல் 3:82

கடலும்வற்றக் காயுமொரு 4:96

கடவுளர்க் கிறைதொழக் 4:70

கடனிறத் தொருவன் 2:54

கண்ண னைக்கரு 6:58

கண்ணுங்கருத் துங்கொடுத் 6:34

கண்ணும்புகழ் பெரிதுற்றது 4:30

கத்துந் திரைத்தண் 4:59

கதைகொண்ட சமன்வந்து 1:59

கந்தநாண் மலர்ச்செங் 2:18

கந்தமலர்க் கூதள 2:57

கந்தமலி குரவோனே 4:15

கந்தனே வடிவே 1:101

கருணை முகிலுறழ் 1:25

கலனணிந்த மங்கையரைக் 6:91

கலையான வத்திர 5:63

கழல்வேட்டுன் மெய்ப்புக 6:56

களள்ளென வேசினர்க்குங் 6:32

களங்கமற்ற மெஞ்ஞானக் 6:59

களவு முற்றுணர் 2:52

களிகொண்ட மதவேழ 4:26

கற்பு மாதர் 3:71

கற்றவித்தை கோடாநு 3:50

கன்னிக் குறத்தி 5:7

கனமிவர்தகை 4:65

காக்கை வாகனக் 3:35

காண்டமொரு மூன்றுங் 4:36

காணங் கருதிக் 4:24

காப்பணிந் திலகும் 1:11

காரணமெனச் சொன்ன 2:92

கால கன்மங் 4:98

காலத் தொடுகன் 2:98

காவியங் கண்ணினர்க் 1:39

காவேரி யாறளித் 4:87

காளியைக் குத்திக் 4:93

கிரியனைய முலைமடவா 4:94

கிழமுனிவன் வேடமிட்டுக் 5:60

கிழவனுரு வங்கொண்டு 1:89

கிள்ளைப் பனுவற் 1:66

குக்குடந் தாங்குகைச் 1:72

குசவேளைத் தென்பழனிக் 4:84

குசனெனச் சிந்தித் 1:27

குசனே பரமெனச் 1:8

குசனே மயிலமலைக் 5:28

குசனைத் தமிழ்ச்சென்னைக்
2:21

குசனைநம்பித்

தொழற்கெண்ணி 2:41

குடிகாரப் பாணர்தம் 1:65

குடிலிற் றினையைக் 1:8

குணங்கு மாதர்தங் 6:57

குணப்பிசகுந் தோள்வலியுங்
5:75

குருபராவெ னத்தினமு 5:15

குருவென் றெங்கெங்கவிர் 4:9

குலமறைக ளொருநான்குங்
3:67

குவிக்குங்கைத் தொண்டரைக்
5:29

குழல்கண்டு நாணுறு 6:92

குன்றுதோ றாடலின் 1:4

கூடுமவர்க் கருள்வேளைக் 5:44

கூத்தன் பரவவளர் 1:44

கூறுநல மத்தனையுங் 2:97

கேட்டினுக்கு ளஞ்சிநின் 5:89

கேட்டுக்கு ளஞ்சித்த 3:100

கொண்டல் வண்ண 6:38

கொல்வதொன்று மூனருந் 2:30

கொற்ற வர்க்குமுயர் 5:72

கோமளக் குயிலே 2:13
 கோல மிகுகுன் 1:42
 கோவில் கொண்ட 5:35
 கோவி லாயிரங் 3:22
 கோவை வாயிதழ்க் 1:20
 கோனாகி யுண்மைக் 1:51
 சங்கம் வார்ந்த 3:37
 சங்க முலவு 3:91
 சங்கரனைத் திருநெல்லைத் 3:14
 சட்டியிற் சோறுங் 3:100
 சண்மு கத்துச் 2:50
 சம்புவைக் கயிலை 3:45
 சயிலமு முக்கவும் 5:3
 சரவ ணத்தடத் 4:6
 சல்லா பவினோ 2:59
 சல்லித் தனக்காரருக் 3:59
 சலன மற்ற 5:102
 சற்குருவாந் தன்மைத் 5:84
 சற்குருவா மவர்பலரிற் 4:42
 சற்குருவை நிந்தித் 1:26
 சாரி விட்டபரி 3:76
 சிக்கமில் கிடவெளிறு 1:36
 சிகரி முற்றுங் 2:44
 சித்த கோடிகளெ 4:22
 சித்தர்புகழ் நெல்லைச் 3:7
 சித்த மறிய 6:22
 சித்த ருக்கிசை 2:40
 சித்தருக் கோரர 3:51
 சித்திக்கு முத்திக்கு 1:31
 சிவகுருவைச் சென்னைநகர்ச்
 2:7
 சிற்பரத்தி லுற்பவித்த 2:100
 சீதளநீர்ப் பதத்தானே 6:16
 சீர்பூத்த நெடுங்கயிலைச் 4:1
 சீரைத் திருவைச் 6:1
 சீல மிக்க 3:42

சீலமிகு முடலாதி 1:3
 சுடர்நெடுவேற் படையேந்தித்
 4:27
 சுடர்போமுன் வீரைநகர்த் 6:24
 சுரேசுரன் றானும் 4:32
 செங்கலிற் பொன்செய் 6:102
 செப்ப மார்புகழ் 6:28
 செப்பரிய பல்சீர்த் 5:69
 செய்யகுன் றக்குடி 1:35
 செய்யநிறப் பவளக்கா 3:58
 செய்ய பூமகண் 1:95
 செய்யவள் போற்றும்நம் 1:57
 செய்யவித் துருமமலி 1:102
 செய்ய வான்கலைச் 1:70
 செய்ய வீனைதொட் 3:74
 செய்யாறழைக் குங்கதிர் 4:38
 செயலறிந்து தவம்புரியச் 1:23
 செல்வியினுஞ் சீருடை 2:51
 செவ்வரி கடுன்னும்விழி 2:89
 செவ்வேலன் மருவுகுன்றக் 1:83
 சென்னி யாறுடைச் 4:11
 சென்னைப் பதியிற் 2:42
 சேயநாண் மலர்க்கொண் 5:11
 சேயநின் முகங்கள் 5:37
 சேய மாமுக 1:75
 சேயமா முகங்க 5:19
 சேயவதனங்க ளாறுடையான்
 2:78
 சேய வானன் 2:14
 சேயாய்ச் சரவண 2:31
 சேயிலங் குந்திரு 5:39
 சொல்பமல வோர்பெரிய 6:67
 சொல்லிறந்த மெஞ்ஞானச்
 4:82
 சொல்லுந் தூதினுக் 4:46
 சொல்லு மாய்ப்பொரு 5:77

சொல்லுடன் பொருளு 3:34
 சொல்லொடு பொருண் 3:90
 சொற்கொண்டு

போய்நெல்லை 3:20

சொன்மிஞ்சு மாதர்க்கு 4:74

சோதி வான்மதிச் 3:69

ஞான குருவென 6:20

தங்கம்வெள்ளி யாதியவே 6:33

தந்தனத் தான 3:66

தந்தி முகநாடித் 3:1

தருவையன்ன வீகையுந் 4:21

தலைப்பாலன் புடனேயுனைச்
 5:88

தவந்தரவா வென்றுனைக் 2:11

தவமே முயலினும் 1:30

தவராச ராசனெல்லைத் 3:81

தனங்கிடங்கு மார்பகத்தார்
 1:73

தனம்பகமா னவர்மீதே 5:66

தனிய னாவொரு 4:60

தாதார் கடம்புங் 4:67

தாதாரும் பூம்பொழிற் 1:91

தாமடைந் தவருள் 2:68

தாமரைக்கண் முகுந்தனென
 5:45

தானநா யகனெனப் 3:24

தானன் றுநானன்றென் 4:58

தானே தனக்கிணையாஞ் 3:73

திசுமுஞ் சண்முகப் 5:96

திண்ணனுக்குங்

கண்ணனெனும் 3:62

தியக்கமுறு முணர் 4:55

தியங்கும் பலரா 6:90

திருமகள்சேர் நெடுமாயன் 5:4

திருமகள்பூ மகளொடுதன் 6:4

தீரமொன் றியபலபல 4:12

துடியடிக் களிற்றின் 5:43

துணிவொரு கோடி 6:18

துணைப்பணிலச் செவியாடச்
 3:9

துரந்து குரனை 1:49

துறவாது வேடமிட்டுந் 6:69

துரத கேண்மற 4:35

தெய்யவென்னு

மிடைச்சொல்லின் 6:7

தெய்வங்க ளத்தனையு 5:82

தெய்வ நன்னிலை 3:54

தெய்வப் புலமையுந் 5:83

தெய்வ மங்கைய 1:93

தெரியற் கடம்புந் 2:46

தெளிவோர் சிறிது 3:29

தேவருக் குஞ்சசி 5:47

தேறிடுங்கட் குடியருக்கே 4:40

தேனே கிளியே 3:92

தையலுக்கு முலையரும்பு 5:94

தொடங்கியவென் மாதவச்சீர்
 6:100

தொண்டர்சொற்றா

தானோன் 4:57

தொல்லைக் கலம்பக 3:104

தொழிலற் றொருதுன் 6:71

தோமரத் தலைமைப் 3:95

தோளா றிரண்டானைத் 4:13

தோன்றுவதுந் தோன்றாச் 4:41

நகமன் நேந்தியு 6:35

நகரங்களா யிரங்கண்டலுத்

2:49

நண்ணல் கண்டுந 5:24

நம்பறியா மானிடர்போ 3:38

நமனஞ்சிய பெரியோரவர் 5:59

நலங்குலவு மயிலமலைக் 5:32

நவிலும்பூம் புளிநிழ 6:6

நன்றறிவா ரினமலியுஞ் 2:96
 நன்றாமென்குறி கேளாய் 4:85
 நன்றான செந்தமிழ்தேர் 1:1
 நன்றதுவு நிற்பெருமை 1:38
 நன்றே வருகச் 5:100
 நாதக் கழற்பூணு 3:47
 நாதங் கடந்தநின் 4:3
 நாதந்தருஞ் சத்தி 4:72
 நாதரந்தத் துற்றநின் 2:6
 நாதாந்த மோன 2:77
 நாயா தியவே 4:64
 நாயிற் கடையாகி 5:38
 நாயினது வெள்ளிய 2:27
 நார்மலிந்த நானிருக்க 2:80
 நாரணனே சங்காழிப் 6:46
 நாரியர்க்கெ லாமும்வெட்க
 6:74
 நாரி லுயரடி 6:103
 நானங் கமழு மயிலா 5:70
 நானாக வந்துநிற்பாற் 4:33
 நானு நீயுமற் 5:33
 நானுரைக்கின்ற
 சொற்கேளாய் 2:74
 நானு ரைத்திடு 1:79
 நானென் றெழுந்தை 6:44
 நிகழ்த்தரும் பெருமை 5:27
 நிகளமிடப் பட்டுமுன்ற 4:75
 நிந்திப்பு கஞ்சி 4:20
 நிரைகொள் வாரெதிர் 2:60
 நிலம்பகச் சம்மதி 6:2
 நிலையி னிற்பதுவு 2:69
 நிற்கும் நிலையுணர்த்தி 1:50
 நினக்கஞ்சன் சென்னியி 3:13
 நின்ற டாத 6:89
 நின்ற தாவரத் 1:62
 நீக்கரிதா மிருவினையு 1:97

நீதிப் பிழைக்காரர் 3:60
 நீயலாதொரு கடவுள் 2:43
 நீயுரைத்த ஞாய 4:89
 நீர்கொண்ட சடையானு 1:6
 நீறு போர்த்த 1:54
 நெடியவனைச்
 செஞ்சிறைப்புட் 6:11
 நெடியவில்லுங் கருநிறமும்
 6:93
 நெல்வேலித் திருக்கோவி 3:96
 நேயமோர் சிறிதும் 6:39
 நேரலார் புரங்கண் 3:86
 பகலவனைப் பல்லுகுத்தார்
 பண்டைத் 4:8
 பகலவனைப் பல்லுகுத்தார்
 பத்துத்தோண் 3:65
 பகலிற் காரிருள் 6:51
 பசியினான்மிக
 வாடுநோன்பது 4:56
 படையாலொரு முதுகுருடல்
 5:58
 பண்குலவு செந்தமிழா 5:18
 பணியனந் தம்பணி 3:6
 பணிலமுத்தந் திகழ்வீதி 1:32
 பதியா முனக்கி 2:102
 பதியின் மிக்குயர் 2:65
 பரந்தவான் கலையுணர்ந்த 1:74
 பரம்பிய தென்றற் 5:93
 பரம தத்திமிர 4:48
 பரவு வார்க்கிரு 1:46
 பரவையின் பக்குடிற் 1:28
 பரவை விழிப்பரவை 2:61
 பரவை யீனிய 1:85
 பரிந்தடி யார்களைப் 3:56
 பரியா நரிகளைச் 3:88
 பவச்சாதி யாமதங்கி 5:86

பள்ள வயற்பழனிப் 4:92
 பன்னிரண்டு தோளானைப்
 5:51
 பாடு நாவின 3:80
 பாதிக்கலைவாண் 6:64
 பாரணைத் தான்றிங்க 6:41
 பாரைக் கலந்து 6:104
 பாலனைய பாடாணச் 2:38
 பாலுததி யிற்பரும் 6:97
 பாவ புண்ணியங் 3:10
 பிரமஞ் சிவமென் 3:39
 புகலுஞ் சாதிக் 3:41
 புகழ்கொடுக்கு மாணந்த 1:53
 புகழ்துன்று தென்பழ 4:54
 புகழ்பெறு மிக்கோனு 3:27
 புகழருளி நிந்தைமுற்றும் 4:2
 புகழனந்த முறவாக்கும் 5:30
 புகமுடல் வேறு 3:75
 புண்ணருந்தச் சம்மதியோம்
 6:40
 புந்தியொரு சிறிது 2:79
 புயங்கப் பணிப்பெருமான்
 2:10
 புயமா றிரண்டுடைய 1:17
 புயமிரண்டோ நான்கோ 3:12
 புயல்நேரு மேனிப் 6:14
 புயலார் மயிலமலைப் 5:16
 புயலு மன்னமுங் 3:97
 புரிதுன்று மிருகொம்பு 2:82
 புளக பூடணப்பு 4:69
 பூமகள் வீற்றிருக்குமெழிற் 2:4
 பெருகுன்றக் குடிக்கோவிற்
 1:48
 பெருகுதென்றற் றேரின்மத
 1:98
 பெருமலர்ப் பொகுட்டுப் 6:23

பெருமை யுடையானு 6:88
 பெற்றிடுவ தெல்லாம் 1:29
 பேசுகின்ற மாதருக்கு 2:91
 பேரம்பாட் டனந்தம் 2:22
 பொதுவி லாடும் 1:21
 பொய்யடி யார்க்கும் 2:64
 பொருசேவ லணிநீடு 5:48
 பொலிகின்ற தவளங்கொள் 3:44
 பொழிந்திடுங் கார்க்குலங் 2:95
 பொன்றாத சிவசித்த 3:33
 பொன்னனைய செய்யமேனி
 3:85
 பொன்னைக் கலம்பகத்தைப்
 2:1
 போதகச் சென்னியப் 3:2
 போதன் கதறப் 4:10
 போதனைப் பலகோடி 6:68
 போம தாசலப் 1:96
 போய்விடென்ற
 சொற்கொண்டொதுங் 2:29
 போல்வ தொன்றிற் 4:51
 போல்வ தொன்றுமின் 4:90
 போனக மெனக்குளத் 2:62
 மகர வாரிதி 4:50
 மகிழமலர் வேளபுகழ் 4:73
 மகிழ மாமலர் 5:81
 மங்களங்க ளெல்லாம் 3:55
 மயன்வியக்கு மணிமாட 6:50
 மயிலமலைக் கோயிலுக்குள்
 5:104
 மயிலாச லத்துற்ற 5:8
 மயிலாடு சோலையங் 1:2
 மயிலெனநடித்
 தயிலெனவிழித் 5:36
 மருவலிபூங் குழல்மதங்கி 6:73
 மலியுங் கருணை 5:95

மலைத்தெய்வ மேபர 5:6

மன்னர் மன்னவர் 6:76

மன்னர்முதற்

பொருளுடையார் 1:12

மன்னவர்முதற்

பொன்னுடையவர் 2:83

மன்னும் வேணுவ 3:32

மன்னுமா முகங்க 1:76

மனமுனது திருவடியை 5:53

மாட்டாத வென்னை 5:17

மாதர்க ளாடலி 1:37

மாத ரார்தரு 3:52

மாதரெல்லா மென்னை 1:56

மாதவஞ் செயநல்ல 1:92

மாதவ னான்முகன் 3:49

மாயவுல கிடைநிகழு 6:9

மாயன் புகழ 4:23

மாய னாரணஞ் 6:61

மால்வழுத்தச் சக்கரமீந் 3:70

மால லாற்பிறி 6:10

மான னாரபி 3:53

மானிகர் கண்ணார் 3:103

மானிடம் பெற்று 1:41

மானீன்ற பெண்ணை 2:16

மானை நேர்விழிப் 3:18

மிகநொந்த மங்கையர் 6:25

மின்றயங்கும் வடிவேலணி 5:79

மின்னவிர்ந் தாங்கு 5:103

மின்னனிகர் வேலானே 2:75

மின்னிலங்கிய

வேலெனென்கிறு 5:40

முத்த மனைய 5:21

முயலகனைச்

சென்னியின்மேன் 2:63

முருகவிழ்ந் தொழுகு 2:20

முருக றாமலர்க் 5:12

முருகறாமலர்ப் பூசையி 4:5

முருகார் கடம்பணிவான் 2:84

முருகு விரியு 2:90

முற்றுமு ணர்ந்தருள் 1:9

மூர்த்தி கள்பல 6:98

மூவர்க்கு முன்னவ 2:94

மூவருக்குங் குறுமுனிக்கு 3:2

மெய்யறி வினரே 4:52

மெய்யே சொல்பவர்க் 2:101

மெழில்கொண்ட குமரனே

1:13

மேதகு சீர்கொண்ட 1:100

மேவ லாருயி 1:69

மேனி முற்று 6:53

மைக்கன மேநிகர் 6:66

மைத்தடங்கண் ணீர்பெருக்கி

1:99

மொய்த்த ளிக்குல 4:77

மொழியப் படாவித 2:56

மொழியொ ணாத 6:42

யாமறிந்த மந்திரங் 2:39

யாமெம தெனுந் 1:45

யானெனதென் றோது 1:90

யானே பரமென் 4:86

வஞ்ச கம்பலதெ 6:29

வஞ்சப் புலப்பகைவர் 1:5

வஞ்சமெல்லாந் தீர்க்கு 5:41

வண்மை மலிந்தசென்னை 2:70

வதுவைப் பருவம் 2:85

வந்துரு மாரன் 6:95

வம்பவிழ்தண் கொன்றை 3:98

வரத முற்றகைத் 3:102

வருகுறியுஞ் செல்குறியு 2:73

வருபல கனவினி 5:101

வரும மின்றிய 5:65

வருவாய் மனக்கோயில் 1:82

வல்லார் விரும்பும்நம் 1:22
 வலியம் யாமெனச் 6:52
 வழங்கென யிரக்கும் 6:87
 வழியலா வழியைச் 1:84
 வள்ள மென்முலைப் 4:68
 வளம லிந்த 5:50
 வன்னமுலைத் துணையை 5:25
 வாகுவிற் கிள்ளையொன் 4:45
 வாத நூற்பிணக் 5:9
 வாயனந் தந்துதிபுரிந்துங் 2:53
 வார்வேல் புரக்கு 5:76
 வாரண கேதனந் 1:78
 வாரணமு மிரணியன்றன் 6:19
 வாரணங் கூப்பிடுங் 1:18
 வாரணிந்த கொங்கைகாட்டி
 3:84
 வார ணிந்தமுலை 1:61
 வால்வளைக் கைமகளிர் 2:19
 வாழ்வெனுஞ் சிறுமியை 1:24
 வாழியசீர் நெல்லை 3:5
 வாழுங் கிளையி 5:57
 வாழுமறை முடிவுணர்ந்தா 2:86
 வாழையதன் மரபேபோல் 4:4
 வாளரிக் கண்மட 2:58
 வானகத்தரை யாண்டலை 4:29
 வான சுத்துமென் 6:36
 வானத் தினர்வாழ் 4:83
 வான நாட்டினர்க்கு 4:63
 வானமங்கை யல்லளிவள் 4:49
 விடுக்குந் தழையன்றி 6:63
 வித்தகனைத் தென்பழனி 4:19
 வித்தை யாலும் 5:89
 வியனார் கமல 5:61
 விரைந்தருட் பேறெய்த 2:17
 வில்லெடுத்துப் பொருமதனன்
 2:33

விளங்கனிமேற் கன்றெறிந்தாய்
 6:5
 விளம்புதமிழ்ச் சீருணரா 3:87
 விளம்புவது தொண்டரொடு
 2:47
 வீட்டு நேயமி 5:71
 வீர மிக்கவரு 4:99
 வீர ராயவரிற் 4:43
 வீர வடிவேற்கை 5:22
 வீரைப் புனலைக் 1:34
 வெருள வெங்கலிப் 3:15
 வென்றிதுன்று பழனியிற்செ
 4:34
 வேமப்பான் முழுக்காட்டி 5:68
 வேயுதும் வாய்விண்டு 6:101
 வேலங்கைக் கொண்டு 2:55
 வேலணி யுங்கைச் 1:15
 வேலவனாஞ் சென்னைநகர்
 2:23
 வேலாயு தம்பிடித்து 1:93
 வேலைக் கலைபுனை 2:103
 வேள்படைப் பொலிவுங் 2:87
 வேள்விடும்பூங்
 கணைகள்வந்து 5:34
 வேளஞ் சித்தன் 5:55
 வேளணி மலர்ச்சமரு 5:91
 வேளப்பா யானவன்போல்
 1:68
 வேளினது சேனையெனு 1:16
 வேளைக் கருளு 5:99
 வேளைக்குத
 விடுமெய்ப்பொருள் 5:31
 வேளைக் குதவுங் 4:25
 வேளை வென்றசெவ் 4:78
 வேற்கைவீ றுறும்வி 4:76
 வேற்படையும் பற்பலவே 1:71

குன்றக்குடிக் கலம்பகம் பாட வேறுபாடுகள்

குன்றக்குடிக் கலம்பகத்திற்கு தண்டபாணி சுவாமிகள் எழுதிய மூலச்சுவடி கிடைக்கவில்லை. பிரதி செய்யப்பட்ட சுவடியே தற்பொழுது கோவை கௌமார மடலாயத்தில் (எண்: 31A) உள்ளது. இந்நூலில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள கலம்பகம் இந்தச் சுவடியை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். குன்றக்குடிக் கலம்பகம் இதற்குமுன் 1968 இல் குன்றக்குடி ஸ்ரீ சண்முகப் பெருமாள் பிரபந்தத் திரட்டு என்னும் நூலில் பதிப்பாகியுள்ளது. (காண்க: பதிப்புரை) அப்பதிப்புக்கும் சுவடிக்கும் இடையே சிற்சில பாடவேறுபாடுகள் உள்ளன. இப்பதிப்பு சுவடியை அடிப்படையாகக் கொண்டதால் 1968 பதிப்பு நூலில் வேறுபடுமிடங்கள் மட்டும் இங்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. (பாடல் எண்: அடி எண்: சீர் எண்)

1. 6:18:4	- விழைகின்றேன்
2. 15:11:4	- லாவிய
3. 16:76:34	- புறவே முயன்றன
4. 22:3:5	- அயர்வோர்கள்பாற்
5. 27:2:4,5	- யன்னவர்கள் நடுவே
6. 27:3	- பகழிகைக் கொண்டற் பகட்பேறு மன்னவன்
7. 28:12:1	- மிணையில்
8. 36:6:3,4	- காதிற், கேட்டால்
9. 41:1:5	- பொருளோர்
10. 41:3:3	- பாவை
11. 68:5:3	- குழம்புஞ்
12. 68:6:3	- டந்தா
13. 70:11:4	- பேரொளி

வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளின் அனைத்துப்
படைப்புகளும் திருத்தமான பாடத்துன் கூடிய ஆய்வுப்
பதிப்பினைக் கொண்டுவரும் திட்டத்தின்கீழ் வெளியிடப்படும்
இவ்விரண்டாம் தொகுதியில் ஆறு கலம்பக நூல்கள் பதிப்பிக்கப்
பட்டுள்ளன. அவை,

1. குன்றக்குடிக் கலம்பகம்
2. சென்னைக் கலம்பகம்
3. நெல்லைக் கலம்பகம்
4. பழனிக் கலம்பகம்
5. மயிலாசலக் கலம்பகம்
6. வீரைக் கலம்பகம்

இத்திட்டத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள மற்றொரு நூல்
வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளின் படைப்புகள்
ஆய்வுப் பதிப்பு - தொகுதி 1 - பிள்ளைத்தமிழ்
விலை: ₹ 225

ISBN 978-93-88972-16-1

9 789388 972161

₹ 225/-

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
INTERNATIONAL INSTITUTE OF TAMIL STUDIES